

ရှစ်စက္ကန့် ငြိမ်

စွန့်လွှတ်သူတို့၏ ရာဇဝင်

၁၉၈၈ နောက်ပိုင်း ဒီမိုကရေစီရေးအတွက် လှုပ်ရှားရင်း ကျဆုံးသွားသူများကို ၁၉၈၈ ခုနှစ်၊ ၈ လပိုင်း ၈ ရက်နေ့ ရှစ်လေးလုံး ဒီမိုကရေစီရေးလှုပ်ရှားမှုကို အသိအမှတ် ပြုခြင်းအားဖြင့် ရှစ်စက္ကန့် ငြိမ်သက်ခြင်းဖြင့် အမှတ်တရ ဂုဏ်ပြုလေ့ ရှိသည်။

ထုတ်ဝေဖြန့်ချိ

နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများကူညီစောင့်ရှောက်ရေးအသင်း (မြန်မာနိုင်ငံ)

မေလ ၂၀၀၆ ခုနှစ်

အုပ်စု

၁၅၀၀

ဆက်သွယ်ရန်လိပ်စာ

AAPP
P.O Box 93
Mae Sot
Tak Province 63110
Thailand

Email

info@aappb.org

Website

www.aappb.org

ကျေးဇူးတင်လွှာ

အကျဉ်းကျစဉ်ကာလအတွင်း ကျဆုံးသွားသော ဒီမိုကရေစီရေးလှုပ်ရှားခဲ့သူ နိုင်ငံရေး အကျဉ်းသားများ ကို ကျွန်ုပ်တို့ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများကူညီစောင့်ရှောက်ရေးအသင်း (မြန်မာနိုင်ငံ) မှ “ရှစ်စက္ကန့်ငြိမ်” ဤအစီရင်ခံစာဖြင့် ဂုဏ်ပြုမှတ်တမ်းတင်အပ်ပါသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များသည် စစ်အာဏာရှင်စံနစ် ချုပ်ငြိမ်းရေး မြန်မာ့လွတ်မြောက်ရေးသမိုင်းတွင် ရဲဝံ့ပြောင်မြောက်စွာ စွန့်လွှတ်ပေးဆပ်ခဲ့ကြသော ခေတ်သစ် အာဇာနည်များပင် ဖြစ်ကြပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဤအစီရင်ခံစာအတွက် သတင်းအချက်အလက်များ မျှဝေပေးခဲ့ပြီး ဖြစ်ရပ်မှန်အခြေအနေများကို ရဲရင့်စွာ ဖော်ထုတ်ပြောကြားပေးသော ကျဆုံးသွားသူနိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများ၏ မိသားစုဝင်များ၊ သတင်းအချက်အလက်များမျှဝေပေးကြသော နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားဟောင်းများနှင့် ဒီမိုကရေစီနှင့် လူ့အခွင့်အရေးလှုပ်ရှားသူများ၊ ထိုနည်းတူစွာ သတင်းအချက်အလက် စုဆောင်းပေးခြင်း၊ ဘာသာပြန်ပေးခြင်း၊ အစီရင်ခံစာရေးသားခြင်းနှင့် တည်းဖြတ်ခြင်း လုပ်ငန်းအဆင့်ဆင့်တွင် စိတ်ရောကိုယ်ပါ ပါဝင်ကူညီ အားဖြည့်ပေးခဲ့သော နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများကူညီစောင့်ရှောက်ရေးအသင်း (မြန်မာနိုင်ငံ) ၏ ရုံးလုပ်ငန်းအဖွဲ့နှင့် အဖွဲ့ဝင်များအား ကျွန်ုပ်တို့အနေဖြင့် ကျေးဇူးတင် ဂုဏ်ပြုပါသည်။

ထို့အပြင် ဤအစီရင်ခံစာအား ပိုမို၍တိကျခိုင်မာစေရန် အားဖြည့်အကြံပြု တည်းဖြတ် ကူညီပံ့ပိုးပေးခဲ့ကြသော အိုင်ယာလန်နိုင်ငံအခြေစိုက် မြန်မာ့အရေးလှုပ်ရှားဆောင်ရွက်သူများအဖွဲ့ (Burma Action Ireland)၊ အမေရိကန်နိုင်ငံအခြေစိုက် မြန်မာ့အရေးလှုပ်ရှားဆောင်ရွက်သူများအဖွဲ့ (US Campaign for Burma) မှ ရုံးလုပ်ငန်းအဖွဲ့နှင့် အဖွဲ့ဝင်များ၊ နိုင်ငံတကာ အဝန်းအပိုင်းသို့ ရောက်ရှိအောင် ဖြန့်ချိပေးသော အင်္ဂလန်အခြေစိုက် မြန်မာ့အရေးလှုပ်ရှားဆောင်ရွက်သူများအဖွဲ့ (Burma Campaign UK) နှင့် သုတေသနလုပ်ငန်းများပြုလုပ်ရန် လိုအပ်သည့်အထောက်အပံ့ပစ္စည်းများ ဖြည့်ဆည်းပံ့ပိုးပေးသော အမျိုးသားဒီမိုကရေစီရေးရာရံပုံငွေအဖွဲ့ (National Endowment for Democracy) တို့အား အထူးကျေးဇူးတင် ဂုဏ်ပြု မှတ်တမ်းတင်ပါသည်။

ဤအစီရင်ခံစာအတွက် ပြည့်စုံသော စာစီ၊ စာရိုက်၊ ဒီဇိုင်းများကို အချိန်ပေးလုပ်ဆောင်ပေးသော ကိုမိုးကျော် (ဧရာဝတီ) ကိုလည်း ကျေးဇူးမှတ်တမ်းတင်ပါသည်။

ထပ်မံ၍ ဤအစီရင်ခံစာ ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် စေတနာထက်သန်စွာ ငွေကြေးအားဖြင့် ကူညီပံ့ပိုးပေးသော အိုင်ယာလန်နိုင်ငံ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုအဖွဲ့ (Development Cooperation Ireland) ကိုလည်း အထူးကျေးဇူး မှတ်တမ်း တင်ပါသည်။

နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများကူညီစောင့်ရှောက်ရေးအသင်း (မြန်မာနိုင်ငံ)

ဥပဒေ

အမှာစကား	၉
အစီရင်ခံစာအကျဉ်းချုပ်	၁၇
တောင်းဆိုချက်များ	၁၉
အစီရင်ခံစာမိတ်ဆက်	
၁။ နိဒါန်း	၂၀
၂။ စစ်ကြောရေးစခန်းများ	၂၁
၃။ အကျဉ်းထောင်များ	၂၃
၄။ ရဲဘက်စခန်းများ	၂၅
၅။ ပျောက်ဆုံးသွားသူများ	၂၆
၆။ ထောင်မှလွတ်ပြီးအခြေအနေ	၂၆
၇။ သေဆုံးခြင်း	၂၇
၈။ နိဂုံး	၂၈
နောက်ဆက်တွဲ (က)	
(၁) စစ်ကြောရေးစခန်းတွင်သေဆုံးသူများစာရင်း	၂၉
(၂) စစ်ကြောရေးစခန်းတွင်သေဆုံးသူများ၏ကိုယ်ရေးအကျဉ်း	၃၀
နောက်ဆက်တွဲ (ခ)	
(၁) အကျဉ်းထောင်တွင်သေဆုံးသူများစာရင်း	၃၉
(၂) အကျဉ်းထောင်တွင်သေဆုံးသူများ၏ကိုယ်ရေးအကျဉ်း	၄၆
နောက်ဆက်တွဲ (ဂ)	
(၁) ရဲဘက်စခန်းတွင် သေဆုံးသူများစာရင်း	၁၄၃
(၂) ရဲဘက်စခန်းတွင်သေဆုံးသူများ၏ကိုယ်ရေးအကျဉ်း	၁၄၄
နောက်ဆက်တွဲ (ဃ)	
(၁) အကျဉ်းကျခံနေရစဉ်ပျောက်ဆုံးသူများစာရင်း	၁၄၆
(၂) အကျဉ်းကျခံနေရစဉ် ပျောက်ဆုံးသူများ၏ကိုယ်ရေးအကျဉ်း	၁၄၈
နောက်ဆက်တွဲ (င)	
(၁) အကျဉ်းထောင်မှလွတ်မြောက်ပြီးမကြာမီသေဆုံးသူများစာရင်း	၁၅၁
(၂) အကျဉ်းထောင်မှလွတ်မြောက်ပြီးမကြာမီ သေဆုံးသူများ၏ကိုယ်ရေးအကျဉ်း	၁၅၂
နောက်ဆက်တွဲ (စ)	
(၁) မြန်မာနိုင်ငံရှိ အကျဉ်းထောင်၊ ရဲဘက်စခန်းများတည်နေရာပြမြေပုံ	၁၆၄
(၂) မြန်မာနိုင်ငံရှိ စစ်ကြောရေးစခန်းများပြမြေပုံ	၁၆၅
စာကိုး	၁၆၇
နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများကူညီစောင့်ရှောက်ရေးအသင်း (မြန်မာနိုင်ငံ) ၏ အကြောင်း	၁၆၉

trspum

တိုင်းပြည်တစ်ပြည်၌ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများရှိနေသည် ဆိုသည့် အခြေအနေထက် မည်သည့်အခြေအနေကမျှ ထိုတိုင်းပြည်၏ လူ့အခွင့်အရေးနှင့်ပတ်သတ်သော အခြေအနေကို ပို၍ ပေါ်ပြန့်စွမ်း ရှိလိမ့်မည်မဟုတ်ပေ။ ဤအခြေအနေတွင် လွတ်လပ်စွာဖော်ပြပြောဆိုခွင့်၊ စုဝေးခွင့်စသော လူ့သားတို့၏ မရှိမဖြစ်လိုအပ်သည့် လွတ်လပ်မှု အခြေခံအခွင့်အရေးများကို ငြင်းပယ်ခံနေခြင်းကို ထင်ဟပ်ဖော်ပြနေပါသည်။ ထို့အပြင် လူသားများကို မည်ကဲ့သို့သဘောထား ဆက်ဆံကြောင်း ဖော်ပြသော ဤအပြုအမူများသည် အစိုးရက ၎င်း၏ ပြည်သူပြည်သားများကို မည်သို့မည်ပုံ ချုပ်ကိုင်ထားကြောင်း ဖော်ပြနေပါသည်။ နိုင်ငံရေးဆိုင်ရာလူ့အခွင့်အရေးအတွက် လှုပ်ရှားမှုကြောင့်၊ အနည်းဆုံး မြန်မာနိုင်ငံသား (၁၁၅၆) ဦးမှာ အကျဉ်းကျခံနေရပြီး၊ မျှတသောတရားစီရင်ရေး လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများကိုလည်း ခံစားနိုင်ခွင့် မရခဲ့ကြပါ။ တရားစီရင်ရေးစနစ်သည်လည်း၊ တသီးပုဂ္ဂလ လူတဦးချင်းစီ၏ အခြေခံတရားမျှတမှု စံနှုန်းများကို ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်ရန် ဝေးစွာ၊ အစိုးရနှင့် သဘောထားကွဲလွဲသူတို့အား နှုတ်ပိတ်စေရန် နှိပ်ကွပ်သည့်လက်နက်သဖွယ် တရားစီရင်ရေးစနစ်ကို အသုံးချနေပါသည်။

မိမိသည် မြန်မာနိုင်ငံလူ့အခွင့်အရေးဆိုင်ရာ အထူးစုံစမ်းစစ်ဆေးရေးအရာရှိအဖြစ် စတင်တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည့်အချိန်ကတည်းက၊ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများရှိရာ အကျဉ်းထောင်များအတွင်းသွားရောက်ကြည့်ရှုခြင်းနှင့် ၎င်းတို့၏ ဒုက္ခအခက်အခဲတို့ကို ပြန်လည်တင်ပြခြင်းတို့ကို ဆောင်ရွက်ခဲ့ရပါသည်။ အကျဉ်းထောင်၏ အခြေအနေများကို မိမိကိုယ်ပိုင်အကဲဖြတ်ချက်များသာမက၊ (အေအေပီပီ) ခေါ် နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများကူညီစောင့်ရှောက်ရေးအသင်းထံမှ ပူးပေါင်းလာသော၊ ယုံကြည်ရလောက်သည့် သတင်းအချက်အလက်များကိုလည်း အားကိုး၍ ဆုံးဖြတ်နိုင်ခဲ့သည်။

ယခုထုတ်ဝေသည့်အစီရင်ခံစာသည် ဒီမိုကရေစီရေးလှုပ်ရှားသူများနှင့် လူ့အခွင့်အရေးအတွက်တိုက်ပွဲဝင်ကာကွယ်ပေးသူတို့ မြန်မာနိုင်ငံအကျဉ်းထောင်များအတွင်း အကျဉ်းကျခံနေရစဉ် သို့မဟုတ် ထောင်မှ လွတ်ပြီး များမကြာမီပင် ကြေကွဲဖွယ်ရာ သေဆုံးခဲ့ကြရသည့်အကြောင်းများကို စုစည်းဖော်ပြထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ အမှာစာရေးသားနေစဉ်မှာပင် အကျဉ်းထောင်၌ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသား နောက်ထပ်တစ်ဦး သေဆုံးသွား ခဲ့ကြောင်းကို ကြားသိရပြန်သည်။ သေဆုံးသွားခဲ့သူ ဦးကိုဦး အပါအဝင်ဆိုလျှင် (၂၀၀၅) ခုနှစ် နှစ်ဆန်းပိုင်းမှစ၍ သေဆုံးခဲ့သော နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားပေါင်းမှာ သိရှိရသမျှ (၉) ဦး ရှိခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံရှိ အကျဉ်းထောင်များနှင့် ထိန်းသိမ်းရေးစခန်းများ၏ ဆိုးရွားကြမ်းတမ်းသော အခြေအနေများကို မှတ်တမ်းအများအပြားတွင် ကောင်းစွာ ဖော်ပြ မှတ်တမ်းတင်ထားကြပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ပြင်ပနှင့် ဆက်သွယ်ခွင့်မပေးပဲ ထိန်းသိမ်းထားခြင်း၊ ညှဉ်းပမ်း နှိပ်စက်ခံရခြင်း၊ မတော်မတရားပြုမှုခြင်း၊ အစားအသောက်ညံ့ဖျင်းခြင်း၊ ကျန်းမာရေးနှင့်ညီညွတ်မှုမရှိခြင်း၊ လုံလောက်သောဆေးဝါး ကုသပေးမှုမရှိခြင်း သို့မဟုတ် ဆေးဝါးကုသမှုမပေးခြင်း၊ စသည်ဖြင့် စွပ်စွဲပြောဆိုချက်များရှိခဲ့ပြီး၊ အကျဉ်းထောင်အားလုံးလိုလိုတွင် ဖြစ်ပေါ်နေပါသည်။ ထိုကဲ့သို့သော အခြေအနေများနှင့် ညှဉ်းပန်းမှုများတို့သည် အကျဉ်းသား

များအတွက် ရောဂါများရရှိစေနိုင်ပြီး၊ ရောဂါကို ပိုမိုဆိုးရွားစေပါသည်။ (၂၀၀၆) ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလမှစ၍ မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း၌ လုပ်ငန်းများကို စွမ်းစွမ်းတမ်း ကြိုးပမ်းလုပ် ကိုင်ပေးနေသော အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ကြက်ခြေနီကော်မတီ (အိုင်စီအာစီ) သည် အကျဉ်းထောင်များနှင့် ထိန်းသိမ်းရေးစခန်းများသို့ လွတ်လပ် စွာသွားရောက်ခွင့်နှင့် အကျဉ်းသားများနှင့် လျှို့ဝှက်လုံခြုံစွာ သီးသန့်စကား ပြောဆိုဖလှယ်မှုကို ဆက် လက်ပြုလုပ်နိုင်ခွင့် မရရှိတော့ခြင်းမှာ အထူး စိုးရိမ်ပူပန်ဖွယ် အခြေအနေ ဖြစ်ပါသည်။

ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သည့် လူ့အခွင့်အရေးများချိုးဖောက် ကျူးလွန်နေမှုနှင့် ဆက်စပ်၍ အတိတ်ကာလက မိမိ တင်ပြဖူးခဲ့သည့်အတိုင်း၊ မြန်မာနိုင်ငံတွင် နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများသေဆုံးမှု လျှင်မြန်စွာတိုးတက် များပြားလာနေသည့် အပေါ် အခြေအနေကို လွတ်လပ်စွာစုံစမ်းစစ်ဆေးနိုင်သော အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ထားရှိခွင့် ပြုရန်၊ နိုင်ငံတကာမိသားစုက မြန်မာအစိုးရကို တိုက်တွန်းရန် အချိန်တန်ပြီဟု မိမိယုံကြည်မိပါသည်။ ထိုကဲ့သို့သော စုံစမ်းစစ်ဆေးမှု၌ တာဝန်ရှိကြသည့်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ရှာဖွေဖော်ထုတ် အရေးယူအပြစ်ပေးနိုင် ရန်နှင့် နစ်နာရသူမိသားစုတို့အတွက် လျော်ကြေးပေးခြင်းများလည်း ပါဝင်သင့်ပါသည်။ ဤစုံစမ်း စစ်ဆေးမှု များတွင် ပျောက်ဆုံးနေကြရသူများ ကိစ္စလည်း ပါဝင်သင့်ပါသည်။

ဤအစီရင်ခံစာပါတင်ပြချက်များသည် မြန်မာပြည်သူပြည်သားများ ယခုကဲ့သို့ သေဆုံးခြင်းများ နောက်နောင် မဖြစ်ပွားနိုင်စေရန်နှင့် ကာကွယ်နိုင်ရန် အတွက် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာလူ့အခွင့်အရေးအ ခြေခံမှုများကို မြန်မာအစိုးရက လိုက်နာကျင့်သုံးလာစေရန်၊ အရေးတကြီးလိုအပ်နေကြောင်းကို သိသာ ထင်ရှားစေရန် ထပ်မံမီးမောင်း ထိုးပေးလိုက်သည့်နယ် ဖြစ်ပါသည်။

လွန်ခဲ့သော(၁၅)နှစ်ကတည်းကစ၍ထပ်ခါထပ်ခါပြုခဲ့သောကတိကိုအသိအမှတ်ပြုဖြည့်ဆည်းရာရောက် ပြီး၊မြန်မာနိုင်ငံသားများ၏နိုင်ငံရေးလိုလားချက်ဆန္ဒများကိုလေးစားသောအားဖြင့်၊ကျန်ရှိနေသေးသော နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားအားလုံးကို ပြန်လွှတ်ပေးသင့်ပါသည်။ ဤနည်းအားဖြင့် အစိုးရသည် မိမိ၏ ပိုင်း ဖြတ်ထားမှုကိုပြသရာရောက်ပြီး၊ပိုမိုတာဝန်သိခြင်းကိုလည်း ပေါ်လွင်စေပါလိမ့်မည်။ထိုနိုင်ငံရေးအကျဉ်း သားများ လွတ်လပ်ခွင့်ရလာသည်နှင့်၊ မြန်မာနိုင်ငံတွင် နှစ်ရှည်လများ မျှော်လင့်တောင့်တနေခဲ့ရသော ဒီမိုကရေစီအသွင်ကူးပြောင်းရေးတွင် အဆုံးအဖြတ်ပေးမည့် အခန်းကဏ္ဍမှ ပါဝင်လာနိုင်ကြလိမ့်မည် ဖြစ်သည်။ ထို့အတွက်ကြောင့် ဒီမိုကရေစီအသွင်ကူးပြောင်းမှုကို ဖင့်နေးဆုတ်ဆိုင်းနေခြင်းအတွက် ဆင်ခြေများပေးနေရန်လည်း လိုအပ်တော့မည် မဟုတ်ပါ။

မြန်မာနိုင်ငံ၏အမှောင်ချုပ်ဖွန်းကွယ်ထားသော အကျဉ်းထောင်များအကြောင်းကိုအများသိရှိလာအောင် တစိုက်မတ်မတ်၊ သံနိဋ္ဌာန်ရှိရှိဖြင့် ကြိုးပမ်းခဲ့ကြသော (အေအေပီပီ) အဖွဲ့ဝင်များကို ချီးကျူးအားပေးလို ပါသည်။ ထိုသူတို့သည် ထူးခြားပြောင်မြောက်သော၊ လူ့အခွင့်အရေးမြှင့်တင်ရေးအတွက် ဆောင်ရွက် နေကြသူများ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသူတို့မှာ နိုင်ငံတကာအသိုင်းအဝိုင်းမှ စိတ်ပိုင်း၊ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အားပေး ထောက်ခံမှုကို အမှန်တကယ် ရရှိထိုက်သူများ ဖြစ်ပါသည်။ ဤအစီရင်ခံစာ ထုတ်ဝေဖြန့်ချိပေးနိုင် ရေးအတွက် ကူညီထောက်ပံ့ပေးခဲ့သော အိုင်ယာလန်နိုင်ငံ ဖွံ့ဖြိုးရေးပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုအဖွဲ့ (Deve- lopment Cooperation Ireland) နှင့် အခြားသော အဖွဲ့အစည်းများကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ပါသည်။

ဤအစီရင်ခံစာ၏ စာမျက်နှာများတွင် ကမ္ဘာ့ထိုးပါရှိခဲ့ကြသော ဒီမိုကရေစီသူရဲကောင်းများ၏ဘဝများမှာ၊ ဒီမိုကရေစီနှင့် အခြေခံအခွင့်အရေးများ၊ လွတ်လပ်မှုအခွင့်အရေးများ ရရှိရေးတို့အတွက်၊ ဇွဲသတ္တိကြီးမားစွာ၊ စွမ်းစွမ်းတမံ ကြိုးစားဆောင်ရွက်နေသော မြန်မာပြည်သူပြည်သားများ၏ စွမ်းအားကြီးလှသော ပြယုဂ်၊ သာဓက ဖြစ်ပါတော့သည်။

A handwritten signature in cursive script, reading "Paulo Sergio Pinheiro".

ပေါ်လို ဆာဂျီယို ပီညဲရိုး (Paulo Sergio Pinheiro)
မြန်မာ့လူ့အခွင့်အရေးအတွက် ကုလသမဂ္ဂ အထူးသတင်းစုံစမ်း မှတ်တမ်းပြုစုရေး အရာရှိ။

tr̥p̥um

မြန်မာအစိုးရကဲ့သို့၊ အာဏာရှင်အစိုးရအများစုသည်၊ ၎င်းတို့ပြည်သူများအပေါ် သူတို့ ကျူးလွန်ထားသော ပြစ်မှုများကို အများပြည်သူမသိရှိနိုင်အောင် အတတ်နိုင်ဆုံး ဖုံးကွယ်လေ့ရှိကြသည်။ သို့သော် သူတို့ကျူးလွန်ထားခဲ့သော ပြစ်မှုများသည် ရှက်ဖွယ်ကောင်းသော ကိစ္စများဖြစ်သည်ကိုလည်း တစ်တရားအတိုင်းအတာအထိ သူတို့နားလည်ထားပြန်သည်။ အများဆုံးဖြစ်နိုင်သော ကိစ္စတစ်ခုမှာ ဤသို့ လျှို့ဝှက်ဖုံးကွယ်ထားခြင်းကို အာဏာရှင်များက သူတို့ဖိနှိပ်ချိုးနှိမ်ထားသော အတိုက်အခံများ ပို၍ နှစ်နာခံစားရစေရန် ရည်ရွယ်ခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။ သူတို့ ဆိုလိုသည်မှာ “ကျုပ်တို့က ခင်ဗျားတို့ကို ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းနိုင်ရုံသာမဟုတ်၊ ကျုပ်တို့ခင်ဗျားတို့အပေါ် လုပ်ထားပြုထားသော မတရားမှုများကိုလည်း ကမ္ဘာကသိလိမ့်မည်မဟုတ်။ ခင်ဗျားအခုလို နှစ်နာခံစား နေရမှန်း မည်သူမျှ သိရှိလိမ့်မည်မဟုတ်။ ခင်ဗျားတို့တည်ရှိနေမှန်းတောင် မည်သူမျှ သိလိမ့်မည်မဟုတ်။ ဤသို့ လူအများက မသိရှိခြင်းအားဖြင့်၊ ခင်ဗျားတို့အရေးကိုလည်း ဂရုစိုက်လိမ့်မည် မဟုတ်။” ဟု အဓိပ္ပာယ်ထွက်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံ အကျဉ်းထောင်များအတွင်း၊ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းခံနေရမှု အပုံစံကို၊ ယခု (အေအေပီပီ)က မှတ်တမ်းတင် ပြုစုထုတ်ဝေခဲ့သော ဤအစီရင်ခံစာသည်၊ အစိုးရ၏ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မှုများကို မီးမောင်းထိုးပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ အစိုးရက ငြင်းပယ်ရန် ကြိုးပမ်းနေသော ထိုပြင်ပသူ ကာယကံရှင်များ၏ လူသားဂုဏ်သိက္ခာတစ်ခုတရားကို ပြန်လည်အပ်နှင်းခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤအစီရင်ခံစာတွင် လူ့အခွင့်အရေးရရှိရန် ငြိမ်းချမ်းစွာ ကြိုးပမ်းမှုများကြောင့်၊ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများအဖြစ်ကြိုတွေ့ကြရသော နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းခံရမှု၊ တခါတရံ အသက်သေဆုံးသည်အထိ ဖြစ်ရသော မတရားရက်စက်မှုများအကြောင်းကို အမည်၊ ဖြစ်ရပ်နှင့်တကွ အတိအကျ စီစဉ်ဖော်ပြ ထားပါသည်။ ဤနည်းအားဖြင့် ထိုသူများ၏ စွန့်လွှတ်အနစ်နာခံမှုများကို စိတ်ကောင်း စေတနာရှိသော လူသူတော်ကောင်းများက အမှတ်ရ၊ ဂုဏ်ပြုနိုင်စေလိမ့်မည်။ တနေ့တွင် ဤပြစ်မှုများ ကျူးလွန်ခဲ့သူများကိုလည်း၊ ထိုက်တန်သည့် အတိုင်း တရားရုံးတင် အရေးယူရန် မှတ်တမ်းမှတ်ရာ သေချာစေလိမ့်မည် ဖြစ်သည်။

ထို့အပြင် ယခုအစီရင်ခံစာက မြန်မာ့ဒီမိုကရေစီရေးလှုပ်ရှားသူများ၏ ဦးတည်ချက်အတိုင်း လှုပ်ရှားနေစဉ်အတွင်း၊ ကြိုကြိုခံရဆိုင်နေရပုံများ၊ ဤလမ်းအတိုင်း မမှိတ်မသုန် ချီတက်နေစဉ်အတွင်း ပြောင်မြောက်လှသော သူတို့၏ စိတ်ဓါတ်စွမ်းပကား၊ သတ္တိများကိုလည်း ထောက်ပြ၍၊ မိမိတို့ကို အမှတ်ရစေပါသည်။ ဤကြိုးပမ်းအား ထုတ်မှုများသည် အကြမ်းဖက်မှုများနှင့် အကြိမ်ကြိမ်ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော်လည်း၊ ရန်ကို ရန်ချင်း မတို့နှင်းခဲ့ပေ။ အကြမ်းမဖက် ငြိမ်းချမ်းသောနည်းလမ်းများကိုသာ ခိုင်မာစွာ ကိုင်စွဲ ဆင်နွှဲနေဆဲဖြစ်သည်။ ဒီမိုကရေစီလှုပ်ရှားမှုအဖွဲ့သားများ အချို့ ထောင်သွင်းအကျဉ်းချပြီး ရက်စက်စွာ နှိပ်စက်ခံရ၊ အများအပြား အသတ်ခံရ၊ အခြားသူများမှာ ထောင်သွင်းခံရလျှင်ခံရ၊ မဟုတ်လျှင် နိုင်ငံမှထွက်ပြေးနေရသော အခြေအနေ၌ပင်၊ ထိုသူများက မြန်မာစစ်အစိုးရနှင့် အမျိုးသားပြန်လည်သင့်မြတ်ရေးအတွက် ပြောဆိုနေကြဆဲ ဖြစ်သည်။ ထိုသူများအားလုံး တောင်းဆိုနေကြသည်မှာ “တွေ့ဆုံဆွေးနွေးရေး” သာဖြစ်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံ၏ ပြဿနာအရပ်

ရပ်ကို ပြေလည်စေရေးအတွက် အကောင်းဆုံးအဖြေအဖြစ်၊ စစ်အစိုးရနှင့် ပြည်သူများအကြား တည်ငြိမ်အေးချမ်းစွာ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးနိုင်ရေး ဖြစ်သည်။

အစီရင်ခံစာအရ တွေ့ရှိရသည်မှာ၊ သတ္တိကောင်းလှသော မြန်မာလူမျိုးအများစု အနေဖြင့် သူတို့၏ ယုံကြည်ချက်ကို စွန့်လွှတ်ခြင်း၊ အကြမ်းမဖက် ငြိမ်းချမ်းရေးလမ်းစဉ်ကို စွန့်လွှတ်ခြင်းထက်၊ အနိုင်စက်ခံရဖို့ရန်၊ သူတို့အသက် စွန့်ဖို့ရန်ကို ပိုပြီးတန်ဖိုးထား လိုလားကြကြောင်းပင် ဖြစ်သည်။ ဤသူများနှင့်စာလျှင်၊ နှိုင်းယှဉ်ချက်အရ အန္တရာယ်စွန့်စားရမှုနည်းသော၊ မြန်မာနိုင်ငံလူ့အခွင့်အရေး၊ ကမ္ဘာတလွှားထောက်ခံနေကြသူများအနေဖြင့်၊ အားမလျော့သင့်ပေ။ လက်မမြှောက်လိုက်သင့်ပေ။ ဤအစီရင်ခံစာက မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းကျူးလွန်နေသော လူ့အခွင့်အရေး ကျူးလွန်ချိုးဖောက်မှု ပြစ်မှုများကို စုံစမ်းစစ်ဆေးရေးအတွက် ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂ လုံခြုံရေးကောင်စီက၊ မြန်မာစစ်အစိုးရနှင့် ဆက်သွယ်၍ ကော်မရှင်တစ်ရပ် ခန့်အပ်စေလွှတ်နိုင်ရန် တောင်းဆိုထားချက်မှာလည်း လျော်ကန်သည့် တောင်းဆိုချက် ဖြစ်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံရှိစစ်အစိုးရကျင့်သုံးနေသောမူဝါဒများသည်၎င်း၏ပြည်သူများအပေါ်တွင်လုံခြုံမှုကင်းမဲ့စေပြီး၊ ခြိမ်းခြောက်နေသည်မှာ အထင်အရှားဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံများ၏ လုံခြုံတည်ငြိမ်မှုကိုလည်း ခြိမ်းခြောက်လျက်ရှိသည်။ ဤအချက်များကြောင့် လုံခြုံရေးကောင်စီက အရေးယူကိုင်တွယ်ရန် ထိုက်တန်လုံလောက် နေပြီဖြစ်သည်။ အခြားနိုင်ငံအသီးသီးကလည်း ဤကြိုးပမ်းမှုကို ဝိုင်းဝန်းထောက်ခံကြရန် လိုအပ်နေပြီ ဖြစ်ပါသည်။

တော (မိ) မလင်နော့စကီး (Tom Malinowski)
ဝါရှင်တန် ထောက်ခံစည်းရုံးရေး ဒါရိုက်တာ (Washington Advocacy Director)
လူ့အခွင့်အရေးစောင့်ကြည့်လေ့လာရေးအဖွဲ့ကြီး (Human Rights Watch)

trispum

၂၀၀၅ ခုနှစ် မေလတုန်းက လူငယ်တယောက်ဟာ စားသောက်ဆိုင်တခုမှာ ညစာစားနေတုန်း လူတချို့ ရုတ်တရက် ရောက်လာပြီး သူ့ကိုဖမ်းခေါ်သွားတယ်။ ၇ ရက်အကြာမှာ သူသေဆုံးသွားခဲ့တယ်။

သူ့နာမည်က ကိုအောင်လှိုင်ဝင်း။ သူဟာ မြန်မာနိုင်ငံထဲက စစ်ကြောရေးစခန်းတခုမှာ သေဆုံးတဲ့အထိ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခံခဲ့ရသူပါ။ အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်ရဲ့ အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးဖြစ်ပါတယ်။ အာဏာပိုင်တွေက သူ အဲဒီလို နိုင်ငံရေးအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုမှာ ပါဝင်လှုပ်ရှားတာကို ရာဇဝတ်မှုကျူးလွန်တာပဲလို့ သတ်မှတ်ပုံရပါတယ်။ သူကွယ်လွန်ပြီး ၃ ရက်အကြာမှာတော့ အာဏာပိုင်တွေက သူ့မိသားစုကို အကြောင်းကြားခဲ့ပါတယ်။ သေဆုံးခဲ့ရတဲ့အကြောင်းရင်းက နှလုံးရောဂါကြောင့်ဖြစ်တယ်။ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခံရလို့မဟုတ်ပါဘူးတဲ့။ ဒါ့အပြင် သင်္ဂြိုဟ်ပြီးစီးပြီဖြစ်တဲ့အကြောင်း၊ ဒီဖြစ်ရပ်နဲ့ပတ်သက်ပြီး ရေငုံနှုတ်ပိတ်ထားဖို့ လိုအပ်ကြောင်း ပြောကြားပြီး ငွေကြေးတချို့ ပေးအပ်ဖို့ ကမ်းလှမ်းခဲ့ပါတယ်။

ကိုအောင်လှိုင်ဝင်းသေဆုံးမှုနဲ့ပတ်သက်လို့ ဘယ်သူတွေ တာဝန်ရှိသလဲဆိုတာကို သိရှိပြီး ဖြစ်ပါတယ်။ သို့ပေမယ့် အာဏာပိုင်တွေက အရေးယူမှု တစုံတရာ မလုပ်သေးပါဘူး။

ဒီလိုဖြစ်ရပ်တွေဟာ ၁၉၈၈ ခုနှစ်နောက်ပိုင်း နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားတွေ ရင်ဆိုင်နေရတဲ့ အခြေအနေကို ဖော်ပြနေတာပါ။ ရှစ်လေးလုံးဒီမိုကရေစီရေး လှုပ်ရှားမှုပြီးကတည်းက စစ်အာဏာပိုင်တွေဟာ အတိုက်အခံလုပ်လာသူတွေကို ဖမ်းဆီးနှိပ်စက်၊ အနိုင်ကျင့်တဲ့နည်းတွေသုံးပြီး အပြင်းအထန် ချေမှုန်းနေတာပါ။ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားတွေ သေဆုံးရတဲ့ အဓိကအကြောင်းရင်းကလည်း ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခံရလို့ပါပဲ။

နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားတွေဟာ အကျဉ်းထောင်၊ စစ်ကြောရေးစခန်းတွေမှာ စနစ်ကျတဲ့ ပြင်းထန်ဆိုးရွားလွန်းတဲ့ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှုတွေနဲ့ ကြုံနေရပါတယ်။ နှိပ်စက်မှုတွေ ပြင်းထန်လွန်းလို့ အတွင်းဒဏ်ရာတွေရ၊ မေ့မြောသွားကြတဲ့အထိ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာထိခိုက်ပျက်စီးမှုတွေ ပြင်းထန်ခဲ့သလို၊ အသက်မသေဘဲ လွတ်မြောက်သွားရင်တောင်မှ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာထိခိုက်မှုတွေနဲ့ ကျန်ရစ်ခဲ့ရတာပါ။

အကျဉ်းထောင်ထဲက အခြေအနေဆိုးတွေကို အာဏာပိုင်တွေက ဥပေက္ခာပြုထားတာ၊ ကျန်းမာရေးစောင့်ရှောက်မှု မရှိသလောက် နည်းပါးတာတွေဟာလည်း ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှုထဲမှာ အကျုံးဝင်ပါတယ်။

နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားတချို့ဟာ ထောင်ထဲမှာ၊ ရဲဘက်စခန်းတွေမှာ အလုပ်လုပ်ကြရတယ်။ အင်မတန် ပင်ပန်းတဲ့ အလုပ်ကြမ်းတွေလုပ်ကြရပြီး အစားအစာကိုတော့ မဝရစာ စားကြရတယ်။ ဒါ့ကြောင့် တချို့ဟာ ရဲဘက်စခန်းမှာတွေ့မှာ သေဆုံးသွားခဲ့ကြပါတယ်။

တချို့ကတော့ အကျဉ်းထောင်ထဲကနေ ပျောက်သွားကြတယ်။ သူတို့ ဘယ်ကိုရောက်သွားကြတယ်၊ အသက်ရှင်သေးသလားဆိုတာတွေ သူတို့မိသားစုလည်း မသိကြဘူး။

ထောင်ထဲကနေ အသက်ရှင်လျက် ပြန်လွတ်လာတဲ့သူတွေအနေနဲ့လည်း သူတို့ရင်ဆိုင်ရတဲ့ဘဝက အင်မတန်ခက်ခဲလွန်းပါတယ်။ သင့်တင့်တဲ့ ကျန်းမာရေးစောင့်ရှောက်မှုတွေ၊ ကုသမှုတွေနဲ့ဝေးခဲ့ရတော့ ထောင်ကလွတ်ပြီးမကြာခင် သေဆုံးကြတာတွေလည်း အများအပြားပါပဲ။

ဒါအပြင် ထောင်ကလွတ်ပြီးမှ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သတ်သေခဲ့ကြတာတွေလည်း ရှိခဲ့ပါတယ်။ ဒါဟာလည်း နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားဟောင်းတွေရဲ့ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှုတွေ ဘယ်လောက် ခံခဲ့ရသလဲ ဆိုတာရဲ့သက်သေပြချက်တွေပါပဲ။

နိုင်ငံတိုင်းမှာ အကျဉ်းထောင်ဆိုတာ ရှိကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အုပ်ချုပ်သူတွေ အပေါ်မှာ မူတည်ပြီး အကျဉ်းထောင်ရဲ့ အခြေအနေတွေလည်းကွာခြားတတ်ကြပါတယ်။ ဆိုစကားတခုရှိတယ်။ ထောင်ဆိုတာ ဟာ လူထုကိုဖိနှိပ်တဲ့ ကိရိယာ တဲ့။ တကယ်တော့လည်း ထောင်ဆိုတာဟာ တိုင်းပြည် အုပ်ချုပ်သူတွေရဲ့ အတွင်းသရုပ်ကို ပြသတဲ့ ပြခန်းလေး တခုဆိုရင် မမှားဘူးလို့ဆိုရပါမယ်။

မြန်မာနိုင်ငံမှာလည်းအကျဉ်းထောင်တွေ၊ အကျဉ်းစခန်းတွေထဲ လေ့လာကြည့်မယ်ဆိုရင် အုပ်ချုပ်နေတဲ့ လူတွေရဲ့အတွင်းသရုပ်ကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း မြင်သာပါတယ်။ ခုချိန်မှာတော့ အတိုက်အခံလုပ်လာသူ မှန်သမျှကို ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှုနဲ့တုန့်ပြန်ရမယ်ဆိုတာ နိုင်ငံတော်ရဲ့မူဝါဒဖြစ်နေပါပြီ။ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှု ကြောင့်သေဆုံးသွားတဲ့အခါတချို့မိသားစုတွေဟာစိုးရိမ်ထိတ်လန့်ပြီးရေငုံနှုတ်ပိတ်နေတတ်ကြပါတယ်။

ကျနော်တို့ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများကူညီစောင့်ရှောက်ရေးအသင်းက ၁၉၈၈ ခုနှစ်ကနေ ယနေ့အထိ အကျဉ်းထောင်အတွင်း သေဆုံးသွားသူတွေရဲ့ အချက်အလက်တွေကို စုစည်းတင်ပြလိုက်ပါတယ်။ သို့ ပေမယ့်လည်း သေဆုံးသွားတဲ့အရေအတွက်အတိအကျကို မသိနိုင်သေးသလို ရရှိထားတဲ့ အချက် အလက်တွေဟာလည်း အပြည့်အစုံမဟုတ်သေးပါဘူး။

၁၉၆၂ ခုနှစ် စစ်အာဏာသိမ်းပြီးနောက်ပိုင်း နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားမှုမှာ ပါဝင်သူတွေဟာ ဖမ်းဆီးထိန်းသိမ်း၊ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်၊ အနိုင်ကျင့်၊ သတ်ဖြတ်ခံခဲ့ရပါတယ်။ ဒီဖြစ်ရပ်တွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့လည်း အပြည့် အစုံ မသိရသေးပါဘူး။ မြန်မာပြည်လွတ်လပ်ပြီး ဒီမိုကရေစီကာလကို ရောက်မှပဲ စစ်အာဏာပိုင်တွေရဲ့ ရာဇဝတ်မှုတွေကို သိရှိနိုင်မှာပါ။

အကျဉ်းထောင်တွေထဲမှာလည်း ပြင်ပမှာလိုပဲ တိုက်ပွဲတွေ ရုန်းကန်မှုတွေ ရှိပါတယ်။ အာဏာပိုင်တွေရဲ့ တရားလက်လွတ်ပြုကျင့်မှု၊ ရက်စက်မှုတွေကို တွန်းလှန်ဖို့အတွက် ရုန်းကန်ကြရပါတယ်။ ဒီမိုကရေစီ အရေး၊ လူ့အခွင့်အရေးတို့အတွက် ရုန်းကန်ကြရပါတယ်။

ဒီအစီရင်ခံစာမှာ နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားသူတွေ သေဆုံးတဲ့အထိဖြစ်စေခဲ့တဲ့ ကြမ်းကြုတ်မှုတွေ ရက်စက်မှု တွေကိုလည်း ဖော်ပြထားပါတယ်။ သေဆုံးသွားသူတွေရဲ့ ရဲဝံ့ပြောင်မြောက်မှုတွေကိုလည်း တွေ့ရမှာပါ။

သူတို့ ကျဆုံးသွားကြပေမယ့်လည်း သူတို့ဟာ မြန်မာပြည်လွတ်မြောက်ရေးအတွက် ဆက်လက်လှုပ်ရှားနေသူတွေရဲ့ ရင်ထဲမှာတော့ အမြဲတမ်း ရှိနေမှာပါ။

တိတ်နိုင်
အတွင်းရေးမှူး
နိုင်ငံအကျဉ်းသားများကူညီစောင့်ရှောက်ရေးအသင်း (မြန်မာနိုင်ငံ)

၁၉၈၈ လူထုလှုပ်ရှားမှုနောက်ပိုင်းတွင် မြန်မာနိုင်ငံသား ရာထောင်ချီ၍ ဖမ်းဆီး အကျဉ်းချခံခဲ့ရသည်။ အာဏာပိုင်တို့၏ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက် သို့မဟုတ် အနိုင်ကျင့်ရက်စက်မှုများကို ခံခဲ့ကြရသည်။ တခါတရံ သေဆုံးမှုများ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။

နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများကူညီစောင့်ရှောက်ရေးအသင်းက အကျဉ်းကျစဉ် သေဆုံးခဲ့ရသော နိုင်ငံရေး အကျဉ်းသား ၁၂၇ ဦး၏ ဖြစ်စဉ်များကို ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့သည်။ မြန်မာပြည်၏ နိုင်ငံရေးအခြေအနေများ ကြောင့်သေဆုံးခဲ့ခြင်းများနှင့်ပတ်သက်သည့်သတင်းအချက်အလက်အားလုံးကို သိရှိနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ ထို့ပြင် ထို ၁၂၇ ဦး၏ အသေးစိတ်အချက်အလက်များကိုလည်း ရှာဖွေတွေ့ရှိခြင်း မရှိသေးချေ။

ထို ၁၂၇ ဦးထဲတွင် အကျဉ်းထောင်အတွင်းသေဆုံးခဲ့သူ ၈၈ ဦး၊ စစ်ကြောရေးစခန်းတွင်သေဆုံးသူ ၁၀ ဦး၊ ရဲဘက်အလုပ်ကြမ်းစခန်းတွင် သေဆုံးသူ ၄ ဦး၊ အကျဉ်းထောင်မှပြန်လွတ်ပြီးမကြာမီ သေဆုံးသူ ၁၀ ဦး၊ အကျဉ်းထောင်အတွင်းမှ ပျောက်ဆုံးသွားသူ ၁၅ ဦး ပါဝင်သည်။

၂၀၀၅ ခုနှစ် တနှစ်တည်းတွင်ပင် အကျဉ်းကျခံရစဉ် ၈ ဦးသေဆုံးခဲ့သည်။ ယခင်နှစ်များထက် သေဆုံးမှုနှုန်း ပိုမိုခဲ့ခြင်းသည် ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှု၊ မတော်မတရားပြုမှုများ ပိုမိုဖြစ်ပွားခဲ့ကြောင်းကို ပြသနေသည်။

ဤသည်မှာ နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့်ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ (နအဖ)၏ မူဝါဒလည်း ဖြစ်ပေသည်။ နအဖသည် အတိုက်အခံနိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားမှုများ ရပ်တန့်သွားစေရန် စနစ်တကျ စီစဉ်လျက်ရှိသည်။ နအဖ သည် ထိုမူဝါဒကို အကောင်အထည်ဖော်ရာတွင် နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများကို ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်း၊ မတော်မတရားပြုခြင်းကို နည်းလမ်းတစ်ခုအဖြစ် သုံးစွဲလျက်ရှိသည်။

အကျဉ်းချ ထိန်းသိမ်းထားစဉ်သေဆုံးခြင်း၏ အကြောင်းရင်းကို ဖော်ထုတ်သည့်အခါ မြန်မာပြည်တွင်းရှိ စစ်ကြောရေးစခန်း၊ အကျဉ်းထောင်၊ ရဲဘက်စခန်းများ စသည့် နေရာများအကြောင်းကိုလည်း လေ့လာ ခဲ့သည်။ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်း၊ မတော်မတရားပြုခြင်းတို့သည် ထိုနေရာများတွင်အသားကျလျက် ရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားအများစုအတွက်မူ ထောင်တွင်း အထွေထွေအခြေအနေ၊ ကျန်းမာရေးစောင့်ရှောက်မှုအဆင့်တို့မှာ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်သည့် ပုံစံတမျိုး ဖြစ်နေသည်။

နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများ ပျောက်ဆုံးသွားသည့်ဖြစ်ရပ် ၁၅ ခုကိုလည်း ဖော်ထုတ် တွေ့ရှိရသည်။ ဆက်လက်ဖော်ထုတ်ရန် အခြေအနေ မပေးသေးသဖြင့် ပျောက်ဆုံးမှုအများအပြား ရှိနေသည်ဟု ယူဆရသည်။ အစီရင်ခံစာ၏ တနေရာတွင် စုံစမ်းဖော်ထုတ်တွေ့ရှိသည့် ဖြစ်ရပ်များကို အသေးစိတ် ဖော်ပြထားသည်။ သက်ဆိုင်ရာမိသားစုများအား ခြောက်လှန့်ရန်အတွက် အကျဉ်းသားများအား မည် သည့်နေရာတွင် ထိန်းသိမ်းထားသည်ဟူသော သတင်းအချက်အလက်များကို စစ်အစိုးရက လျှို့ဝှက် ထားတတ်ကြောင်းကိုလည်း ဖော်ပြထားသည်။

နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသား အများအပြားသည် အကျဉ်းထောင်မှ လွတ်မြောက်ပြီးချိန်တွင် ရုပ်ပိုင်း၊ စိတ်ပိုင်း ဆိုင်ရာရောဂါများ ရရှိတတ်ကြပြီး သင့်လျော်သည့် ဆေးကုသမှုများနှင့် အလှမ်းဝေးနေဆဲဖြစ်သည်။ အဓိကအကြောင်းရင်းမှာ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများ၏ ကျန်းမာရေးအခြေအနေနှင့် ပတ်သက်သည့် နားလည်စာနာမှု၊ ကုန်ကျစရိတ်တို့ မရှိခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားဟောင်း ၁၀ ဦးသည် ကျန်းမာရေး တဖြည်းဖြည်းချို့ယွင်းလာကြပြီး သေဆုံးသွားကြသည်။ ထို့ပြင် မြန်မာနိုင်ငံတွင် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ကျန်းမာရေးပြုစုစောင့်ရှောက်မှုများ မရှိသလောက် နည်းပါးသဖြင့် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ကျန်းမာရေးချို့ယွင်းမှုများ ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိသည်။ အကျိုးဆက်အားဖြင့် နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသား ဟောင်းအချို့သည် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်သေကြောင်းကြံစည်ခဲ့ကြသည်။ ဤအစီရင်ခံစာတွင် အကျဉ်းထောင်မှ လွတ်မြောက်ပြီးစတွင် သေဆုံးသွားရသည့် အကြောင်းရင်းများကိုလည်း ထည့်သွင်းထားသည်။

နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများ သေဆုံးသည့်အခါ ကျန်ရစ်သူမိသားစုများတွင် အခက်အခဲများစွာ ရင်ဆိုင်ရ လေ့ရှိသည်။ ဒီးသဂြိုဟ်ပြီးသည့်အခါမှ ကာယကံရှင်မိသားစုများက သိရှိရသည့်အခါမျိုးတွင် ညှဉ်းပန်း နှိပ်စက်ခံထားရသည့် သက်သေအထောက်အထားများ ပျောက်ဆုံးသွားပြီဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် အာဏာပိုင် တို့သည် သက်ဆိုင်ရာဆရာဝန်များကို သေဆုံးသူ၏ ရုပ်ကလာပ်အား ခွဲစိတ်စစ်ဆေးတွေ့ရှိချက်များ အား မှတ်တမ်းတင်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ဖိအားပေးမှုများ ခြိမ်းခြောက်မှုများ ပြုလုပ်လေ့ရှိသည်။ ထို့ ကြောင့် ကာယကံရှင်မိသားစုက သေဆုံးမှုနှင့်ပတ်သက်၍ တရားစွဲခဲ့ပါကလည်း မျက်မြင်သက်သေများ မရရှိနိုင်ပေ။

ကာယကံရှင်မိသားစုများကို သေဆုံးမှုများနှင့်ပတ်သက်၍ လူသိရှင်ကြား ထုတ်ဖော်ပြောဆိုမှုများ မပြု လုပ်ရန် ငွေကြေးဖြင့် လာဘ်ထိုးလေ့ရှိသည်။ မိသားစုအများစုက ထိုကမ်းလှမ်းချက်မျိုးကို လက်ခံလေ့ မရှိပေ။ မိသားစုအချို့က အကျဉ်းချခံထားရစဉ် သေဆုံးမှုများနှင့်ပတ်သက်၍ ဖွင့်ချပြောဆိုကြသည်။ တခါတရံ အာဏာပိုင်တို့၏ ခွင့်ပြုချက်ရသောကြောင့် မိသားစုအချို့သည် ဈာပနအား ကိုယ်တိုင် စီစဉ် နိုင်ခဲ့သည်။ ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်များက ဈာပနသို့ မည်သူမည်ဝါ တက်ရောက်သည်ကို စောင့်ကြည့် လေ့ရှိပြီး၊ နောက်ပိုင်းတွင် ၎င်းတို့ကို ဖမ်းဆီးခြင်း စစ်ဆေးမေးမြန်းခြင်းများလည်း ပြုလုပ်တတ်သည်။ ဤ အစီရင်ခံစာတွင် နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများသေဆုံးပြီးနောက်ဆက်တွဲအခြေအနေများကိုဖော်ပြထားသည်။

သေဆုံးသူ အကျဉ်းသားတို့၏ နိုင်ငံရေးနောက်ခံ၊ သေဆုံးပုံတို့ကို အတတ်နိုင်ဆုံး အသေးစိတ် ဖော်ပြ ထားသည်။ ဤအချက်အလက်များကို လေ့လာခြင်းဖြင့် အာဏာပိုင်တို့၏ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မှု၊ အကျဉ်းသားတို့၏ အပြစ်ကင်းစင်မှုတို့ကို တွေ့နိုင်မည်ဖြစ်သည်။

အချို့သော သေဆုံးမှုများတွင် တာဝန်ရှိသည့်အာဏာပိုင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို သိရှိသော်လည်း မည်သည့် အရေး ယူမှုမျှ ပြုလုပ်နိုင်ခြင်း မရှိသေးပေ။ အနည်းဆုံး နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသား ၁၂၇ ဦး အပြစ်ကင်းမဲ့စွာ သေဆုံးခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ယခုအခါ မြန်မာနိုင်ငံတွင် နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသား အနည်းဆုံး ၁၀၅၁ ဦး ရှိသည်။ အများအပြားမှာ ကျန်းမာရေးချို့ယွင်းနေသည်။ ၎င်းတို့လွတ်မြောက်လာခြင်းမရှိသေးသ၍ ၎င်းတို့၏ အသက်အန္တရာယ်မှာ စိုးရိမ်ဖွယ်ဖြစ်နေသည်။ ။

awmitqtsurfm

နိုင်ငံအကျဉ်းသားများကူညီစောင့်ရှောက်ရေးအသင်း (မြန်မာနိုင်ငံ)က အောက်ပါအတိုင်း တောင်းဆိုလိုက်သည်။

ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂသို့ တောင်းဆိုချက်

- ❖ ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂ လုံခြုံရေးကောင်စီက အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးချုပ်အား ကောင်စီ၏ မြန်မာနိုင်ငံဆိုင်ရာအထူးကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ခန့်အပ်ပြီး အထူးကိုယ်စားလှယ်၏ ဆောင်ရွက်မှုများ၊ ဖြစ်ပေါ်တိုးတက်မှုများကို ကောင်စီသို့ အစီရင်ခံတင်ပြစေရန်။
- ❖ ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂက လွတ်လပ်သည့်ကော်မရှင်တစ်ရပ်ဖွဲ့စည်းပြီး ထိုကော်မရှင်က မြန်မာပြည် လူ့အခွင့်အရေးချိုးဖောက်မှုများ အထူးသဖြင့် တရားမဲ့ချုပ်နှောင်ထိန်းသိမ်းခြင်း၊ မတရားပြုလုပ်ခြင်း၊ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်း၊ ထိုသို့ပြုလုပ်ခြင်းများကြောင့် သေဆုံးမှုများ စသည်တို့ကို စုံစမ်းစစ်ဆေးရန်။
- ❖ ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂ လူ့အခွင့်အရေးကော်မရှင်က မြန်မာပြည်လူ့အခွင့်အရေးအခြေအနေနှင့် ပတ်သက်၍ နှစ်စဉ်ချမှတ်သည့် ဆုံးဖြတ်ချက်များတွင် အကျဉ်းထောင်၊ ထိန်းသိမ်းရေးစခန်းများတွင် တရားမဲ့ ချုပ်နှောင်ထားခြင်း၊ မတရားပြုလုပ်ခြင်း၊ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်း၊ ထိုသို့ပြုလုပ်ခြင်းများကြောင့် သေဆုံးမှုများကို ကန့်ကွက်ရှုတ်ချရန်။

နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့်ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ (နအဖ) သို့ တောင်းဆိုချက်

- ❖ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားအားလုံးကို ခြွင်းချက်မထားဘဲ အမြန်ဆုံးလွှတ်ရန်။
- ❖ လူသားချင်းစာနာသောအားဖြင့် ကျန်းမာရေးအလွန်အမင်း ချို့ယွင်းလျက်ရှိသော နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားအားလုံးကို ချက်ချင်းလွှတ်ရန်။
- ❖ နိုင်ငံသားနှင့်နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားမှု အခွင့်အရေးဆိုင်ရာ နိုင်ငံတကာသဘောတူညီချက်၊ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှုဆန့်ကျင်ရေးသဘောတူညီချက်တို့ကို သဘောတူလက်မှတ်ရေးထိုးရန်၊ ထိုသဘောတူညီချက်များအတိုင်း အကျဉ်းထောင်၊ စစ်ကြောရေးစခန်းများတွင် ပြုမူဆောင်ရွက်ရန်။
- ❖ ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ကြီးကြပ်သည့် နိုင်ငံတကာကော်မတီတစ်ခုကို အကျဉ်းချထားစဉ်မတရားပြုလုပ်ခြင်း၊ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်း၊ ပျောက်ဆုံးခြင်း၊ သေဆုံးခြင်းများနှင့် ပတ်သက်သော စွပ်စွဲချက်များအား အမြန်ဆုံး၊ လွတ်လွတ်လပ်လပ် စုံစမ်းစစ်ဆေးခွင့်ပြုပြီး၊ ပြစ်မှုကျူးလွန်သူများအား တရားဥပဒေအရ စီရင်ရန်။
- ❖ မြန်မာနိုင်ငံတွင် လိုအပ်နေသည့်အပြောင်းအလဲများဖြစ်ပေါ်လာရေးအတွက် အမျိုးသား ဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်၊ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးစုကိုယ်စားလှယ်များနှင့် အမြန်ဆုံး တွေ့ဆုံဆွေးနွေးအဖြေရှာရန်။

အစိုးရအဖွဲ့များသို့ တောင်းဆိုချက်

- ❖ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားအားလုံးကို ခြွင်းချက်မထားဘဲ အမြန်ဆုံးလွတ်ပေးရေးအတွက် နအဖ အစိုးရအား တောင်းဆိုကြရန်။
- ❖ စစ်ကြောရေးစခန်း၊ အကျဉ်းထောင်တို့တွင် သေဆုံးခြင်း၊ ပျောက်ဆုံးခြင်းနှင့်ပတ်သက်သည့် စွပ်စွဲချက်များနှင့်ပတ်သက်၍ တုံ့ပြန်စေရေးအတွက် နအဖအစိုးရအား တောင်းဆိုကြရန်။ မတရားပြုလုပ်ခြင်း၊ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းတို့ ရပ်စဲရေးအတွက် တောင်းဆိုရန်။
- ❖ အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်၊ တိုင်းရင်းသားကိုယ်စားလှယ်များ စသည်တို့နှင့် စစ်မှန်သည့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးအဖြေရှာမှုများပြုလုပ်ရေးအတွက် နအဖအစိုးရကို ပိုမိုဖိအားပေးရန်။
- ❖ လူ့အခွင့်အရေးအခြေအနေ သိသာထင်ရှားစွာ ပြောင်းလဲကောင်းမွန်လာချိန်အထိ စီးပွားရေး ပိတ်ဆို့မှုများကို ဆက်လက်ပြုလုပ်ပြီး၊ ဖွံ့ဖြိုးမှုအကူအညီ၊ ချေးငွေ၊ အထောက်အပံ့များကို လည်း ရပ်ဆိုင်းထားရန်။ အထူးသဖြင့် တရားမဲ့ချုပ်နှောင်ထိန်းသိမ်းခြင်း၊ မတရားပြုလုပ်ခြင်း၊ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းတို့နှင့်ပတ်သက်၍ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ဆောင်ရွက်နိုင်သည့်အချိန်အထိ ရပ်ဆိုင်းထားရန်။

အင်န်ဂျီအိုများ၊ နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းများသို့ တောင်းဆိုချက်

- ❖ မြန်မာနိုင်ငံတွင် တရားမဲ့ချုပ်နှောင်ထိန်းသိမ်းခြင်း၊ မတရားပြုလုပ်ခြင်း၊ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းများ ရပ်တန့်စေရေး ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်နေသည့် နိုင်ငံတကာ လှုပ်ရှားမှုများကို အားပေးထောက်ခံခြင်း၊ လူ့သိရင်ကြား ထုတ်ပြန်ကြေညာခြင်းများပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် ဝင်ရောက် ပူးပေါင်းကြရန်။
- ❖ စစ်ကြောရေးစခန်း၊ အကျဉ်းထောင်တို့တွင်ဖြစ်ပေါ်နေသော လူ့အခွင့်အရေးချိုးဖောက်မှုများကို မှတ်တမ်းတင်ဖော်ထုတ်နိုင်ရေးအတွက် နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားဟောင်းများ၏ စွမ်းရည် မြှင့်တင်ရေးအတွက် ဆောင်ရွက်ကြရန်။
- ❖ မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းရှိ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားဟောင်းများ၏ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာပြန်လည်ပြုစုပျိုးထောင်ရေး၊ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာသက်သာမှုရစေရန် နှစ်သိမ့် ဆွေးနွေးခြင်းများပြုလုပ်နိုင်ရေး အတွက် ထောက်ပံ့ကူညီကြရန်။

နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားတို့၏ မိသားစုများလိုအပ်နေသည့် အကျဉ်းထောင်သို့သွားရောက်၍ထောင်ဝင်စာ တွေ့ရေး၊ အကျဉ်းသားအတွက်ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာလိုအပ်ချက်များရရှိရေးတို့ကိုထောက်ပံ့ကူညီကြရန်။ လိုအပ်သည့် ပညာရေး၊ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းဆိုင်ရာများအတွက် ဆောင်ရွက်ကြရန်။ ။

အပိုင်း(၁) နိဒါန်း

၁၉၈၈ မှ ယနေ့ထိ ဒီမိုကရေစီရေးလှုပ်ရှားသူ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသား အနည်းဆုံး ၁၂၇ ဦးသည် နှိပ်စက် ညှဉ်းပန်းမှု မျိုးစုံကြောင့် အကျဉ်းထောင်များထဲတွင် သေဆုံးသွားခဲ့ရသည်။

မြန်မာနိုင်ငံရှိ စစ်ကြောရေးစခန်းများ၊ အကျဉ်းထောင်များ၊ ရဲဘက်အလုပ်ကြမ်းစခန်းများတွင် နှိပ်စက် ညှဉ်းပန်းမှုများသည် စနစ်တကျနှင့် တွင်ကျယ်လျက်ရှိသည်။ အာဏာပိုင်များသည် ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ၊ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ၊ လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာ အကြမ်းဖက်မှု နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းမှုများကို အစီအစဉ်ရှိရှိဖြင့် စဉ်ဆက်မ ပြတ်လုပ်နေခဲ့သည်။ ထိုသို့နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းမှုများကြောင့် နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများ သေဆုံးခဲ့ရသည့် အပြင် ကျန်သူတို့မှာလည်း ဆက်လက်ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခံနေရဆဲဖြစ်ပြီး၊ အသက်ရှင်ရန်လမ်းနှင့် ဝေးလာ လျက် အသက်သေဆုံးခြင်းသို့ ဦးတည်နေရလေသည်။

အချို့နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများမှာ အကျဉ်းထောင်တွင်း ကောင်းမွန်လုံလောက်သော ကျန်းမာရေး ကုသစောင့်ရှောက်မှု မရသောကြောင့် အကျဉ်းထောင်မှလွတ်မြောက်ပြီး ရက်ပိုင်း လပိုင်းအတွင်းမှာပင် သေဆုံးသွားခဲ့ရသည်။ များသောအားဖြင့် အလွယ်တကူ ကုသရနိုင်သောရောဂါများမှာ အသက်ဆုံးရှုံး ရသည်ထိ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

အကျဉ်းကျ၍ ထောင်ထဲရောက်ပြီးမှ ပျောက်ဆုံးသွားခဲ့ရသူလည်း ၁၅ ယောက်ရှိခဲ့လေသည်။ ထို ပျောက်ဆုံးသွား သော ၁၅ ယောက်သည် အမှန်တကယ်ပျောက်ဆုံးသွားသူများ အရည်အတွက်၏ အစိ တ်အပိုင်းတခုသာဖြစ်ပေသည်။ မိသားစုဝင်များ၊ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများအနေနှင့် ပျောက်ဆုံးသွား သူသည် အသက် ရှင်သန်နေဆဲလား၊ သေဆုံးသွားပြီလားဆိုသည်ကို မသိရခြင်းသည် တကယ့်ကို အကြင်နာကင်းမဲ့သော လုပ်ရပ်ပင် ဖြစ်လေသည်။

သေဆုံးသွားသော နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားမိသားစုများ၏ အခက်အခဲများကစစ်အစိုးရ၏ ရိုင်းစိုင်းရက်စက် မှုကို ဖော်ပြသည်။ များသောအားဖြင့် သေဆုံးသူ၏ရုပ်အလောင်းကို မိသားစုများ မတွေ့ရမီမှာပင် ခွဲစိတ်စစ်ဆေးမှုအတု ပြုလုပ်ပြီး မီးရှို့သဖြိုဟ်ပစ်လိုက်ကြသည်။ ထို့ပြင် ကျန်ရစ်သူမိသားစုကို ရေငုံ နှုတ် ပိတ် နေရန်နှင့် ပြင်ပသို့မပြောရန် ငွေကြေးနှင့် လာဘ်ထိုးကမ်းလှမ်းလေ့ရှိသည်။ ဈာပနတွင် အာဏာပိုင် များ၏ ညွှန်ကြားချက်အမိန့်အတိုင်း နေရပြီး၊ ထောက်လှမ်းရေးများ၏ စောင့်ကြည့်မှုနှင့် ဈာပနပို့ ဆောင်သူများမှာ စာရင်းမှတ်ယူမှုများလည်း ခံရသည်။

အပိုင်း(၂) စစ်ကြောရေးစခန်းများ

ပုံမှန်အားဖြင့် နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများသည် ညဘက်၌ အဖမ်းခံရလေ့ရှိသည့်အပြင် နေအိမ်မှာပင်

ဖမ်းဝရမ်းမပါပဲ အဖမ်းခံရပြီး၊ ခေါင်းစွပ်စွပ် လက်ထိပ်ခတ်ခံရကာ ကားထဲတွင် မှောက်အိပ်၍ခေါ်ဆောင် ခံသွားရသည်။ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများသည် စစ်ကြောရေးစခန်းများသို့ ခေါ်ဆောင်သွားခြင်းခံရပြီး စစ်ကြောမေးမြန်း နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်း ခြင်းခံရလေသည်။

စစ်ကြောရေးစခန်းရှိ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းမှုများသည် အရက်စက် အကြမ်းကြုတ်ဆုံးဖြစ်သည်။ နိုင်ငံရေးအ ကျဉ်းသားများသည် စစ်ကြောရေးကာလ၌ မအိပ်ရခြင်း၊ အစားအသောက်နှင့် ရေ ဖြတ်တောက်ခြင်းခံရ ခြင်းအပြင် အိမ်သာသွားခွင့် ပိတ်ပင်ခံရခြင်း တို့ကိုလည်းခံရလေသည်။ စစ်ကြောမေးမြန်းသည် ထောက်လှမ်းရေးများ၏ ကျေနပ်လောက်သည့်အဖြေမရ သည့်အခါ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများကိုသာ မကပဲ မိသားစုဝင်များ၊ မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းများကိုပါ ဖမ်းဆီးမည်၊ နှိပ်စက်မည်၊ မုဒိန်းကျင့်မည်၊ သတ်ဖြတ် ပစ်မည်ဟု ခြိမ်းခြောက်ခြင်းတို့ခံကြရသည်။

အများဆုံး ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှုများတွင် လူမဆန်စွာရိုက်နှက်ခြင်းဖြစ်သည်။ သတိလစ် မေ့မြောလဲကျသွား သည်အထိ ကြိမ်ဖန်များစွာ ရိုက်လေ့ရှိသည်။ များသောအားဖြင့် သတိလစ်မေ့မြောနေချိန်တွင်၊ အတင်း အဓမ္မ သတိပြန်ရအောင် လုပ်၍ ထပ်မံညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်လေသည်။ အခြားညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှုများမှာ နာရီပေါင်းများစွာ ရပ်ခိုင်းခြင်း၊ ကြိုးဖြင့် ဇောက်ထိုးဆွဲထားခြင်း၊ ညှို့သကြီးပေါ်၌ သံမြင်းလုံးဖြင့် အသားအရေများ ညှို့မဲယောင်ကိုင်သည်အထိ လှိုမ့်ခြင်း၊ အချိန်ကြာမြင့်စွာ “လေယာဉ်ပျံစီးခိုင်းခြင်း” “မော်တော်ဆိုင်ကယ် စီးခိုင်းခြင်း” “ ဆီမီးခွက်အက ကခိုင်းခြင်း” “မိချောင်းသွား သွားခိုင်းခြင်း” “ကြိုးလုံးကြိုးများ၊ ချိန်းကြိုးများဖြင့် ချည်နှောင်ခြင်း” “ခန္ဓာကိုယ် (သို့မဟုတ်) ဦးခေါင်းပေါ်သို့ နာရီကြာမြင့်စွာ ရေတစ်တစ်ချခြင်း” “စီးကရက်မီးဖြင့် ထိုးခြင်း” “ဖရောင်းစက်ချခြင်း” “မီးတုတ် (သို့မဟုတ်) လျှပ်စစ်တုတ်ဖြင့် တို့ခြင်း” “လျှပ်စစ်ကျင်စက်ဖြင့် တို့ခြင်း” တို့ဖြစ်သည်။

တယောက်တည်း ပိတ်လှောင်ထားခြင်းကိုသုံး၍ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှု လုပ်သည်။ နိုင်ငံရေး အကျဉ်းသားတယောက် ဖမ်းဆီးခံရသောအခါ သူ့ကိုမည်သည့်နေရာတွင် ထားသည်ဆိုသည်ကို သူ၏ မိသားစုပင် သိခွင့်မရပေ။ ထိုကာလသည် ရက်သတ္တပတ်ပေါင်းများစွာ (သို့မဟုတ်) လပေါင်းများစွာ (သို့ မဟုတ်) နှစ်ပေါင်းများစွာပင် ကြာတတ်လေသည်။ တယောက်တည်းပိတ်လှောင် ထားခြင်းသည် တဦး တယောက်မှမသိအောင် ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်တော့မည့် ရှေ့ပြေးနိမိတ်ပင် ဖြစ်သည်။ တယောက်တည်း ပိတ် လှောင်ထိမ်းသိမ်းထားခြင်းအတွက် ခန့်မှန်းမရနိုင်သော စိတ်ဒုက္ခများလည်း ဖြစ်ရလေ့ရှိသည်။ အကျဉ်း သားကို ခေါင်းစွပ်စွပ်ထားခြင်း၊ ဥပဒေကြောင်းအရ ချေပခွင့် ခုခံကာကွယ်ခွင့်၊ ရှေ့နေငှားခွင့်မပေးခြင်း၊ မိသားစုနှင့်တွေ့ခွင့် မပေးခြင်း၊ အထီးကျန် တိုက်ပိတ်ထားခြင်း၊ အလွန်အမင်းအကြောက်လွန်အောင် ပြုလုပ်ခြင်း၊ မှားယွင်းစွာ ထုတ်ပြန်ကြေညာခြင်း တို့သည်လည်း စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှုများ ဖြစ်သည်။

စစ်ကြောရေးကာလတွင် မုဒိန်းကျင့်မည်ဟု ခြိမ်းခြောက်ခြင်း၊ အနှောက်အယှက်ပေးခြင်း၊ လိင်တံကို လျှပ်စစ် ကျင်စက်ဖြင့်တို့ခြင်း၊ တုတ်ဖြင့်ရိုက်ခြင်း၊ ခွေးဖြင့် မုဒိန်းကျင့်ရန်ပြုလုပ်ခြင်း တို့ကဲ့သို့ လိင်ပိုင်း ဆိုင်ရာ အကြမ်းဖက်မှုများလည်း လုပ်လေ့ရှိသည်။

၁၉၈၈ မှစ၍ စစ်ကြောရေးကာလအတွင်း ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းကြောင့်သေဆုံးသွားသူ အနည်းဆုံး ၈ ဦး ရှိသည်။

အာဏာပိုင်များက စစ်ကြောမေးမြန်း၍ကျေနပ်သောအခါ အကျဉ်းသားသည် စစ်ကြောရေးစခန်းမှ အကျဉ်းထောင်သို့ ပို့ခြင်းခံရမည်။ အကျဉ်းသားသည် အထက်ပါ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းမှုများ ခံရရုံသာမက အကျဉ်းထောင်၏ အထွေထွေ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မှုကိုလည်း ခံကြရသည့်အပြင် အကျဉ်းထောင်တွင်း ကျွမ်းကျင်မှုမရှိသော ကျန်းမာရေးကုသမှု များနှင့်လည်း ရင်ဆိုင်ရသည်။

အပိုင်း(၃) အကျဉ်းထောင်များ

မြန်မာနိုင်ငံရှိ အကျဉ်းထောင်များ၏ အခြေအနေသည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် အဆိုးရွားဆုံးစာရင်းတွင် ပါရှိ မည်ဖြစ်သည်။ အကျဉ်းထောင်များသည် သန့်ရှင်းမှုမရှိသည့်အပြင် သတ်မှတ်ထားသော လူဦးရေထက် များစွာ ပိုလှုံ့၍ထားသဖြင့် ကြပ်သိပ်စွာ နေထိုင်အိပ်စက်ကြရသည်။ အဆောင်များ၊ တိုက်ခန်းများတွင် အင်းဆက်ပိုးမွှားကောင်များ အမြောက်အများရှိသည်။ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများသည် ပါးလွှာသော ချည်ထည်ဝတ်စုံကိုသာဝတ်ဆင်ရ၍ အေးစက်သော အုတ်သမံတလင်းပြင်ပေါ်တွင် အိပ်စက်ကြရသည်။ တိုက်ခန်းတွင်းတွင် ဂန့်ဖလား ခေါ် အင်တိုကို အိမ်သာအဖြစ် အသုံးပြုရပြီး လောက်ကောင်များ၊ အနံ့ ဆိုးများနှင့် တနေ့လုံး နေရကာ တရက်မှတကြိမ် စွန့်ပစ်ခွင့် ရသည်။

နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများသည်ကူးစက်ရောဂါရှိသောအခြားသာမန်အကျဉ်းသားများနှင့်လည်းတခန်းထဲ အတူနေရသည်များလည်း ရှိသည်။ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများသည် တနေ့တကြိမ်သာ ရေချိုးခွင့်ရပြီး တခါတရံ တပတ်တကြိမ်၊ တလတကြိမ်သာ ရေချိုးခွင့်ရသည်။ ရေချိုးရသည့်အခါတွင်လည်း ထမင်းစား ပုဂံပြားနှင့် ၇ ခွက် ၈ ခွက်သာ ချိုးခွင့်ရပြီး လုံလောက်သော ဆပ်ပြာမရပေ။ ဝတ်စုံများ ညစ်ပတ်ပေရေ နေသော်လည်း တပတ်မှတခါသာ လျှော်ဖွတ်ခွင့်ရသည်။ အမျိုးသမီးနိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများ အတွက် ဓမ္မတာလာချိန်တွင် အခက်ခဲပေါင်းများစွာကြုံရသည်။

အကျဉ်းထောင်မှကျွေးသော အစားအစာများသည် အရည်အသွေးညံ့ဖျင်း မသန့်ရှင်းသည့်အပြင် လုံလောက်အောင် မရရှိပေ။ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများသည် ပျော့လွန်းသော ထမင်း (သို့မဟုတ်) မာလွန်းသောထမင်း၊ ရေလုံပြတ်ဟင်းနှင့် အညံ့ဖျင်းဆုံး ဝါးပိအနည်းငယ်သာ ရရှိသည်။ တပတ်လျှင် တနပ်စာသာ အသား (သို့မဟုတ်)၊ ဝါး (သို့မဟုတ်)၊ ဘဲဥ ရရှိသည်။ အစားအစာများသည် တခါတရံ ထမင်းများတွင် ခဲများ၊ သဲများရောနှောနေတတ်သည်။

နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများသည် သန့်ရှင်းလုံလောက်သောအစားအစာရရှိရန် မိသားစုကိုသာ အားကိုး တည်မှီ၍ နေကြရသည်။ ထို့ကြောင့် နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများအတွက် ထောင်ဝင်စာတွေ့ခွင့် ရရှိရေး သည် အမှန်တကယ်လိုအပ်သော၊ အကျိုးသက်ရောက်မှုရှိသော ကိစ္စဖြစ်သည်။ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသား များအတွက် ကောင်းမွန်လုံလောက်သော ဆေးဝါးများရရန် မိသားစုများသည် အဓိကဖြစ်သည်။

မြန်မာပြည် အကျဉ်းထောင်များတွင် ကျန်းမာရေးကုသစောင့်ရှောက်မှုသည် မရှိသလောက်ပင်ဖြစ်သည်။ အကျဉ်းသား လူမမာသည် အကျဉ်းထောင်ဆေးရုံတွင်နေထိုင်ကုသခွင့်ရရန် လာဘ်ငွေပေးရမည်။ အကျဉ်း ထောင်တွင်နေထိုင်ရစဉ် လာဘ်ငွေမပေးနိုင်ပါက (သို့မဟုတ်) လာဘ်ငွေပေးရန် ဆန္ဒမရှိပါက ကျန်းမာရေးကောင်းမွန်စွာ နေထိုင်နိုင်ရန် အခက်အခဲ များစွာတွေ့ရမည်ဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများသည်ထောင်ဆရာဝန်များနှင့် တွေ့ဆုံကုသခွင့်ရမည့်အစား များသောအားဖြင့် ထောင်ဝန်ထမ်းဆေးမှု၊ အကျဉ်းသားဆေးမှုများနှင့်သာကုသခွင့်ရကြသည်။ ထောင်ဝန်ထမ်းဆေးမှုများ၊ အကျဉ်းသားဆေးမှုများသည် များသောအားဖြင့် ရောဂါဖြစ်မြစ်ကို မရှာဖွေနိုင်သောကြောင့် အသေးအမွှား ရောဂါလေးများနှင့်ပင် အသက်ဆုံးရှုံးကြရသည်။ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများ ဆေးကုသမှုလိုအပ်၍ ဆေးစာ လိုအပ်သည့်အခါ ရင်ဆိုင်ရသော ပြဿနာသည် တိကျမှန်ကန်သော ဆရာဝန် ညွှန်ကြားချက် ပင်ဖြစ်သည်။

အထက်ပါအချက်များအပြင် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာကြက်ခြေနီအဖွဲ့သည် အကျဉ်းသားများ၏ ကျန်းမာရေး အကျိုးအလို့ငှါ အရည်အသွေးကောင်းမွန်သော ခေတ်မီဆေးဝါးများကို အကျဉ်းထောင်များသို့ လှူဒါန်းခဲ့သည်။ သို့သော် ထောင်အာဏာပိုင်များက ထိုအရည်အသွေးကောင်းမွန်သော ဆေးဝါးများကို ဈေးကွက်တွင်ရောင်းစားပြီး၊ အရည်အသွေး ညံ့ဖျင်းသော ဆေးဝါးများသာ ပေးလေသည်။ ရံဖန်ရံခါ ဆေးမှားပေးခြင်းခံရလေသည်။ ထိုးဆေးထိုးရန် လိုအပ်သည့်အခါတွင်လည်း သုံးပြီးသား တခါသုံးဆေး ထိုးအပ်ကို ပေါင်းခံသန့်စင်ခြင်းလုံးဝမလုပ်ပဲ လူနာများစွာကို ဆက်လက်သုံးစွဲသည်။ ထို့ကြောင့် အကျဉ်းသားများအတွင်း ရောဂါများ ကူးစက်ပျံ့နှံ့ပြီး၊ အချို့နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများသည် အေအိုင်ဗီ အက်စ်၊ အိပ်အိုင်ဗီ ရောဂါများ ကူးစက်ခံလိုက်ရလေသည်။

ထောင်ဆေးရုံများသည် လူနာများထားရှိသင့်သည်ထက် ပိုလျှံပြည့်ကြပ်နေပြီး၊ သန့်ရှင်းမှုမရှိသည့် အပြင် ကျွမ်းကျင်သော ကျန်းမာရေးဝန်ထမ်းများလည်း လုံလုံလောက်လောက် မရှိပေ။ အချို့အကျဉ်း ထောင်များတွင် ဆရာဝန်ပင် ထားရှိခြင်းမရှိပေ။ များသောအားဖြင့် ကျန်းမာရေးမကောင်းသော အကျဉ်း သားလူနာများသည် ရောဂါရှာဖွေစစ်ဆေးမှုခံယူရန်နှင့် ကုသခွင့်ရရန် ဆေးရုံတက်ခွင့်မရကြပေ။ ပြင်ပ ဆေးရုံသို့ တက်ရောက်ကုသခွင့်ရသော အခါတွင်လည်း ဆေးရုံရှိ အကျဉ်းသားများ ထားသော နေရာ၌ လက်ထိပ်၊ ခြေကျဉ်းများနှင့် နေရသည်။ ထို့ကြောင့် ကျန်းမာရေးမကောင်းသော နိုင်ငံရေး အကျဉ်းသားအချို့သည် ခြေကျဉ်း ခတ်လျက် တန်းလန်းဖြင့်ပင် သေဆုံးသွားကြရသည်။

နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများ သေဆုံးရသော အခြားအချက်သည် ထောင်အာဏာပိုင်များ၏ နှိပ်စက် ညှဉ်းပန်းမှုကြောင့်သာမက ဝဲ၊ ရာဇဝတ်အကျဉ်းသားများ၏ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းမှုကြောင့်လည်း သေဆုံးကြရ သည်။ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများကို နှိပ်စက်ရန် အာဏာပိုင်များက အားပေးအားမြှောက်ပြုထားသော လက်နက်များ တရားမဝင် ကိုင်ဆောင်ခွင့်ရထားသော ရာဇဝတ်အကျဉ်းသားများနှင့် နိုင်ငံရေးအကျဉ်း သားများသည် တိုက်ခန်းကျဉ်းထဲတွင် အတူထည့်ထားခြင်းခံရသည်။ ရာဇဝတ်အကျဉ်းသားများသည် နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများကို ခြိမ်းခြောက်ခြင်း၊ နှိပ်စက်ခြင်းဖြင့် အာဏာပိုင်များ၏ မျက်နှာသာပေးခြင်း၊

အရေးပေးခြင်းခံရပြီး၊ ထောင်တွင်းတွင်းလည်း ဗိုလ်ကျနေထိုင်ခွင့်ရသည်။ ထို့ကြောင့် အချို့နိုင်ငံရေး အကျဉ်းသားများသည် ရာဇဝတ်သားများ၏ လက်ချက်ဖြင့် သေဆုံးသွားကြရသည်။

များသောအားဖြင့် တက်ကြွသော၊ လူထုကိုဦးဆောင်မှုပေးနိုင်သော နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်အများစုကို ရုံးတင်ခြင်း၊ တရားစွဲဆိုခြင်း၊ တိကျသော ထောင်ဒဏ်ချမှတ်ခြင်းမရှိပဲ ‘နိုင်ငံတော်အား နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးလိုသူများ၏ဘေးအန္တရာယ်မှ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်သည့် ဥပဒေ’ ဟုခေါ်သည့် ပုဒ်မ ၁၀(က) ဖြင့် ၅ နှစ် အထက်ထိ ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ထားလေ့ရှိသည်။ ထိုသို့ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများကို ဖော်ပြပါ အခြေအနေဖြင့် နှစ်ပေါင်းများစွာ ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ထားခြင်းသည် သေရာပါ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ၊ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာရောဂါများ ရရှိစေသည့်အပြင် နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားအချို့ အသက်ဆုံးရှုံးရသည်အထိ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

အကျဉ်းထောင်ထဲတွင် အနည်းဆုံး နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားပေါင်း ၉၀ ဦး သေဆုံးခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။

အပိုင်း(၄) ရဲဘက်စခန်းများ

မြန်မာနိုင်ငံရှိ အလုပ်ကြမ်းရဲဘက်စခန်းအသီးသီးတွင် အနည်းဆုံး နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသား (၄) ဦး သေဆုံးခဲ့ရသည်။

နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများ အမိန့်ချမှတ်ခံရသည့်အခါတိုင်း ထောင်ဒဏ်အပြင် အလုပ်ကြမ်းပါ ချမှတ်ခံရသည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးစီမံကိန်းများအတွက် စစ်အစိုးရ၏ အဓမ္မလုပ်အားခိုင်းစေမှုများ အမြောက်အများရှိသည်။

အချို့နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားသူများသည် အခြားသော ရာဇဝတ်မှုပုဒ်မများဖြင့် စွဲဆိုထောင်ချခံရပြီး ရဲဘက်စခန်းများသို့ ပို့ဆောင်ခြင်းခံကြသည်။ ရဲဘက်စခန်းများတွင် အဓမ္မလုပ်အားစေခိုင်းရန် အကျဉ်းသားများ ရွေးချယ်ရာတွင်လည်း ကျန်းမာရေးနှင့် အသက်အရွယ်ကို ဂရုမစိုက်ပဲ ရွေးချယ်မှုများရှိသည်။ ရဲဘက်စခန်းများမှ ပြင်ပထွက်ခွင့်ရရန်အတွက်လည်း လာဘ်ငွေ အမြောက်အများပေးရလေသည်။

ထိုသို့ အလုပ်ကြမ်း ရဲဘက်စခန်းများသို့ ပို့ဆောင်ခြင်းသည် ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှုတမျိုးပင် ဖြစ်သည်။ အကျဉ်းသားများသည် ရဲဘက်စခန်းများတွင် သောက်သုံးရေ၊ ချိုးရေ နှင့် အစာအဟာရ လုံလောက်အောင်မရရှိပဲ ပူပြင်းလှသော နေရောင်အောက်တွင် ပင်ပန်းနွမ်းချိသည်ထိ အလုပ်လုပ်ကြရသည်။ ယင်းသို့ ရဲဘက်စခန်းများတွင် အလုပ်ကြမ်းခိုင်းစေပြီး လုံလောက်သော အစာအဟာရ မပေးခြင်းသည် ဖျားနာခြင်း၊ နာတာရှည်ဖြစ်ခြင်းနှင့် သေဆုံးခြင်း၏ အခြေခံအချက်အလက်များ ဖြစ်သည်။

ရဲဘက်စခန်းများ၌ အကျဉ်းသားများဖျားနာနေစဉ် အဓမ္မအလုပ်ကြမ်းခိုင်းစေခြင်းသည် စာနာထောက်ထားမှု အလျဉ်းမရှိကြောင်းထင်ရှားသည်။ ထို့ပြင် လမ်းတံတားဆောက်လုပ်ခြင်းများ၊ ကျောက်ထုစခန်း

များ၊ ပေါ်တာဆွဲခြင်းများ၊ အစရှိသော အလုပ်များတွင် အကျဉ်းသားများ လုပ်ငန်းခွင်တွင် အနာတရ ဖြစ်ခြင်းများသည် သာမန်ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထ ရှိသောကိစ္စများ ဖြစ်နေသည်။ အများစုသည် မိမိတို့၏ မိသားစုများကိုပင် အသိပေးအကြောင်းကြားခွင့်မရပဲ သေဆုံးသွားခဲ့ကြရသည်။

အပိုင်း (၅) ပျောက်ဆုံးသွားသူများ

ပမ်းဆီးခံရပြီးနောက်ပျောက်ဆုံးသွားသော အကျဉ်းသားများ၏ဖြစ်ရပ်သည် သက်သေပြရန်အလွန်ခက်ခဲ သောကိစ္စ ဖြစ်သည်။ ယနေ့ကာလတွင် ပျောက်ဆုံးသွားသူ (၁၅) ဦးသာ သက်သေပြနိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ပျောက်ဆုံးသွားသူများ၏ ဖြစ်ရပ်သည် နိုင်ငံတကာဥပဒေကို ချိုးဖောက်ခြင်းဖြစ်ပြီး အချို့ဖြစ်ရပ်သည် ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှုကို ထင်ရှားပေါ်လွင်စေသည်။ ဖြစ်ရပ်အများစုတွင် ပျောက်ဆုံးသွားသူများသည် ညှဉ်း ပမ်းနှိပ်စက်ခံရ၍ သေဆုံးသွားခဲ့သည်။ သို့သော် သတင်းတိတိကျကျ မသိရှိရခြင်းသည် ပျောက်ဆုံး သွားသူများ၏မိသားစုအတွင်း ဝေဝေဝါးဝါးနှင့် မျှော်လင့်ရလိမ့်နိုးခြင်း ဖြစ်စေသည်။ မြန်မာနိုင်ငံရှိ ပျောက် ဆုံးသွားသူများ၏အမှုကို ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် သိရှိရန် ဆက်လက်စုံစမ်းနေဆဲဖြစ်သည်။

အပိုင်း (၆) ထောင်မှလွတ်ပြီးအခြေအနေ

နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများ ထောင်မှလွတ်လာပြီးသောအခါ အခက်အခဲပေါင်းများစွာ ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ရ သည်။ အဓိက အခက်အခဲတခုမှာ ထောင်တွင်းမှ ခံစားရရှိလာသော ရောဂါဘယအတွက် ပြည့်စုံလုံ လောက်ကောင်းမွန်သော ဆေးဝါးကုသမှု ခံယူရန် မတတ်နိုင်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသား ဟောင်းများသည် သူတို့ကျန်းမာရေးအတွက် စိတ်ချရသော အခြေအနေထိ ရောက်အောင် ကုသမှု ခံယူရန် ငွေကြေးမတတ်နိုင်ကြပေ။ ထို့အပြင် မြန်မာနိုင်ငံရှိ ကျန်းမာရေး ကုသစောင့်ရှောက်မှုစနစ်အရ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းမှုကြောင့်ရလာသော ရောဂါဝေဒနာအဖြစ် ထောက်ပြရန် မဖြစ်နိုင်ပေ။

နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများသည် ထောင်ကျနေစဉ် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှုနှင့်လည်း ရင်ဆိုင် ကြရသည်။ ထောင်မှလွတ်သောအခါ သူတို့၏ တဦးချင်းအခြေအနေအရ ပြန်လည်ပြုစုပျိုးထောင်ရန် ကြိုးစားရသည်။ များသောအားဖြင့် သူတို့သည် ကျောင်းများ၊ တက္ကသိုလ်များ၊ အလုပ်ခွင်များမှ ထုတ် ပယ်ခံထားကြရသည်။ အလုပ်ရှာသော အခါတွင်လည်း စစ်ထောက်လှမ်းရေးများ၏ စောင့်ကြည့်နှောင့် ယှက်ခြင်း ခံကြရသည်။ ထိုနည်းတူပင် သူတို့၏ မိသားစုများ၊ မိတ်ဆွေ သူငယ်ချင်းများလည်း စောင့် ကြည့်ခံရပြီး ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးကိုလည်း ဖြတ်တောက်ခံရသည်။ လူ့အဖွဲ့အစည်းအတွင်း ပြန်လည် သဟဇာတဖြစ်အောင် လုပ်ရခြင်း အခက်အခဲသည်လည်း စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာဒုက္ခကို ပိုမိုခံစားရစေသည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ပြန်လည်ပြုစုပျိုးထောင်ရေးနှင့် ပြန်လည်ကုစားရေးအတွက် အကြံဉာဏ်ပေးခြင်း အစီ အစဉ်များမရှိသည့်အပြင် ထိုသို့ စိတ်ရောဂါတခုခု ခံစားနေရခြင်းက သူ့ကိုအရှက်ရစေသည်။ ထို့ကြောင့် နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများသည် သူတို့ခံစားနေရသော စိတ်ဒုက္ခကို ပြောလေ့ပြောထမရှိပေ။ အချို့မှာ မိမိကိုယ်ကိုယ် အဆုံးစီရင်သည်အထိဖြစ်သွားကြသည်။ အနည်းဆုံး နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသား (၁၀) ဦး မှာ ထောင်မှလွတ်မြောက်ပြီး မကြာမီကာလတွင် သေဆုံးသွားခဲ့ကြသည်။

အပိုင်း (၇) သေဆုံးခြင်း

များသောအားဖြင့် နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများသည် အိမ်ထောင်ဦးစီးများဖြစ်ကြသည်။ သူတို့ သေဆုံးသွားကြသောအခါ ကျန်ရစ်သူမိသားစုသည် စီးပွားရေးအကြပ်အတည်းပေါင်းစုံ ကြုံတွေ့ရပြီး စိတ်ပိစီးမှုများလည်း ခံစားကြရသည်။ ကျန်ရစ်သူမိသားစုသည် နေ့စဉ်ရှင်သန်လည်ပတ်ရန် ရှိစုမဲ့စုများ ထုခွဲရောင်းချရပြီး အလုပ်ရှာဖွေကြရသည်။

နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသား သေဆုံးသောအခါ မိသားစုများအနေနှင့် ချက်ချင်းသိခွင့်ရရန် ခက်ခဲလှသည်။ အချို့ဖြစ်ရပ်များတွင် အာဏာပိုင်များသည် မိသားစုကိုအကြောင်းမကြားပဲ အလောင်းကိုခွဲစိတ်စစ်ဆေးခြင်း၊ သင်္ဂြိုဟ်ပစ်ခြင်း တို့လုပ်ကြသည်။ အလောင်းကိုခွဲစိတ်စစ်ဆေးခြင်းသည် နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသား သေဆုံးခြင်းဖြစ်ခြင်းကို ဖျောက်ဖျက်ရန် အဓိက ဖြစ်သည်။ စစ်ထောက်လှမ်းရေးများက ဆရာဝန်များကို သေဆုံးသူနိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားနှင့်ပတ်သက်၍ သေဆုံးခြင်းအကြောင်းကို အဖြစ်မှန်နှင့် လွှဲရေးရန် ခြိမ်းခြောက်လေ့ရှိသည်။ မိသားစုအနေနှင့် သေဆုံးသူနိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားအတွက် အာဏာပိုင်များ၏ အကြောင်းပြချက်၊ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို စောဒကတက်လိုသောအခါ အနှောင်အဖွဲ့ကင်းသော မျက်မြင်သက်သေရရန် မလွယ်ကူပေ။ သေဆုံးသူ၏ခွဲစိတ်စစ်ဆေးပြီးမှတ်တမ်းကို အခြားသူများအားမပြောရန်လည်း အာဏာပိုင်များက မိသားစုများကို ခြိမ်းခြောက်ထားလေ့ရှိသည်။

နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသား၏ ရုပ်အလောင်းကို အာဏာပိုင်များက မီးရှို့သင်္ဂြိုဟ်ပစ်ရန် ညွှန်ကြားလေ့ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှုကြောင့် ရထားသောဒဏ်ရာများကို မမြင်နိုင်တော့ပေ။ မိသားစုများ အနေနှင့်လည်း မီးရှို့သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းမှလွှဲ၍ အခြားရွေးချယ်ခွင့်မရပေ။ မီးရှို့သင်္ဂြိုဟ်ပြီး ကြွင်းကျန်ရစ်သောအရိုးပြာစုကို ထောင်ဝင်းအတွင်းတွင်သော်၎င်း၊ သင်္ချိုင်းမြေတွင်သော်၎င်း မိသားစုကို အကြောင်းမကြားပဲ မြှုပ်နှံပစ်လေ့ရှိသည်။ မိသားစုက ကြွင်းကျန်ရစ်သော အရိုးပြာစုကို တောင်းဆိုသောအခါတွင်လည်း မရရှိပေ။

သေဆုံးသူနိုင်ငံရေးအကျဉ်းသား၏မိသားစုကို ထိုအကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ရေငုံနှုတ်ပိတ်နေရန်လည်း အာဏာပိုင်များက ငွေကြေးနှင့်ကြိုးပမ်းတတ်သည်။ အကယ်၍ မိသားစုများက သေဆုံးသူ၏အဖြစ်မှန်နှင့် ပတ်သက်၍ ပြင်ပသို့ ပြောလျင် ဒုက္ခရောက်မည်ဟုလည်း အာဏာပိုင်များက ခြိမ်းခြောက်လေ့ရှိသည်။

မိသားစုများက သေဆုံးသူ၏ရုပ်အလောင်းကို ရရှိသောအခါတွင်လည်း ဈာပနကိစ္စအဝဝကို အာဏာပိုင်များက သူတို့ဖာသာ စီစဉ်ကြသည်။ ထိုသို့ ဈာပနကိစ္စကိုပင် အာဏာပိုင်များ၏ ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ချုပ်ကိုင်ခြင်း ခံရသည်။ ဈာပန ကိစ္စကိုသတ်မှတ်ထားသည့်အချိန်၌ နောက်ဆုံးကြည့်ခွင့်ပေးသည့်အနေနှင့် မိသားစုများသာ ကြည့်ရှုခွင့်ရှိသည်ဟု အာဏာပိုင်များက ပြောလေ့ရှိသည်။ ထို့အပြင် ဈာပနအခမ်းအနားသို့ မည်သူမည်ဝါ လာရောက်သည်ကို မှတ်သားရန် ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိများ ရောက်လာတတ်သည်။ ထိုဈာပနအခမ်းအနားသို့လာသည့် လူပုဂ္ဂိုလ်များအနေဖြင့်လည်း နောက်ပိုင်းတွင် ထောက်လှမ်းရေး၏ စစ်ဆေးမေးမြန်းခြင်းနှင့် ဖမ်းဆီးထိမ်းသိမ်းခြင်း ခံရနိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် သေဆုံးပြီးသည့်အချိန်ထိအောင် စစ်အစိုးရ၏ ဖိနှိပ်မှုရှိလေသည်။

ဤအစီရင်ခံစာသည် အကျဉ်းထောင်တွင်းဖိနှိပ်မှုမျိုးစုံကြောင့် သေဆုံးသွားသော ဒီမိုကရေစီရေးလှုပ်ရှားသူ ၁၂၇ ဦး၏ ဖြစ်ရပ်မှန်များဖြစ်သည်။ ဖိနှိပ်မှုများသည် ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ၊ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာနှင့် လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာစော်ကားမှုများပင် ပါဝင်သည်။ ထို့ပြင် အကျဉ်းထောင်တွင်း အတိုင်းအဆမဲ့ ဒုက္ခများနှင့် မကြာခဏ သေဆုံးနေရသော ဆိုးရွားလှသည့် ကျန်းမာရေးစောင့်ရှောက်မှု အခြေအနေများသည်လည်း နိုင်စက်ညှဉ်းပန်းမှုများပင်ဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများသေဆုံးသည့်အခါ အာဏာပိုင်များ၏ ရိုင်းစိုင်းယုတ်မာမှုများကြောင့် သေဆုံးသူ၏ မိသားစုဝင်များသည် အခက်အခဲပေါင်းများစွာ တွေ့ကြုံကြရသည်။ သေဆုံးခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ မည်သည့်အရေးယူမှုမှ မရှိအောင် လုပ်သည့် သေဆုံးချိန် ခွဲစိတ်မှတ်တမ်းအတုများသည်လည်း ဖြစ်ရပ်မှန်များကို ထိန်ဂှက်ဖျောက်ဖျက်ခြင်းဖြစ်သည်။ သေဆုံးမှုအပေါ် မိသားစုက ဖော်ထုတ်ရန် ကြိုးပမ်းလျှင်လည်း ကန့်သတ်ချုပ်ချယ်ခံရပြီး အာဏာပိုင်များ၏ အရေးယူမှုပင် ခံရသည်။

အထက်ဖော်ပြပါ ကိစ္စများသည် နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများ အကျဉ်းထောင်တွင်းသေဆုံးခြင်း အကြောင်း တရားများ ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများ အကျဉ်းထောင်တွင်းသေဆုံးခြင်း အတွက်တာဝန်ရှိသူများကို ဖော်ထုတ်ပြသသော်လည်း ထိုသူများကို အရေးယူဆောင်ရွက်ခြင်း မရှိပေ။ ထိုသူများကို ထောင်အုပ်ချုပ်ရေးပုံစံအတွင်းမှာပင် ဋ္ဌာနအပြောင်းအလဲလုပ်လိုက်သည်။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် အကျဉ်းကျသူများကို ဆက်လက်၍ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက် နေနိုင်လေသည်။ ထို့ကြောင့် အကျဉ်းထောင်တွင်း သေဆုံးသွားသော ဒီမိုကရေစီရေးဆောင်ရွက်သူ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသား ၁၂၇ ဦး အတွက် တာဝန်ရှိသော ကျူးလွန်သူများကို စုံစမ်းစစ်ဆေးဖော်ထုတ်ရန်နှင့် တရားစွဲဆိုအရေးယူရန်ကိစ္စသည် မြန်မာနိုင်ငံတွင် နိုင်ငံသားတိုင်း၏ လူ့အခွင့်အရေးနှင့် တရားမျှတမှုကို ရှေးရှုသည့် အလိုအပ်ဆုံး ကိစ္စတရပ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ။

နောက်ဆက်တွဲ (က)

(၁) စစ်ကြောရေးခေန်းတွင်သေဆုံးသူများစာရင်း

အမည်	အသက်	အပမ်းခံရသူ ညွှန်း	သေဆုံးသူ ညွှန်း	ပါဝင်ခဲ့သော အဖွဲ့အစည်း	သေဆုံးသူ ညွှန်း	နေရပ်ပိတ်စာ
ကိုအောင်လှိုင်ဝင်း	၃၀	၁၊ ၅၊ ၂၀၀၅	၇၊ ၅၊ ၂၀၀၅	အန်အယ်လ်ဒီ	စစ်ကြောရေးခေန်း	မရမ်းကုန်း ၊ ရန်ကုန်
ဦးအောင်မင်း	၅၃	၆၊ ၉၊ ၁၉၉၈	၂၁၊ ၁၀၊ ၁၉၉၈	အန်အယ်လ်ဒီ	စစ်ကြောရေးခေန်း	မန္တလေး
ကိုဌေးလွင်	-	၃၊ ၁၀၊ ၂၀၀၅	၃၊ ၁၀၊ ၂၀၀၅	အန်အယ်လ်ဒီ	ရဲစခန်း	အောင်မြေသာစံ၊ မန္တလေး
ဦးမောင်ကို (ခ) ဦးမောင်လေး	၆၄	၁၀၊ ၁၂၊ ၁၉၉၀	၁၁၊ ၁၂၊ ၁၉၉၀	အန်အယ်လ်ဒီ	စစ်ကြောရေးခေန်း	နွားထိုးဦး ၊ မန္တလေး
ဦးမောင်ကို (ခ) ဦးမင်းသစ်	၅၂	၂၃၊ ၁၀၊ ၁၉၉၀	၉၊ ၁၀၊ ၁၉၉၀	အန်အယ်လ်ဒီ	စစ်ကြောရေးခေန်း	မကွေး ၊ မကွေး
မှီဟာမက်အိတ်ယက်စ်	၆၈	၁၃ ၊ ၆၊ ၁၉၉၂	၁၉၊ ၆၊ ၁၉၉၂	အန်အယ်လ်ဒီ	စစ်ကြောရေးခေန်း	မောင်တော ၊ ရခိုင်ပြည်နယ်
စောစောနန်းဖိုဒို	-	၇၊ ၇၊ ၂၀၀၅	၇၊ ၇၊ ၂၀၀၅	-	စစ်ကြောရေးခေန်း	အိမ်မဲ ၊ ရေဘတ်တီ
ကိုစိုးဌေး	၁၉	၁၂၊ ၄၊ ၁၉၉၁	၁၆၊ ၄၊ ၁၉၉၁	အန်အယ်လ်ဒီ	စစ်ကြောရေးခေန်း	ရန်ကုန်

(၂) စစ်ကြောရေးစခန်းတွင်သေဆုံးသူများ၏ကိုယ်ရေးအကျဉ်း

ကိုအောင်လှိုင်ဝင်း

မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တွင်နေထိုင်သည်။

၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ မေလ (၁) ရက်နေ့တွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံရသည်။

၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ မေလ (၇) ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။

အသက် (၃၀) အရွယ်တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ဦးမောင်မောင်၏ သားဖြစ်သူ ကိုအောင်လှိုင်ဝင်းသည် ရန်ကုန်တိုင်း၊ မရမ်းကုန်းမြို့နယ်တွင် နေထိုင်ခဲ့သည်။ မရမ်းကုန်းမြို့နယ် အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်၊ လူငယ်လုပ်ငန်းအဖွဲ့တွင် အဖွဲ့ဝင်တဦး ဖြစ်သည်။ ယောက္ခမဖြစ်သူ ဦးရွှေကျော်နှင့် တွဲဘက်၍ အဖွဲ့ချုပ်၏ စည်းရုံးရေး၊ နိုင်ငံရေးလုပ်ငန်းစဉ်များကို ကူညီလုပ်ဆောင်ပေးခဲ့သည်။

၂၀၀၅ ခုနှစ် မေလ (၁) ရက်နေ့၌ နေအိမ်အနီးရှိ လပ်ကီး (lucky) စားသောက်ဆိုင်တွင် စားသောက်နေစဉ် အမည်မသိ လူ (၄) ဦးက ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်သွားခဲ့သည်။ မည်သည့်နေရာသို့ ခေါ်ဆောင်သွားသည်ကို မည်သူမျှ သိခွင့်မရခဲ့ပေ။

သေဆုံးပုံ။ ။ ၂၀၀၅ ခုနှစ် မေလ (၁၀) ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့၊ အမှတ်(၁)စစ်ကြောရေးစခန်းအရာရှိ၊ ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး မင်းလှိုင်ဆိုသူက ကိုအောင်လှိုင်ဝင်း၏ နေအိမ်သို့ သွားရောက်ခဲ့သည်။ ၎င်းက ကိုအောင်လှိုင်ဝင်းသည် မေလ (၇) ရက်နေ့၌ စစ်ကြောရေးစခန်းတွင် စစ်ကြောခံနေရစဉ် နှလုံးရောဂါဖြင့် သေဆုံးသွားကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် နောက်တနေ့တွင် မီးသင်္ဂြိုဟ်ခဲ့ကြောင်း ပြောကြားခဲ့သည်။ ထို့နောက် နာရေးအကူငွေ ကျပ် (၁)သိန်း ပေးသော်လည်း မိသားစုက လက်ခံခြင်းမပြုခဲ့ပါ။

မေလ (၁၈)ရက်နေ့တွင် ဇနီးဖြစ်သူ မနှင်းစန္ဒာက မရမ်းကုန်းရဲစခန်းတွင် အမှုဖွင့် တိုင်ကြားခဲ့သည်။ ဤသို့ဖြင့် ကိုအောင်လှိုင်ဝင်းသေဆုံးမှုသည် မရမ်းကုန်းမြို့နယ်တရားရုံးသို့ ရောက်ရှိသွားသည်။

ဇွန်လ(၁၀)ရက်နေ့တွင် မြို့နယ်တရားရုံးက သာမန်အခြေအနေဖြင့် သေဆုံးသွားခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုကာ အမှုကို ပလုပ်ခဲ့သည်။ ဇနီးဖြစ်သူက ကိုအောင်လှိုင်ဝင်း ဖမ်းဆီးခံထားရစဉ် သေဆုံးခဲ့ရမှုနှင့်ပတ်သက်ပြီး တရားရုံးအဆင့်ဆင့်တက်၍ မှတ်တမ်းတင်ရန် ကြိုးစားခဲ့သည်။ ပြင်ဆင်ချက် လျှောက်လွှာကို ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံးသို့ တင်သွင်းခဲ့ရာ စက်တင်ဘာ (၉)ရက်နေ့တွင် တိုင်းတရားရုံးက ထိုအမှုကို ပလုပ်လိုက်ပြန်သည်။

အောက်တိုဘာ (၁၁) ရက်နေ့တွင် ဗဟိုတရားရုံးသို့ တင်သွင်းခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း ယနေ့အထိ တရားရုံးအဆင့်ဆင့်က ပလုပ်ခြင်း ခံခဲ့ရသည်။

စစ်ဆေးတွေ့ရှိချက်။ ။ ဇွန်လ (၇)နေ့တွင် မြောက်ဥက္ကလာပဆေးရုံမှ ဒေါက်တာဇော်ဇော်ဦးက မရမ်းကုန်း မြို့နယ်တရားရုံးတွင် အောက်ပါအတိုင်း ထွက်ဆိုခဲ့သည်။

- ၁) ကိုအောင်လှိုင်ဝင်းသည် ဆေးရုံသို့မရောက်ခင်ကတည်းက သေဆုံးခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ အာဏာပိုင် များက အလောင်းကို ဆေးရုံသို့လာပို့သွားခြင်းသာဖြစ်သည်။
- ၂) မိမိနှင့် ပါရဂူ (၄) ဦး၏ ဆေးစစ်ချက် မှတ်တမ်းအရ၊ သေသူ၏ ခန္ဓာကိုယ်ပြင်ပတွင် အညိုအမည်း၊ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်ပေါင်း (၂၄) ခုတွေ့ရှိခဲ့သည်။
- ၃) အတွင်းပိုင်းနံရိုး (၃) ချောင်း ကျိုးနေပြီး၊ နံပါတ် (၄) နံရိုးမှာလည်း နှစ်ပိုင်းပြတ်နေကာ၊ နှလုံးတွင် သွေးခြေဥနေသည်။
- ၄) လည်ချောင်းရိုး ရောင်ယမ်းနေပြီး လေပြွန်လည်း ရောင်ကိုင်နေကြောင်း၊ အစာအိမ်နှင့် အူမကြီး တွင် ပုပ်နေသော လက္ခဏာတွေ့ရှိရသည်။

ဒေါက်တာဇော်ဇော်ဦးက ကိုအောင်လှိုင်ဝင်း၏ ရုပ်အလောင်းကို စစ်ဆေးရာတွင်ပါဝင်ခဲ့သည့် မြောက် ဥက္ကလာပ ဆေးရုံကြီး၏ တာဝန်ခံဆရာဝန် (၄) ဦး၏ ကိုယ်စား ထွက်ဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

မှတ်ချက်။ ။ မိသားစုက ကိုအောင်လှိုင်ဝင်းအတွက် ဆွမ်းကပ်တရားနာဖိတ်ကြားစာတွင် ရုတ်တရက် ကွယ်လွန် သွားခြင်းဖြစ်ကြောင်းဟု ဖော်ပြရိုက်နှိပ်ရန် စီစဉ်ခဲ့သည်။ အာဏာပိုင်များက စာပုံနှိပ်စက် ပိုင်ရှင်ကို ဖိတ်စာတွင် (၉၆) ပါးရောဂါဖြင့် ကွန်လွန်သွားသည်ဟု ပြင်ဆင်ရိုက်နှိပ်ရန် ဖိအားပေး ခြိမ်းခြောက်ခဲ့သည်။

အာဏာပိုင်တို့သည် ကိုအောင်လှိုင်ဝင်းကို မည်သည့် ဖမ်းဝရမ်းမှမပါဘဲ လမ်းပေါ်တွင် ဖမ်းဆီးခဲ့သည်။ မိသားစုကိုလည်း ကိုအောင်လှိုင်ဝင်းအား မည်သည့်အတွက် ဖမ်းဆီးခဲ့ပြီး မည်သည့်နေရာတွင် ချုပ် နောင်ထားသည်ကို အကြောင်းကြားခြင်း မရှိခဲ့ပါ။ အာဏာပိုင်များကိုယ်တိုင် ဥပဒေကို ချိုးဖောက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် အမိန့်အာဏာသုံး၍ နာရေးဖိတ်စာကို ပြင်ဆင်ရိုက်နှိပ်ခိုင်းခြင်း၊ မိသားစုအား ငွေကျပ်တစ်သိန်း ပေး၍ အမှုပေါ့စေရန် ဖြားယောင်းခြင်းများ ပြုလုပ်ခဲ့ရာ အစိုးရကိုယ်တိုင်က လူသတ်မှု၊ အလောင်းဖျောက် ဖျက်မှု စသည့်ရာဇဝတ်မှုများ ကျူးလွန်ခဲ့ကြောင်း ပေါ်လွင်ထင်ရှားနေပေသည်။

“ သူတို့က ပြောရမယ်ဆိုရင် သူတို့ဘာသာ သူတို့စစ်တယ်။ ကိုယ်လည်း ဘာမှမသိရဘူးပေါ့။ တရားရုံး ရောက်တော့လဲ သမီးက ဘာမှပြောပိုင်ခွင့်ဆိုပိုင်ခွင့် မရှိဘူး။ သူတို့ပြောတဲ့ဟာကို နားထောင်ပိုင်ခွင့်ပဲ ရှိတယ်။ မှားတာ သိလျက်နဲ့လည်း သိသိကြီးနဲ့ ဘာမှ ထပြောပိုင်ခွင့်မရှိဘူး။ သမီးရဲ့ လျှောက်လဲချက် ကိုလည်း ပယ်ချတယ်။ နားပဲ ထောင်ရတာပေါ့။ မေးပိုင်ခွင့်လည်း မရှိဘူး။ သူတို့ ပြောသမျှ ဆိုသမျှကို နားထောင်ပြီး အိမ်ပြန်လာရသလို ဖြစ်နေတယ်။ ”

“အရမ်းခံစားရတာပေါ့နော်။ အခုလို လူတယောက်မှာ အပြစ်မရှိဘဲနဲ့ ဒီလိုမျိုးဖြစ်သွားတာဆိုတော့ အရမ်းခံစားရတယ်။ အပြစ်ရှိတယ်ဆိုလည်း ဒီလိုမျိုးလုပ်ပိုင်ခွင့်မရှိဘူး။ တရားဥပဒေအရ အရေးယူလို့ ဆောင်ရွက်လို့ ရတာပေါ့။ အခုဟာက သက်သက်ကြီးကို လူတယောက်လုံးကို ဆုံးရှုံးလိုက်ရတာ အရမ်းဝမ်းနည်းတယ်။ ကုမတို့က လူတယောက်လုံး ဆုံးရှုံးသွားပြီဆိုတဲ့အတွက် တရားဥပဒေအရ မှန်မှန်ကန်ကန် ဆောင်ရွက်ပါစေလို့ပဲ ဆုတောင်းရတော့မှာပေါ့။”

— မနင်းစန္ဒာ (ကိုအောင်လှိုင်ဝင်း၏ ဇနီး) ၉ ဇွန်၊ ၂၀၀၅ ခုနှစ် ဒီဇီဘီ။

ဦးအောင်မင်း

မန္တလေးမြို့တွင်နေထိုင်သည်။
၁၉၉၈ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ (၆) ရက်နေ့တွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံရသည်။
၁၉၉၈ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ (၂၁) ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။
ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၅၃) နှစ်ရှိပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ဦးအောင်မင်းသည် အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ် အဖွဲ့ဝင်တဦးဖြစ်သည်။ အဖွဲ့ချုပ်တွင် မန္တလေးတိုင်းရုံး ရုံးအဖွဲ့မှူး၊ အရှေ့မြောက်မြို့နယ် တွဲဘက်အတွင်းရေးမှူး၊ မောရဂီဝါရပ်ကွက် ဥက္ကဋ္ဌ တာဝန်အသီးသီး ပေးအပ်ခြင်း ခံခဲ့ရသူဖြစ်သည်။ အဖွဲ့ချုပ်၏ ၁၉၉၈ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၃၀ ရက်နေ့ထုတ် ကြေညာချက်တွင် “အဖွဲ့ချုပ်အပေါ်တွင် သစ္စာရှိရှိ၊ ဇွဲသတ္တိရှိရှိဖြင့် တာဝန်ကျေပြန်စွာ ထမ်းဆောင်ခဲ့သူ ဖြစ်သည်” ဟု ဖော်ပြထားသည်။

၁၉၉၈ ခုနှစ်တွင် မြန်မာပြည်အနှံ့အပြားရှိ အဖွဲ့ချုပ်အဖွဲ့ဝင်များ ရာနှင့်ချီ၍ ဖမ်းဆီးခံခဲ့ရသည်။ စစ်အစိုးရကမူ ၎င်းတို့အား “အစိုးရဧည့်ဂေဟာများတွင် ထားရှိပြီး ဆွေးနွေးနေသည်” ဟုဆိုသည်။ ဇွန်လ ၂၃ ရက်နေ့တွင် အဖွဲ့ချုပ်က စစ်အစိုးရအား ရက်ပေါင်း (၆၀)အတွင်း ပြည်သူ့လွှတ်တော် ခေါ်ယူပေးရန် တောင်းဆိုခဲ့ပြီးနောက်တွင် ဖမ်းဆီးမှုများ ပိုမိုတိုးပွားလာသည်။ ၉၇၉ ဦး ဖမ်းဆီးခံနေရကြောင်း အောက်တိုဘာ ၁၅ ရက်နေ့ထုတ် အဖွဲ့ချုပ်၏ ကြေညာချက်တွင် ဖော်ပြထားသည်။ ထောင်၊ ရဲစခန်းအချုပ်ဆောင်၊ တပ်စခန်းတို့တွင် ထိန်းသိမ်းခဲ့သည်။

စက်တင်ဘာလ (၆) ရက်နေ့တွင် ဦးအောင်မင်း ဖမ်းဆီးခံခဲ့ရသည်။ မန္တလေးတိုင်းအတွင်းရှိ၊ တပ်ရင်းအမှတ် (၁၀၉) တွင် ထိန်းသိမ်းခံခဲ့ရသည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ ဦးအောင်မင်းသည် ဖမ်းဆီး ထိန်းသိမ်း ခံနေရစဉ် နာမကျန်းဖြစ်လာသည်။ အောက်တိုဘာလ (၂၁) ရက်နေ့တွင် သေဆုံးခဲ့သည်။

မှတ်ချက်။ ။ ဦးအောင်မင်းသည် ဖမ်းဆီးထိန်းသိမ်းခြင်း မခံရမီက မည်သည့်ရောဂါ ဝေဒနာမျှ မရှိကြောင်း ၎င်း၏မိသားစုထံမှ သိရှိရသည်။

၁၉၉၈ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ (၂၃) ရက်နေ့ ရက်နေ့က ဦးအောင်မင်း၏ ဈာပနကို ကြာနီကန်သုသာန်သို့ ပို့ဆောင်၍ သင်္ဂြိုဟ်ခဲ့ရာ အဖွဲ့ချုပ် အဖွဲ့ဝင်တရားခံက တူညီဝတ်စုံဝတ်၍ လိုက်လံပို့ဆောင်ခဲ့သည်။

၁၉၉၈ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ (၃၀) ရက်နေ့တွင် ထုတ်ပြန်သော အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ် ကြေညာချက်အမှတ် ၉၆ (၁၀/၉၈) တွင် ယခုကဲ့သို့ ဦးအောင်မင်းဖမ်းဆီးခံရပြီး “(၄၅) ရက် အတွင်း ရုတ်တရက် သေဆုံးသွားခြင်းမှာ လွန်စွာမှပင် ယုံမှားသံသယ ဖြစ်ဖွယ်ရှိနေသည်” ဟု ဖော်ပြခဲ့သည်။

ကိုဋ္ဌေးလွင်

မန္တလေးမြို့ ဇာတိဖြစ်သည်

၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ၃ ရက်နေ့တွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံရသည်။

၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ၃ ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။

ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၃၀) ရှိပြီဖြစ်သည်။

မန္တလေးတိုင်း အောင်မြေသာဇံမြို့နယ်၊ ညောင်ကွဲရပ်ကွက်တွင် နေထိုင်သော ကိုဋ္ဌေးလွင်သည် ဒီမိုကရေစီရေးလှုပ်ရှားမှုအား အားပေးခဲ့သူတဦးဖြစ်သည်။ သရက်တပင်ဆိပ်ကမ်းအနီး ငါးဖမ်းနေစဉ် ဖမ်းဆီးခြင်း ခံရသည်။ ညောင်ကွဲရပ် သရက်တပင်ဆိပ်ကမ်းအနီး ပျောက်ဆုံးသွားသည့် ရေလုပ်စက်နှင့် ပတ်သက်ပြီး သံသယရှိမှုနှင့် ၂၀၀၅ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၃ ရက်နေ့ ညနေ ၄ နာရီတွင်ရယူက အဖွဲ့ဝင်ဦးဘတင့်နှင့် ကြံ့ဖွဲ့အဖွဲ့ဝင်များ၏ ဖမ်းဆီးခံရခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုနောက် ကိုဋ္ဌေးလွင်ကို ရယူကရုံးခန်းအတွင်း ထည့်ပြီး ဦးဘတင့်၊ ကြံ့ဖွဲ့အဖွဲ့ဝင် ချဲထီဒိုင်တဦးဖြစ်သူ ဦးထွန်းမင်းလတ်နဲ့ အမည်မသိ ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်တွေက ဝိုင်းဝန်းရိုက်နှက် စစ်ဆေးခဲ့သည်။ ည (၁၀) နာရီခန့် မှာတော့ ဒဏ်ရာအပြင်းအထန်ရထား သည့် ကိုဋ္ဌေးလွင်ကို အမှတ် (၄) ရဲစခန်း ဆီ ပို့ခဲ့သည်။ ထိုသတင်းကြားရသည့် ကိုဋ္ဌေးလွင်ရဲ့ဇနီးသည် မအေးအေးခိုင်က ည (၁၁) နာရီခန့်တွင် ရဲစခန်းဆီရောက် လာပြီး သူ့အမျိုးသားနဲ့ ပေးတွေ့ဖို့၊ ထမင်း ပို့ခွင့်ပေးဖို့ တောင်းဆိုခဲ့သော်လည်း စခန်းမှူးက ခွင့်မပြုခဲ့ပေ။ အဲဒီနေ့ ည (၁၂) နာရီခန့်မှာတော့ ကြံ့ဖွဲ့အဖွဲ့က

ဦးစီးဖွင့်ထားသည့် ကရုဏာရှင်နာရေးအသင်းက ကားဖြင့် ကိုဌေးလွင်ရဲ့အလောင်းကို မန္တလေးဆေးရုံကြီးသို့ ပို့ဆောင်ခဲ့သည်။ (၄) ရက်နေ့ မနက်ပိုင်းတွင် ဆေးရုံအုပ်ကြီးမှ မအေးအေးခိုင်ကိုခေါ်ယူပြီး ကိုဌေးလွင်၏ အလောင်းကို အမြန်ဆုံးသင်္ဂြိုဟ်ရန် အကြောင်းကြားခဲ့သည်။ ကြံ့ဖွံ့အတွင်းရေးမှူး ဦးတင်မောင်ဝင်းနှင့် ရဲမှူးကြီးတို့က ငွေကျပ် သုံးသိန်း ပေးခဲ့သော်လည်း ၎င်းမိသားစုက လက်မခံခဲ့ပဲ အလောင်းကိုသာ ပြန်ပေးရန် တောင်းခဲ့သည်။

ကိုဌေးလွင်၏ဇနီးမအေးအေးခိုင်သည်ရန်ကုန်ရှိရဲချုပ်ခင်ရီဆီတိုင်ကြားစာပို့ခဲ့ပြီးပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာနသို့လည်း တိုင်ကြားထားတယ်လို့ မန္တလေးမြို့ခံတွေရဲ့ ပြောကြားချက်အရ သိရပါတယ်။

ဦးမောင်ကို (ခ) ဦးမောင်လေး

မန္တလေးတိုင်း၊ နွားထိုးကြီးမြို့နယ်ဇာတိဖြစ်သည်။
၁၉၉၀ ပြည့်နှစ် ဒီဇင်ဘာလ (၁၀) ရက်နေ့တွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံရသည်။
အဖမ်းခံရပြီးနောက်တနေ့ ဒီဇင်ဘာလ (၁၁) ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။
ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၆၄) နှစ်ရှိပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ဦးသိန်း၊ ဒေါ်ငွေသဲ့ တို့၏သားဖြစ်သည်။ ၁၉၂၆ ခုနှစ်၌ မန္တလေးတိုင်း၊ နွားထိုးကြီးမြို့နယ်တွင် မွေးဖွားခဲ့သည်။

၁၉၄၉ ခုနှစ်တွင် ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ (ဗကပ) သို့ တော့ခိုခဲ့သည်။ ၁၉၅၅ ခုနှစ်တွင် ကျောက်ဆည်၊ တံတားဦး၊ မြင်းခြံ၊ နွားထိုးကြီးမြို့နယ်တို့ကို အထူးခရိုင် ဖွဲ့စည်းသောအခါ၊ အထူးခရိုင်တပ်၏ နိုင်ငံရေးမှူးအဖြစ် တာဝန်ယူခဲ့သည်။

၁၉၅၉ ခုနှစ်၌ မြင်းမူမြို့နယ်တွင် အဖမ်းခံရပြီး ထောင်ဒဏ် (၂) နှစ် ချမှတ်ခံရသည်။

၁၉၇၆ ခုနှစ်တွင် မန္တလေးမှ လူငယ်များ တော့ခိုခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ခေါ်ယူစစ်ဆေးခြင်းခံခဲ့ရသည်။ ၁၉၈၇ တွင် ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ မြေအောက်တော်လှန်ရေးလုပ်ငန်းများ လုပ်ဆောင်နေစဉ် စစ်ထောက်လှမ်းရေးက လိုက်လံဖမ်းဆီးခြင်းကြောင့် ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီဌာနချုပ်ရှိရာ မိုးကိုး သို့ တိမ်းရှောင်ခဲ့သည်။

၁၉၈၈ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလတွင် (၄၈၂၈) ဒေသကော်မတီ၏ အတွင်းရေးမှူးတာဝန်ဖြင့် ပြည်တွင်းသို့ ပြန်လည်ဝင်ရောက်ခဲ့ပြီး မြေအောက်လှုပ်ရှားမှုများကို တာဝန်ယူခဲ့သည်။ ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ် ဒီဇင်ဘာလ (၁၀) ရက်နေ့တွင် စစ်ထောက်လှမ်းရေးများ၏ ဖမ်းဆီးခြင်းခံခဲ့ရသည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ ဖမ်းဆီးခံရပြီး မန္တလေးမြို့ စစ်ထောက်လှမ်းရေး အမှတ် (၁) စစ်ကြောရေးစခန်းတွင် ပြင်းထန်စွာ နှိပ်စက် ညှဉ်းပန်း ခံရသည်။ ထို့ကြောင့် ဖမ်းဆီးခံရပြီး တရက်အကြာ၌ ထိုနေရာတွင်ပင် သေဆုံးသွားခဲ့သည်။

မှတ်ချက်။ ။ အာဏာပိုင်များကမူ ဦးမောင်ကိုသည် မန္တလေးဆေးရုံကြီးသို့ ရောက်ရှိပြီးမကြာမှီ သေဆုံး ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။

ဦးမောင်ကို (ခေါ်) မင်းသစ်

မကွေးတိုင်း၊ ပခုက္ကူမြို့ဇာတိဖြစ်သည်။

၁၉၉၀ ပြည့်နှစ် အောက်တိုဘာလ (၂၃) ရက်နေ့တွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံရသည်။

၁၉၉၀ ပြည့်နှစ် နိုဝင်ဘာလ (၉) ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။

ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၅၂) နှစ် ရှိပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ၁၉၃၆ ခုနှစ် မကွေးတိုင်း၊ ပခုက္ကူမြို့၌ မွေးဖွားခဲ့သည်။ မိဘများမှာ ဦးတင်၊ ဒေါ်စောရင် တို့ဖြစ်သည်။ ၁၉၆၈ ခုနှစ်တွင် လုပ်သားများကောလိပ် (ရန်ကုန်)မှ ဝိဇ္ဇာဘွဲ့ရရှိခဲ့သည်။ ဆိပ်ကမ်းဦးစီးဌာနတွင် မန်နေဂျာအဖြစ် ၁၉၈၆ ခုနှစ်အထိ အမှုထမ်းခဲ့သည်။ အင်္ဂလန်၊ ဂျာမဏီ၊ နော်ဝေး၊ ဆွီဒင်နိုင်ငံများသို့ ပညာတော်သင် သွားရောက်ခဲ့သည်။

၁၉၈၈ ခုနှစ် ဒီမိုကရေစီအရေးတော်ပုံကာလတွင် မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ဆိပ်ကမ်းလုပ်သားများသမဂ္ဂ တွင် အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး တာဝန်ယူ၍ လှုပ်ရှားခဲ့သည်။ ၁၉၈၈ ခုနှစ် အမျိုးသားဒီမိုကရေစီ အဖွဲ့ ချုပ် စတင်ထူထောင်ချိန်တွင် ပါတီဝင်ဖြစ်လာခဲ့သည်။ နောက်ပိုင်း ဗဟိုလူမှုအထောက်အကူပြုအဖွဲ့ဝင် အဖြစ်လည်းကောင်း၊ တနင်္သာရီတိုင်း စည်းရုံးရေးကော်မတီဝင်အဖြစ်လည်းကောင်း တာဝန်ပေးအပ် ခံခဲ့ရသည်။

၁၉၉၀ အောက်တိုဘာလ (၂၃) ရက်နေ့တွင် စစ်ထောက်လှမ်းရေးများက ဦးမောင်ကိုအား ဖမ်းဆီးခဲ့ သည်။ ၁၉၉၀ စက်တင်ဘာလ (၂၉) ရက်နေ့၌ အမရပူရမြို့နယ် ပြည်သူ့လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်၏ နေအိမ်တွင် ပြုလုပ်သော ယာယီအစိုးရ ဖွဲ့စည်းရေး အစည်းအဝေးသို့ တက်ရောက်ခဲ့သည့်အတွက် ထိုသို့ဖမ်းဆီးခြင်း ဖြစ်သည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ ဖမ်းဆီးချိန်မှစ၍ ရန်ကုန်တိုင်း၊ မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ်ရှိ ရေကြည်အိုင် စစ်ကြောရေးစခန်းတွင် ချုပ်နှောင်ခံခဲ့ရသည်။ နိုဝင်ဘာလ (၉) ရက်နေ့တွင် ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှုဒဏ်ကြောင့် သေဆုံးခဲ့ရသည်။ သေဆုံးပြီးနောက် ဦးမောင်ကို၏ရုပ်အလောင်းအား ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီးသို့ပို့လိုက်သည်။ ဆေးရုံဝန်ထမ်း အချို့က ဦးမောင်ကိုအား မှတ်မိသိရှိသွား၍ အိမ်သို့အကြောင်းကြားခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် မိသားစု

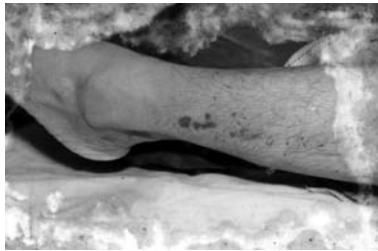
မိတ်ဆွေများက အသုဘပို့ဆောင်ခွင့်ရခဲ့သည်။

စစ်ဆေးတွေ့ရှိချက်။ ။ မျက်မြင်သက်သေများက ဦးမောင်ကို၏ ခြေသလုံးတွင် စီးကရက်မီးဖြင့် တို့ထားဟန်ရှိသော ဒဏ်ရာများ၊ ခန္ဓာကိုယ်တွင် ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များရှိသည်ဟု ပြောပြကြသည်။

မှတ်ချက်။ ။ ကုလသမဂ္ဂလူ့အခွင့်အရေးကော်မရှင်က စေလွှတ်လိုက်သော Ms. Sadako Ogata ရန်ကုန်မြို့သို့ ရောက်ရှိနေချိန်တွင် ဦးမောင်ကို သေဆုံးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီးရေခဲတိုက်တွင်တွေ့ရသော ဦးမောင်ကို၏ ရုပ်အလောင်း

စစ်ကြောရေးစခန်းတွင် စီးကရက်မီးဖြင့်တို့ထားခံရသည်ဟု ယူဆရသော ဘယ်ဖက်ခြေထောက်

စစ်အစိုးရခေါင်းဆောင် ဗိုလ်ချုပ်စောမောင်က ဦးမောင်ကို သေဆုံးခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ မန္တလေးမြို့တွင် ပြောဆိုသော မိန့်ခွန်းတခုတွင် ထည့်သွင်းပြောကြားခဲ့သည်။ “ကျွန်တော်တို့မှာ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ပြီး စစ်ဆေးတယ်ဆိုတာ မရှိပါဘူး။ အဲဒီလူက သူတို့ ဘာလုပ်ခဲ့တယ်၊ ဘာအစီအစဉ်တွေရှိတယ် ဆိုတာကို ဝန်ခံသွားပြီး သူ့ကိုပေးထားတဲ့ စောင်နဲ့ သူ့ကိုယ်သူ ဆွဲကြိုးချသေသွားတယ်။ ကျွန်တော်တို့ကြောင့် သေတာ မဟုတ်ပါဘူး။”ဟု ဆိုသည်။

စစ်အာဏာရှင်စနစ် အောက်မှာနေရတဲ့ ဘဝဟာ ရှင်လျှက်နဲ့ သေဆုံးနေကြရတာပါ။ လူတစ်ယောက်ရဲ့ အသက်ရှင်ရပ်တည်ခွင့်၊ မိသားစုတစ်စုရဲ့ ဘဝတို့ဟာ ဘယ်လိုမှ အာမခံချက်မရှိတဲ့ အခြေအနေမျိုး ဖြစ်ပါတယ်။ ဦးမောင်ကို ကွယ်လွန်ချိန်မှာ အသက် ၅၂ နှစ်သာ ရှိပါသေးတယ်။ အရွယ်ကောင်းတုန်းအချိန် ဖြစ်ပါတယ်။ ဇနီးဖြစ်သူ ဒေါ်ခင်မြင့်ဟာ လမ်းခုလတ်မှာ ခင်ပွန်းဖြစ်သူရဲ့ လက်တွဲဖြုတ်ခြင်းကို ခံစားရပြီ။ သားသမီးတို့မှာလည်း ကောင်းကင်ကြီးတမျှ အပြန်ကျယ်တဲ့ ဖခင်ရဲ့ အေးမြတဲ့အရိပ် ကွယ်ပျောက်ခဲ့ရပြီ။ ဒါတွေဟာ မြန်မာပြည် စစ်အာဏာရှင်စနစ်ဆိုးအောက်က မိသားစု တစ်စုရဲ့ ဘဝပုံရိပ် ဖြစ်တယ်။ ‘ဦးမောင်ကို’ မိသားစုလိုပဲ မိသားစုပေါင်းများစွာတို့ဟာ သေကွဲ ကွဲကြ၊ ရှင်ကွဲ ကွဲကြနဲ့ ကြုံတွေ့နေကြရပါတယ်။ မြန်မာပြည်မှာ ဘဝအာမခံချက် ကင်းမဲ့လို့နေပါတယ်။

မိုဟာမက် အီလ်ယတ်စ်

ရခိုင်ပြည်နယ်၊ မောင်းတောမြို့ဇာတိဖြစ်သည်။
၁၉၉၂ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ (၁၃) ရက်နေ့တွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံရသည်။
၁၉၉၂ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ (၁၉) ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။
ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၆၈) ရှိပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ မိုဟာမက်အီလ်ယတ်စ်သည် အစ္စလာမ်ဘာသာဝင်တဦးဖြစ်သည်။ မောင်းတောမြို့နယ်၊ အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်၊ မြို့နယ်စည်းရုံးရေးအဖွဲ့တွင် အတွင်းရေးမှူးအဖြစ် တာဝန်ယူခဲ့သည်။

၁၉၉၂ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွင်း မောင်းတောမြို့နယ်တွင် ဗုံးပေါက်ကွဲမှုတခု ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ စစ်ထောက်လှမ်းရေးများက မိုဟာမက်အီလ်ယတ်စ်အား ထိုပေါက်ကွဲမှုတွင် ပါဝင်ပတ်သက်သည်ဟု စွပ်စွဲကာ ဖမ်းဆီးခဲ့သည်။ ထို့နောက် ထောက်လှမ်းရေးစခန်းရှိ၊ အလုံပိတ်အခန်းထဲတွင် ပိတ်လှောင်ကာ အပြင်းအထန် နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းခဲ့သည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ ထိုသို့ ပြင်းထန်စွာ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းခံရသောကြောင့် အဖမ်းခံရပြီး ရက်ပိုင်းအတွင်းတွင် မောင်းတောမြို့နယ် ပြည်သူ့ဆေးရုံသို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ ဆေးရုံသို့ရောက်ပြီး (၃) ရက်အကြာ ၁၉၉၂ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ (၂၂) ရက်နေ့တွင် သေဆုံးသွားခဲ့သည်။

အာဏာပိုင်များက မိုဟာမက်အီလ်ယတ်စ်သည် အစာအိမ်ရောဂါဖြင့် သေဆုံးသည်ဟု ကြေညာခဲ့သည်။ သို့သော်၎င်းသည် အဖမ်းခံရစဉ်က ကျန်းမာရေးကောင်းမွန်သူဖြစ်သည်ဟု သိရသည်။

မှတ်ချက်။ ။ စစ်ကြောရေးကာလတွင် ထောက်လှမ်းရေးများက မိုဟာမက်အီလ်ယတ်စ်၏ ပါးစပ်တွင်းသို့ ဝက်ဆီများ အတင်းအကြပ် လောင်းထည့်ခဲ့သည်။

စောစတဲန်ဖို့

ဧရာဝတီတိုင်း၊ အိမ်မဲမြို့နယ်တွင် နေထိုင်သည်။
၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၇ ရက်နေ့တွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံရသည်။
၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၁၆ ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။
ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၄၀) ရှိပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ကရင်လူမျိုးတဦးဖြစ်သော စောစတဲန်ဖို့သည် အလယ်တန်းပြကျောင်းဆရာတဦးဖြစ်သည်။ ၂၀၀၅ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၇ ရက်နေ့တွင် အသုတ်မြို့နယ်နှင့် အိမ်မဲမြို့နယ် တရုတ်ဆိပ်ကျေးရွာ တို့တွင် ရွာသားများ အယောက် ၃၀ ကျော် ဖမ်းဆီးခံရသည့်အထဲတွင် စောစတဲန်ဖို့လည်း ပါဝင်ခဲ့သည်။

မြောင်းမြ အခြေစိုက် ခြေမြန်တပ်ရင်း ၉၃ မှ ထိုရွာသားများသည် တဂူဆိပ်ရွာရှိ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းနှင့် နေအိမ်များတွင် ကရင်လွတ်မြောက်ရေးတပ်မတော်မှ လက်နက်များအား သိုလှောင်ထားသည်ဟု ယူဆသဖြင့် ဖမ်းဆီးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ စစ်ကြောရေးကာလအတွင်း စစ်သားများ၏ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းအမျိုးမျိုးခံရပြီး ကျင်စက် ဖြင့် တို့ခြင်းကိုလည်း ခံခဲ့ရသည်။ နောက်ဆုံး ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းဒဏ် မခံနိုင်တော့သဖြင့် ဇူလိုင်လ ၁၆ ရက်နေ့ ပုသိမ်မြို့ ထောက်လှမ်းရေးစခန်းတွင် သေဆုံးခဲ့သည်။

မှတ်ချက်။ ။ စောစတန်ဖို့ သေဆုံးပြီးနောက် အစိုးရမှ သူ့မိသားစုအား ငွေကျပ် ၃၀၀,၀၀၀ ပေးပြီး ဘာကြောင့် သေဆုံးကြောင်း မည်သူ့ကိုမျှမပြောရန် တားမြစ်ခဲ့သည်။ မိသားစုမှ ထိုငွေအားယူရန် ငြင်းဆန်ခဲ့သည်။

ကိုစိုးဋေး

၁၉၉၁ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ (၁၂) ရက်နေ့တွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံခဲ့ရသည်။
၁၉၉၁ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ (၁၆) ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။
ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၁၉) နှစ်သာရှိသေးသည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ကိုစိုးဋေးသည် ရန်ကုန်မြို့တွင်နေထိုင်ပြီး အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ် အဖွဲ့ဝင် တဦးဖြစ်သည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ ကိုစိုးဋေးသည် ၁၉၉၁ ခုနှစ် ဧပြီလ (၁၂) ရက်နေ့တွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံခဲ့ရသည်။ ထို့နောက် ရန်ကုန်မြို့၊ ထောက်လှမ်းရေး အမှတ် (၆) စစ်ကြောရေးစခန်းတွင် စစ်ကြောမေးမြန်းခံခဲ့ရသည်။ အဖမ်း ခံရပြီး (၄) ရက်အကြာ သေဆုံးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အလွန်အကျွံ နှိပ်စက်ခံရသည့်ဒဏ်ကြောင့် သေဆုံးခဲ့ရ ခြင်းဖြစ်မည်ဟု ယူဆရသည်။

နောက်ဆက်တွဲ (ခ)
(၁) အကျဉ်းထောင်တွင်း သေဆုံးသွားသူများစာရင်း

အမည်	အသက်	ပုဒ်မ	အမိန့်ခံရသည့်နေ့	သေဆုံးသည့်နေ့	ကျနှစ်	ထောင်	ပါဝင်ခဲ့သောအဖွဲ့အစည်း	နေရပ်လိပ်စာ
ကိုဆိုင်ကို	၃၀	၅(ည)၊ ၁၇(၁)	အောက်တိုဘာ၊ ၁၉၈၀	၁၃၊ ၁၀၊ ၁၉၉၃	၈ နှစ်	သရက်	ကျောင်းသား	ရိုင်း၊ ရန်ကုန်
ဦးအာစရ	၃၅	၅(ည)၊ ၁၇(၁)	ဇန်နဝါရီ၊ ၁၉၉၁	၁၅၊ ၃၊ ၁၉၉၆	၀၀ နှစ်	သရက်	သံဃာ	လမ်းမတော်၊ ရန်ကုန်
ကိုအောင်ကျော်မိုး	၃၈	၅(ည)၊ ၁၇(၁)	၂၀၊ ၇၊ ၁၉၈၉	၁၃၊ ၅၊ ၁၉၉၈	၂၀ နှစ်	သာယာဝတီ	မမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ	ကမာရွတ်၊ ရန်ကုန်
ဦးအောင်မေသူ	၆၀	၅(ည)၊ ၁၀(က)	ဩဂုတ်၊ ၁၉၈၉	၁၇၊ ၉၊ ၂၀၀၂	၂၀ နှစ်	ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီး	အန်အယ်လ်ဒီ	မင်းလှ၊ ပဲခူး
ကိုအောင်မြင့်သိန်း	၃၇	၅(ည)၊ ၁၇(၁)	ဇူလိုင်၊ ၂၀၀၅	၅၊ ၁၀၊ ၂၀၀၅	အချုပ်	အင်းစိန်	ဒီပြင်း	ရွှေပေါက်ကံ၊ ရန်ကုန်
ကိုအောင်နိုင်	-	-	-	၁၉၉၈	၇ နှစ်	ကလေး	ကျောင်းသား	ရန်ကုန်
ကိုအေးလွင်	၃၈	၁၂(၁)၊ ၃၀(၂)၊ ၁၄(၉)	အောက်တိုဘာ၊ ၁၉၈၈	ဒီဇင်ဘာ၊ ၁၉၉၂	တထက်တကျွန်း	အင်းစိန်	-	သင်္ကန်းကျွန်း၊ ရန်ကုန်
မအေးမူ	၂၀	၁၇(၁)	၁၆၊ ၉၊ ၁၉၉၇	မေ၊ ၁၉၉၈	၅ နှစ်	ထားဝယ်	မြတ်ထားဝယ် ညီညွတ်ရေးတပ်ဦး	သရက်ချောင်း၊ တနင်္သာရီတိုင်း
ကိုအောင်ဇော်လတ်	၃၀	၅(ည)၊ ၁၇(၁)	ဇူလိုင်၊ ၁၉၉၉	၁၅၊ ၁၂၊ ၂၀၀၅	၂၅ နှစ်	အင်းစိန်	ကျောင်းသား	ပဲခူးမြို့၊ ပဲခူးတိုင်း
မောင်သော်က (ခ) ဦးဘသော်	၆၅	၅(က)၊ ၅(ခ)	၅၊ ၁၀၊ ၁၉၈၉	၁၁၊ ၆၊ ၁၉၉၁	၂၀ နှစ်	ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီး	အန်အယ်လ်ဒီ	ကျောက်တံတား၊ ရန်ကုန်

အမည်	အသက်	ပုဒ်မ	အမိန့်ခံရသည့်နေ့	သေဆုံးသည့်နေ့	ကျနှစ်	ကောင်	ပါဝင်ခဲ့သောအဖွဲ့အစည်း	နေရပ်လိပ်စာ
ဦးဘို	-	-	၁၉၉၉	၁၉၉၉	-	အင်းစိန်	အရပ်သား	-
ဘိုဝံးတုံး	၇၀	၁၂၂(၁)	၁၉၈၃	မတ်၊ ၁၉၉၇	သေဒဏ်	အင်းစိန်	ကောအန်ယူ	ညောင်လေးမင်း၊ ရန်ကုန်
ဘိုသာနူး	-	၁၂၂(၁)	၁၉၈၂	၁၉၉၈	သေဒဏ်	အင်းစိန်	ကောအန်ယူ	-
ဦးခွစ်ထောင်	၅၀		၁၉၈၉	၁၉၉၁	-	မြင်းခြံ	အန်အယ်လ်ဒီ	ဖားဆောင်း၊ ကယား
ဦးချိုကြီး	၃၈	၁၇(၁)	ရုလိုင်၊ ၁၉၉၀	၁၉၉၃	-	မန္တလေး	အချိုသာခိုင်ရေး တပ်မတော်	မန္တလေး
ကိုခေါင်းရေ	၂၀	၁၇(၁)	၁၉၉၀	၁၉၉၂	၃ နှစ်	မြိတ်	ကောအန်ယူ	မြိတ်၊ တနင်္သာရီတိုင်း
ကိုဟာနစ်	၂၁	၁၇(၁)	ဒီဇင်ဘာ၊ ၁၉၈၈	ဒီဇင်ဘာ၊ ၁၉၈၈	သေဒဏ်	အင်းစိန်	ကျောင်းသား	-
ဦးလှခင်	၄၃	-	ဩဂုတ်၊ ၁၉၉၈	၃၁၊ ၅၊ ၁၉၉၉	အချုပ်	အင်းစိန်	အန်အယ်လ်ဒီ	ရွှေပြည်သာ၊ ရန်ကုန်
ဦးလှရွှေ	-	၁၇(၁)	၁၉၉၀	၁၉၉၆	၁၀ နှစ်	မြင်းခြံ	-	ဘိုကလေး၊ ဧရာဝတီ
ဦးလှသန်း	၄၉	၁၂၂(၁)	၂၃၊ ၁၁၊ ၁၉၉၀	၂၊ ၈၊ ၁၉၉၆	၂၅ နှစ်	ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီး	အန်အယ်ဒီအမ်ပီ	ကြည့်မြင်တိုင်၊ ရန်ကုန်
ဆီရိုး	၂၃	၁၇(၁)	၁၉၈၉	၁၈၊ ၁၀၊ ၁၉၉၀	၇ နှစ်	အင်းစိန်	ကော့ဒိုင်အော	ကချင်ပြည်နယ်
ကိုဋေးအောင်	၃၇	၅(ည)	-	၁၉၉၅	၇ နှစ်	အင်းစိန်	ရူးနေ	-
ဦးခင်မောင်အေး	၅၇	၅(ည)	မေ၊ ၁၉၉၆	၂၀၀၂	၇ နှစ်	မန္တလေး	-	မန္တလေး
ကိုခင်မောင်လွင်	၃၈	၁၂၄ (က) ၁၇(၂၀)	၅၊ ၁၊ ၁၉၉၈	၁၁၊ ၁၊ ၂၀၀၆	၁၀ နှစ်	ပုတာဒို	-	ခေါပုံ၊ ရန်ကုန်

ဦးခင်မောင်မြင့်	၄၂	၁၇(၁)	၂၈၊ ၁၀၊ ၁၉၉၇	၂၈၊ ၁၀၊ ၁၉၉၇	၂၈၊ ၆၊ ၂၀၀၄	၈ နှစ်	ကလေး	အန်အယ်လီဒီ	လသာ၊ ရန်ကုန်
ဦးခင်မောင်မြင့်	-	၁၇(၁)၊ ၁၂(၁)	၁၉၉၀	၁၉၉၀	၂၀၀၀	တထက်ကကျွန်း	မြင်းခြံ	ကောအန်ယူ	ဘိုကလေး၊ ဧရာဝတီ
ဦးခင်မောင်မြင့်	၆၃	၁၇(၁)	၆၊ ၁၁၊ ၁၉၈၉	၆၊ ၁၁၊ ၁၉၈၉	၁၆၊ ၂၊ ၁၉၉၃	၂၀ နှစ်	အင်းစိန်	ပြည်သူ့ တိုးတက်ရေးပါတီ	အေးဒေရဲ၊ ဧရာဝတီ
ဦးခင်မောင်(ခ) ဗိုလ်ထက်ဇော်ဝင်း	၆၈	၁၇၊ ၁၂	၂၊ ၁၁၊ ၁၉၈၉	၂၊ ၁၁၊ ၁၉၈၉	၇၊ ၃၊ ၁၉၉၀	၂၀ နှစ်	အင်းစိန်	မမာပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီ	ဗဟန်း၊ ရန်ကုန်
ဦးခင်စိန်	၅၃	၁၇(၁)	ဇန်နဝါရီ၊ ၁၉၉၀	ဇန်နဝါရီ၊ ၁၉၉၀	၁၆၊ ၁၁၊ ၁၉၉၅	၈ နှစ်	ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီး	ပြည်သူ့ တိုးတက်ရေးပါတီ	ပြည်၊ ပဲခူး
ကိုလေး	၅၀	၅(ည)	မတ်၊ ၁၉၉၀	မတ်၊ ၁၉၉၀	၁၉၉၂	၇ နှစ်	မန္တလေး	အန်အယ်လီဒီ	ဗန်းမော်၊ ကချင်
ကိုဦး	၆၄	၃၆၊ ၃၊ ၅၀၅(ခ)	ဧပြီ၊ ၂၀၀၀	ဧပြီ၊ ၂၀၀၀	၂၃၊ ၃၊ ၂၀၀၆	၉ နှစ်	သရက်	အန်အယ်လီဒီ	သရက်၊ မကွေးတိုင်း
ကျားကြီး	-	-	၁၉၈၉	၁၉၈၉	၁၉၉၂	၁၀ နှစ်	မြင်းခြံ	-	-
ဦးကျော်အင်	၅၈	၅၀၅(ခ)	၂၀၊ ၁၀၊ ၁၉၉၇	၂၀၊ ၁၀၊ ၁၉၉၇	၂၄၊ ၇၊ ၁၉၉၉	၂ နှစ်	ဝါးမယ်မ	အန်အယ်လီဒီ	ဝါးမယ်မ၊ ဧရာဝတီ
ကိုကျော်မျိုးသန့်	၂၇	၅(ည)	ဇူလိုင်၊ ၁၉၈၉	ဇူလိုင်၊ ၁၉၈၉	၂၀၊ ၅၊ ၁၉၉၀	၁၈ လ	မအူပင်	ဂူဘောင်သစ် ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီ	ဘိုကလေး၊ ဧရာဝတီ
ကိုကျော်စိုး	၂၂	၁၇(၁)	ဇန်နဝါရီ၊ ၁၉၈၈	ဇန်နဝါရီ၊ ၁၉၈၈	မေမော်၊ ဝါရီ၊ ၁၉၈၉	-	အင်းစိန်	ကျောင်းသား	အင်းစိန်၊ ရန်ကုန်
ဦးကြည်	-	၁၇(၂၀)	၁၉၉၂	၁၉၉၄	၁၉၉၄	၆ နှစ်	သာယာဝတီ	-	သာယာဝတီ၊ ရန်ကုန်
ဦးကြည်ဆောင်	၆၀	၅(ည)	၂၀၊ ၁၂၊ ၁၉၉၅	၂၀၊ ၁၂၊ ၁၉၉၅	မေ၊ ၁၉၉၆	အချုပ်	မြောက်မြာ	အန်အယ်လီဒီ	မြောက်မြာ၊ ဧရာဝတီ
ကိုတင်မောင်လေး	-	၅(ည)	-	-	၂၀၊ ၆၊ ၂၀၀၀	၇ နှစ်	မန္တလေး	-	မတ္တရာ၊ မန္တလေး

အမည်	အသက်	ပုဒ်မ	အမိန့်ခံရသည့်နေ့	သေဆုံးသည့်နေ့	ကျနှစ်	တောင်	ပါဝင်ခဲ့သောအဖွဲ့အစည်း	နေရပ်လိပ်စာ
လခေါင်	-	-	-	၂၀၀၀	-	မန္တလေး	-	-
လီယို နီကိုလ်	၆၅	၁၇(၂၀)	ဧပြီ ၁၉၉၆	၂၂၊ ၆၊ ၁၉၉၆	၃ နှစ်	အင်းစိန်	သံတမန်	နေင်းစေး
မန်းဒိတ်	၅၈	၁၇(၁)	၁၉၈၉	၁၂၊ ၇၊ ၁၉၉၂	၈ နှစ်	အင်းစိန်	အေဘီတောဘို	ဝါခယ်၊ ဧရာဝတီ
မိုးဆိုင်ကုန်း	၄၀	၁၇(၁)	၂၊ ၁၀၊ ၂၀၀၀	၃၀၊ ၇၊ ၂၀၀၂	၇ နှစ်	မော်လမြိုင်	ပီအက်စ်အယ်လ်အက်စ်	နန်ဆမ်၊ ရှမ်းပြည်နယ်
ဦးမောင်ကို	၅၈	၅(ည)၊ ၁၇(၁)	၁၉၉၆	၁၅၊ ၁၀၊ ၂၀၀၂	၁၄ နှစ်	အင်းစိန်ဆေးရုံ	စီပီအက်စ်	ကျောက်ပန်းတောင်း၊ မန္တလေး
ကိုမောင်မောင်အေး	၂၄	၅(ည)	၄၊ ၈၊ ၁၉၈၉	၅၊ ၇၊ ၁၉၉၀	၅ နှစ်	သာယာဝတီ	အန်အယ်လ်ဒီ	ကမာရွတ်၊ ရန်ကုန်
ဦးမောင်မောင်အေး	၅၉	၅၀၅ (ခ)	စက်တင်ဘာ ၁၉၉၉	၂၀၊ ၆၊ ၂၀၀၂	၄ နှစ်	ပုသိမ်	အန်အယ်လ်ဒီ	လှပတ္တာ၊ ဧရာဝတီ
ဦးမင်းသူ	၅၀	၅(ည)	၂၈၊ ၄၊ ၁၉၉၈	၁၃၊ ၆၊ ၂၀၀၄	၇ နှစ်	အင်းစိန်ဆေးရုံ	အန်အယ်လ်ဒီ	ရန်ကုန်
ဦးမင်းထွန်းစေ	၄၂	-	၂၆၊ ၅၊ ၂၀၀၅	၂၉၊ ၅၊ ၂၀၀၅	၅ ရက်	မော်လမြိုင်	အန်အယ်လ်ဒီ	ကျိုက်ကျော်မြို့နယ်
ဦးမြရွှေ	၅၄	၅(ည)	ဒီဇင်ဘာ၊ ၁၉၉၆	၂၇၊ ၄၊ ၁၉၉၉	၇ နှစ်	သာယာဝတီ	အန်အယ်လ်ဒီ	အန်အယ်လ်ဒီ
ဦးမြတ်သူ	၄၈	၃၃၃	ဖေဖော်ဝါရီ ၁၉၉၇	မေ၊ ၁၉၉၇	၂ လ	တောင်ငူ	အန်အယ်လ်ဒီ	တောင်ငူ ပဲခူး
ဦးမြင့်မောင်	၆၅	၅(ည)	၂၄၊ ၈၊ ၁၉၉၀	နိုဝင်ဘာ ၁၉၉၅	၅ နှစ်	ပဲခူး	အန်အယ်လ်ဒီ	ကျောက်တံခါး၊ ရန်ကုန်
ကိုမြင့်ဆွေ	၃၂	၁၂(၁)	၂၄၊ ၁၀၊ ၁၉၈၈	၈၊ ၆၊ ၁၉၉၆	၂၀ နှစ်	သရက်	-	ဒလ၊ ရန်ကုန်
ကိုမျိုးဝင်း	-	၁၇(၁)၊ ၁၇(၂)	-	၁၉၉၀	-	ပဲခူး	-	ဒေါပုံ၊ ရန်ကုန်

နိုင်အောင်လွန်း	၄၅	၁၂၂(က) ၃၈၆(၁)	ဖူလိုင် ၂၀၀၃	၂၈၊ ၉၊ ၂၀၀၅	တသက်တက္ကန်း	ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီး	မွန်ပြည်သစ်မိတ်	မွန်ပြည်နယ်
မနော်သင်စု	၂၇	၁၇(၁)	၁၆၊ ၉၊ ၁၉၉၇	၁၀၊ ၂၊ ၁၉၉၈	၅ နှစ်	ထားဝယ်	မြိတ်ထားဝယ် ညီညွတ်ရေးတပ်ဦး	သရက်ချောင်း၊ တနင်္သာရီတိုင်း
ဦးညိုဦး	၅၉	၁၀ (၈)	၁၈၊ ၆၊ ၁၉၈၉	၈၊ ၃၊ ၁၉၉၁	-	အင်းစိန်ဆေးရုံ	ပြည်သူ့ တိုတက်ရေးပါတီ	ရွှေကျင်၊ ကရင်
ကိုညွန့်ဇော်	၃၅	၅(ည)၊ ၁၇(၁)	ဩဂုတ်၊ ၁၉၉၀	၁၊ ၁၊ ၂၀၀၀	၇၇၇ နှစ်	သာယာဝတီ	အေးတီအက်စ်ဒီအက်စ်	ဟင်္သာတ၊ ဧရာဝတီ
ဦးသာထွန်း	၈၂	၅(ည)	၇၊ ၃၊ ၁၉၉၀	၁၄၊ ၈၊ ၁၉၉၀	သုံးလ	စစ်တွေ	ရခိုင်အမျိုးသား ဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်	မြောက်ဦး၊ ရခိုင်ပြည်နယ်
ဦးစိုင်းမသန်း	၆၄	-	၁၁၊ ၉၊ ၂၀၀၂	၁၁၊ ၁၀၊ ၂၀၀၂	အချုပ်	ကျိုင်းတုံ	အန်အယ်လ်ဒီ	ရှမ်းပြည်နယ်
စောအေးမစ်	၅၈	၅(ည)	ဇွန်၊ ၂၀၀၅	၂၊ ၈၊ ၁၉၉၂	၄ နှစ်	-	-	ကရင်
စောဌာစော (ခ) စောသန်း	၅၀	၁၇(၁)(၂)	မတ်၊ ၁၉၉၇	၁၀၊ ၁၀၊ ၂၀၀၃	၂၀ နှစ်	ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီး	ကောအန်ယူ	ကရင်ပြည်နယ်
စောအယ်သ	-	၁၇(၁)	အောက်တိုဘာ၊ ၁၉၉၁	မေ၊ ၁၉၉၈	၁၀ နှစ်	မြင်းခြံ	-	ဘိုကလေး၊ ဧရာဝတီ
စောဟာရေး	၅၆	၁၇(၁)	၂၀၀၀	၂၀၀၀	၁၀ နှစ်	ရေပြင်မြ	-	လွတ္တာ၊ ဧရာဝတီ
စောလှချစ်	၅၇	၁၇(၁)	၃၁၊ ၃၊ ၁၉၉၂	၁၃၊ ၃၊ ၁၉၉၇	၈ နှစ်	အင်းစိန်	-	ဘိုကလေး၊ ဧရာဝတီ
စောကျော်လွင်	၅၀	၁၇(၁)	၁၀၊ ၉၊ ၉၉၉၁	ဩဂုတ်၊ ၁၉၉၂	၁၀ နှစ်	မြင်းခြံ	-	လှတော၊ ဧရာဝတီ
စောပိုးဌေး	-	-	ဇွန်၊ ၂၀၀၅	၁၉၉၄	သေဒဏ်	အင်းစိန်	ကောအန်ယူ	-
စောဘောသိုစော	၅၃	၁၂၂(က)	၁၉၈၂	၁၂၊ ၁၂၊ ၂၀၀၃	သေဒဏ်	အင်းစိန်	ကောအန်ယူ	လက်ပံတန်း၊ ဧရာဝတီ

အမည်	အသက်	ပုဒ်မ	အမိန့်ခံရသည့်နေ့	ဆေးဆုံးသည့်နေ့	ကျန်စ်	ကောင်	ပါဝင်ခဲ့သောအဖွဲ့အစည်း	နေရပ်လိပ်စာ
စောတင်မြင့်	၄၈	၁၂(က)	၁၉၈၂	၁၊ ၈၊ ၂၀၀၀	ဆေးအက်	သရက်	ကောအန်ယူ	လက်ပံတန်း၊ ဧရာဝတီ
ဦးစောဝင်း(ခ) ဦးကျော်ဇော်လင်း	၆၀	၅(ည)၊ ၆(၁)	၂၃၊ ၄၊ ၁၉၉၁	၇၊ ၈၊ ၁၉၉၈	၁၀ နှစ်	သာယာဝတီဆေးရုံ	အန်အယ်လီဒီ (ပြည်သူ့ လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်)	ထီးလင်း၊ မကွေး
စောရင်သစ်	၃၅	၁၂(က)	အောက်တိုဘာ၊ ၁၉၉၁	ဇန်နဝါရီ၊ ၁၉၉၆	၂၀ နှစ်	မြင်းခြံ	-	ဘိုကလေး၊ ဧရာဝတီ
ဦးစိန်လှ	၇၅	၁၇(၁)	နိုဝင်ဘာ၊ ၁၉၉၀	၁၉၉၂	၁၀ နှစ်	အင်းစိန်	မမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ	ရန်ကင်း၊ ရန်ကုန်
ဦးစိန်ဝင်း	၅၄	၁၀ (က)	အောက်တိုဘာ၊ ၁၉၈၈	၈၊ ၁၊ ၁၉၉၁	-	အင်းစိန်ဆေးရုံ	-	သုံးစွဲ၊ ရန်ကုန်
ဦးဖျိုနီတင်	၆၈	၅(ည)၊ ၁၇(၁)	ဖေဖော်ဝါရီ၊ ၁၉၉၄	၂၈၊ ၁၊ ၂၀၀၄	၇+၃ နှစ်	တောင်ငူဆေးရုံ	ပြည်သူ့ တိုးတက်ရေးပါတီ	သက်န်းကျွန်း၊ ရန်ကုန်
ကိုစည်သူ (ခ) ကိုရဲနိုင်	၃၅	၁၀ (က)၊ ၅(ည)	ဇွန်၊ ၁၉၉၁	၁၂၊ ၇၊ ၂၀၀၀	၁၀ နှစ်	သာယာဝတီ	ကျောင်းသား	စမ်းချောင်း၊ ရန်ကုန်
ဦးစိုးဝင်း	၇၄	၁၇(၁)(၂)	ဇူလိုင်၊ ၁၉၉၀	၃၊ ၅၊ ၁၉၉၂	၂၀ နှစ်	အင်းစိန်	ပြည်သူ့ရဲတော်ပါတီ	မရမ်းကုန်း၊ ရန်ကုန်
စွယ်ဖရာ မန်းနိုး	၃၀	၁၂(၁)၊ ၂၀(က)	ဇွန်၊ ၂၀၀၅	၁၉၉၂	၁၄ နှစ်	တောင်ငူ	-	မြောက်ဥက္ကလာ၊ ရန်ကုန်
ဦးသာထွန်း	၈၂	၅(ည)	မေ၊ ၁၉၉၀	၁၉၊ ၈၊ ၁၉၉၀	၃ နှစ်	အင်းစိန်	အော့အန်အယ်လီဒီ	ရန်ကုန်
ကိုသန်းထွန်း(ခ) ဘဘ	၂၅	၁၇(၁)	၁၉၈၉	၁၉၉၀	အချုပ်	ထားဝယ်ဆေးရုံ	ဖကသ (ထားဝယ်)	ထားဝယ်၊ တနင်္သာရီတိုင်း
ကိုသန်းထွန်း	၂၇	၁၂(၁)	ဇွန်၊ ၂၀၀၅	၁၉၉၇	၁၀ နှစ်	တောင်ငူ	-	သက်န်းကျွန်း၊ ရန်ကုန်
ကိုသန်းဝင်း	-	-	-	-	-	အင်းစိန်	အန်အယ်လီဒီ	မအူပင်၊ ဧရာဝတီ

ဦးသိန်းတင်	၅၆	၁၀(က)	၁၈၊ ၃၊ ၁၉၆၆	မေဖော်ဝါရီ၊ ၁၉၉၈	-	အင်းစိန်	အန်အယ်လ်ဒီ	တောင်ဥက္ကလာ၊ ရန်ကုန်
ဦးတင်အောင်	၅၀	၅(ည)	-	၁၉၉၈	-	ပုသိမ်	အန်အယ်လ်ဒီ	ဝါးယမ်း၊ ဧရာဝတီ
ဦးတင်လှိုင်(ခ) ဦးတင်ဟောင်	-	၅(ည)	ဒီဇင်ဘာ၊ ၁၉၉၁	၁၉၉၄	-	အင်းစိန်	အန်အယ်လ်ဒီ	မြောက်ဥက္ကလာ၊ ရန်ကုန်
ဦးတင်မောင်ဝင်း	၅၁	-	၂၃၊ ၁၀၊ ၁၉၉၀	၁၈၊ ၁၊ ၁၉၉၁	၂၅ နှစ်	အင်းစိန်	အန်အယ်လ်ဒီ	ခရမ်း၊ ရန်ကုန်
ဦးတင်ရွှေ (မုံရွာ)	၆၇	၅(ည)၊ (က)(ခ)	နိုဝင်ဘာ၊ ၁၉၉၀	၈၊ ၆၊ ၁၉၉၇	၁၀ နှစ်	အင်းစိန်	အန်အယ်လ်ဒီ	ပုံရွာ၊ စစ်ကိုင်း
ဦးထွန်းအောင်ကျော်	၅၂	-	-	-	-	-	အန်အယ်လ်ဒီ	မန္တလေး
ဦးထွန်းစိန်	၅၈	၅(ည)	ဇွန်၊ ၁၉၉၂	၁၉၊ ၂၊ ၁၉၉၆	၁၀ နှစ်	အင်းစိန်	-	လှိုင်၊ ရန်ကုန်
ကိုဝင်းဆို	၃၉	၅(ည)	၁၉၉၇	၂၆၊ ၈၊ ၂၀၀၀	၂၁ နှစ်	မော်လမြိုင်	-	မော်လမြိုင်ကျွန်း၊ ဧရာဝတီ
ကိုဇော်မျိုးထက်(ခ) ကိုဇော်ဇော်	၂၈	၁၂(ဝ)၊ ၃(ခ)(ဝ)	၁၆၊ ၇၊ ၂၀၀၃	၁၉၊ ၁၀၊ ၂၀၀၄	၂ နှစ်	ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီး	-	မင်းလှ၊ မန္တလေး
ဦးဇော်တိက	၆၀	၅(ည)	၂၂၊ ၁၀၊ ၁၉၉၀	ဒီဇင်ဘာ၊ ၁၉၉၂	၃ နှစ်	အင်းစိန်	ဦးဇော်	ပုဇွန်တောင်၊ ရန်ကုန်
ဇူးပိုက်	-	၁၇(၁)	-	၁၉၉၆	၁၀ နှစ်	မြင်းခြံ	-	ဘိုကလေး၊ ဧရာဝတီ

(၂) အကျဉ်းထောင်တွင်သေဆုံးသူများ၏ကိုယ်ရေးအကျဉ်း

ကိုအိုက်ကို

ရန်ကုန်တိုင်း၊ လှိုင်မြို့နယ်ဖာတီဖြစ်သည်။
၁၉၉၀ အောက်တိုဘာလတွင် ဖမ်းဆီးခံခဲ့ရသည်။
၁၉၉၃ အောက်တိုဘာလ ၁၃ ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။
ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၃၁) နှစ်ရှိပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ကိုအိုက်ကိုသည် အဖဦးခင်မောင်အေး၊ အမိဒေါ်ခင်မေတို့၏ သားဖြစ်ပြီး ရန်ကုန်မြို့တွင် မွေးဖွားသည်။ ၁၉၈၈ ခုနှစ်တွင် အလုပ်လုပ်ရင်း လုပ်သားကောလိပ် ရန်ကုန်မြို့တွင် ပညာသင်ကြားနေသူဖြစ်သည်။ ၁၉၈၈ ခုနှစ် ဒီမိုကရေစီအရေးတော်ပုံကာလတွင် လူထုအား ရိက္ခာထောက်ပံ့ဝေငှရေး လုပ်ငန်းများကို တစိုက်မတ်မတ် လုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ ရန်ကုန် လုပ်သားကောလိပ်သမဂ္ဂတွင် စည်းရုံးရေးမှူးအဖြစ် တာဝန်ယူခဲ့သည်။ ထို့အပြင် မင်္ဂလာဒုံ တပ်မတော်အထည်ချုပ်စက်ရုံ၊ မင်္ဂလာဒုံ အလုပ်သမားသမဂ္ဂတို့တွင်လည်း ပါဝင်လှုပ်ရှားခဲ့သည်။

၁၉၉၀ အောက်တိုဘာလတွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံခဲ့ရသည်။ ထို့နောက် ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ် အရေးပေါ်စီမံမှု အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅(ည)၊ မတရားအသင်း အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၇/၁ အရ ထောင်ဒဏ် ၇ နှစ် ချမှတ်ခံခဲ့ရသည်။ ၁၉၉၁ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ၂၃ ရက်နေ့တွင် အင်းစိန်အကျဉ်းထောင်မှ သရက်ထောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့ခံခဲ့ရသည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ ၁၉၉၃ ခုနှစ် နှစ်ဆန်းပိုင်းတွင် ပထမအကြိမ် နာမကျန်းဖြစ်ခဲ့သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် မကြာခဏ အပြင်းအထန် ဖျားနာခဲ့သည်။ ထိုသို့ဖြစ်ပြီးနောက် ထောင်အာဏာပိုင်များအား ထောင်ဆေးရုံသို့ တက်ရောက်ကုသခွင့်ပေးရန် တောင်းဆိုသော်လည်း ခွင့်ပြုချက် မရခဲ့ပါ။ ၁၉၉၃ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလတွင်မှ ထောင်ဆေးရုံသို့ တက်ခွင့်ရခဲ့သည်။

၁၉၉၃ခုနှစ်၊အောက်တိုဘာလ၁၃ရက်တွင်ဆေးမှူးဒုတပ်ကြပ်ကျော်မြင့်ကအပြင်းအထန်အဖျားတက်နေသည့် ကိုအိုက်ကိုအား ဗီတာမင် ဘီကွန်း ပလပ်(စ်) အားဆေးကို ဂလူကို(စ်)နှင့်ရောပြီး အကြောထဲသွင်းခဲ့သည်။ဆေးသွင်းပြီးနာရီပိုင်းအကြာတွင်ကိုအိုက်ကိုသည်အကြောများဆွဲ၍သေဆုံးသွားခဲ့သည်။ သေဆုံးပြီးနောက်ပိုင်း ရုပ်အလောင်းအား ခွဲစိတ်ရာတွင် ငှက်ဖျားပိုးနှင့် အူရောင်ငန်းဖျားရောဂါ ဖြစ်ပွားခဲ့ကြောင်း တွေ့ရှိခဲ့သည်။

မှတ်ချက်။ ။ ငှက်ဖျားရောဂါဖြင့် သေဆုံးသွားခြင်းဖြစ်သော်လည်း ငှက်ဖျားဆေးတိုက်ခြင်း၊ သွေးစစ်ခြင်းများ လုံးဝမပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း ဆရာဝန်နှင့် ဆေးမှူးမှတ်တမ်းများအရ သိရသည်။

ထောင်အရာရှိများ။ ။

ထောင်ပိုင်ကြီး (တာဝန်ခံအရာရှိ)

ဦးသောင်းညွန့်

ထောင်မှူး (တာဝန်ခံ)

ဦးကျော်ဆန်းဦး

ဦးအာစရ

၁၉၉၁ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ (၂၃) ရက်နေ့တွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံရသည်။

၁၉၉၆ ခုနှစ်၊ မတ်လ (၁၅) ရက်နေ့တွင် ပျံလွန်တော်မူသည်။

ပျံလွန်တော်မူချိန်တွင် သက်တော် (၃၅) နှစ်ရှိပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ဦးအာစရသည် ရန်ကုန်မြို့ သရက်တောကျောင်းတိုက်တွင် သီတင်းသုံးခဲ့သည်။ ၁၉၈၈ ဒီမိုကရေစီအရေးတော်ပုံကာလ၌ သရက်တောကျောင်းတိုက်ရှိ ရဟန်းပျိုသမဂ္ဂတွင် တက်ကြွစွာ ပါဝင်ခဲ့သည်။ စစ်တပ်က အာဏာသိမ်းပြီးနောက် ဦးအာစရအား လိုက်လံဖမ်းဆီးခဲ့သဖြင့် နယ်စပ်ဒေသသို့ တိမ်းရှောင်ခဲ့သည်။

၁၉၈၉ မေလတွင် ရန်ကုန်မြို့သို့ ပြန်လည်သွားရောက်ခဲ့သည်။ ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ် အောက်တိုဘာလ (၃) ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်တိုင်း ငါးထပ်ကြီးကျောင်းမှ ရွှေတိဂုံဘုရားသို့ ချီတက်ဆန္ဒပြရာတွင် ပါဝင်ခဲ့သည်။

၁၉၉၁ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ (၂၃) ရက်နေ့တွင် စစ်ထောက်လှမ်းရေးများ၏ ဖမ်းဆီးခြင်းကို ခံခဲ့ရသည်။ ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ် အရေးပေါ်စီမံမှုအက်ဂျင်စီ ပုဒ်မ ၅ (ည) ဖြင့် ထောင်ဒဏ် (၁၀) နှစ် ချမှတ်ခြင်းခံခဲ့ရသည်။ ၁၉၉၁ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလတွင် အင်းစိန်ထောင်မှ သရက်ထောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့ခြင်း ခံခဲ့ရသည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ ၁၉၉၆ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလတွင် အသည်းရောင်အသားဝါ ရောဂါဖြစ်ပွားပြီး အပြင်းဖျားခဲ့သည်။ ပြင်ပဆေးရုံသို့ တက်ရောက်ကုသရန်အတွက် ထောင်အာဏာပိုင်များက ခွင့်မပြုခဲ့ပါ။ ဦးအာစရ သေလုမျှော်ပါးဖြစ်နေချိန်တွင်မှ ၁၉၉၆ ခုနှစ် မတ်လ (၁၂) ရက်နေ့တွင် သရက်ထောင်၊ ထောင်တွင်းဆေးရုံသို့ တက်ရောက်ကုသခွင့် ပေးခဲ့သည်။ မည်သို့မျှ မသက်သာသဖြင့် မတ်လ (၁၄) ရက်နေ့တွင် သရက်မြို့ ပြည်သူ့ဆေးရုံသို့ ပြောင်းရွှေ့ကုသခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း နောက်တနေ့ မတ်လ (၁၅) ရက်နေ့တွင် ပျံလွန်တော်မူခဲ့သည်။

ထောင်အရာရှိများ။ ။

ထောင်ပိုင်ကြီး (တာဝန်ခံအရာရှိ)

ဦးဗရှင်

ထောင်မှူး (တာဝန်ခံ)

ဦးခင်မောင်ဆွေ

ကိုအောင်ကျော်မိုး

မန္တလေးမြို့ဇာတိဖြစ်သည်။

၁၉၈၉ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ (၂၀) ရက်နေ့တွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံရသည်။

၁၉၉၈ ခုနှစ်၊ မေလ (၁၃) ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။

ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၃၈) နှစ်ရှိပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ဦးမောင်မောင်၊ ဒေါ်မူမူအောင် တို့၏ သားဖြစ်ပြီး ရန်ကုန်တိုင်း ကမာရွတ်မြို့နယ် အမှတ် (၃) ရပ်ကွက်တွင် နေထိုင်ခဲ့သည်။

၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်တွင် ရန်ကုန်မြို့ အင်းစိန်စက်မှုလက်မှုသိပ္ပံ (GTI) မှ ဒီပလိုမာရရှိခဲ့သည်။

၁၉၈၈ ခုနှစ် ဒီမိုကရေစီအရေးတော်ပုံကာလတွင် တက်ကြွစွာပါဝင်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် ပြည်ထောင်စု အမျိုးသားဒီမိုကရေစီပါတီသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့ပြီး၊ ဒီမိုကရေစီရေး၊ လူ့အခွင့်အရေးတို့အတွက် ဆက်လက် တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သည်။ ထိုသို့လှုပ်ရှားနေစဉ် စစ်ထောက်လှမ်းရေးများက ကိုအောင်ကျော်မိုးအား ဗမာပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီနှင့် ဆက်သွယ်သည်ဟုဆိုကာ၊ ၁၉၈၉ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ (၂၀) ရက်နေ့တွင် ဖမ်းဆီးခဲ့သည်။

၁၉၈၉ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ (၃) ရက်နေ့တွင် အထူးစစ်တရားရုံး အမှတ်(၅)က ကိုအောင်ကျော်မိုးအား ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်၊ အရေးပေါ်စီမံမှုအက် ဥပဒေပုဒ်မ ၅ (ည)၊ မတရားအသင်းအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၇/၁ စသည့် ပုဒ်မများဖြင့် အလုပ်ကြမ်းနှင့်ထောင်ဒဏ် အနှစ် (၂၀) ချမှတ်ခဲ့သည်။

ထောင်ကျချိန်မှစ၍ အင်းစိန်ထောင်တွင် နေခဲ့ရပြီး ၁၉၉၁ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာ (၂၈) နေ့တွင် သာယာဝတီ အကျဉ်းထောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့ခြင်းခံခဲ့ရသည်။

ကိုအောင်ကျော်မိုးသည် ထောင်ထဲတွင်နေစဉ်ကာလတလျှောက် ရိုးသားခြင်း၊ မှန်ကန်ခြင်း၊ စေတနာ ကောင်းခြင်း၊ စွန့်လွှတ်အနစ်နာခံတတ်ခြင်း စသည့် ဂုဏ်ပုဒ်များနှင့်ပြည့်ဝပြီး လူမှုဆက်ဆံရေးအလွန် ကောင်းမွန်သူအဖြစ် လူသိများခဲ့သည်။

၁၉၉၃ ခုနှစ်တွင် ကိုအောင်ကျော်မိုးသည် လွတ်ငြိမ်းသက်သာခွင့်အမိန့်ကို ခံစားခွင့်ရရှိခဲ့သဖြင့် ၎င်း၏ ထောင်ဒဏ်မှာ အနှစ် (၂၀) မှ (၁၀) နှစ်သို့ပြောင်းလဲခဲ့သည်။

အကျဉ်းထောင်လက်စွဲဥပဒေ၊ အကျဉ်းသားများလျော့ရက်ခံစားခွင့် စသည်တို့အရ ကိုအောင်ကျော်မိုး သည် ၁၉၉၇ ခုနှစ် နှစ်ဆန်းပိုင်းတွင် လွတ်ရမည်ဖြစ်သော်လည်း အာဏာပိုင်များက ဆက်လက်ချုပ်နှောင် ထားခဲ့သည်။ မည်သည့် အတွက်ကြောင့် ဆက်လက်ချုပ်နှောင်ထားသည်ကိုလည်း အကြောင်းကြား ခဲ့ခြင်းမရှိပေ။

လပေါင်းများစွာ ကြာလာသည့်အခါ သာယာဝတီအကျဉ်းထောင်ရှိ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားအချို့သည် တဖက်သတ်ဖိနှိပ်မှုများအား တွန်းလှန်လိုခြင်း၊ အမှန်တရား ဖော်ထုတ်လိုခြင်းတို့အတွက်၊ လွတ်ရက်စေ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများ မလွတ်မြောက်မခြင်း တိုက်ပွဲဝင်သွားမည်ဟူသော ဆုံးဖြတ်ချက်တခုကို ခိုင်မာစွာ ချမှတ်ခဲ့သည်။

၁၉၉၈ ခုနှစ် မေလ (၈) ရက်နေ့တွင် လွတ်ရက်စေ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများဖြစ်သည့် ကိုအောင်ကျော်မိုး၊ ကိုခင်မောင်ကြည်၊ ကိုသိန်းထူး၊ ကိုမြင့်စို၊ ကိုကျော်ဦးညို၊ ကိုသိန်းဇော်နှင့် ဦးအောင်သန်းတို့ (၇) ဦးသည် ထောင်ပိုင်လှည့်လည်စစ်ဆေးသည့်အချိန်တွင်

“မိမိတို့ (၇) ဦးက လွတ်ရက်ကျော်နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများအားလုံးကို ချက်ချင်းပြန်လွှတ်ပေးရန် တောင်းဆိုသည်။ ပြန်မလွှတ်ပေးပါက ယနေ့မှစ၍ ပြန်မလွှတ်မပေးမခြင်း အစာငတ်ခံ ဆန္ဒပြသွားမည်” ဟု ပြောကြားခဲ့သည်။ ထိုနေ့တွင်ပင် ကိုအောင်ကျော်မိုးတို့ (၇) ဦးသည် အစာငတ်ခံဆန္ဒပြ၍ တိုက်ပွဲဝင် ခဲ့ကြသည်။

ထောင်အာဏာပိုင်များက ၎င်းတို့၏ တောင်းဆိုချက်များကို မလိုက်လျောသည့်အပြင်၊ ပြစ်ဒဏ်များ ချမှတ်ခဲ့သည်။ သံခြေကျဉ်း၊ ဒေါက်များခတ်ကာ တိုက်ပိတ်ထားခဲ့သည်။ တဆက်တည်းတွင် သောက်ရေ သုံးရေများကိုလည်း ဖြတ်တောက်ခဲ့သည်။ နောက်ရက်များတွင် အာဏာပိုင်များက သပိတ်ပြန်လှန်ရန် အတွက် ဆန္ဒပြသူများကို ချောတခါ ခြောက်တလှည့်ဖြင့် နည်းမျိုးစုံသုံး၍ စည်းရုံးခဲ့ကြသည်။ သို့သော် လည်း ၎င်းတို့က ဆက်လက်၍ အစာငတ်ခံတိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သည်။

ရက်အနည်းငယ်အတွင်းတွင် ကိုအောင်ကျော်မိုးမှအပ ကျန် (၆) ဦးကို ထောင်ဆေးရုံသို့ ရွှေ့ပြောင်း လိုက်သည်။ ကိုအောင်ကျော်မိုးတဦးတည်းကိုသာ တိုက်ထဲတွင်ဆက်လက်ပိတ်ထားခဲ့သည်။ သောက်ရေ သုံးရေကို ဆက်လက်ဖြတ်ထားခဲ့သည်။ အာဏာပိုင်များက ကိုအောင်ကျော်မိုးထံ နေ့စဉ်သွားရောက်၍ နာရီပေါင်းများစွာ ပုံစံထိုင်ခိုင်းခြင်း၊ ခြိမ်းခြောက်ပြောဆိုခြင်းများကို ပြုလုပ်၍၊ သပိတ်ပြန်လှန်ရန် ဖိအား ပေးခဲ့သော်လည်း၊ ကိုအောင်ကျော်မိုးက အလျော့မပေးဘဲ ဆက်လက် တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ ၁၉၉၈ခုနှစ် မေလ (၁၂) ရက်နေ့တွင် အာဏာပိုင်များက ကိုအောင်ကျော်မိုးအခန်းသို့ သွားရောက်၍ သပိတ်လှန်ရန်၊ သို့မဟုတ်ပါက ပြင်းထန်စွာ အရေးယူမည်ဟု နောက်ဆုံးအကြိမ် သတိ ပေးခဲ့သည်။ ကိုအောင်ကျော်မိုးကလည်း သေသည်အထိ တိုက်ပွဲဝင်သွားမည်ဟု ပြန်လည်အကြောင်း ကြားခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် အာဏာပိုင်များက ကိုအောင်ကျော်မိုးအား အခန်းအပြင်သို့ထုတ်၍ မေ့မြောသည်အထိ ပြင်းထန်စွာရိုက်နှက်ခဲ့ကြသည်။ ဆေးကုသမှုလုံးဝမပေးဘဲ တိုက်ခန်းထဲ ပစ်ထည့် ထားခဲ့ကြသည်။ နောက်တနေ့ မေလ (၁၃) ရက်နေ့တွင် ရိုက်နှက်ခံထားရသည့် ဒဏ်ရာများ၊ အင်အား ချည့်နဲ့မှုများကြောင့် သေဆုံးသွားခဲ့သည်။

စစ်ဆေးတွေ့ရှိချက်။ ။ အာဏာပိုင်များက ကိုအောင်ကျော်မိုး၏ ရုပ်အလောင်းကို ဓာတ်ပုံရိုက်ကူးထား

သည်။ ထိုဓာတ်ပုံကို မြင်တွေ့ခဲ့သည့် မိသားစုဝင်များ၏ ပြောပြချက်အရ မျက်နှာတွင် ဒဏ်ရာများနှင့် ပြည့်နှက်နေသည်ဟု သိရသည်။

မှတ်ချက်။ ။ အာဏာပိုင်များက ကိုအောင်ကျော်မိုး သေဆုံးသည့်သတင်းကို မိသားစုများအား အကြောင်းကြားခြင်းမရှိခဲ့ပေ။ မိသားစုက သတင်းရသောကြောင့် ထောင်သို့လိုက်သွားသည့်အခါ ထောင်အာဏာပိုင်များက ကိုအောင်ကျော်မိုးသည် ရောဂါဖြင့် ရုတ်တရက်ကွယ်လွန် သွားသည့်အတွက် မိသားစုထံ အကြောင်းမကြားနိုင်တော့ဘဲ မြေမြုပ်လိုက်ရသည်ဟု ပြောကြားခဲ့ပြီး၊ သေဆုံးပြီးချိန်တွင် ရိုက်ယူထားသော ဓာတ်ပုံကိုသာ ပြသခဲ့သည်။

ထောင်အရာရှိများ။ ။

ထောင်ပိုင်ကြီး (တာဝန်ခံအရာရှိ)

ဦးဝင်းမြင့်

ထောင်မှူး (တာဝန်ခံ)

ဦးအောင်မော်ဦး

ထောင်ဆရာဝန်

ဒေါက်တာအောင်သန်း

ဦးအောင်မေသူ

အုတ်ဖိုမြို့၊ သာယာဝတီခရိုင်၊ ပဲခူးတိုင်းတွင်မွေးဖွားသည်။
၁၉၈၉ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ (၂၄) ရက်တွင် ဖမ်းဆီးခံရသည်။
၂၀၀၂ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ (၁၇) ရက်တွင် ကွယ်လွန်သည်။
ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၆၁) နှစ် ရှိပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ မူလတန်းကျောင်းသားဘဝမှစ၍ ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာကျောင်းသားများသမဂ္ဂ (ဗကသ) သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့သည်။ (၁၉၆၀-၆၂) တွင် သာယာဝတီခရိုင် စည်းရုံးရေးမှူး (ရကသ) ညီလာခံကိုယ်စားလှယ်၊ အုတ်ဖိုမြို့နယ် ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။

၁၉၆၃ ခုနှစ် ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေးလှုပ်ရှားမှုတွင် (၆) ခရိုင် (ရန်ကုန်၊ အင်းစိန်၊ သာယာဝတီ၊ ပဲခူး၊ ဟံသာဝတီ၊ မအူပင်) ငြိမ်းချမ်းစွာ ဆန္ဒပြပွဲကို ခေါင်းဆောင်ပြီး၊ မင်းလှမှ ရန်ကုန်မြို့ ကန်တော်မင်ပန်းခြံသို့ ချီတက်ခဲ့သည်။

ထိုစဉ်က အစိုးရနှင့် လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းများ၏ ငြိမ်းချမ်းရေးဆွေးနွေးပွဲပျက်ပြီးနောက် ၁၉၆၃ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ (၃၀) ရက်တွင် ကျောင်းသားသမဂ္ဂအဆောက်အဦအတွင်း အဖမ်းခံခဲ့ရပြီး၊ အင်းစိန်ထောင်တွင် အကျဉ်းချခံခဲ့ရသည်။ ၁၉၆၈ ခုနှစ်တွင် ကိုကိုးကျွန်းသို့ ပို့ခံရသည်။

၁၉၆၈ ခုနှစ်၌ ကျွန်းစနစ်ပျက်သိမ်းရေး အစာငတ်ခံတိုက်ပွဲတွင် ပါဝင်ခဲ့သည်။ အစာငတ်ခံတိုက်ပွဲ

အောင်မြင်စွာ ပြီးဆုံး၍ အင်းစိန်ထောင်သို့ ပြန်လည်ရောက်ခဲ့သည်။

- ၁၉၇၂ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ (၁၂) ရက်တွင် အကျဉ်းထောင်မှ ပြန်လည်လွတ်မြောက်သည်။
- ၁၉၇၆ ဩဂုတ်လတွင် ဒုတိယအကြိမ် ခေတ္တထိမ်းသိမ်းခံခဲ့ရသည်။
- ၁၉၈၄ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ (၆) ရက်နေ့တွင် တတိယအကြိမ် ခေတ္တထိမ်းသိမ်းခံခဲ့ရသည်။

၁၉၈၈ ခုနှစ် ဒီမိုကရေစီအရေးတော်ပုံကာလတွင် မင်းလှမြို့နယ် အထွေထွေသပိတ်ကော်မီတီဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် တာဝန်ယူခဲ့သည်။

ဦးအောင်မေသု၏ ရုပ်အလောင်း

၁၉၈၈ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလတွင် အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့ပြီး၊ မင်းလှမြို့နယ် အဖွဲ့ချုပ်ဥက္ကဋ္ဌတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။

၁၉၈၉ ဩဂုတ်လ (၂၄) ရက်တွင် စတုတ္ထအကြိမ် ထိမ်းသိမ်းခံခဲ့ရသည်။ နိုဝင်ဘာလ (၆) ရက်နေ့တွင်၊ အင်းစိန်အကျဉ်းထောင်ရှိ အထူးစစ်ခုံရုံး အမှတ်(၅)က ဦးအောင်မေသုအား ၁၉၅၀-ပြည့်နှစ်၊ အရေးပေါ်စီမံမှု အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၅ (ည) ဖြင့် အလုပ်ကြမ်းနှင့် ထောင်ဒဏ် (၁၀) နှစ် ချမှတ်ခဲ့သည်။

၁၉၉၁ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ (၂၈) ရက်နေ့တွင် အင်းစိန်ထောင်မှ သာယာဝတီ အကျဉ်းထောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့ခံခဲ့ရသည်။

၁၉၉၉ ခုနှစ် နိုဝင်လ (၅) ရက်နေ့တွင် ဦးအောင်မေသု၏ အကျဉ်းကျကာလ (၁၀) နှစ်ပြည့်ခဲ့သည်။ သို့သော် ပုဒ်မ ၁၀(က)ဖြင့် သာယာဝတီထောင်၌ ဆက်လက်အကျဉ်းချခြင်းခံခဲ့ရသည်။

ရေဝေးအစ္စလာမ်သုဿန်ရှိ စုပွဲနေ့တွင် တွေ့ရသော ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်နှင့် ဦးအောင်မေသု၏မိသားစု

သေဆုံးပုံ။ ။ ၂၀၀၂ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ (၁၅) ရက်နေ့တွင် အပြင်းအထန်ဖျားပြီး သာယာဝတီအကျဉ်း
ထောင်ဆေးရုံ၊ သာယာဝတီမြို့နယ် ပြည်သူ့ဆေးရုံသို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ ထို့နောက် ရန်ကုန်အထွေထွေ
ရောဂါကုဆေးရုံကြီးသို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ (၂) ရက်အကြာ စက်တင်ဘာလ (၁၇) ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်
အထွေထွေရောဂါကုဆေးရုံကြီးတွင် သေဆုံးခဲ့သည်။

မှတ်ချက်။ ။ ဦးအောင်မေသူသည် ၎င်း၏ဘဝတလျှောက်လုံး တိုင်းပြည်ကောင်းရာကောင်းကျိုးအတွက်
တိုက်ပွဲဝင်ရင်း (၄) ကြိမ်တိုင်တိုင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံခဲ့ပြီး၊ အကျဉ်းထောင်များအတွင်း (၂၅) နှစ်ကျော်
အကျဉ်းကျခံခဲ့ရသည်။

ထောင်အရာရှိများ။ ။

ထောင်ပိုင်ကြီး (တာဝန်ခံအရာရှိ)

ထောင်မှူး (တာဝန်ခံ)

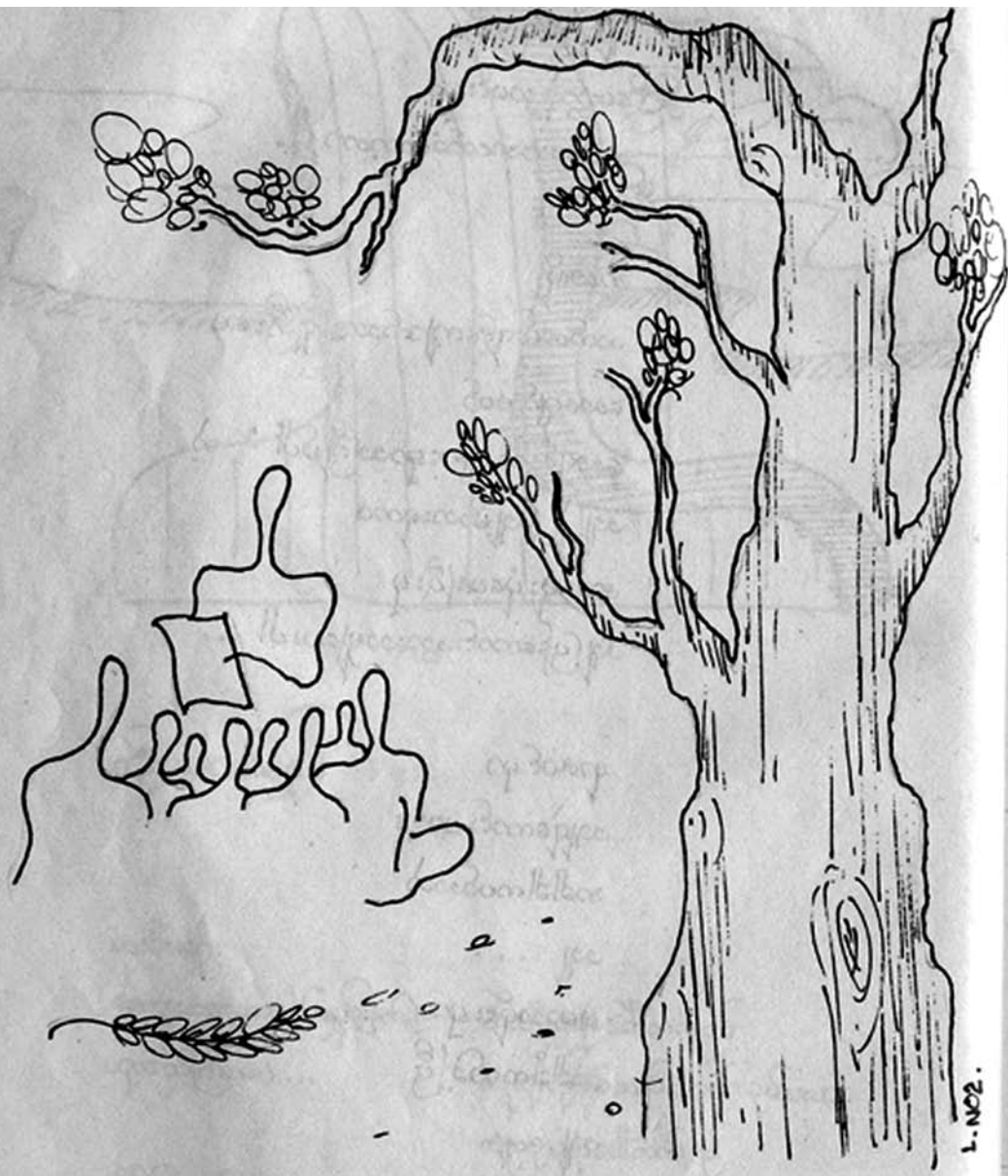
ထောင်တာဝန်ခံဆရာဝန်

ဦးဖေအောင်

ဦးသိန်းလွင်

ဒေါက်တာ အောင်သန်း

L. NO2.

Erudition: Pyramidenbau

ကိုအောင်မြင့်သိန်း

ရန်ကုန်တိုင်း ရွှေပေါက်ကံမြို့နယ်တွင် နေထိုင်ခဲ့သည်။
၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ တွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံရသည်။
၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၅ ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။
ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၃၇) နှစ် ရှိပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ကိုအောင်မြင့်သိန်းသည် ရွှေပေါက်ကံမြို့နယ်၊ အမှတ် (၁၂) ရပ်ကွက်တွင် နေထိုင်သူ ဖြစ်ပြီး လူ့အခွင့်အရေး သတင်းအချက်အလက်များ စုဆောင်းနေသူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ ၁၉၈၈ ခုနှစ် အရေး တော်ပုံကာလတွင် ဒီမိုကရေစီနှင့် ငြိမ်းချမ်းရေးပါတီတွင် ဝင်ရောက်ပြီး မြန်မာပြည် ဒီမိုကရေစီရရှိရေး အတွက် လှုပ်ရှားခဲ့သည်။

၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၂ ရက်နေ့တွင် ဖခင်ဖြစ်သူနှင့်အတူ ဖမ်းဆီးခြင်းခံခဲ့ရသည်။ ပြည်ပအခြေစိုက် တရားမဝင်အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုဖြစ်သည့် အလုပ်သမားသမဂ္ဂ (မြန်မာနိုင်ငံ) နှင့် ဆက်သွယ်သည်ဟု စွပ်စွဲခံရသည်။ ထို့ကြောင့် ပုဒ်မ ၁၆ (၃)၊ မတရားအသင်း အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၇/၁၊ ၁၉၅၀-ပြည့်နှစ် အရေးပေါ်စီမံအာဏာဥပဒေ ပုဒ်မ ၅ (င)၊ ၅(ည) တို့ဖြင့် တရားစွဲဆိုခဲ့သည်။

မြန်မာစစ်အစိုးရက ဩဂုတ်လ ၂၈ ရက်နေ့ သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲတွင် ကိုအောင်မြင့်သိန်း၊ ဖခင်ဖြစ်သူ ဦးသိန်းလွင်ဦး အပါအဝင် စုစုပေါင်း ၁၀ ဦးကို ဖမ်းဆီးထားကြောင်း ထုတ်ဖော်ပြောဆိုခဲ့သည်။ ထို့ပြင် ကိုအောင်မြင့်သိန်းသည် အမှတ်(၁) စက်မှုဝန်ကြီးဌာနမှ ဝန်ထမ်းဟောင်းတစ်ဦးဖြစ်ပြီး ၂၀၀၃ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလတွင် ထိုင်းနိုင်ငံသို့ သွားရောက်ခဲ့သည်။ ထိုင်းနိုင်ငံ၊ မဲဆောက်မြို့တွင် “ကမ္ဘာ့အလုပ်သမား ပဋိပက္ခ၊ အလုပ်ရှင်အလုပ်သမားကိစ္စ နှင့် လူထုစည်းရုံးရေးသင်တန်းများ”ကို တက်ရောက်ခဲ့သည် ဟုလည်း ထုတ်ဖော် ပြောဆိုခဲ့သည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ ကိုအောင်မြင့်သိန်းသည် အင်းစိန်အကျဉ်းထောင်တွင်း ၄ လအကြာ ချုပ်နှောင်ခံထားရပြီး၊ တရားစွဲဆိုခံထားရစဉ် ရုတ်တရက်သေဆုံးခဲ့သည်။ ကိုအောင်မြင့်သိန်းသည် စစ်ကြောရေးကာလတွင် ညှဉ်းပန်း နိုင်စက်ခံရသည်။ အင်းစိန်ထောင်အတွင်း ကျန်းမာရေး စောင့်ရှောက်မှုမှာ အလွန်တရာ ညံ့ဖျင်းဆဲဖြစ်သည်ဟု သိရသည်။ ၂၀၀၅ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ၅ ရက်နေ့ နေ့လည် (၂:၀၀)နာရီတွင် သေဆုံးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ညနေ (၆:၀၀)နာရီတွင် ရွှေပေါက်ကံမြို့နယ် ရဲစခန်းက ကိုအောင်မြင့်သိန်းသည် အင်းစိန်ထောင်တွင် ဝမ်းရောဂါဖြင့်သေဆုံးကြောင်း မိသားစုသို့ အကြောင်းကြားခဲ့သည်။

နောက်တနေ့ နံနက်(၅:၀၀)နာရီတွင် ကိုအောင်မြင့်သိန်း၏ ညီအစ်ကိုမောင်နှမ(၅)ဦးက အင်းစိန်အကျဉ်း ထောင်သို့ သွားရောက်ခဲ့သည်။ ထောင်အာဏာပိုင်များက (၃) ဦးကိုသာ ကိုအောင်မြင့်သိန်း၏ ရုပ်အ လောင်းအား ကြည့်ရှုခွင့် ပြုခဲ့သည်။ မိသားစုက ကိုအောင်မြင့်သိန်း၏ဈာပနကို နောက်တနေ့တွင် ပြုလုပ်မည်ဟု အာဏာပိုင်များကို ပြောကြားခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း အာဏာပိုင်တို့က လက်မခံဘဲ ထိုနေ့ နံနက်(၁၁:၃၀)နာရီတွင် ရုပ်အလောင်းကို ရေဝေးသုဿန်တွင် မီးသင်္ဂြိုဟ်ရန် အတင်းအကျပ်စီစဉ်ခဲ့သည်။

မှတ်ချက်။ ။ ကိုအောင်မြင်သိန်း၏ဖခင်ဖြစ်သူ ဦးသိန်းလွင်ဦး (အသက် ၇၀) သည် အင်းစိန်အကျဉ်းထောင် တွင် အကျဉ်းကျခံနေရဆဲ ဖြစ်သည်။

ကိုအေးလွင်

ရန်ကုန်တိုင်း၊ သင်္ဃန်းကျွန်းမြို့နယ်တွင်နေထိုင်ခဲ့သည်။
၁၉၈၈ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလတွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံရသည်။
၁၉၉၂ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလတွင် ကွယ်လွန်သည်။
ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၃၈) နှစ်ရှိပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ရန်ကုန်တိုင်း သင်္ဃန်းကျွန်းမြို့နယ်တွင် နေထိုင်သော ကိုအေးလွင်သည် ၁၉၈၈ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလတွင် အရေးတော်ပုံကာလတွင် တက်ကြွစွာ ပါဝင်ခဲ့သည်။ အရေးတော်ပုံအပြီးတွင် ဖမ်းဆီးခံရပြီး သင်္ဃန်းကျွန်းမြို့နယ်ရဲစခန်းအား ပြည်သူများက စီးနင်းသိမ်းပိုက်စဉ်က ပါဝင်ခဲ့သည်ဟု စွပ်စွဲခံခဲ့ရသည်။

၁၉၈၉ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ (၁၉) ရက်နေ့တွင် နိုင်ငံတော်ပုန်ကန်မှု ပုဒ်မ ၁၂၂(၁)၊ အပါအဝင် ပုဒ်မ ၃၀၂(၂)၊ ၁၂၂(၁)၊ ၁၄၉ တို့ဖြင့် သေဒဏ်ချမှတ်ခြင်း ခံခဲ့ရသည်။

၁၉၈၉၊ ၁၉၉၃ ခုနှစ်များတွင် အာဏာပိုင်များက အကျဉ်းသားများအား လွတ်ငြိမ်းသက်သာခွင့်များ ပေးခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ကိုအေးလွင်သည် သေဒဏ်ကျနေရာမှ ထောင်ဒဏ်အနှစ် (၂၀) သို့ ကျခံရန် ပြင်ဆင် သတ်မှတ်ခြင်းခံခဲ့ရသည်။

၁၉၉၀ ပြည့်နှစ် စက်တင်ဘာလ အင်းစိန်ထောင်တွင်း အစာငတ်ခံဆန္ဒပြမှုတွင် ပါဝင်ခဲ့သဖြင့် အပြင်း အထန်ရိုက်နှက်ခြင်းကို ခံခဲ့ရသည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ ၁၉၉၂ ခုနှစ်တွင် ထောင်မှူးနှင့် အချေအတင် စကားများပြီးနောက် တိုက်ပိတ်ခြင်း၊ ရိုက်နှက် နှိပ်စက်ခြင်းခံခဲ့ရသည်။ သွေးအန်ပြီး ဒဏ်ရာပြင်းထန်စွာရခဲ့သည်။ တိုက်ပိတ်ခံထားရသည့်အတွက် သူ၏ ကျန်းမာရေး အခြေအနေမှာ အလွန်ဆိုးရွားလာခဲ့သည်။ ထောင်အာဏာပိုင်များက ဆေးဝါးကုသမှု လုံးဝ မပေးဘဲ ပစ်ထားခဲ့သဖြင့် ၁၉၉၂ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလအတွင်း တိုက်ပိတ်ခံထားရစဉ် သေဆုံးသွားခဲ့သည်။

မှတ်ချက်။ ။ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားနှစ်ဦးက ထောင်အာဏာပိုင်များကို ကိုအေးလွင်အား မတရား ရိုက်နှက် ညှဉ်းပန်းခဲ့သောကြောင့် ကန့်ကွက်ခဲ့သည်။ ၎င်းတို့ နှစ်ဦးလည်း အပြင်းအထန် ရိုက်နှက် ခံခဲ့ရသည်။

ထောင်အရာရှိများ။ ။

ထောင်ပိုင်ကြီး (တာဝန်ခံအရာရှိ)

ဦးအုန်းဖေ

ထောင်တာဝန်ခံဆရာဝန်

ဒေါက်တာစိုးကြည်

မအေးမူ

တနင်္သာရီတိုင်း၊ သရက်ချောင်းမြို့နယ်၊ ဗျတ်ဝိသားကျေးရွာဖာတိဖြစ်သည်။

၁၉၉၇ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ (၁၆) ရက်နေ့တွင် အဖမ်းခံရသည်။

၁၉၉၈ ခုနှစ်၊ မေလ ဒုတိယပတ်အတွင်း ကွယ်လွန်သည်။

ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၂၁) နှစ်ရှိပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ မအေးမူသည် ဦးမောင်စိန်၊ ဒေါ်အေးတင်တို့၏သမီးဖြစ်ပြီး တနင်္သာရီတိုင်း၊ သရက်ချောင်းမြို့နယ်၊ ဗျတ်ဝိသားကျေးရွာတွင် မွေးဖွားသည်။

တနင်္သာရီတိုင်းတွင် အခြေစိုက်လှုပ်ရှားသော မြိတ်-ထားဝယ်ညီညွတ်ရေးတပ်ဦး၏ အဖွဲ့ဝင်တဦး ဖြစ်သည်။ ၁၉၉၇ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ (၁၆) ရက်နေ့၊ နံနက် (၆:၀၀)နာရီခန့်တွင် မအေးမူ လုပ်ဖော် ကိုင်ဖက် အမျိုးသမီး (၃) ဦး၊ တလသားအရွယ်ကလေးငယ် (၁) ဦး တို့သည် သရက်ချောင်းမြို့နယ်၊ ရေပူရွာအနီးတွင် စစ်အစိုးရတပ်မှ စစ်ကြောင်းတခုနှင့် ရင်ဆိုင်တိုးခဲ့ရသည်။ ထိုစစ်ကြောင်းသည် အမှတ် (၂၆၇) ခြေလျင်တပ်ရင်း၊ တပ်ခွဲ(၂)မှ တပ်ခွဲမှူး ဗိုလ်ကြီးကျော်သူဦးစီးသော စစ်ကြောင်းဖြစ်ပြီး မအေးမူတို့ကို ဖမ်းဆီးခဲ့သည်။

ညနေ (၄:၀၀) နာရီခန့်တွင် စစ်ကြောင်းသည် ဖမ်းဆီးထားသူများကိုခေါ်ဆောင်ပြီး ဆက်လက် ထွက်ခွာ ခဲ့ရာ ကွဲခြံရွာသို့ ည (၆:၀၀) နာရီခန့်တွင် ရောက်ရှိပြီး ခေတ္တစခန်းချကြသည်။ ဗိုလ်ကြီးကျော်သူက ကွဲခြံရွာ ကျေးရွာငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှုတည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့ (ရဝတ) ဥက္ကဋ္ဌ ဦးမောင်လွင်၏အိမ်တွင်လည်း ကောင်း၊ အခြားစစ်သားများက ရွာအတွင်းရှိ အိမ် (၇) လုံးတွင်လည်းကောင်း အသီးသီး စခန်းချနေထိုင် ကြသည်။ ဖမ်းဆီးခံရသူများကို ဦးအုန်းညွန့် ဆိုသူ၏အိမ်တွင် ချုပ်နှောင်ထားသည်။

ည (၉:၀၀) နာရီခန့်တွင် တပ်ခွဲမှူး ဗိုလ်ကြီးကျော်သူက မအေးမူကို စစ်ဆေးမည်ဟုဆိုကာ ခေါ်ယူသွား သည်။ စစ်ဆေးသည့်နေရာမှာ ၎င်းတည်းခိုနေထိုင်သည့် အိမ်တွင်ဖြစ်သည်။ ထို့နောက် တကြိမ် မုဒိမ်း ကျင့်ပြီး ည (၁၀:၀၀) နာရီခန့်တွင် ချုပ်နှောင်ထားသည့်အိမ်သို့ ပြန်လည်ပို့ဆောင်ခဲ့သည်။

နောက်တနေ့ ည (၉:၀၀) နာရီခန့်တွင် ထပ်မံခေါ်ယူပြီး တကြိမ်မုဒိမ်းကျင့်ကာ ည (၁၀:၀၀) နာရီခန့် တွင် ပြန်လည်ပို့ဆောင်ခဲ့သည်။ (ဖမ်းဆီးခံရသူတဦးဖြစ်သော နော်သင်းစုသည်လည်း မုဒိမ်းကျင့်ခံခဲ့ရပြီး နောက်ဆုံးတွင် အကျဉ်းထောင်အတွင်းတွင်ပင် သေဆုံးခဲ့သည်။

နောက်ဆုံးတွင်မအေးမှုတို့သည်ထားဝယ်အကျဉ်းထောင်သို့ ပို့ဆောင်ချုပ်နှောင်ခံခဲ့ရသည်။ ထောင်ဒဏ် (၅) နှစ်စီ ချမှတ်ခြင်း ခံခဲ့ရသည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ ဖမ်းဆီးစစ်ဆေးခံရသည့်အချိန်တွင်သာမက ထားဝယ်အကျဉ်းထောင်တွင်လည်း နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်း ခံခဲ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် ကျန်းမာရေး ချို့ယွင်းလာသည်။ ထားဝယ်အကျဉ်းထောင်တွင် ကျန်းမာရေးစောင့်ရှောက်မှုမှာ မရှိသလောက် နည်းပါးသည်။

မအေးမှုနှင့် အတူ ဖမ်းဆီးခံရသည့် နော်သင်းစုသည်လည်း ကျန်းမာရေးချို့ယွင်းလာပြီး ၁၉၉၈ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၀) ရက်နေ့တွင် ထားဝယ်အကျဉ်းထောင်တွင် သေဆုံးခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် အာဏာပိုင်များက မအေးမှု၏ ကျန်းမာရေး အသက်အန္တရာယ်ထိခိုက်နိုင်သည့်အခြေအနေသို့ ရောက်အောင် ဆိုးရွားလာသည့်အခါ ထားဝယ်ဆေးရုံသို့ ပို့ဆောင်ခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း မအေးမှုသည် ၁၉၉၈ ခုနှစ် မေလ ဒုတိယပတ်အတွင်း ဆေးရုံ၌ ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။

မှတ်ချက်။ ။

- ၁) အကျဉ်းထောင်အာဏာပိုင်များက မအေးမှုကွယ်လွန်သည့်အကြောင်းကို မိသားစုသို့ အသိပေး အကြောင်းကြားခြင်း မရှိခဲ့ပါ။
- ၂) တပ်ခွဲမှူး ဗိုလ်ကြီးကျော်သူသည် ယခုအခါ ဒုဗိုလ်မှူးအဆင့်ဖြင့် တပ်မ (၄၄) တွင် တာဝန်ကျနေသည်။

ဦးဘသော် (စာရေးဆရာ မောင်သော်က)
ရွှေဘိုမြို့ စစ်ကိုင်းတိုင်း ဇာတိဖြစ်သည်။
၁၉၈၉ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ (၅) ရက်နေ့တွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံရသည်။
၁၉၉၁ ခုနှစ်၊ ဇွန်လတွင် ကွယ်လွန်သည်။
ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၆၅) နှစ်ရှိပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ မြန်မာ့တပ်မတော်(ရေ)တွင် ဗိုလ်မှူးအဆင့်ထိ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ဗိုလ်မှူးဘသော်ဟု လူသိများသည်။ မေယု တိုက်သင်္ဘောကို အင်္ဂလိပ်အစိုးရထံမှ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ကိုယ်တိုင် လွှဲယူခဲ့စဉ်က ဦးဘသော်သည် သင်္ဘောပေါ်တွင် အလံတင်သည့် ဂုဏ်ပြုတပ်ဖွဲ့ကို ဦးဆောင်ခဲ့သူဖြစ်သည်။

မောင်သော်ကအမည်ဖြင့် စာပေနယ်သို့ဝင်ရောက်ခဲ့သည်။ အထူးသဖြင့် သရော်စာရေးရာတွင် နာမည်ကြီးသူတဦးဖြစ်သည်။ မဆလခေတ်တလျှောက် ခေတ်၊ စံနစ်နှင့် လူထုဘဝကိုထင်ဟပ်၍ ထိထိမိမိ ဖွင့်ချရေးသားခဲ့သူဖြစ်သည်။ နိုင်ငံတကာစာပေအချို့ကို ဘာသာပြန်ခဲ့သည်။ ၁၉၈၈ ခုနှစ် မတိုင်မီက

ရေးသားခဲ့ သည့် “တိုက်ရေယာဉ် ၁၀၃” အမည်ရှိ ဝတ္ထုဟန် ကိုယ်တွေ့မှတ်တမ်းမှာ လူကြိုက်များ ထင်ရှားသည်။

ရှစ်လေးလုံးဒီမိုကရေစီအရေးတော်ပုံတွင် ရှေ့တန်းမှပါဝင်ခဲ့သည်။ ၁၉၈၈ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၁၇ ရက်နေ့ တွင် စာပေအနုပညာရှင်များက မြန်မာ့တပ်တော်ကို “လူထုအား ရက်ရက်စက်စက် ပစ်ခတ်နေမှု များအား ရပ်ဆိုင်းရန်” ကန့်ကွက်တောင်းဆိုသည့်အခါက ပါဝင်လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့သည်။ ထို့နောက် စာနယ်ဇင်းသမဂ္ဂတွင်ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ရွေးချယ်ခံရသည်။ စစ်တပ်အာဏာသိမ်းပြီး နိုင်ငံရေးပါတီများဖွဲ့စည်း ချိန်တွင် အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်၌ ဆက်လက်ပါဝင်သည်။ ဗဟိုဦးစီးအဖွဲ့ဝင်နှင့် စစ်ကိုင်းတိုင်း စည်းရုံးရေး တာဝန်ခံအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

၁၉၈၈ ဒီမိုကရေစီအရေးတော်ပုံကာလတွင် တပ်မတော်(ရေ)ကို ပြည်သူ့ဘက်ကရပ်တည်ရန် ရေတပ် အရာရှိများထံအရာရှိဟောင်းတဦးအနေဖြင့်စာများရေးသားပေးပို့ခဲ့သည်။ ထို့အတွက်၁၉၈၉ခုနှစ်တွင် ဖမ်းဆီးခံရသောအခါ တပ်မတော်ဖြိုခွဲမှုဖြင့် စွဲချက်တင်ခံရသည်။ ၁၉၈၉ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ (၅) ရက်နေ့တွင် ၁၉၅၀-ပြည့်နှစ်၊ အရေးပေါ်စီမံမှုအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၅ (က)၊ ၅ (ခ)တို့ ဖြင့် ထောင်ဒဏ် အနှစ် (၂၀) ချမှတ်ခံ ရသည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ အဖမ်းမခံရခင်ကတည်းက ၎င်းတွင် ကုသ၍မရသော အကြောသေရောဂါရှိသည်။ ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်၊ စက်တင်ဘာလ (၂၅)နေ့ အင်းစိန်ထောင်တွင်း အစာဝတ်ခံဆန္ဒပြစဉ် ရိုက်နှက်ခံရပြီးနောက် သမံတလင်းပေါ်တွင် မည်သည့်အခင်းမှမပါပဲ အိပ်ခဲ့ရသဖြင့် လေဖြတ်သွားသည်။ ထောင်ဆရာဝန်၏ သာမန်ကုသမှုကို အနည်းငယ်ရရှိခဲ့သည်။ အထူးကုဆရာဝန်များဖြင့် ကုသရန်တင်ပြသော်လည်း အာဏာပိုင်များက ခွင့်မပြုခဲ့ပါ။ ၁၉၉၁ ခုနှစ် ဇွန်လ (၈) ရက်နေ့တွင် နှလုံးရောဂါဖောက်လားသဖြင့် အာဏာပိုင်များက ဦးဘသော်အား ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီးသို့ပို့ခဲ့သည်။ သုံးရက် အကြာ၊ ဇွန်လ (၁၁) ရက် နေ့တွင် ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီး အချုပ်ခန်းအတွင်း၌ သေဆုံးခဲ့သည်။

မှတ်ချက်။ ။ အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်တွင် ဦးဘသော် တာဝန်ယူနေချိန်၌လည်းကောင်း၊ အကျဉ်း ကျနေစဉ်တွင်လည်းကောင်း စစ်အစိုးရက စာနယ်ဇင်းများတွင် ဦးဘသော်၏ စာပေလက်ရာ များကို ပိတ်ပင်ခဲ့သည်။ ကလောင်အမည်ကိုပင် ပုံနှိပ်ဖော်ပြခွင့်မပြုခဲ့ပါ။ ၁၉၉၈ ခုနှစ်တွင်မှ သူ၏လက်ရာတစ်ခု ဖြစ်သော ကဗျာဘူမေ ဆိုသည့်စာအုပ်ကို ထုတ်ဝေခွင့်ပြုခဲ့သည်။

ထောင်အရာရှိများ။ ။

ထောင်ပိုင်ကြီး (တာဝန်ခံအရာရှိ)	ဦးဘိုကြည်
ထောင်မှူး (တာဝန်ခံ)	ဦးပြုံးချို
ထောင်ဆရာဝန်	ဒေါက်တာစိုးကြည်

၎်း၎်း၎်း

အန့၎် ၂၀ ဆိုပါလားဟေ့...။
အမြင်ကပ်လောက်အောင်
ကိုယ့်ကိုကိုယ် တပ်မက်စိတ်ရှိသူများက
ကြောင်သူတော် သောကနဲ့လေ...။

အန့၎် ၂၀ ဆိုပါလားဟေ့...။
ကောက်ကျစ်သော
အမြင်တိုသော
ကိုယ်ကျိုးငဲ့ ရန်လိုစိတ်နဲ့
လူလားမြောက်လာတဲ့
အာဏာပါးကွက်သားတို့က
ကိုယ့်ကိုကိုယ် လေးစားခြင်းငှာ
မတတ်စွမ်းနိုင်တဲ့
ကောက်ရိုးမျှင် ဥပဒေနဲ့လေ...။

အန့၎် ၂၀ ဆိုပါလားဟေ့...။
အကောင်းအဆိုးအပေါ်မှာ
ရက်ဖွယ်လိလိ ဥပေက္ခာပြုနိုင်သူများက
ယုတ်ညံ့သိမ်ဖျင်းမှုနဲ့
မသန့်စင်သောအရာ မှန်သမျှဒဲ့
မုသားပုဒ်မနဲ့လေ...။

အန့၎် ၂၀ ဆိုပါလားဟေ့...။
ရုပ်မှာအာဏာနဲ့ ကျည်ဆန်
နာမ်မှာ ဖက်ဆစ်
မအောင်မြင်တဲ့ သူရဲကောင်းများရဲ့
အာဇာတတထက် အဆိပ်အတောက်ပြင်းတဲ့
ခုံရုံးအမိန့်နဲ့လေ...။

မီးပွားကလေးက နေပြီး
မီးတောက်ကြီး ဖြစ်လာတဲ့အခါမှာ
ကမ္ဘာမြေပေါ်မှာ ရှိတဲ့
အညစ်အကြေးဟူသမျှနဲ့

လူလေလူလွင့် ဂျာမီးတေလေတွေကို
လောင်စားသွားလိမ့်မယ် (ဂေါ်ကီ)
မောင်သော်ကရဲ့ မီးခြစ်တဆံဟာ
နောင်... အနှစ် ၂၀ ကြာသောအခါမှာ
လောင်စာများရဲ့ ပြာနဲ့ထူဆစ်
သမိုင်းဝင်ကျောက်တိုင် ဖြစ်လာမယ်။ ။

— မောင်သော်က (အင်းစိန်အကျဉ်းထောင်တွင်းတွင် ရေးစပ်သည်)

ဗိုလ်သံတုံး

ပဲခူးတိုင်း၊ ညောင်လေးပင်ခရိုင်တွင် မွေးဖွားသည်။
၁၉၈၃ ခုနှစ်တွင် ဖမ်းဆီးခံရသည်။
၁၉၉၇ ခုနှစ်၊ မတ်လတွင် ကွယ်လွန်သည်။
ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၇၀) ရှိပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ဗိုလ်သံတုံးသည် ညောင်လေးပင်ခရိုင်ဇာတိဖြစ်သည်။ ကရင်အမျိုးသားအစည်းအရုံး (ကေအင်န်ယူ)၏ ကရင်အမျိုးသားတပ်မတော်တွင် တပ်စုမှူးတဦးဖြစ်သည်။

၁၉၈၂ ခုနှစ်တွင် ပဲခူးရိုးမ ပြန်လည်စိုးမိုးရေးစီမံကိန်းအတွက် စည်းရုံးလှုပ်ရှားစဉ် ဖမ်းဆီးခံခဲ့ရသည်။ ၁၉၈၃ ခုနှစ်တွင် နိုင်ငံတော်ပုန်ကန်မှု ပုဒ်မ ၁၂၂ (၁) ဖြင့် သေဒဏ်ချမှတ်ခြင်းခံခဲ့ရသည်။

၁၉၈၉ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ (၂၀) ရက်နေ့တွင် စစ်အစိုးရက လွတ်ငြိမ်းသက်သာခွင့် ထုတ်ပြန်ချက် အမှတ် (၄/၈၉)ကို ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် အာဏာပိုင်များက ဗိုလ်သံတုံးအား သေဒဏ်မှတစ်ဆင့် တရားရုံးသို့ ပြောင်းခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း ကျခံရမည့်နှစ်အရေအတွက်ကို အတည်မပြုခဲ့ပေ။

အကျဉ်းထောင်အတွင်း နှစ်ပေါင်းများစွာနေထိုင်ခဲ့ရသဖြင့် အာဟာရချို့တဲ့ခြင်း၊ အသက်အရွယ် ကြီးရင့်ခြင်းတို့ကြောင့် ရောဂါများ တချဉ်းတခု စွဲကပ်လာခဲ့သည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ ၁၉၉၇ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလတွင် ကျောက်ကပ်ရောဂါမှာ အလွန်ဆိုးရွားလာသဖြင့် အင်းစိန်ထောင်ဆေးရုံသို့ တက်ရောက်ကုသခွင့်ရခဲ့သည်။ ဆီးမသွားနိုင်သည့် အခြေအနေရောက်သည့်အခါ ရန်ကုန် အထွေထွေရောဂါကုဆေးရုံကြီး ပြောင်းရွှေ့ကုသခွင့်ရခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင် မှတ်ဉာဏ်ပျက်စီးခြင်း၊ စကားမပြောနိုင်ခြင်း၊ တကိုယ်လုံး အကြောများ ဆိုင်းသွားခြင်းများ ဖြစ်ပေခဲ့သည်။ ၁၉၉၇ ခုနှစ် မတ်လ တတိယပတ်အတွင်း ဆေးရုံကြီးအချုပ်ခန်း၌ပင် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။

မှတ်ချက်။ ။ ကရင်အမျိုးသား အကျဉ်းသားအများစုမှာ မိသားစုနှင့် လွန်စွာဝေးလံသောနေရာတွင် အကျဉ်းချခံထားရခြင်း၊ မိသားစုနှင့်အဆက်အသွယ် မရခြင်းကြောင့် ထောင်ဝင်စာ မရှိခြင်း၊ ထို့အပြင် အကျဉ်းထောင်မှကျွေးမွေးသော အစားအစာမှာလည်း အလွန်အမင်း ညံ့ဖျင်းခြင်း စသည်တို့ကြောင့် အာဟာရချို့တဲ့ကာ အကျဉ်းထောင်အတွင်း အများအပြား သေဆုံးခဲ့ကြသည်။

ထောင်အရာရှိများ။ ။

ထောင်ပိုင်ကြီး (တာဝန်ခံအရာရှိ)

ဦးရွှေကျော်

ထောင်မှူး (တာဝန်ခံ)

ဦးစောဇင်မြ

ထောင်တာဝန်ခံဆရာဝန်

ဒေါက်တာစိုးခိုင်

ဝေဟင်မှ မြင်တွေ့ရသော
အင်းစိန်အကျဉ်းထောင်
(ဓာတ်ပုံ www.nccu.edu)

✧ ✧ ✧ ✧ ✧ ✧

ကိုချိုကြီး (နန်းရှေ့)

မန္တလေးမြို့ ဇာတိဖြစ်သည်။

၁၉၉၀ ပြည့်နှစ် ဇူလိုင်လတွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံရသည်။

၁၉၉၃ ခုနှစ်တွင် ကွယ်လွန်သည်။

ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၃၈) နှစ်ရှိပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ၁၉၈၈ ခုနှစ် ဒီမိုကရေစီအရေးတော်ပုံကာလတွင် မန္တလေး နန်းရှေ့စစ်ကြောင်းတွင် စစ်ကြောင်းမှူးအဖြစ် တက်ကြွစွာ ပါဝင်ဦးဆောင်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် အမျိုးသားနိုင်ငံရေးတပ်ပေါင်းစု (မနတ) ဖွဲ့စည်း တည်ထောင်သည့်အခါ ဗဟိုကော်မတီအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးဖြစ်လာခဲ့သည်။ ကိုချိုကြီးသည် ပန်းချီဆရာတစ်ဦး ဖြစ်သောကြောင့် မနတအတွက် ရံပုံငွေရှာသည့်အခါ အသုံးပြုရန် ဆရာကြီးသခင် ကိုယ်တော်မှိုင်း၏ ပုံတူပန်းချီကားကို ရေးဆွဲပေးခဲ့သည်။

ဦးချစ်ထောင်

ကယားပြည်နယ်၊ ဖားဆောင်းမြို့တွင် နေထိုင်ခဲ့သည်။

၁၉၈၉ ခုနှစ်တွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံရသည်။

၁၉၉၀ ပြည့်နှစ် ဒီဇင်ဘာလ (၁၉) ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ လွတ်လပ်ရေးမရမီ ဂျပန်ခေတ် မိတ္ထီလာအမြောက်တပ်တွင်၊ တပ်ကြပ်ကြီးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည့် လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲဝင် ရဲဘော်ဟောင်းတဦးဖြစ်သည်။ ဖဆပလ အစိုးရ လက်ထက်တွင် ကယားပြည်နယ်ဝန်ကြီး စပ်ဝဏ္ဏ၏ ကိုယ်ရေးအရာရှိအဖြစ် အမှုထမ်းရွက်ခဲ့သည်။

၁၉၈၈ ခုနှစ်၊ ဒီမိုကရေစီအရေးတော်ပုံတွင် ကယားပြည်နယ် ဖားဆောင်းမြို့နယ် ဒီမိုကရေစီလှုပ်ရှားမှုကို ဦးဆောင်ခဲ့သည်။ စစ်တပ်အာဏာသိမ်းပြီးနောက် အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်၊ ဖားဆောင်းမြို့နယ် အလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့တွင် အဖွဲ့ဝင်အဖြစ် တက်ကြွစွာ ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ အဖွဲ့ချုပ်က ဦးချစ် ထောင်အား ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ် ပါတီစုံဒီမိုကရေစီရွေးကောက်ပွဲတွင် ဝင်ရောက်အရွေးချယ်ခံမည့် ကိုယ်စား လှယ်လောင်းတဦးအဖြစ် လျာထားခဲ့သည်။ ရွေးကောက်ပွဲမတိုင်မီတွင် စစ်အစိုးရက ဦးချစ်ထောင်ကို အာဏာဖိဆန်မှုဖြင့် ဖမ်းဆီးခဲ့သည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ လျှိုင်ကော်အကျဉ်းထောင်၊ မိတ္ထီလာအကျဉ်းထောင်၊ မြင်းခြံအကျဉ်းထောင်များတွင် အကျဉ်းချခံခဲ့ရသည်။ မြင်းခြံထောင်သို့အရောက်တွင်၊ ရင်ကျပ်ပန်းနာဝေဒနာ စွဲကပ်နေသည်။ အကျဉ်း ထောင်အတွင်း ဆေးဝါးမလုံလောက်မှုကြောင့် လိုအပ်သောဆေးဝါးများကို ပြင်ပမှ မှာယူ သုံးစွဲရသည်။

ကယားပြည်နယ်၊ ဖားဆောင်းမြို့ရှိ မိသားစုသည် မကွေးတိုင်း၊ မြင်းခြံထောင်ရှိ ဦးချစ်ထောင်အား သွား ရောက်တွေ့ဆုံရန်ခရီးဝေးကွာလွန်းသည့်အတွက် သုံးလလျှင် တကြိမ်သာ သွားရောက်တွေ့ဆုံနိုင်သည်။

ဦးချစ်ထောင်သည် လိုအပ်သည့်ဆေးဝါးများ ပုံမှန်မရရှိသဖြင့် ကျန်းမာရေးပိုမိုဆိုးရွားခဲ့သည်။ ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်ဒီဇင်ဘာ(၁၈)ရက်နေ့တွင်ရောဂါသည်းထန်လာသည်။ထောင်အာဏာပိုင်များကလုံခြုံရေးအရ ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ အဆင့်ဆင့်ကို တင်ပြရန် လိုအပ်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ဦးချစ်ထောင်အားထောင် ပြင်ပရှိဆေးရုံသို့ထုတ်၍ကုသရန်မဖြစ်နိုင်ကြောင်းပြောဆိုခဲ့သည်။သို့သော်နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများက အတင်းအကြပ် တောင်းဆိုသောကြောင့် ထောင်အာဏာပိုင်များက ဦးချစ်ထောင်အား ဆေးရုံသို့တင်ပို့ ခဲ့သည်။ ဒီဇင်ဘာလ (၁၉) ရက်နေ့တွင် မြင်းခြံထောင်ဆေးရုံ၌ သေဆုံးသည်။

မှတ်ချက်။ ။ ကိုဇော်ဆိုင် (တိုင်းမှူးဗိုလ်မှူးချုပ် အယ်ခွန်ဖန်ကိုလုပ်ကြံမှုဖြင့် သေဒဏ်ကျခံနေရသူ)၊ ကယားပြည်နယ်၊ လျှိုင်ကော်မြို့မှ ကိုအောင်သန်းတို့သည် ဦးချစ်ထောင်နှင့်အတူ မြင်းခြံထောင်သို့ စတင် ရောက်ရှိသည့်အချိန်မှ ဆေးရုံတင်သည်အထိ နေထိုင်ခဲ့ကြသည်။ ၎င်းတို့မှတစ်ဆင့် ပြန်လည်ကြားသိ ခဲ့ရသော ဦးချစ်ထောင် ပြောကြားခဲ့သော အောက်ပါစကားတစ်ခွန်းမှာ မှတ်သားဖွယ်ကောင်းသည်။

ကိုလှခင်

ရန်ကုန်တိုင်း၊ ရွှေပြည်သာမြို့နယ်တွင် နေထိုင်ခဲ့သည်။
၁၉၅၇ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ (၂၆) ရက်နေ့တွင် ဖမ်းဆီးခြင်း ခံရသည်။
၁၉၅၉ ခုနှစ်၊ မေလ (၃၁) ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။
ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၄၃) နှစ် ဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ရန်ကုန်တိုင်း၊ ရွှေပြည်သာမြို့နယ် အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်တွင် တာဝန် ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။

၁၉၅၈ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၁၂ ရက်နေ့တွင် အဖွဲ့ချုပ်ခေါင်းဆောင် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်သည် ရောဂတ်တိုင်း၊ ပုသိမ်မြို့သို့ ခရီးထွက်ခဲ့သည်။ အာဏာပိုင်များက ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် ခရီးမဆက်နိုင်စေရန် ရန်ကုန်တိုင်း၊ ထန်းတပင်မြို့အနီးတွင် ဩဂုတ်လ ၂၄ ရက်နေ့အထိ တားမြစ်ခဲ့သည်။ ထိုကာလတွင် ကိုလှခင်သည် တားဆီးထိန်းသိမ်းခံနေရသော ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်အား သွားရောက်ကြည့်ရှုရာ ဖမ်းဆီး ခံခဲ့ရသည်။

အာဏာပိုင်များက ကိုလှခင်အား ရန်ကုန်တိုင်း၊ လှိုင်သာယာမြို့နယ်၊ လုံထိန်းတပ်ရင်း အမှတ် (၉) တွင် ချုပ်နှောင်ခဲ့သည်။ စက်တင်ဘာလ (၆) ရက်နေ့တွင် ရဲမှန်တပ်မြို့ ခလရ (၂၁၉)သို့ ပြောင်းရွှေ့ချုပ်နှောင် ခဲ့သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ကိုလှခင်အား အင်းစိန်အကျဉ်းထောင်သို့ ပို့ဆောင်ခဲ့သည်။ “၁၉၅၅ ခုနှစ်၊ နိုင်ငံတော်ကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများ၏ ဘေးအန္တရာယ်မှ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်သည့်ဥပဒေ” ဖြင့် အရေးယူခဲ့သည်။

ကိုလှခင်သည် အာဏာပိုင်များနှင့် ဆက်ဆံရေးတင်းမာခဲ့သည်။ ဌာနချုပ်ရုံးသို့ တခါတရံသွားရောက် စဉ်က စစ်ထောက်လှမ်းရေးများနှင့် စကားအချေအတင် များခဲ့ဖူးသည်။ ရဲမှန်တွင် အချုပ်ခံနေရစဉ်က လည်း ထောက်လှမ်းရေးများနှင့် ဆက်ဆံရေး မကြာခဏ တင်းမာခဲ့သည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ ကိုလှခင်သည် အင်းစိန်ထောင်တွင် အကျဉ်းချခံနေရစဉ် ရုတ်တရက် သေဆုံးခဲ့သည်။ အာဏာပိုင်များက ကိုလှခင်သည် သေရည်သေရက်ကို အလွန်အကျွံသောက်စားခဲ့ခြင်းကြောင့် စိတ် ကယောင်ခြောက်ခြားဖြစ်ကာ မိမိကိုယ်မိမိ သေကြောင်းကြံစည်သွားခြင်းဖြစ်ကြောင်း ကြေညာခဲ့သည်။

မှတ်ချက်။ ။ အဖွဲ့ချုပ်၏ ကြေညာချက်တွင် အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြထားသည်။

“---ကယောက်ကယက်ဖြစ်၍ မိမိကိုယ်မိမိ လုပ်ကြံ၍ ကွယ်လွန်ကြောင်းဆိုသည်မှာ စဉ်းစားဖွယ်ရာ ကိစ္စဖြစ်နေပါသည်။ ၎င်းသည် အကျဉ်းချခံနေရသည့် (၉) လအချိန်ကာလအတွင်း မည်သို့မျှ သေရည် သေရက် ရရှိနိုင်စရာအကြောင်း မရှိပါ။ အာဏာပိုင်တို့၏စွပ်စွဲထားချက်များအရ ဦးလှခင်အား သေရည် သေရက် သောက်စားခြင်းရောဂါ အမှန်တကယ်ပျောက်ကင်းသွားရန် ကုသပေးသည်။ မပေးသည်မှာ

ထောင်ကျပြီးနောက် ကုလသမဂ္ဂအထူး ကိုယ်စားလှယ် ယိုဇိုယိုကိုတာထံသို့ ထောင်တွင်းမှ စာရေးသား ပေးပို့မှုဖြင့် ၁၉၉၆ ခုနှစ်တွင် ထောင်ဒဏ် (၇) နှစ် ထပ်မံချမှတ်ခြင်း ခံရသည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ ၁၉၉၆ ခုနှစ်၊ ဇွန်လတွင် အင်းစိန်ထောင်အာဏာပိုင်များက အပြင်းဖျားနေသော ဦးလှသန်း အား ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီး မြေအောက်ခန်းရှိ အချုပ်ဆောင်သို့ ပို့ဆောင်၍ ကုသပေးခဲ့သည်။ ၁၉၉၆ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ (၂) ရက်နေ့တွင် ထိုနေရာ၌ သေဆုံးခဲ့သည်။

စစ်ဆေးတွေ့ရှိချက်။ ။ ဆရာဝန်များ၏ ဆေးစစ်ချက်မှတ်တမ်းအရ ဦးလှသန်းတွင် (HIV) ပိုး ကူးစက် နေကြောင်း သိရှိရသည်။

မှတ်ချက်။ ။ အကျဉ်းထောင်မှ ပြန်လည်လွတ်မြောက်လာသူများ၏ ပြောပြချက်များအရ အကျဉ်းထောင် အတွင်း ဆေးဝါးကုသသည့်အခါ ဆေးထိုးအပ်တချောင်းတည်းကို အသုံးပြု၍ အကျဉ်းသားအမြောက် အများကို ဆေးထိုးပေးလေ့ရှိကြောင်း သိရသည်။ ထို့ကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံရှိအကျဉ်းထောင်များသည် အေအိုင်ဒီအက်စ် (AIDS)နှင့် အခြားရောဂါများ ဖြန့်ဖြူးရာဌာနကြီးများ ဖြစ်နေကြောင်း ကောက်ချက်ချ ကြသည်။

ထောင်အရာရှိများ။ ။

ထောင်ပိုင်ကြီး (တာဝန်ခံအရာရှိ)	ဦးရွှေကျော်
ထောင်မှူး (တာဝန်ခံ)	ဦးစောဇင်မြ
ထောင်တာဝန်ခံဆရာဝန်	ဒေါက်တာသင်းဖေ

ဆိုရှိုး

ကချင်ပြည်နယ်တွင် နေထိုင်ခဲ့သည်။
၁၉၈၉ ခုနှစ်တွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံရသည်။
၁၉၉၀ ပြည့်နှစ် အောက်တိုဘာလ (၁၈) ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။
ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၂၃) နှစ်သာ ရှိသေးသည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ဆိုရှိုးသည် ကချင်လွတ်မြောက်ရေးတပ်မတော် (ကေအိုင်အေ) တွင် အလှည့်ကျ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သော တပ်သားတဦးဖြစ်သည်။ ၁၉၈၉ ခုနှစ်တွင် နဝတ စစ်တပ်က ၎င်းတို့ တပ်စိတ် တခုလုံးအား ဖမ်းဆီးရမိခဲ့သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ၎င်းတို့ အားလုံးကို ထောင်ဒဏ် (၇) နှစ် စီချမှတ်ခဲ့သည်။

မြစ်ကြီးနားထောင်မှ အင်းစိန်ထောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့ခံခဲ့ရသည်။ ၎င်းတို့အားလုံး မိသားစုများနှင့် အဆက် ပြတ်ခဲ့သောကြောင့် ထောင်ဝင်စာ တွေ့ဆုံသူ မရှိခဲ့ဟု သိရသည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ ဆီရိုးသည် ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ် အောက်တိုဘာ လဆန်းပိုင်းတွင် အင်းစိန်ထောင် အဆောင် (၁) ၌ ငှက်ဖျားရောဂါ အပြင်းအထန်ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ ဆီရိုးက အာဏာပိုင်များအား ထောင်ဆေးရုံသို့ တင်ပို့၍ ကုသပေးရန် အကြိမ်ကြိမ် တောင်းဆိုခဲ့သော်လည်း မရခဲ့ပါ။

ထိုစဉ်ကထောင်ဆရာဝန်သည်ရက်သတ္တတပတ်လျှင်တကြိမ်သာအကျဉ်းထောင်တွင်းလှည့်လည်ကြည့်ရှုလေ့ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ထောင်ဆရာဝန် လှည့်လည်ကြည့်ရှုလာမည့် အောက်တိုဘာလ (၁၆) ရက်နေ့ကို အားကိုးတကြီး စောင့်ဆိုင်းခဲ့သည်။

သို့သော်လည်း ထိုနေ့တွင် အင်းစိန်အကျဉ်းထောင်အတွင်းသို့ အကျဉ်းဦးစီးဌာန ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် ဝင်ရောက်ကြည့်ရှုခဲ့သည်။ နံနက် (၉) နာရီတွင် ထောင်အာဏာပိုင်များက အလွန်အမင်းဖျားနေသော ဆီးရိုးအား နေရာပြောင်းရွှေ့ရန် စီစဉ်ခဲ့သည်။ အကျဉ်းသားနှစ်ယောက်က ဆီရိုးအား တွဲ၍ အဆောင် အိမ်သာနောက်ရှိ နေရာတစ်နေရာသို့ ပို့ထားခဲ့သည်။ ညွှန်ချုပ်ပြန်သွားသည့် နေ့လည် (၁၂) နာရီ ကျော်မှ ဆီးရိုးအား အဆောင်တွင်းသို့ ပြန်ခေါ်လာခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင် ဆီးရိုးသည် အအေးမိသည့် ဒဏ်ကြောင့် သတိရတချက် မရတချက် ဖြစ်နေခဲ့သည်။ သို့သော် ထောင်ဆေးရုံသို့ ပို့ဆောင်ခြင်း မပြုခဲ့ပါ။

ည (၉) နာရီကျော်တွင် ဆီရိုးသည် လုံးဝ သတိမေ့ပျောသွားခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ထောင်အာဏာပိုင် များက ဆီးရိုးကို ထောင်ဆေးရုံသို့ ပို့ခဲ့သည်။ နောက် (၂) ရက်အကြာ အောက်တိုဘာလ (၁၈) ရက်နေ့ တွင် ထိုနေရာ၌ပင် သေဆုံးသွားခဲ့သည်။

မှတ်ချက်။ ။ ၁၉၉၃ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ (၁) ရက်နေ့တွင် စစ်အစိုးရသည် ကေအိုင်အေနှင့် အပစ် အခတ်ရပ်စဲပြီး ငြိမ်းချမ်းရေးရယူခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း ဆီရိုးနှင့်အတူဖမ်းဆီးထောင်ချခြင်းခံရ သည့် ကေအိုင်အေမှ ရဲဘော်များသည် အကျဉ်းကျကာလ ကုန်ဆုံးချိန်အထိ အင်းစိန်ထောင်အတွင်း နေသွားခဲ့ကြရသည်။

ထောင်အရာရှိများ။ ။

ထောင်ပိုင်ကြီး (တာဝန်ခံအရာရှိ)	ဦးဘိုကြည်
ထောင်မှူး (တာဝန်ခံ)	ဦးထွန်းစိုး
ထောင်တာဝန်ခံဆရာဝန်	ဒေါက်တာစိုးကြည်

ဦးခင်မောင်အေး

မန္တလေးမြို့ဇာတိဖြစ်သည်။
၁၉၉၆ ခုနှစ်၊ မေလတွင်ဖမ်းဆီးခြင်းခံရသည်။
၂၀၀၂ ခုနှစ် နှစ်လည်ပိုင်းတွင် ကွယ်လွန်သည်။
ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၅၇) နှစ်ခန့် ရှိပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ဦးခင်မောင်အေးသည် ဂျင်းရုပ်၏ အကြမ်းမဖက် နိုင်ငံရေးအံ့တူမှု စာအုပ် လက်ဝယ်ထားရှိမှုဖြင့် စစ်ထောက်လှမ်းရေးများ၏ ဖမ်းဆီးခြင်းခံရပြီး အရေးပေါ်စီမံချက် ပုဒ်မ ၅ (ည) ဖြင့် ထောင်ဒဏ် ၇ နှစ် ချမှတ်ခြင်းခံခဲ့ရသည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ အကျဉ်းထောင်တွင်း အစာအိမ်ရောဂါ ခံစားခဲ့ရပြီး မန္တလေးအကျဉ်းထောင်ဆေးရုံတွင် နှစ်နှစ်မျှ နေထိုင်ခဲ့ရသည်။ ၂၀၀၂ ခုနှစ်တွင် ရောဂါမှာ ပိုမို ဆိုးရွားလာကာ ပါးစပ်မှ သွေးများ အန်ထွက်ခဲ့ပြီး နောက်တရက်တွင် သေဆုံးခဲ့သည်။

မှတ်ချက်။ ။ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာကြက်ခြေနီကော်မတီ (ICRC) မှ ဦးခင်မောင်အေးအား ၄ ကြိမ်မျှတွေ့ဆုံခဲ့ပြီး အမြန်ဆုံး ပြန်လွှတ်ပေးသင့်သည် သူ့အဖြစ် မှတ်ချက်ပေးခဲ့သည်။ သို့သော်အာဏာပိုင်များက မလွှတ်ပေးဘဲထားခဲ့ပြီးသေဆုံးချိန်တွင်သာမန်လွှတ်ရက်မှာလပိုင်းမျှသာလိုတော့သည်အချိန်ဖြစ်သည်။

ထောင်အရာရှိများ။ ။

ထောင်ပိုင်ကြီး ဦးအောင်ဇင်
ထောင်မှူး ဦးဇော်ဝင်း

ခင်မောင်လွင် (ခ) နေမင်းအောင်

ရန်ကုန်တိုင်း၊ ဒေါပုံမြို့နယ် ဇာတိဖြစ်သည်။
၁၉၉၈ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၅ ရက်နေ့တွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံရသည်။
၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၁၁ ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။
ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၃၈) နှစ် ရှိပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ဦးအောင်ကြည် (ကွယ်လွန်) ဒေါ်သန်းအေး (၇၀ နှစ်)တို့၏ သားဖြစ်သူ ကိုခင်မောင်လွင်သည် ဒေါပုံမြို့နယ်၊ ဗိုလ်ထွန်းဇံရပ်ကွက် မေတ္တာလမ်းတွင် နေထိုင်သူဖြစ်သည်။ ကိုခင်မောင်လွင်သည် ၁၉၈၈ ခုနှစ် အရေးတော်ပုံ ကာလတွင် စစ်အာဏာရှင် ဆန့်ကျင်ရေး၊ ဒီမိုကရေစီရေးတို့အတွက် တက်ကြွစွာ ပါဝင်လှုပ်ရှားခဲ့သူ တဦးဖြစ်သည်။ ရန်ကုန်ပြည်သူ့ဆေးရုံကြီးရှေ့တွင် ကျောင်းသားများ သပိတ်စခန်းဖွင့်၍ သပိတ်မှောက်ရာတွင် ပါဝင်ခဲ့ပြီး ကြယ်စိမ်းလူငယ်များတပ်ဦးတွင် ဦးဆောင်လှုပ်

ရှားခဲ့သည်။ ထို့နောက် ဒီမိုကရေစီပါတီတွင် ပါဝင်ခဲ့ပြီး ၁၉၉၀ ပြည့် ရွေးကောက်ပွဲတွင် ဒီမိုကရေစီပါတီ ကိုယ်စား ကွမ်းခြံကုန်းမြို့နယ် မဲဆန္ဒနယ်မှ ပြည်သူ့လွှတ်တော်ကိုယ်စာလှယ်လောင်းအဖြစ် ဝင်ရောက် ယှဉ်ပြိုင် အရွေးခံခဲ့သည်။ ပြည်ချစ်လူငယ်အစည်းအရုံးအားလည်း များစွာကူညီပေးခဲ့သူတစ်ဦးဖြစ်သည်။

၁၉၉၅ ခုနှစ်တွင် မိန်းကလေးတစ်ဦး အမွေပြုကျင့်ခံရခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ထိုအမျိုးသမီးဖက်မှ သက်သေ လိုက်ခဲ့ရာ စစ်အုပ်စုမှ မှားယွင်းစွာ သက်သေထွက်ဆိုသည်ဟုဆိုကာ ထောင်ဒဏ် ၁ နှစ်ခွဲ ချမှတ်ခြင်းခံခဲ့ ရသည်။ ၁၉၉၆ ခုနှစ်တွင် ပြန်လည်လွတ်မြောက်လာခဲ့သည်။

ဇန်နဝါရီလ ၅ ရက်နေ့ ၁၉၉၈ ခုနှစ်တွင် “ကယ်တော်မူကြပါ” ဆိုသည့် ခေါင်းစဉ်ဖြင့် သံဃာ့မဟာနယက အဖွဲ့၊ နအဖစစ်ဗိုလ်ချုပ်များ နှင့် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်တို့ထံသို့ စုစုပေါင်း ပေးစာ ၃၈ စောင် ပေးပို့ခဲ့ သည်။ ထိုစာတွင် ပြည်သူများ ဒုက္ခရောက်နေကြပြီ၊ နိုင်ငံတော်အကြီးအကဲများမှ ပံ့ပိုးပေးပါဆိုသည့် စာသားများ၊ ယခင်က ဆရာတော်ကြီးများမှ နိုင်ငံတော်သို့ မေတ္တာရပ်ခံမှုများ ရှိခဲ့သည် ယခုလည်း ထိုသို့ လုပ်ဆောင်ပေးပါဆိုသည့် စာသားများ ပါဝင်ခဲ့ပါသည်။ ထိုစာနှင့်ပတ်သက်၍ စစ်ထောက်လှမ်းရေးများ၏ ဖမ်းဆီးခြင်းခံရပြီး ၁၉၉၈ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၄ ရက်နေ့တွင် တရားမဝင် ပုံနှိပ်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၇/၂၀၊ နိုင်ငံတော် အစိုးရအား အကြည်ညိုပျက်စေမှု ပုဒ်မ ၁၂၄ (က) တို့ဖြင့် ထောင်ဒဏ် ၁၀နှစ် ချမှတ်ခြင်းခံခဲ့ရသည်။

၁၉၉၈ ခုနှစ် မေလ ၁၇ ရက်နေ့တွင် အင်းစိန်အကျဉ်းထောင်မှ ကလေးထောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့ခြင်းခံခဲ့ရ သည်။ ၂၀၀၂ ခုနှစ် မေလ ၅ ရက် နေ့တွင် ကလေးထောင်မှ လွိုင်ကော်ထောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့ခြင်းထပ်မံ ခံခဲ့ရသည်။ ထိုမှတဆင့် ၂၀၀၂ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၂၀ ရက်နေ့တွင် ပူတာအိုထောင်သို့ ထပ်မံပြောင်းရွှေ့ ခြင်း ခံခဲ့ရပြန်သည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ ပူတာအိုအကျဉ်းထောင်အတွင်း သွေးတိုး၊ နှလုံး၊ လိပ်ခေါင်း၊ ငှက်ဖျားနှင့် ဆီးလမ်းကြောင်း ကျဉ်းခြင်း ရောဂါများကို တောက်လျှောက် ခံစားခဲ့ရသည်။

ကိုခင်မောင်လွင်နှင့် ၎င်း၏ မိသားစုမှ ထောင်အာဏာပိုင်များ၊ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ကြက်ခြေနီအဖွဲ့နှင့် စစ်ထောက်လှမ်းရေးများထံသို့ ပြင်ပတွင် ဆေးကုခွင့်ရရန် အကြိမ်ကြိမ်တောင်းခံခဲ့သည်။ ပူတာအို ထောင်ပိုင်မှ ၅ ကြိမ်တိုင်တိုင် အပြင်ဆေးရုံသို့ တင်ပို့ ကုသခွင့် ပေးရန် အထက်အာဏာပိုင်များသို့ တောင်းခံခဲ့သည်။ ထောင်ဆရာဝန်မှလည်း အပြင်ဆေးရုံတွင် ကုသခွင့်ပြုရန် ထောက်ခံချက်အကြိမ်ကြိမ် ပေးခဲ့သော်လည်း ကိုခင်မောင်လွင်မှာ ပြင်ပဆေးရုံတွင် ကုသခွင့်မရခဲ့ပေ။ ၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၁၀ ရက်နေ့တွင်သတိမေ့မျောခဲ့ပြီး ၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၁၁ ရက်နေ့ နံနက် ၉ နာရီခွဲတွင် ပူတာအို အကျဉ်းထောင်အတွင်း သေဆုံးခဲ့သည်။

ထောင်အရာရှိများ။ ။
ထောင်ပိုင်ကြီး (တာဝန်ခံအရာရှိ) -
ထောင်မှူး (တာဝန်ခံ) ဦးထွန်းမြင့်သိန်း

ကိုခင်မောင်မြင့်

ရန်ကုန်တိုင်း၊ လသာမြို့နယ်တွင်နေထိုင်ခဲ့သည်။
၁၉၉၇ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ (၂၈) ရက်နေ့တွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံရသည်။
၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ (၂၁) ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။
ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၄၂) နှစ်ရှိပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ကိုခင်မောင်မြင့်သည် ဦးခင်မောင်တိုး၊ ဒေါ်မြင့်မြင့်တို့၏ သားဖြစ်သည်။ ရန်ကုန်တိုင်း၊ လသာမြို့နယ်တွင် နေထိုင်ခဲ့ပြီး ၁၉၈၈ ခုနှစ် ဒီမိုကရေစီရေးလှုပ်ရှားမှုတွင် တက်ကြွစွာပါဝင်ခဲ့သည်။ အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်၊ လသာမြို့နယ် စည်းရုံးရေးအဖွဲ့၏ အတွင်းရေးမှူး၊ လသာမြို့နယ် လူငယ်လုပ်ငန်းအဖွဲ့ တာဝန်ခံ စသည့်တာဝန်များ ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။

လသာမြို့နယ် အဖွဲ့ချုပ်ရုံးကို ကိုခင်မောင်မြင့်နေအိမ်တွင် ဖွင့်လှစ်ထားသည်။ အဖွဲ့ချုပ်ဆိုင်းဘုတ်နှင့် အလံလည်း သူ့အိမ်တွင် လွှင့်ထူထားခဲ့သည်။

၁၉၉၅ ခုနှစ်တွင် ဖွဲ့စည်းခဲ့သော ရန်ကုန်တိုင်း ဆက်သွယ်ဖိတ်ကြားရေးလူငယ်အဖွဲ့တွင် အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်လာသည်။ တိုင်းအဆင့် လူငယ်အဖွဲ့ပေါ်လာရန် မြို့နယ်များကို လိုက်လံဆက်သွယ်ခြင်း၊ ဖွဲ့စည်းခြင်း စသည့် တာဝန်များယူခဲ့သည်။

ထို့နောက် ၁၉၉၅ ခုနှစ်တွင် ဗဟိုလူငယ်လုပ်ငန်းအဖွဲ့ အထောက်အကူပြုအဖွဲ့၏ အဖွဲ့ဝင် (၅) ဦးထဲမှ တဦးဖြစ်ခဲ့သည်။

၁၉၉၆ မေလတွင် အင်းစိန်ထောင်တွင် တလကြာ ချုပ်နှောင်ခြင်းခံခဲ့ရသည်။

၁၉၉၇ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ (၂၈) ရက်နေ့တွင် အဖွဲ့ချုပ်ခေါင်းဆောင် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်သည် မရမ်းကုန်းမြို့နယ် အဖွဲ့ဝင်များနှင့် တွေ့ဆုံရန်သွားသည့်အခါ အာဏာပိုင်များက တားဆီးမှုများပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ညဘက်တွင် အာဏာပိုင်များက ကိုခင်မောင်မြင့်၊ ဒေါက်တာဒေါ်မေဝင်းမြင့်၊ ဒေါက်တာသန်းငြိမ်း၊ အပါအဝင် အဖွဲ့ချုပ် အဖွဲ့ဝင်အချို့ လိုက်လံဖမ်းဆီးခဲ့သည်။

ကိုခင်မောင်မြင့်သည် ဒီဇင်ဘာလ (၁၀) ရက်နေ့တွင် ၁၉၅၀-ပြည့်နှစ်၊ အရေးပေါ်စီမံမှုအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၅(ည)၊ လောင်းကစားမှု ပုဒ်မ ၁၅(က)တို့ဖြင့် ထောင်ဒဏ် (၈) နှစ် ချမှတ်ခံခဲ့ရသည်။ အင်းစိန်ထောင်၊ ကလေးမြို့အကျဉ်းထောင်တို့တွင် အကျဉ်းချခံခဲ့ရသည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ ကိုခင်မောင်မြင့်သည် ကလေးမြို့အကျဉ်းထောင်သို့ ရောက်ရှိချိန်မှစ၍ ငှက်ဖျားရောဂါ ခံစားခဲ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် အာဏာပိုင်များထံ ဆေးဝါးကုသပေးရန် အကြိမ်ကြိမ် တောင်းခံခဲ့သော်လည်း အာဏာပိုင်များက လျစ်လျူရှု အချိန်ဆွဲခဲ့သည်။

၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ (၂၁) ရက်နေ့၊ မွန်းတည့် (၁၂) နာရီတွင် အာဏာပိုင်များက ကိုခင်မောင်မြင့်အား ကလေးမြို့ ပြည်သူ့ဆေးရုံသို့ ပို့ဆောင်ခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း ထိုနေ့ညနေ (၄) နာရီအချိန်တွင် ငှက်ဖျားရောဂါဖြင့် သေဆုံးသွားခဲ့သည်။ ကိုခင်မောင်မြင့်၏ဈာပနကို ကလေးမြို့တွင် ပြုလုပ်ရာ မြို့ခံလူထု အများအပြားက လိုက်လံပို့ဆောင်ခဲ့ကြသည်။

ကိုခင်မောင်မြင့်၏နေအိမ်တွင်
ဝမ်းနည်းခြင်းအထိမ်းအမှတ်
ချိတ်ဆွဲထားသော ဓာတ်ပုံနှင့်ပန်းချီကား

မှတ်ချက်။ ။ စစ်ထောက်လှမ်းရေးများက ကိုခင်မောင်မြင့်၏ နေအိမ်သို့ သွားရောက်ရှာဖွေရာတွင် တရားမဝင် ထိလက်မှတ် တွေ့ရှိသည်ဟု လုပ်ကြံစွဲဆိုခဲ့သည်။ ထို့နောက် နိုင်ငံရေးသမားတဦးအား ဂုဏ်သိက္ခာ ကျစေရန် ရည်ရွယ်၍ လောင်းကစားမှုဖြင့် ပူးတွဲကာ ထောင်ဒဏ်ချမှတ်ခြင်းဖြစ်သည်။

ကလေးမြို့အကျဉ်းထောင်တွင်လည်း ရောဂါကျွမ်းနေသည့် နောက်ဆုံးအချိန်ရောက်မှ ဆေးရုံသို့ ပို့ဆောင် သဖြင့် သေဆုံးခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည်။

ထောင်အရာရှိများ။ ။

ထောင်ပိုင်ကြီး (တာဝန်ခံအရာရှိ)	ဦးမြင့်အောင်
ထောင်မှူး (တာဝန်ခံ)	ဦးဝင်းနိုင်
တာဝန်ခံထောင်ဆရာဝန်	မရှိ

ဦးခင်မောင်မြင့်

ဒေးဒရဲမြို့ ဇရာဝတီတိုင်းတွင် မွေးဖွားသည်။
၁၉၈၉ ခုနှစ်၊ ဇွန်လတွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံရသည်။
၁၉၉၃ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၆) ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။
ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၆၃) နှစ် ရှိပြီဖြစ်သည်။

ဖမ်းဆီးခံရပြီးနောက် စစ်ကြောမေးမြန်းသည့်ကာလတွင် ရိုက်ကူးထားသောပုံ (ဇာတ်ပုံ ပြန်ကြားရေးဝန်ကြီးဌာန)

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ဦးခင်မောင်မြင့်သည် အသက် (၁၄) နှစ်အရွယ် ၁၉၄၅ ခုနှစ် ဖက်ဆစ်ဂျပန်တော်လှန်ရေးကာလတွင် သခင်စိုးနှင့် ဗိုလ်နေဝင်း အကြား ဆက်သားအဖြစ် မြန်မာပြည်လွတ်လပ်ရေးအတွက် ကြိုးပမ်းခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

(၁၉၅၃-၅၄) တွင် ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာကျောင်းသားသမဂ္ဂများအဖွဲ့ချုပ် (ဗကသ) အမှုဆောင် တစ်ဦးအဖြစ် ကျောင်းသားထု၏အရေး၊ စစ်မှန်သည့် ဒီမိုကရေစီပညာရေးအတွက် ရှေ့တန်းမှပါဝင်ခဲ့သည်။ အစဉ်အလာကြီးမားလှသည့် ကျောင်းသားသမဂ္ဂခေါင်းဆောင်များ၏ စာရင်းတွင် တစ်ဦးအပါအဝင်ဖြစ်ခဲ့သည်။

၁၉၅၉ ခုနှစ်၊ ပြည်သူ့တိုးတက်ရေးပါတီ ပေါ်ထွန်းသည့်အခါ ဗဟိုကော်မတီဝင်၊ အတွင်းရေးမှူး စသည့် တာဝန်များယူခဲ့သည်။ တိုးတက်သည့် နိုင်ငံရေးပါတီများစုစည်း၍၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ အမျိုးသားညီညွတ်ရေးတပ်မတော် (ပမညတ) ဖွဲ့ရာတွင် သဘာပတိအဖွဲ့ဝင် အဖြစ်တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။

ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေး (၆) ခရိုင် ဆန္ဒပြပွဲတွင် ပဲခူးစစ်ကြောင်းမှူးချုပ်အဖြစ် ပြည်တွင်းစစ်ရပ်စဲရေး၊ ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် တက်ကြွသည့် အခန်းမှ ပါဝင်ခဲ့သည်။

၁၉၆၅ ခုနှစ်တွင် တော်လှန်ရေးကောင်စီက အမျိုးသားစည်းလုံးညီညွတ်ရေးကို ကာကွယ်သည့် ဥပဒေထုတ်ပြန်ပြီး တပြည်လုံးရှိ နိုင်ငံရေးပါတီများ၊ သာရေးနာရေးအသင်းအဖွဲ့များ၊ စာရေးဆရာအသင်းစသည့် အသင်းအဖွဲ့အားလုံး ဖျက်သိမ်းခဲ့သည်။ ဖျက်သိမ်းပြီးစီးကြောင်း အဖွဲ့အစည်းခေါင်းဆောင်များကိုယ်တိုင် လက်မှတ်ရေးထိုးစေပြီး အဖွဲ့၏ ဆိုင်းဘုတ်၊ တံဆိပ်တုံး၊ အလံများပါမကျန် လာရောက်အပ်နှံကြရန် အမိန့်ထုတ်ခဲ့သည်။

ပြည်သူ့တိုးတက်ရေးပါတီက ပါတီဖျက်သိမ်းကြောင်း ကြေညာခြင်းမပြုသဖြင့် ခေါင်းဆောင်အားလုံး အဖမ်းခံခဲ့ရသည်။ ၁၉၆၉ ခုနှစ်တွင် ကိုကိုးကျွန်းသို့ပို့ဆောင်ခံခဲ့ရသည်။ ဦးခင်မောင်မြင့်သည် ကျွန်းဖျက်သိမ်းရေးတိုက်ပွဲဟုထင်ရှားသည့် ကိုကိုးကျွန်းအကျဉ်းထောင်စနစ်ဆန့်ကျင်ရေးအစာဝတ်ခံဆန္ဒပြပွဲတွင် ပါဝင်ခဲ့သည်။

tav; ykuyy

(၁)

★ ဦးခင်မောင်မြင့်
ရဲရင့်နီမြ၊ ဂုဏ်ပြောင်လှသည့်
ဘဝသန့်စင်၊ ဒို့ကြယ်စင်---

ကြယ်စင်သည်ကား၊ အမှောင်ကြား၌
မွေးဖွားလာရ၊ ပေါ်ခဲ့ရလည်း
ညအားခွင်းမောက်၊ တမိုးသောက်ရေး
ဘဝပေးပြီး၊ သွေးနှင့်ညွှန်ပြ
အလင်းငှခွဲ
ကျရာနေရာ၊ ရောက်ရာအရပ်
ပဲ့တင်ထပ်အောင်၊ အားမာန်ဆောင်ရင်း
အမှောင်ကိုဖြို၊ အမှောင်ဆိုတိုက်
အမှိုက်တိမ်လွှာ၊ တိမ်တကာကို
ကျေညာ စစ်ဆင်၊ ခရီးနှင်ခဲ့
ကြယ်စင်တာဝန် ကြေခဲ့ပါပေပြီ---

(၂)

★ မိုးမသောက်သေး၊ ရောင်နီဝေးဆဲ
သွေးနဲ့လိမ်းကျံ၊ သည်ညယံ၏
တေးသံသွင်းဆိတ်၊ အမှောင်ရိပ်ဝယ်
မမှေးမှိတ်ချင်၊ လင်းလိုက်ချင်လည်း
ကြယ်စင်တပွင့်၊ ဒဏ်ရာဆင့်ခဲ့
ရင်နှင့်စရာ၊ ကြွေရပါပြီ
ဘယ်ခါဖြေသိမ့်၊ ရနိုင်ချိမ့်အံ့
မဆန့်ရင်မှာ၊ ဝေဒနာဖြင့်
ခါခါဂုဏ်ပြု၊ အလေးပြုလိုက်
ဦးညွှတ်လိုက်သည်
သောင်းတိုက်ကမ္ဘာတည်ပါစေ---

(၃)

★ ခြောက်--ကြယ်စင်တပွင့်
ရင်နှင့်စရာ၊ ကြွေရရာပြီ

မဟာမြေပြင်၊ ကမ္ဘာတစ်လျှောက်
 ကြင်နာလှစွာ၊ ထွေးပိုက်ပါလော့
 ဇာနည်သားကောင်း၊ သူရဲကောင်း၏
 အလောင်းကိုယ်ပေါ်၊ သွေးစက်ပေါ်၌
 စိုက်ထူသိမ်းထုပ်၊ အလံအုပ်ရင်း
 ကမ္ဘာချဉ်းတိုင်၊ သူ့မှတ်တိုင်ကို
 ဆုပ်ကိုင်စံပြု၊ အလေးပြုကြ
 ဦးညွတ်ကြလော့
 ညကို ခွင်းဖောက်၊ ဆက်လက်လျှောက်ရင်း
 မပျောက်ကြယ်စင်၊ မြတ်စိညာဉ်ကို
 အစဉ်ထာဝရ ဂုဏ်ပြုကြပါစို့။
 အစဉ်ထာဝရ ဂုဏ်ပြုကြပါစို့။ ။

— ဝင်းတင့်ထွန်း (၁၉၉၃) ရေးဖွဲ့သည်။

ဦးကင်းစိန်

ပဲခူးတိုင်း၊ ပြည်မြို့တွင်နေထိုင်ခဲ့သည်။
 ၁၉၉၁ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလတွင် ဖမ်းဆီးခံရသည်။
 ၁၉၉၅ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ (၁၆) ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။
 ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၅၃) နှစ်ရှိပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ဦးကင်းစိန်သည် ပြည်မြို့ဇာတိဖြစ်သည်။ အဘအမည်မှာ ဦးငွေစံဖြစ်သည်။

သွားစိုက်ဆရာဘဝဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြုနေစဉ် ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ၏ မြေအောက်
 တော်လှန်ရေး လုပ်ငန်းများ လုပ်ဆောင်ပေးခဲ့သည်။

၁၉၈၈ ခုနှစ်တွင် နိုင်ငံရေးပါတီများဖွဲ့စည်းခွင့်ရလာသောအခါ ပြည်သူ့တိုးတက်ရေးပါတီသို့ ဝင်ရောက်
 ခဲ့ပြီး၊ ပြည်ခရိုင် ဒုတိယ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် တာဝန်ယူခဲ့သည်။

၁၉၉၁ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလတွင် စစ်ထောက်လှမ်းရေးက ဦးကင်းစိန်အား ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီနှင့်
 ဆက်သွယ်မှုဖြင့် ဖမ်းဆီးခဲ့ပြီး၊ မေလ (၃၀) ရက်နေ့တွင် မတရားအသင်းအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၇/၁ ဖြင့်
 ထောင်ဒဏ် (၈) နှစ် ချမှတ်ခဲ့သည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ ၁၉၉၄ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလတွင် အပြင်းဖျား၍ သတိလစ်ခဲ့သည်။ ထိုသို့ အကြိမ်ကြိမ် သတိလစ်ပြီး တဖြည်းဖြည်း၊ အင်အားချည့်နဲ့လာ၍ အင်းစိန်ထောင်ဆေးရုံသို့ တက်ရောက်ကုသခွင့်ရခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း ထောင်ဆရာဝန်များက ဦးကင်းစိန်အား ဆက်လက်ကုသခြင်းမပြုဘဲ လက်လျှော့လိုက်သည်။

ဒီဇင်ဘာလ (၆) ရက်နေ့တွင် အာဏာပိုင်များက ဦးကင်းစိန်အား ရန်ကုန်အထွေထွေကုဆေးရုံ အချုပ်ဆောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့ကုသခဲ့သည်။

သေဆုံးခါနီး (၂) ရက်အလိုတွင်မှ အချုပ်ဆောင်မှ ဆေးရုံအပေါ်ထပ်သို့ ပြောင်းရွှေ့ပေးခဲ့သည်။ ၁၉၉၅ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ (၁၆) ရက်နေ့တွင် ထိုနေရာ၌ပင်ကွယ်လွန်သည်။

စစ်ဆေးတွေ့ရှိချက်။ ။ ဆရာဝန်စစ်ချက်အရ (AIDS) ရောဂါဖြင့်ကွယ်လွန်ကြောင်း သိရှိရသည်။

မှတ်ချက်။ ။ စစ်ထောက်လှမ်းရေးက ဦးကင်းစိန်သည် တီဘီရောဂါဖြင့် ကွယ်လွန်ခဲ့ကြောင်း မိသားစုသို့ ပြောကြားခဲ့သည်။

ထောင်အရာရှိများ။ ။

ထောင်ပိုင်ကြီး (တာဝန်ခံအရာရှိ)	ဦးသာဦး
ထောင်မှူး (တာဝန်ခံ)	ဦးစိုးမြင့်
ထောင်တာဝန်ခံဆရာဝန်	ဒေါက်တာသင်းဖေ

ဦးခင်မောင် (ခေါ်) ဗိုလ်စက်ရောင်

ပဲခူးတိုင်း၊ ဇီးကုန်းမြို့ ဇာတိဖြစ်သည်။
၁၉၈၉ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ (၂) ရက်နေ့တွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံရသည်။
၁၉၉၂ ခုနှစ်၊ မတ်လ (၇) ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။
ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၆၈) နှစ်ရှိပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ဗိုလ်စက်ရောင်သည် ဂျပန်ခေတ် ဗိုလ်သင်တန်း အမှတ်စဉ် (၃) သင်တန်းဆင်း တဦးဖြစ်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံ လွတ်လပ်ရေးအတွက် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ဦးဆောင်သော ဖက်ဆစ်တော်လှန်ရေးတွင် တပ်မှူးအဖြစ် ရွပ်ရွပ်ချွန်ချွန် ပါဝင်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ ဦးနေဝင်း၏ မဆလအစိုးရလက်ထက်က ပေးအပ်သော နိုင်ငံ့ဂုဏ်ရည်ဘွဲ့ကို လက်မခံဘဲ ငြင်းဆန်ခဲ့သူ တဦးလည်းဖြစ်သည်။

၁၉၈၉ ခုနှစ်တွင် ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီနှင့် ဆက်သွယ်မှုဖြင့် ဖမ်းဆီးခြင်းခံခဲ့ရပြီး၊ ရေကြည်အိုင်

စစ်ကြောရေးစခန်းတွင် ကာလကြာမြင့်စွာ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်း ခံခဲ့ရသည်။ ၁၉၈၉ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ (၂) ရက်နေ့တွင် အထူးစစ်ခုံရုံးအမှတ် (၅)က ၁၉၅၀-ပြည့်နှစ် အရေးပေါ်စီမံမှု အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၅(ည)၊ မတရားအသင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၇/၁ တို့ဖြင့် တရားစွဲခဲ့သည်။ ဗိုလ်စက်ရောင်သည် ထောင်ဒဏ် (၅) နှစ် ချမှတ်ခံရကာ အင်းစိန်ထောင်တွင် ဆက်လက်အကျဉ်းချခြင်း ခံခဲ့ရသည်။

ဗိုလ်စက်ရောင်၏ ဇနီးသည် ထောင်ဒဏ် (၅) နှစ်၊ သမီးအကြီးသည် ထောင်ဒဏ် အနှစ် (၂၀) ချမှတ်ခြင်း ခံခဲ့ရသည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ စစ်ကြောရေးကာလအတွင်း ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်း၊ အကျဉ်းထောင် တိုက်ခန်းအတွင်း သမံတလင်းပေါ်တွင် (၂) နှစ်ကျော်နေထိုင်ရခြင်း၊ အသက်အရွယ်ကြီးရင့်ခြင်း၊ ကျန်းမာရေး အခြေအနေ အလွန် ဆိုးရွားလာသည့်အခါမှသာ ထောင်ဆေးရုံသို့ တက်ခွင့်ရခြင်းတို့ကြောင့် ၁၉၉၂ ခုနှစ်၊ မတ်လ (၇) ရက်နေ့တွင် အင်းစိန်ထောင်ဆေးရုံ၌ သေဆုံးသွားခဲ့သည်။

အာဏာပိုင်များက ဗိုလ်စက်ရောင်သည် နှလုံးရောဂါဖြင့် သေဆုံးခဲ့ကြောင်း၊ နှလုံးရောဂါရှိခြင်းကို ဗိုလ်စက်ရောင် ကိုယ်တိုင်ပင် မသိရှိခဲ့ကြောင်း ပြောဆိုခဲ့သည်။

ထောင်အရာရှိများ။ ။
ထောင်ပိုင်ကြီး (တာဝန်ခံအရာရှိ) ဦးအုန်းဖေ
ထောင်တာဝန်ခံဆရာဝန် ဒေါက်တာစိုးကြည်

ဦးကိုလေး

ကချင်ပြည်နယ်၊ ဗန်းမော်မြို့ ဇာတိဖြစ်သည်။
၁၉၉၀ ခုနှစ်၊ မတ်လတွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံရသည်။
၁၉၉၂ ခုနှစ်၊ နှစ်လည်ပိုင်းတွင် ကွယ်လွန်သည်။
ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၅၀) ဝန်းကျင်ရှိပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ဦးကိုလေးသည် အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ် ဗန်းမော်မြို့နယ် အဖွဲ့ဝင်တဦးဖြစ် သည်။ ၁၉၉၀ ခုနှစ် မတ်လတွင် ကိုဖုန်းမော်ကျဆုံးခြင်း ၂ နှစ်ပြည့် နှစ်ပတ်လည် အခမ်းအနား ပြုလုပ်ခြင်း နှင့် ပတ်သက်ပြီး အရေးပေါ်စီမံချက်ပုဒ်မ ၅ (ည) ဖြင့် ထောင်ဒဏ် ၇ နှစ် ချမှတ်ခြင်းခံခဲ့ရသည်။ ၁၉၉၀ ခုနှစ် ဧပြီလတွင် ဗန်းမော်အကျဉ်းထောင်မှ မန္တလေး အကျဉ်းထောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့ခြင်းခံခဲ့ရသည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ ဦးကိုလေးသည် အဖမ်းမခံရခင် အချိန်ကတည်းက နှလုံးရောဂါရှိသူတဦး ဖြစ်သည်။ နှစ်ကြိမ် တိတိ နှလုံးခွဲစိတ်ကုသမှု ခံယူပြီး ဖြစ်သည်။ အဖမ်းခံရခါနီးအချိန်တွင် ဆရာဝန်မှ နောက်တကြိမ်

ထပ်ခွဲရန် လိုအပ်သည်ဟု ညွှန်ကြားထားပြီးဖြစ်သည်။ မန္တလေးထောင်ပိုင်ထံသို့ ထိုအကြောင်းအရာကို တင်ပြခဲ့သော်လည်း မည်သည့် အရေးယူဆောင်ရွက်မှု မပေးသည့်အပြင် ဆေးဝါးကုသမှုလည်း မရခဲ့ပေ။ သေဆုံးခါနီးအချိန်မှ မန္တလေး ဆေးရုံကြီးသို့ ပို့ဆောင်ကုသခဲ့သော်လည်း ရက်ပိုင်းအတွင်း သေဆုံးသွားခဲ့သည်။

ထောင်အရာရှိများ။ ။

ထောင်ပိုင်ကြီး ဦးထွန်းအောင်ကျော်
ထောင်မှူးကြီး ဦးချစ်
ထောင်ဆရာဝန် ဒေါက်တာအေးချို

ဦးကိုဦး

သရက်မြို့ဇာတိ ဖြစ်သည်။
၂၀၀၀ ပြည့်နှစ် ဇူလိုင်လတွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံရသည်။
၂၀၀၆ ခုနှစ် မတ်လ ၂၃ ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။
ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၆၄) နှစ် ရှိပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ဦးကိုဦးသည် အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ် စတင်ထူထောင်စဉ်ကတည်းက တက်တက်ကြွကြွ ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခဲ့သူဖြစ်ပြီး ၎င်း၏နေအိမ်တွင် သရက်မြို့နယ်အဖွဲ့ချုပ်ရုံးအဖြစ် ဖွင့်လှစ်ထားရှိခဲ့သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ် သရက်မြို့နယ် အတွင်းရေးမှူး ဖြစ်လာခဲ့သည်။

၁၉၉၈ ခုနှစ် ပြည်သူ့လွှတ်တော်ကိုယ်စားပြုကော်မတီ ဖွဲ့စည်းပြီးနောက်ပိုင်း၌ စစ်ထောက်လှမ်းရေးကနေအိမ်ရှိ အဖွဲ့ချုပ်ဆိုင်းဘုတ်ဖြုတ်ချရန်နှင့် အဖွဲ့ချုပ်မှနှုတ်ထွက်ရန် ဖိအားပေးမှုကို ငြင်းဆန်ခဲ့သဖြင့် သရက်မြို့ ဧည့်ရိပ်သာ (နအဖ၏အခေါ်)တွင် ခေတ္တဖမ်းဆီးချုပ်နှောင် ခံခဲ့ရသည်။ ၎င်း၏သား ဖြစ်သူသည်လည်း အပြစ်ရှာဖမ်းဆီးထောင်ချခံခဲ့ရသည်။

ဦးကိုဦးသည် ၂၀၀၀ ခုနှစ်၊ ဧပြီလက စစ်ထောက်လှမ်းရေး၏ မတရားအမှုဆင်ဖမ်းဆီးခြင်းကို ခံခဲ့ရပြီး ကလေးသူငယ်များအား သွေးဆောင်စည်းရုံးသည်ဟု အပြစ်ရှာစွပ်စွဲပြီးနောက် သရက်ခရိုင်တရားရုံးက ရာဇသတ်ကြီးဥပဒေ ပုဒ်မ ၃၆၃ နှင့် ပုဒ်မ ၅၀၅ (ခ) တို့ဖြင့် ထောင်ဒဏ် ၂ နှစ် ချမှတ်ခြင်းခံခဲ့ရသည်။ အကျဉ်းချခံရပြီးနောက် ထောင်ဒဏ် ၇ နှစ် ထပ်မံချမှတ်ခံခဲ့ရပြီး စုစုပေါင်း ထောင်ဒဏ် ၉ နှစ် ကျခံခဲ့ရသည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ အကျဉ်းကျနေစဉ်အတွင်း ဦးကိုဦးသည် အဆစ်အမြစ်ကိုက်သည့်ရောဂါနှင့် အစာအိမ်ရောဂါတို့အပြင် အထန်ခံစားခဲ့သော်လည်း လုံလောက်သည့် ထောင်တွင်း ဆေးဝါးကုသမှုမရရှိခဲ့ပေ။ ထို့ပြင် သေဆုံးခါနီး အချိန်တွင်မှ ၎င်းအား အကျဉ်းထောင်အပြင်သို့ ထုတ်ကာ ဆေးရုံတင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊

ထောင်တွင်း အစားအသောက်မသန့်ရှင်းခြင်းနှင့် ဆေးဝါးကုသမှုညံ့ဖျင်းခြင်းတို့ကြောင့် အသည်းကို ဆိုးဆိုးရွားရွားထိခိုက်ကာ သေဆုံးရခြင်းဖြစ်သည်။

ဦးကျော်ဒင်

ဧရာဝတီတိုင်း ဇာတိဖြစ်သည်။
၁၉၉၇ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ (၂၄) ရက်နေ့တွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံရသည်။
၁၉၉၇ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ (၂၀) ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။
ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၅၈) နှစ် ရှိပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ဦးကျော်ဒင်သည် အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ် အဖွဲ့ဝင်တဦးဖြစ်သည်။ ၁၉၉၆ ဒီဇင်ဘာ ၁၁ ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့သော ဧရာဝတီတိုင်း ဝါးခယ်မမြို့နယ် စည်းရုံးရေးအဖွဲ့မှ ဦးဝင်းမောင်၏ ဈာပနတွင် ဖမ်းဆီးခံခဲ့ရသည်။ ဈာပနတွင် ဦးကျော်ဒင်အပါအဝင် ဝါးခယ်မမြို့နယ် စည်းရုံးရေးအဖွဲ့ဝင် (၁၁) ဦးက ပင်နီတိုက်ပုံ အဖွဲ့ချုပ်ရင်ထိုးတံဆိပ်တို့ကို ဝတ်ဆင်ထားသဖြင့် ဖမ်းဆီးခံခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည်။ အရေးပေါ်စီမံမှု အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၅ (ည) ဖြင့် တရားစွဲဆိုခံခဲ့ရသည်။

ဩဂုတ်လ ၂၅ ရက်နေ့တွင် ဝါးခယ်မမြို့နယ် ဥပဒေအရာရှိက ယင်းပုဒ်မဖြင့် ငြိစွန်းကြောင်း သက်သေအထောက်အထား မခိုင်လုံဟု ဆိုကာ အမှုကို ရုပ်သိမ်းသဖြင့် ပြန်လည်လွှတ်မြောက်လာခဲ့ကြသည်။

သို့သော်လည်း ၎င်းတို့သည် ချက်ခြင်းပင် ပြန်လည် ဖမ်းဆီးခံခဲ့ရသည်။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၀၅ (ခ) ဖြင့် တရားစွဲဆိုခံခဲ့ရသည်။ တရားလိုဘက်က ၎င်းတို့အား ပြစ်မှုကျူးလွန်ကြောင်း ထင်ရှားစွာ သက်သေမပြနိုင်ခဲ့သော်လည်း ၎င်းတို့သည် ထောင်ဒဏ် (၂) နှစ်စီ ကျခံခဲ့ရသည်။ ထို့နောက် မြောင်းမြမြို့ အကျဉ်းထောင်သို့ ပို့ဆောင်ခံခဲ့ရသည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ ဦးကျော်ဒင်သည် အဆုတ်ရောင်ခြင်း၊ ကျောက်ကပ်ရောဂါ၊ သွေးတိုးရောဂါများကို တပြိုင်နက်ခံစားခဲ့ရသည်။ ရောဂါသည်းလာသည့်အတွက် ၁၉၉၇ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ (၁၉) ရက်နေ့တွင် အာဏာပိုင်များက ဦးကျော်ဒင်အား ဝါးခယ်မ တိုက်နယ်ဆေးရုံသို့ တင်ပို့ကုသခဲ့သည်။ ဆေးရုံရောက်ပြီးနောက်တနေ့ ညနေ (၅) နာရီခွဲတွင် သေဆုံးသွားခဲ့သည်။ သေဆုံးပြီးနောက်တနေ့တွင် အာဏာပိုင်များက ဦးကျော်ဒင်၏ ရုပ်ကလာပ်ကို မီးသင်္ဂြိုဟ်ခဲ့သည်။

မှတ်ချက်။ ။ ဦးကျော်ဒင်သေဆုံးရခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ အဖွဲ့ချုပ်က (၂၆-၁၂-၉၇) ရက်နေ့ နေ့စွဲဖြင့် အဖွဲ့ဝင်များသို့ ပေးပို့သောစာတွင် အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြထားသည်။

“မည်သည့်နေ့ရက်ကစပြီး မမာမကျန်းဖြစ်ခဲ့သည်ကို မသိရသော်လည်း ၁၉-၁၀-၉၇ ရက်နေ့တွင်

အသက်ရှင်ရန် အခြေအနေမရှိတော့မှ မြောင်းမြဆေးရုံသို့ ပို့ခဲ့သည်ဟု ကြားသိရပါသည်။ မကောင်းသောအစားအစာများကို စားရ၍ ဝမ်းလျောကာ ၂၀-၁၀-၉၇ ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်သွားသည်ဟု သိရပါသည်။ ထုံးတမ်းစဉ်လာများအရ အသုဘကို (၃) ရက်ထားရန် မိသားစုက အာဏာပိုင်များကို အကြောင်းကြားပါသော်လည်း ခွင့်မပြုဘဲ ၂၁-၁၀-၉၇ ရက်နေ့မှာပင် မြောင်းမြ အကျဉ်းဦးစီးဌာနက မီးသင်္ဂြိုဟ်လိုက်သည်ဟု သိရပါသည်။ မိသားစုများက အစိုးရကော်မရှင်ပြုရန် တောင်းဆိုသည်ကိုပင် ခွင့်မပြုခဲ့ပါ။ မီးသင်္ဂြိုဟ်ပြီးလျှင်ပြီးချင်း မိသားစုများကိုလည်း ဝါးခယ်မသို့ ပြန်ပို့ခဲ့ပါသည်။”

ကိုကျော်မျိုးသန့် (ခေါ်) ဂျပန်ကြီး

ဧရာဝတီတိုင်း၊ ဘိုကလေးမြို့နယ်တွင် မွေးဖွားသည်။
၁၉၈၉ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လတွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံရသည်။
၁၉၉၀ ခုနှစ်၊ မေလ (၂၀) ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။
ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၂၇) နှစ်ရှိပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ၁၉၈၈ ဒီမိုကရေစီအရေးတော်ပုံကာလတွင် တက်ကြွစွာ ပါဝင်ခဲ့သည်။ ထိုအချိန်က ကိုကျော်မျိုးသန့်သည် သမိုင်းနောက်ဆုံးနှစ် ကျောင်းသားတဦးဖြစ်သည်။

၁၉၈၈ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလတွင် ကျောင်းသားလူငယ်များဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသော လူ့ဘောင်သစ် ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့သည်။ ပါတီ၏ ဘိုကလေးမြို့နယ်အလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့တွင် အတွင်းရေးမှူးတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။

၁၉၈၉ ခုနှစ်တွင် ဘိုကလေးမြို့နယ်မှ လူ့ဘောင်သစ်ပါတီဝင်များ ဖမ်းဆီးခံခဲ့ရသည်။ ထိုဖမ်းဆီးမှုများနှင့် ပတ်သက်၍ မြို့နယ်ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှုတည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌထံ စာရေးသားပေးပို့ခဲ့သဖြင့် ၁၉၈၉ ခုနှစ် ဇူလိုင်လတွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံခဲ့ရသည်။ နဝတ ၏ အမိန့်အမှတ် ၂/၈၈ အရေးပေါ်ကြေငြာချက်ဥပဒေကို ချိုးဖောက်သည်ဟု ဆိုကာ ပုဒ်မ ၅၀၅ (ခ) ဖြင့်ထောင်ဒဏ် (၁၂) လ ချမှတ်ခြင်းခံခဲ့ရသည်။

အကျဉ်းထောင်သို့ ပို့သောအခါ သူ့အား အကြောင်းပြချက်မရှိဘဲ မတရားသဖြင့် ဖမ်းဆီးခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားအဖြစ် သတ်မှတ် ဆက်ဆံရမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောဆိုရာ၊ အာဏာပိုင်များက အပြင်းအထန် ရိုက်နှက် ညှဉ်းပန်း၊ နှိပ်စက်ခဲ့သည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ ကိုကျော်မျိုးသန့်သည် ရိုက်နှက်ခံရသည့်ဒဏ်ရာများကြောင့် အစားအသောက် ကောင်းစွာ မစားနိုင်ခြင်း၊ အစာမချေနိုင်ခြင်းတို့ကြောင့် ကျန်းမာရေးဆိုးရွားလာခဲ့သည်။ လိုအပ်သော ဆေးဝါးကုသမှုလည်း မရခဲ့သည့်အတွက် တနေ့တခြား ပို၍ ဆိုးရွားခဲ့သည်။ ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်၊ မေလတွင် သတိလစ်သွားခဲ့သည်။ ဘိုကလေးဆေးရုံရှိဆရာဝန်များက ကိုကျော်မျိုးသန့်အား စမ်းသပ်ကြည့်ပြီးနောက် လူနာသည်

အတွင်းဒဏ်ရာများကြောင့် အစာချေနိုင်ခြင်း လုံးဝမရှိတော့ကြောင်း ထုတ်ဖော်ပြောကြားခဲ့သည်။ အကြောဆေး သွင်းပေးသော်လည်း ရက်ပိုင်းသာ အသက်ရှင်ခဲ့သည်။ ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ် မေလ (၂၀) ရက် နေ့တွင် သေဆုံးသွားခဲ့သည်။

မှတ်ချက်။ ။ စစ်အစိုးရသည် အာဏာသိမ်းပြီးချိန်မှစ၍ မြန်မာပြည်အနှံ့ရှိ လယ်သမားများထံမှ အနိုင် ကျင့်၍ စပါးဝယ်ယူခြင်း၊ စပါး အချိန်မီမရောင်းလျှင် ရိုက်နှက်ခြင်း၊ နည်းမျိုးစုံ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်း၊ ဖမ်းဆီးခြင်းများ ပြုလုပ်လေ့ရှိသည်။

၁၉၈၉ တွင် လူ့ဘောင်သစ်ပါတီဌာနချုပ်က ပဲခူးတိုင်း၊ ဝေါမြို့နယ်ရှိလယ်သမားများ အနိုင်ကျင့်ခံနေရခြင်း ကို အရေးယူရန် စစ်အစိုးရထံ စာရေးသားတောင်းဆိုခဲ့သည်။

ဘိုကလေးမြို့နယ်ရှိလယ်သမားများသည်လည်း ထိုသို့သောအခြေအနေဆိုးများနှင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် ဘိုကလေးမြို့ လူ့ဘောင်သစ်ပါတီဝင်များက အဆိုပါစာအား မိတ္တူကူး၍ ဖြန့်ချိခဲ့သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ဖမ်းဆီးခံထားရသော ဘိုကလေးမြို့နယ်မှ လယ်သမားများ လွတ်မြောက်လာသည်။

၁၉၈၉ ဖေဖော်ဝါရီလတွင် မြို့နယ်အာဏာပိုင်အဖွဲ့က ဘိုကလေးမြို့ရှိ နိုင်ငံရေးပါတီများမှ ကိုယ်စား လှယ်များကို အစည်းအဝေး ဖိတ်ကြားခဲ့သည်။ အစည်းအဝေးတွင် မြို့နယ်ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှု တည်ဆောက် ရေးအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌ ပိုလ်မှူးစိန်သန်းက စာရွက်စာတန်းဖြန့်ချိခြင်းမပြုရန် သတိပေးခဲ့သည်။ အစည်းအဝေး အပြီးတွင် လူ့ဘောင်သစ်ပါတီမှ ကိုယ်စားလှယ် (၄) ဦးကို ဖမ်းဆီးလိုက်သည်။

ဘိုကလေးမြို့ပေါ်ရှိ အောက်ဖော်ပြပါ နိုင်ငံရေးပါတီ ၃ ခုက ၎င်းတို့လွတ်မြောက်ရေးအတွက် အာဏာပိုင် တို့အား သုံးကြိမ်တိတိ စာရေးသားတောင်းဆိုခဲ့သည်။

- လူ့ဘောင်သစ်ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီ
- ပြည်သူ့တိုးတက်ရေးပါတီ
- အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်

အာဏာပိုင်များကဖမ်းဆီးထားသူများကိုလွတ်ပေးခြင်းမပြုသည့်အပြင်ကန့်ကွက်စာရရှိသည့်အခါတိုင်း စာတွင်လက်မှတ်ရေးထိုးသူများကိုလိုက်လံဖမ်းဆီးခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် စုစုပေါင်း (၁၇) ဦး ဖမ်းဆီးအကျဉ်း ချခံခဲ့ရသည်။

ကိုကျော်မျိုးသန့်၏ ရုပ်ကလာပ်ဘေးတွင် အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားထားသည်---

“ရဲဘော်ကျော်မျိုးသန့် (ခ) ဂျပန်ကြီး၊ အသက် (၂၇) နှစ် (သမိုင်းနောက်ဆုံးနှစ်) အတွင်းရေးမှူး၊ လူ့ဘောင် သစ် ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီ (ဘိုကလေးမြို့) သည် အကျဉ်းကျခံနေရစဉ် ဆေးရုံ၌ ကွယ်လွန်သွားပါသဖြင့် ၎င်း၏ ရုပ်ကလာပ်အား (၂၂-၅-၉၀) (အင်္ဂါနေ့) နေ့လည် (၁) နာရီတွင် ဆေးရုံမှ မအူပင်သုဿန်သို့

ပို့ဆောင်သင်္ဂြိုဟ်မည်ဖြစ်ပါသဖြင့် လိုက်ပါပို့ဆောင်ကြပါရန် လေးစားစွာဖြင့် ဖိတ်ကြားအပ်ပါသည်။”

ကိုကျော်မျိုးသန့်၏
ဈာပနတွင် အမိန့်စာဖတ်
အလေးပြုနေကြသော
လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် ရဲဘော်များ

ထောင်အရာရှိများ။ ။
ထောင်ပိုင်ကြီး (တာဝန်ခံအရာရှိ)
ထောင်မှူး (တာဝန်ခံ)
ဆေးမှူး

ဦးတင်ဝင်း
ဦးမြင့်ထူး
ဒု-တပ်ကြပ်တင်ဝင်း

✧ ✧ ✧ ✧ ✧ ✧

ရေးမှူးအဖြစ် တာဝန်ယူခဲ့သည်။

ဦးကြည်ဆောင်သည် ၁၉၉၅ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ (၂၁) ရက်နေ့တွင် မြောင်းမြမြို့နယ်၊ ဝါးပြကျေးရွာ၌ ကျင်းပသည့် ကရင်နှစ်သစ်ကူးပွဲတော်ကို တက်ရောက်ခဲ့ပြီး၊ အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်မှ ပေးပို့သော ကရင်နှစ်သစ်ကူးသဝဏ်လွှာကို ဖတ်ကြားခဲ့သည်။ ထိုသို့ တက်ရောက်ဖတ်ကြားခြင်းကို ပြည်ထောင်စု ကြံ့ခိုင်ရေးနှင့်ဖွံ့ဖြိုးရေးအသင်း၏ အသင်းဝင်အချို့က မြို့နယ် ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှုတည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့၊ ဒေသ ဆိုင်ရာ ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့သို့ သတင်းပို့ခဲ့သည်။

အာဏာပိုင်များက မည်သည့်အကြောင်းပြချက်မျှမရှိဘဲ ဦးကြည်ဆောင်အား ဖမ်းဆီးခဲ့သည်။ ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ် အရေးပေါ်စီမံမှုအက်ပုဒ်မ ၅ (ည) ဖြင့် မြောင်းမြအကျဉ်းထောင်တွင် ချုပ်နှောင်ထားခဲ့သည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ အသက်အရွယ်ကြီးနေပြီဖြစ်သည့် ဦးကြည်ဆောင်သည် စစ်ကြောစဉ်ကာလတွင် ကျန်းမာ ရေးမှာ လျှင်မြန်စွာ ဆုတ်ယုတ်ကျဆင်းလာခဲ့သည်။ အဖမ်းခံရပြီး (၅) လအကြာ ၁၉၉၆ ခုနှစ် မေလတွင် မြောင်းမြအကျဉ်းထောင်တွင်း၌ပင် သေဆုံးခဲ့သည်။

မှတ်ချက်။ ။ ဦးကြည်ဆောင်သေဆုံးရခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ အဖွဲ့ချုပ်က (၂၆-၁၂-၉၇) ရက်နေ့ နေ့စွဲဖြင့် အဖွဲ့ဝင်များသို့ ပေးပို့သောစာတွင် အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြထားသည်။

“--- ကျန်းမာရေးအလွန်ဆိုးရွားခဲ့ခြင်း၊ ရုံးချိန်းရက်တွင် ဦးကြည်ဆောင်ကို တရားခွင်သို့ ပို့ထုတ်ရခြင်း တို့ကြောင့် အာမခံလျှောက်ထားသော်လည်း အာမခံမပေးခဲ့ပါ။ အမှုကို စစ်ဆေးခြင်းလည်း လုံးဝမရှိဘဲ သေဆုံးခဲ့ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ --- ”

မစ္စတာ လီယိုနီကိုးလ်

ဩစတေးလျနိုင်ငံသားဖြစ်သည်။

၁၉၉၆ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ (၅) ရက်နေ့တွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံရသည်။

၁၉၉၆ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ (၂၂) ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။

ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၆၅) နှစ်ရှိပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ၁၉၄၅ ခုနှစ်မှ ၁၉၆၂ ခုနှစ်အထိ နိုင်ငံခြားသင်္ဘောကုမ္ပဏီ၏ ကိုယ်စားလှယ် တစ်ဦးအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ၁၉၆၃ ခုနှစ်တွင် မြန်မာနိုင်ငံဆိုင်ရာ နော်ဝေးနိုင်ငံ ကောင်စစ်ဝန်အဖြစ် လည်းကောင်း၊ ၁၉၇၈ ခုနှစ်တွင် ဒိန်းမတ်နိုင်ငံ ကောင်စစ်ဝန်အဖြစ်၎င်း တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။

၁၉၉၃ ခုနှစ်တွင် မြန်မာနိုင်ငံဆိုင်ရာ နော်ဝေး၊ ဒိန်းမတ်၊ ဖင်လန်၊ ဆွစ်ဇာလန် နိုင်ငံတို့၏ ဂုဏ်ထူးဆောင်

ကောင်စစ်ဝန်အဖြစ်ခန့်အပ်ခြင်းခံခဲ့ရသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်နှင့် အလွန်ရင်းနှီးသူ ဖြစ်လာသဖြင့် စစ်အစိုးရက မျက်မှန်းကျိုးခဲ့သည်။

၁၉၉၆ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ (၅) ရက်နေ့တွင် သက်ဆိုင်ရာအာဏာပိုင်တို့၏ ခွင့်ပြုချက် မရယူဘဲ တယ်လီဖုန်း နှင့် ကြေးနန်းစက် ထားရှိသည်ဟု စွပ်စွဲချက်ဖြင့် ရန်ကုန်မြို့တွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံခဲ့ရသည်။

၁၉၉၆ ခုနှစ်၊ မေလ (၂၀) ရက်နေ့တွင် ထောင်ဒဏ် (၃) နှစ်နှင့် ငွေဒဏ် အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၅၀၀၀) ပေးဆောင်ရန် အမိန့်ချခံခဲ့ရသည်။ ထို့နောက် အာဏာပိုင်များက မစ္စတာလီယိုနီကိုးလ်အား အင်းစိန် ထောင် အိပ်ဆောင်အမှတ် (၃)၊ အခန်း(၁)သို့ ပို့ဆောင် ချုပ်နှောင်ထားခဲ့သည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ ညစဉ်လိုလိုပင် ထောက်လှမ်းရေးများသည် လီယိုနီကိုးလ်အား ခေါ်ယူ၍ စစ်ကြောခဲ့ကြ သည်။ စစ်ကြောရေးမှ ပြန်လာသည့်အခါတိုင်းတွင် ၎င်း၏ ကျန်းမာရေးမှာ တနေ့ထက်တနေ့ ပိုမိုဆိုးရွား လာသည်ဟု အခန်းပတ်ဝန်းကျင်ရှိ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများက ဆိုသည်။ လီယိုနီကိုးလ်သည် ဆီးချို၊ သွေးတိုးရောဂါများ ရှိသူလည်းဖြစ်သည်။ အကျဉ်းကျခံရပြီး တစ်လအကြာ ၁၉၉၆ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ (၂၂) ရက် နေ့တွင် အင်းစိန်ထောင်တွင်း၌ သေဆုံးခဲ့သည်။

မှတ်ချက်။ ။ နဝတ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဦးအုန်းကျော်က လီယိုနီကိုးလ်သည် ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီးတွင် အစာစားနေစဉ် သေဆုံးခဲ့သည်ဟု ပြောဆိုခဲ့သည်။ မျက်မြင်သက်သေများကမူ သေဆုံးပြီးမှ ရန်ကုန် ဆေးရုံကြီးသို့ ပို့ဆောင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်ဟုဆိုသည်။

လီယိုနီကိုးလ်၏ ဈာပနကို သူ၏ မိသားစုက လိုက်ပါပို့ဆောင်ခွင့် မရခဲ့ပေ။ အကျဉ်းထောင်တွင်း၌ ဂုဏ်ထူး ဆောင် ကောင်စစ်ဝန် လီယိုနီကိုးလ် သေဆုံးသွားခဲ့ခြင်း၏ အဓိကကျသည့် အချက်အလက်များကို သိရှိနိုင်ရန် သံတမန်အသိုင်းအဝိုင်းက ကြိုးစားခဲ့ကြသော်လည်း အောင်မြင်မှု မရသေးပေ။

ထောင်အရာရှိများ။ ။
ထောင်ပိုင်ကြီး (တာဝန်ခံအရာရှိ) ဦးရွှေကျော်
ထောင်တာဝန်ခံဆရာဝန် ဦးသင်းဖေ

မန်းဒါဝီတ်
ဧရာဝတီတိုင်း၊ ဝါးခယ်မမြို့ ဇာတိဖြစ်သည်။
၁၉၈၉ ခုနှစ်တွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံရသည်။
၁၉၉၂ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ (၁၂) ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။
ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၅၈) နှစ်ရှိပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ် ပြည်တွင်းစစ်မီး တောက်လောင်နေစဉ် ပိုလ်ချုပ်နေဝင်း၏ စစ်တပ်က ရော့တီတိုင်း ဝါးခယ်မမြို့အတွင်း ဝင်ရောက်စီးနင်းကာ တရွာလုံးအားမီးရှို့ခြင်း၊ မုဒိန်းကျင့်ခြင်း၊ သတ်ဖြတ်ခြင်းများ ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ မန်းဒါဝိတ်၏ အစ်မနှစ်ဦးသည်လည်း သတ်ဖြတ်ခံရကာ မိန်းမအင်္ကျီတွင် ဝါးချွန်တန်းလန်းနှင့် သေဆုံးခဲ့ရသည်။

နောက်ပိုင်းတွင် မန်းဒါဝိတ်သည် နိုင်ငံရေးနယ်ပယ်ထဲသို့ ဝင်ရောက်လာခဲ့သည်။ ၁၉၆၃ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ (၆) ခရိုင် ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေး ဆန္ဒပြပွဲတွင် ပါဝင်ခဲ့သည်။ ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ကရင်အမျိုးသားအစည်းအရုံး ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဆန္ဒပြပွဲတွင် ဦးဆောင်ခဲ့သည့် ပြည်သူ့ကော်မတီတွင် တာဝန်ယူခဲ့သည်။

ပိုလ်ချုပ်နေဝင်း၏ တော်လှန်ရေးကောင်စီက ငြိမ်းချမ်းရေးဆွေးနွေးပွဲအား တဖက်သတ်ရပ်စဲလိုက်ပြီး အတိုက်အခံများနှင့် ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်များကို ဖမ်းဆီးခဲ့သည်။ ထိုအခါ မန်းဒါဝိတ်လည်း အဖမ်းဆီးခံရပြီး အကျဉ်းထောင်ထဲတွင် ၇ နှစ်မျှ ရုံးတင်စစ်ဆေးခြင်းမရှိဘဲ ချုပ်နှောင်ခံခဲ့ရသည်။

ပြန်လည်လွတ်မြောက်လာသည့်အခါ စစ်အာဏာရှင်ဆန့်ကျင်ရေး၊ ဒီမိုကရေစီရေး၊ ကရင်အမျိုးသားရေးတို့အတွက် လျှို့ဝှက်စွာ လှုပ်ရှားခဲ့သည်။

၁၉၇၈ ခုနှစ်တွင် နိုင်ငံတော်လုပ်ကြံမှုဖြင့် မန်းငွေအောင်နှင့်အတူ သေဒဏ်ချမှတ်ခြင်း ခံခဲ့ရသည်။ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်တွင် အထွေထွေလွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် အမိန့်ဖြင့် ထောင်မှ ပြန်လွတ်လာခဲ့သည်။

၁၉၈၂ ခုနှစ်တွင် မန်းငွေအောင်ဦးစီး၍ ရန်ကုန်မြို့ မြန်မာ့အသံအားဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။ မန်းဒါဝိတ်သည် မသင်္ကာမှုဖြင့် ဖမ်းဆီးနှိပ်စက်ခြင်းခံခဲ့ရပြန်သည်။

၁၉၈၈ ခုနှစ် ဒီမိုကရေစီအရေးတော်ပုံကာလအတွင်း မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဒေသတွင် တက်ကြွစွာပါဝင်ခဲ့သည်။

၁၉၈၉ ခုနှစ်တွင် ကရင်အမျိုးသားအစည်းအရုံးနယ်မြေသို့ တိတ်တဆိတ် သွားရောက်ဆက်သွယ်မှုဖြင့် စစ်ထောက်လှမ်းရေးက မန်းဒါဝိတ်အား ဖမ်းဆီးပြီး၊ ထောင်ဒဏ် (၈) နှစ်ချမှတ်ခဲ့သည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ မန်းဒါဝိတ်သည် အင်းစိန်ထောင် (၅) တိုက်အတွင်း၊ သံမံတလင်းပေါ်တွင် ကာလကြာမြင့်စွာ နေထိုင်ခဲ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် ၁၉၉၂ ခုနှစ်တွင် လေဖြတ်သွားခဲ့သည်။ သို့သော် အာဏာပိုင်များက လုံလောက်သော ဆေးဝါးကုသမှုမပေးဘဲ တိုက်ခန်းထဲတွင် ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းထားခဲ့သည်။

၁၉၉၂ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ (၂၉) ရက်နေ့တွင်မှ ရန်ကုန်ပြည်သူ့ဆေးရုံကြီးသို့ ပို့ဆောင်ခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း ကျန်းမာရေးမှာ အလွန်ဆိုးရွားနေသဖြင့် (၁၃) ရက်အကြာတွင် သေဆုံးသွားခဲ့သည်။ အာဏာပိုင်များက မန်းဒါဝိတ်သည် အဆုတ်ကင်ဆာဖြင့် သေဆုံးကြောင်း ပြောကြားခဲ့သည်။

မှတ်ချက်။ ။ မသေဆုံးမီတွင် ကျန်းမာရေးဆိုးရွားနေသော မန်းဒဲဝိတ်သည် ခြေကျင်း၊ လက်ထိပ် တို့ဖြင့် ခတ်ထားခြင်းခံခဲ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် တကိုယ်လုံး လှုပ်ရှား၍ မရခဲ့ပေ။

ထောင်အရာရှိများ။ ။

ထောင်ပိုင်ကြီး (တာဝန်ခံအရာရှိ)

ဦးအုန်းဖေ

ထောင်တာဝန်ခံဆရာဝန်

ဒေါက်တာစိုးကြည်

✧ ✧ ✧ ✧ ✧ ✧

မိုင်အိုက်ပန်း

ရှမ်းပြည်နယ်မြောက်ပိုင်း၊ နမ့်ဆန်မြို့နယ် ဇာတိဖြစ်သည်။
၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ (၂) ရက်နေ့တွင်ဖမ်းဆီးခြင်းခံရသည်။
၂၀၀၂ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ (၃၁) ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။
ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၄၀) ရှိပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ မိုင်အိုက်ပန်းသည် အဖ အိုက်ဟွန်း၊ အမိ အေးယွန်းတို့၏ သားဖြစ်ပြီး ရှမ်းပြည်နယ်မြောက်ပိုင်း၊ နမ့်ဆန်မြို့နယ် ဘုရားကြီးကျေးရွာအုပ်စု၊ ဇယ်ဘန်ကောက်ကျေးရွာတွင် မွေးဖွားသည်။ ၁၉၈၄ ခုနှစ်တွင် ပလောင်ပြည်နယ် လွတ်မြောက်ရေးပါတီ၏ အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးဖြစ်လာခဲ့သည်။ ၁၉၈၆ ခုနှစ်တွင် အမျိုးသားဒီမိုကရေစီတပ်ပေါင်းစု (မဒေတ) ဗဟိုဌာနချုပ်ရုံးသို့ ပါတီ၏ ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် စေလွှတ်ခြင်းခံခဲ့ရသည်။

၁၉၉၂ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ (၁၂) ရက်နေ့တွင် ပလောင်ပြည်နယ်လွတ်မြောက်ရေးတပ်ဦးကို ဖွဲ့စည်းရာတွင် ပါဝင်ခဲ့ပြီး ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့ဝင်အဖြစ် တာဝန်ပေးခံရသည်။ ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ် ဇူလိုင်လတွင် ပြုလုပ်သော တပ်ဦး၏ ပထမအကြိမ်ညီလာခံတွင် တွဲဘက်အတွင်းရေးမှူးအဖြစ် တာဝန်ပေးခံရသည်။ တွဲဘက်အတွင်းရေးမှူးတာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ်တပ်ဦးအင်အားတောင့်တင်းရေးအတွက် ပလောင်ဒေသမှ မျိုးချစ်လူငယ်များစွာကို တပ်ဦးရဲဘော်များအဖြစ် စည်းရုံးကာ မဟာမိတ်များနှင့် ပူးပေါင်းလက်တွဲခဲ့သည်။

ထိုင်း-မြန်မာနယ်စပ်တွင် ပလောင်လူငယ်လုပ်ငန်းကွန်ယက်အဖွဲ့၊ ပလောင်အမျိုးသမီးအစည်းအရုံး စသည်တို့ ပေါ်ပေါက်ရေးအတွက် အဓိက ဦးဆောင်ကြိုးပမ်းခဲ့သူဖြစ်သည်။ ပလောင်လူငယ် လုပ်ငန်းကွန်ယက်အဖွဲ့၏ အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်တဦးလည်း ဖြစ်သည်။

မိုင်အိုက်ပန်းသည် မြေအောက်လုပ်ငန်းများကို လျှို့ဝှက်ထမ်းဆောင်နေစဉ် ၂၀၀၁ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ (၂) ရက်နေ့၌ ထိုင်း-မြန်မာနယ်စပ်အနီးတွင် ဖမ်းဆီးခံရသည်။ ထို့နောက် မော်လမြိုင် အကျဉ်းထောင်သို့ ပို့ဆောင်ခံခဲ့ရပြီး မတရားအသင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၇/၁၊ ၁၃(၁) တို့ဖြင့် ထောင်ဒဏ် (၇) နှစ် ချမှတ်ခံရသည်။ ဖမ်းဆီးခံရချိန်တွင် မိုင်အိုက်ပန်းသည် ကျန်းမာရေးကောင်းမွန်သူ တဦးဖြစ်သည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ အကျဉ်းချုပ်ထားရစဉ် ရေဖျဉ်းရောဂါ စွဲကပ်လာသည်။ ၂၀၀၂ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ (၂၂) ရက်နေ့တွင် ကျန်းမာရေးဆိုးရွားလာသဖြင့် ထောင်ဆေးရုံသို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ ဇူလိုင် (၂၆) ရက်နေ့တွင် ထောင်ဆရာဝန်က အပြင်ဆေးရုံသို့ ထုတ်၍ ကုသရန် ထောင်ပိုင်သို့ စာရေးသားအကြောင်းကြားခဲ့သည်။ (၃၁) ရက်နေ့ နေ့လည် (၁:၃၀) နာရီခန့်တွင် အပြင်ဆေးရုံသို့ ပို့ဆောင်ခဲ့ရာ နေ့လည် (၃:၁၅) နာရီခန့်တွင် သေဆုံးခဲ့သည်။

မှတ်ချက်။ ။ အာဏာပိုင်များက မိုင်အိုက်ပန်း ရုတ်တရက်ကွယ်လွန်သွားကြောင်း မိသားစုထံသို့ အကြောင်းကြား ခဲ့သည်။ မိုင်အိုက်ပန်း၏ ပလောင်ပြည်နယ် လွတ်မြောက်ရေးတပ်ဦးသည် မြန်မာစစ်အစိုးရနှင့် အပစ်အခတ် ရပ်စဲရေး သဘောတူညီချက်ကို ဆန့်ကျင်ရာတွင် ပါဝင်ခဲ့သည်။

ထောင်အရာရှိများ။ ။

ထောင်ပိုင်ကြီး	ဦးသက်ရှည်
ထောင်မှူးကြီး	ဦးကျော်သန်းမြင့်
ထောင်ဆရာဝန်	ဒေါက်တာစိုးဝင်း

aetOihpwwhaecgcgwpf&laenufth

☆ ညတွေမှာ လရောင် မွဲသွားလောက်အောင်
 ငါ့အတွက်တော့ ...
 ညရောင်ဟာ မှောင် မှောင်နိုင်လွန်းတယ်
 အဲဒီညတွေပေါ့
 နာကျင်မှုတွေ
 ခါးသီးမှုတွေ
 အလွမ်းတွေ တနင့်တပိုးနဲ့ မျက်ရည်မိုးတွေ။

☆ တကယ့်ကို သန်းခေါင်ယံတစ်ခုပါပဲ
 အောက်တိုဘာကို လက်ပြန်ဆက်ဆံတဲ့နေ့က
 နှင်းဆီနီတစ်ပွင့်ရဲ့အဖြစ်
 သင်္ခါရမြစ်ထဲမှာ ...

☆ စိမ်းမြဲတဲ့တောင်တန်းကြီးတွေကို ချစ်တဲ့
 စိမ်းမြဲတဲ့တောင်တန်းကြီးတွေက ချစ်တဲ့ ဒါပဲပန်း
 အဲဒီတောင်တန်းကြီးတွေကို စွန့်ခွာသွားပြီဆိုတဲ့အကြောင်း
 ဂုတ်ထိပ်ချောင်းရေတွေကတောင် ခေါင်းမညိတ်ရက်ကြဘူး ... တဲ့။

☆ မန္တလေးခင် ကြွေလွင့်ရတဲ့ ပန်းတစ်ပွင့်အတွက်
စိမ်းလန်းခွင့်ကို ရှာဖွေနေတဲ့
သစ်တစ်ပင်ရဲ့တန်ဖိုးကို ဒီလို ရက်စက် သင့်ပါသလား။

☆ တကယ်ဆို
သူဟာ ဖြူစင်ရှင်းသန့်လွန်းတဲ့ အမြင့်ပျံချိုးငှက်ဖြူ
စမ်းတဝါးဝါး ခရီးသွားတို့အတွက်
လင်းလက်တောက်ပလွန်းတဲ့ လမ်းပြကြယ်စင်
နေဝင်စောသွားတဲ့ ညနေခါးခါးတစ်ခုမှာတော့ ...
သူ့ချစ်တဲ့ တောင်တန်းကြီးတွေက အရောင်ပြောင်းသွားပြီး
အဲဒီညကစ ...
ညတွေဟာ လရောင် မရှိကြတော့ဘူး။ ။

ကျဆုံးသွားတဲ့ ရဲဘော်ဒါင်ပန်းအားဦးညွတ်အလေးပြုလျက် -

- လိုည်းနွေနှောင်း (၁၉၊ ၀၊ ၂၀၀၆)

ဦးမောင်ကို

မန္တလေးတိုင်း၊ ကျောက်ပန်းတောင်းမြို့ဇာတိဖြစ်သည်။
၁၉၉၆ ခုနှစ်တွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံရသည်။
၂၀၀၂ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ (၁၅) ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။
အသက် (၅၈) နှစ်တွင် ကွယ်လွန်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ဦးမောင်ကိုသည် ၁၉၇၉ ခုနှစ်တွင် လက်ဝဲစာပေ လေ့လာရေးအစုအဖွဲ့၊ ဖွဲ့စည်း
ခဲ့မှုဖြင့် ဖမ်းဆီးခံရပြီး မန္တလေးထောင်တွင် အကျဉ်းချခံခဲ့ရသည်။ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်တွင် အမိန့်ကြေညာစာ
အမှတ် (၂/၈၀) အထွေထွေ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်ဖြင့် လွတ်မြောက်လာခဲ့သည်။

၁၉၉၀အထွေထွေပါတီစုံရွေးကောက်ပွဲကာလအတွင်းကျောက်ပန်းတောင်းမြို့နယ်၊အမျိုးသားဒီမိုကရေစီ
အဖွဲ့ချုပ်၊ ရွေးကောက်ပွဲအောင်နိုင်ရေးကော်မတီတွင် တာဝန်ယူခဲ့သည်။

ဦးမောင်ကိုသည် သူ၏ဇာတိ မန္တလေးတိုင်း၊ ကျောက်ပန်းတောင်းမြို့တွင်နေထိုင်စဉ် ၁၉၉၆ ခုနှစ်၌ ဖမ်းဆီး
ခံခဲ့ရသည်။ ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီနှင့် အဆက်အသွယ်ရှိသည်ဟု စွပ်စွဲခံရပြီးနောက် ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်

အရေးပေါ်စီမံမှုအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၅ (ည)၊ မတရားအသင်းအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၇/၁ တို့ဖြင့် တရားစွဲဆို ခံရကာ၊ ထောင်ဒဏ် (၁၄) နှစ် ချမှတ်ခြင်း ခံခဲ့ရသည်။

၁၉၉၇ခုနှစ်တွင်အင်းစိန်အကျဉ်းထောင်မှသာယာဝတီအကျဉ်းထောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့ခံခဲ့ရသည်။အကျဉ်း ထောင်အတွင်းတွင် မကြာခဏ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခံခဲ့ရသည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ ၂၀၀၂ခုနှစ် နှစ်စဉ်တွင် နှလုံးရောဂါရှိသော ဦးမောင်ကိုသည် သာယာဝတီအကျဉ်းထောင် အတွင်း မကြာခဏ ကျန်းမာရေးချို့ယွင်းလာခဲ့သည်။ မကျန်းမမာဖြစ်နေချိန်တွင် အာဏာပိုင်များက ဆေးကုသခွင့် ချက်ချင်းမပေးခဲ့သဖြင့် ဦးမောင်ကို၏နှလုံးရောဂါမှာ ပို၍ ဆိုးရွားလာသည်။ ပို၍ဆိုးရွားလာ သည့်အချိန်ရောက်မှ ထောင်ဆေးရုံသို့ ပို့ခဲ့သည်။

ရောဂါအခြေအနေ မသက်သာသဖြင့် အင်းစိန်ထောင်သို့ ပို့ပြီး၊ အင်းစိန်အကျဉ်းထောင်ဆေးရုံတွင် ကုသမှု ခံယူစေသည်။ အနည်းငယ်သက်သာလာသောအခါ၊ ထောင်ဆေးရုံမှ အဆောင်သို့ ပို့ဆောင်ချုပ် နောင်ခဲ့သည်။

နောက်တစ်ကြိမ် ရောဂါပိုမိုဆိုးရွားလာသည့်အခါ အင်းစိန်ထောင်မှ အင်းစိန်မြို့နယ် ပြည်သူ့ဆေးရုံသို့ ပို့ဆောင် ကုသခဲ့သည်။ ၂၀၀၂ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ (၁၅) ရက်နေ့၌ ဆေးရုံတွင် သေဆုံးသွားခဲ့သည်။

ဦးမောင်မောင်အေး

ရောဝတီတိုင်း၊ လပွတ္တာမြို့ ဇာတိဖြစ်သည်
၁၉၉၉ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလတွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံရသည်။
၂၀၀၂ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ (၂၁) ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။
အသက် (၅၉) နှစ်အရွယ်တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ဦးမောင်မောင်အေးသည် ဦးကျော်စိန်၊ ဒေါ်အုံးရှင်တို့၏သားဖြစ်ပြီး လပွတ္တာမြို့ တွင် မွေးဖွားခဲ့သည်။ စက်မှုသိပ္ပံ (G.T.I) ဒီပလိုမာနှင့် ဥပဒေဘွဲ့များ ရခဲ့သည်။

၁၉၈၈ ဒီမိုကရေစီအရေးတော်ပုံကာလတွင် လပွတ္တာမြို့ အထွေထွေသပိတ်ခေါင်းဆောင်တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ် ဖွဲ့စည်းပြီးသည့်အခါ အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်လာခဲ့သည်။ လပွတ္တာမြို့နယ်၊ အဖွဲ့ချုပ် စည်းရုံးရေးကော်မတီတွင် အတွင်းရေးမှူးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။

၁၉၉၉ စက်တင်ဘာလတွင် (၉) လေးလုံး ဒီမိုကရေစီအရေးလှုပ်ရှားမှုဖြင့် ဖမ်းဆီးခြင်းခံခဲ့ရသည်။ ထို့ နောက် အစိုးရအား အယုံကြည်ပျက်အောင် ကောလာဟလထုတ်လွှင့်သည်ဟု စွပ်စွဲခံရကာ ပုဒ်မ ၅၀၅

(ခ) ဖြင့် တရားစွဲဆိုခံရသည်။ ထောင်ဒဏ် (၄) နှစ် ချမှတ်ခြင်း ခံခဲ့ရပြီး မြောင်းမြအကျဉ်းထောင်တွင် အကျဉ်းချခံခဲ့ရသည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ ဦးမောင်မောင်အေးသည် မြောင်းမြအကျဉ်းထောင်တွင် ကျန်းမာရေးချို့ယွင်းလာသည်။ ၂၀၀၂ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ (၄) ရက်နေ့တွင် အာဏာပိုင်များက ဦးမောင်မောင်အေးအား ပုသိမ်ထောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့လိုက်သည်။

ပုသိမ်အကျဉ်းထောင်ဆရာဝန်ကဆက်လက်ကုသရန်လက်လျှော့လိုက်သဖြင့်ဇွန်လ(၂၁)ရက်ပုသိမ်မြို့ရှိ တိုင်းပြည်သူ့ဆေးရုံကြီးသို့ တင်ပို့ခဲ့ရသည်။ ၂၀၀၂ ဇွန်လ (၂၅) ရက်နေ့၊ နေ့လည် (၂း၁၅) နာရီတွင် သေဆုံးသွားခဲ့သည်။

မှတ်ချက်။ ။ ကွယ်လွန်ချိန်၌ အမှတ် (၉) နွယ်နီ (၄) လမ်း လပွတ္တာမြို့ နေအိမ်တွင် ဇနီး ဒေါ်သန်းသန်း၊ သမီး မနှင်းအိဖြူတို့ ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

ကိုမောင်မောင်အေး

ရန်ကုန်တိုင်း၊ ကမာရွတ်မြို့နယ်ဇာတိဖြစ်သည်။
၁၉၈၉ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လတွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံရသည်။
၁၉၉၁ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ (၅) ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။
ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၂၄) နှစ် ရှိပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ကိုမောင်မောင်အေးသည် ကမာရွတ်မြို့နယ်၊ လှည်းတန်းလမ်းမ၊ ဖြိုးဝေလက်ဘက် ရည်ဆိုင်တွင် နေထိုင်ခဲ့သည်။ အမျိုးသားဒီမိုကရေစီပါတီ၏ အဖွဲ့ဝင်တဦးဖြစ်သည်။ (ထိုပါတီ၏ဥက္ကဋ္ဌမှာ ဒေါက်တာစိန်ဝင်း၊ ယခု ပြည်ပရောက် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံအမျိုးသားညွန့်ပေါင်းအစိုးရဝန်ကြီးချုပ် ဖြစ်သည်။)

၁၉၈၉ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လတွင် ဖမ်းဆီးခံခဲ့ရသည်။ နိုင်ငံတော်လုံခြုံရေးအား ထိပါးစေသည့် စာရွက်စာတမ်း ဖြန့်ချိသည်ဟု စွပ်စွဲခံခဲ့ရသည်။ ထို့နောက် ၁၉၅၀-ပြည့်နှစ် အရေးပေါ်စီမံမှုအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၅ (ည) ဖြင့် စွဲချက်တင်ခံရသည်။ ၁၉၈၉ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ (၄) ရက်နေ့တွင် ထောင်ဒဏ် (၅) နှစ် ချမှတ်ခြင်းခံရသည်။

၁၉၈၉ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလတွင် အင်းစိန်ထောင်မှ သာယာဝတီ အကျဉ်းထောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့ခံရသည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ ကိုမောင်မောင်အေးသည် ၁၉၉၃ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လတွင် အပြင်းအထန်ဖျားနာခဲ့သည်။ ဇူလိုင်လ (၂၃)ရက်နေ့တွင်ထောင်ဆေးရုံသို့ ရောက်ရှိခဲ့သော်လည်း ထိုနေ့၌ပင် သေဆုံးသွားခဲ့သည်။ သာယာဝတီ

အကျဉ်းထောင်အာဏာပိုင်များက ကိုမောင်မောင်အေးသည် အသည်းရောဂါဖြင့် သေဆုံးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။

ထောင်အရာရှိများ။ ။

ထောင်ပိုင်ကြီး (တာဝန်ခံအရာရှိ)

ဦးမြင့်သိန်း

ထောင်တာဝန်ခံဆရာဝန်

ဒေါက်တာခင်မောင်သိန်း

ဦးမင်းသူ

လားရှိုးမြို့ဇာတိဖြစ်သည်။

၁၉၉၈ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ (၂၈) ရက်နေ့တွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံခဲ့ရသည်။

၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ (၁၃) ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။

ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၅၀) ရှိပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ အဖအမည် ဦးကျော်ရှိန်ဖြစ်ပြီး ရှေ့နေတဦးဖြစ်သည်။ အမှတ် ၂၈ အောင်မေတ္တာ လမ်း ၂၉ ရပ်ကွက်၊ ဒဂုံမြောက်ပိုင်းတွင် နေထိုင်သည်။ အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ် အဖွဲ့ဝင်တဦး ဖြစ်သည်။

၁၉၉၈ ခုနှစ်တွင် မြန်မာနိုင်ငံကျောင်းသားလှုပ်ရှားမှုသမိုင်းဟု အမည်ရသော စာအုပ်တအုပ် ထွက်ပေါ် လာသည်။ စာအုပ်ပြုစု ရေးသားရာတွင် ပါဝင်ပတ်သက်သည်ဟု ယူဆရသော နိုင်ငံရေးသမားများ၊ ကျောင်းသားသမဂ္ဂ ခေါင်းဆောင်ဟောင်းများ၊ ကျောင်းသားများအား လိုက်လံ ဖမ်းဆီးခံခဲ့ရသည်။ ၁၉၉၈ ဧပြီလ (၂၈) ရက်နေ့တွင် ဦးမင်းသူလည်း ဖမ်းဆီးခြင်းခံခဲ့ရသည်။ ၁၉၅၀ပြည့် အရေးပေါ်စီမံမှုအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ (၅) (ည) ဖြင့် ထောင်ဒဏ် (၇) နှစ် ချမှတ်ခံရသည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ ဖမ်းဆီးခံရစဉ်က အရိုးကျည်းပေါင်းတက်ရောဂါ၊ နှလုံးရောဂါ၊ သွေးတိုးရောဂါများ ရှိနေပြီး၊ မကြာခဏ အင်းစိန်ထောင်ဆေးရုံသို့ တက်ရောက် ကုသခဲ့ရသည်။ ၂၀၀၄ ခုနှစ် ဇွန်လ ပထမပတ်အတွင်း ကျန်းမာရေးအခြေအနေ အလွန်ဆိုးရွားလာသည့်အခါမှသာ အာဏာပိုင်များက ဦးမင်းသူအား အင်းစိန် မြို့နယ် ပြည်သူ့ဆေးရုံကြီးသို့ တင်ပို့ခဲ့သည်။ ဆေးရုံ ရောက်ပြီး ရက်ပိုင်းအတွင်း သေဆုံးသွားခဲ့သည်။

မှတ်ချက်။ ။ ဦးမင်းသူ၏ နာရေးကြော်ငြာကို သတင်းစာထဲ ထည့်သွင်းခွင့် မရဟု ၎င်း၏မိသားစုထံမှ သိရှိရသည်။

ထောင်အရာရှိများ။ ။

ထောင်ပိုင်ကြီး (တာဝန်ခံအရာရှိ)

ဦးလှကြည်

ထောင်မှူး (ဆေးရုံ)

ဦးစန်းဝင်း

တာဝန်ခံဆရာဝန်

ဒေါက်တာစိုးခိုင်

မင်းထွန်းဝေ

မွန်ပြည်နယ်၊ ကျိုက်မရောမြို့နယ် ဇာတိဖြစ်သည်။

၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ မေလ ၂၆ ရက်နေ့တွင် ထောင်ဒဏ် ၅ နှစ် ချမှတ်ခံခဲ့ရသည်။

၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ မေလ ၂၉ ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။

ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၄၂) နှစ် ရှိပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ မွန်ပြည်နယ် ကျိုက်မရောမြို့နယ်၊ ခိုင်စပယ်လမ်းတွင် နေထိုင်ပြီး အဖဦးရိုင်၏ သား ဖြစ်သည်။ အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်၊ ကျိုက်မရောမြို့နယ်အဖွဲ့ဝင်တဦးဖြစ်သည်။ ကိုမင်းထွန်းဝေအား မူယစ်ရမ်းကားမှုဖြင့် တရားစွဲဆိုခဲ့ပြီး ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ မေလ (၂၆) ရက်နေ့တွင် ကျိုက်မရောမြို့နယ် တရားရုံးမှ ထောင်ဒဏ် (၅) ရက်ချမှတ်ခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက် ထိုနေ့တွင်ပင် ကျိုက်မရော ရဲစခန်းမှ မော်လမြိုင် ထောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့သည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ မော်လမြိုင်ထောင်သို့ရောက်ပြီးနောက် အမှတ် (၁) ဒိပ်ဆောင်အောက်ထပ်တွင် ထားပါသည်။ မေလ (၂၈) ရက်နေ့ည (၁၀) နာရီခန့်တွင် စတင်၍စိတ်ဖောက်ပြန် လာပါသည်။ ထိုသို့ ဖြစ်စဉ် အာဏာပိုင်များက သူ့အားမှောက်ခိုင်းပြီး ခြေနှင့်လက်တို့အား ကြိုးဖြင့်တုပ်၍ထားခဲ့သည်။ ကိုမင်းထွန်းဝေကရုန်းကန်အော်ဟစ်သည်ကိုတန်းစီးမျိုးဝင်းနှင့်ဘာယာများဖြစ်သည့်ဉာဏ်ထွန်းအောင်၊ ထွန်းကို၊ အောင်ထွန်း တို့က မင်းထွန်းဝေအားဆဲဆိုကြိမ်းမောင်း၍၊ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ပိုင်းဝန်းထိုးနှက် ကန်ကျောက်ခဲ့ကြသည်။ အထူးသဖြင့် မျက်နှာနှင့်ရင်ဘတ်ပိုင်းကို ထပ်ပြန်တလဲလဲ လက်သီးဖြင့်ထိုးခြင်း ခြေထောက်ဖြင့် ကန်ခြင်းတို့ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။ ထိုးကြိတ်ရိုက်နှက်ခံရခြင်းကြောင့် ကိုမင်းထွန်းဝေမှာ နှုတ်ခမ်းများ ပူးယောင်နေသည့်ကွဲထွက်၍ သွေးများထွက်လာခဲ့ပြီး သတိလစ်မေ့မျောသွားခဲ့သည်။

ထိုသို့သတိလစ်နေချိန်တွင် အရိုက်ခဏာနားပြီး သတိပြန်လည်လာချိန်တွင် ထပ်မံရိုက်နှက်ကြပြန်သည်။ တညလုံး သတိလစ်လိုက် ရိုက်နှက်လိုက် လုပ်ခဲ့ရာ (၂၉) ရက်နေ့ နံနက် (၄) နာရီခန့်တွင် သေဆုံးသွားခဲ့သည်။

စစ်ဆေးတွေ့ရှိချက်။ ။ ထို့နောက်မော်လမြိုင်ထောင်ပိုင်က အလောင်းအား ခွဲစိတ်စစ်ဆေးရန် အလောင်းကို ထောင်ဆရာဝန်ထံ အပ်နှံခဲ့သော်လည်း ဆရာဝန်ကလက်မခံခဲ့ပါ။ ထို့ကြောင့် အလောင်းအား အပြင်ဆေးရုံထုတ်၍ အလောင်းခွဲစိတ်စစ်ဆေးမှု ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။ အဆိုပါ စစ်ဆေးချက်အရ တကိုယ်လုံးတွင်

ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များတွေ့ရကြောင်း၊ လက်တဖက်ကျိုးနေ သည်ကိုတွေ့ရကြောင်း ဖော်ပြထားပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ ထောင်အာဏာပိုင်များက ကိုမင်းထွန်းဝေသည် ဘာယာတန်းကို ကျော်၍ ထွက်ပြေးရန် ကြိုးစားရာမှာ ပြုတ်ကျပြီး သေဆုံးခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဒဏ်ရာများမှာလည်း ထိုဖြစ်ရပ်ကြောင့် ရဲ့ခွဲခြင်းဖြစ် ကြောင်း ထွက်ဆိုခဲ့သည်။

ထောင်အရာရှိများ။ ။

ထောင်ပိုင်ကြီး (တာဝန်ခံအရာရှိ)

-

ထောင်မှူး (တာဝန်ခံ)

ဦးထွန်းထွန်း၊ ဦးတင်မောင်အုန်း

✧ ✧ ✧ ✧ ✧ ✧

ဦးမြရွှေ

ရန်ကုန်တိုင်း၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ် ဇာတိဖြစ်သည်။

၁၉၉၆ ဒီဇင်ဘာလတွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံခဲ့ရသည်။

၁၉၉၉ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ (၂၇) ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။

ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၅၄) နှစ် ရှိပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ဦးမြရွှေသည် အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ် တည်ထောင်သည့် ၁၉၈၈ ခုနှစ်မှစ၍ အဖွဲ့ချုပ်တွင် တက်ကြွစွာလှုပ်ရှားခဲ့သည်။ ရန်ကုန်တိုင်း၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ်တွင် အဖွဲ့ချုပ်အဖွဲ့ဝင်တဦး အဖြစ် တာဝန်ယူခဲ့သည်။

၁၉၉၅-၉၆ ခုနှစ်၊ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်၏ခြံရွှေတွင် ပြုလုပ်သည့် ဟောပြောပွဲများသို့ မပျက်မကွက် တက်ရောက်ခဲ့သည်။ စစ်အစိုးရက ဟောပြောပွဲများကိုပိတ်ပင်လိုက်သော်လည်း ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် ၏ နေအိမ်သို့ ပုံမှန်ဝင်ထွက်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် စစ်ထောက်လှမ်းရေး၏ မျက်မှန်းကျိုးခံရသူတဦးဖြစ် လာခဲ့သည်။

၁၉၉၆ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလတွင် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်တွင် ကျောင်းသားလှုပ်ရှားမှုတရပ် ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။ ဦးမြရွှေသည် ထိုလှုပ်ရှားမှုကို တက်ကြွစွာ အားပေးကူညီခဲ့သည်။

စစ်ထောက်လှမ်းရေးက ထိုလှုပ်ရှားမှုများတွင် ပါဝင်ခဲ့သူများကို လိုက်လံဖမ်းဆီးရာတွင် ဦးမြရွှေလည်း ဖမ်းဆီးခံခဲ့ရသည်။ ထို့နောက် ရန်ကုန်တိုင်း မြောက်ပိုင်းခရိုင်တရားရုံးတွင် ထောင်ဒဏ် (၇) နှစ် ချမှတ်ခံ ရပြီး၊ အင်းစိန်ထောင်တွင် အကျဉ်းချခံရသည်။

၁၉၉၇ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ (၁၅) ရက်နေ့တွင် သာယာဝတီထောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့ခံခဲ့ရသည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ ၁၉၉၈ နှစ်ကုန်ပိုင်းတွင် ထောင်ပိုင်ဦးစင်းမြင့်သည် သာယာဝတီထောင်အတွင်း လှည့်လည် ကြည့်ရှုခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင် ဦးမြရွှေသည် သွားကိုက်ရောဂါကို အပြင်းအထန်ခံစားနေရသဖြင့်၊ ပုံစံမထိုင်ဘဲ လှဲလျောင်းနေသည်။ ထောင်ပိုင်က သူ့အား မလေးမစား ဆက်ဆံသည်ဟု ဆိုကာ ဦးမြရွှေအား တိုက်ခန်းအပြင်ဘက်ထုတ်၍၊ လူမဆန်စွာ အပြင်းအထန် ရိုက်နှက်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် ဒေါက်ဇြေကျဦးခတ်ခြင်း၊ အခြားအကျဦးသားများနှင့်သီးခြားခွဲထုတ်၍ တိုက်ပိတ်ခြင်းစသည့်ပြစ်ဒဏ်များ ပေးခဲ့သည်။

တိုက်ပိတ်ပြစ်ဒဏ်ပြီးဆုံးသည့်ကာလတွင် နိုင်ငံရေးအကျဦးသားများအား ချုပ်နှောင်ထားသည့်နေရာသို့ ပြန်မပို့ဘဲ၊ အခြားရာဇဝတ်သားများအကြားသို့ ပို့ဆောင်ခဲ့သည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ ဦးမြရွှေ၏ ကျန်းမာရေး မှာ သိသိသာသာ ပိုမို ဆိုးရွားလာခဲ့သည်။

နောက်ပိုင်းတွင် တကိုယ်လုံး အဖုအပိန်များထွက်လာခြင်း၊ ဝမ်းလျှာဝမ်းပျက်ခြင်းများဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။ ထို့ပြင် ကိုယ်အလေးချိန်ကျခြင်း၊ သွေးပေါင်ကျဆင်းခြင်း၊ အာဟာရချို့တဲ့ခြင်းတို့ကြောင့် ထောင်တွင်း ဆေးရုံသို့ မကြာခဏတက်ရောက် ကုသခဲ့ရသည်။

အာဏာပိုင်များက ထိရောက်သော ဆေးကုသမှုများမပေးခြင်းကြောင့် ၁၉၉၉ ခုနှစ်တွင် ဦးမြရွှေ၏ ကျန်းမာရေးအခြေအနေမှာ ဆိုးသည်ထက် ဆိုးရွားလာသည်။ အသက်အန္တရာယ် စိုးရိမ်ရသော အချိန် ရောက်မှ သာယာဝတီမြို့နယ်ဆေးရုံသို့ တင်ပို့ခဲ့သည်။ ဆေးရုံရောက်ပြီး ရက်ပိုင်းအကြာ ၁၉၉၉ ခုနှစ် ဖေပြီလ (၂၇) ရက်နေ့တွင် ထိုနေရာ၌ပင် သေဆုံးခဲ့သည်။

ထောင်အရာရှိများ။ ။

ထောင်ပိုင်ကြီး (တာဝန်ခံအရာရှိ)	ဦးစင်းမြင့်
ထောင်မှူး (တာဝန်ခံ)	ဦးအောင်မော်ဦး
ထောင်တာဝန်ခံဆရာဝန်	ဒေါက်တာအောင်သန်း

ဦးမြတ်သူ

ပဲခူးတိုင်း၊ တောင်ဂူမြို့နယ်ဇာတိဖြစ်သည်။
၁၉၉၇ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၁ ရက်နေ့တွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံခဲ့ရသည်။
၁၉၉၇ ခုနှစ်၊ မေလတွင် ကွယ်လွန်သည်။
ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၄၈) နှစ် ရှိပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ဦးမြတ်သူသည် တောင်ဂူမြို့နယ်၊ ကန္တိကျေးရွာအုပ်စု၊ ညောင်စခန်းကျေးရွာတွင် မွေးဖွားသည်။ မိဘများမှာ ဦးဖိုးဖူး၊ ဒေါ်ကြည်တို့ဖြစ်သည်။ မော်လမြိုင်ကောလိပ်တွင်ပညာသင်ယူ

ခဲ့သည်။ ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ် တက္ကသိုလ်ရွှေရတုအခါသမယတွင် ကျောင်းသားအခွင့်အရေးတောင်းဆိုသည့် လှုပ်ရှားမှုများတွင် ပါဝင်ခဲ့သဖြင့် ပညာသင်ခွင့် (၄) နှစ်ခန့် ရပ်ဆိုင်းခံခဲ့ရသည်။ ၁၉၇၃ ခုနှစ်တွင် နောက်ဆုံးနှစ်အတွက် ဆက်လက်ပညာသင်ခွင့်ရရှိပြီး B.Sc ဘွဲ့ရရှိခဲ့သည်။

၁၉၈၈ အရေးတော်ပုံ၌ တောင်ငူမြို့နယ်တွင် ကိုယ်တိုင်ဦးဆောင်လှုပ်ရှားခဲ့သည်။ တောင်ငူတွင် ပထမဦးဆုံး ချီတက်ဆန္ဒပြခဲ့သူဖြစ်သောကြောင့် ရဲစခန်းတွင် ထိန်းသိမ်းခြင်းခံခဲ့ရသည်။ နောက်တနေ့တွင် ပြန်လွတ်လာကာ အရေးတော်ပုံတွင် ဆက်လက် ပါဝင်ခဲ့သည်။

၁၉၈၈ ခုနှစ် နှစ်ကုန်ပိုင်း အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်၏ တောင်ငူမြို့နယ် စည်းရုံးရေးကော်မတီ စတင်ဖွဲ့စည်းရာတွင် ပါဝင်ခဲ့သည်။ ရွေးကောက်ပွဲအတွက် ပြည်သူ့လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်အမည်စာရင်း ပေးသွင်းရသည့်အချိန်၌ ဖမ်းဆီးခံခဲ့ရသည်။ အာဏာပိုင်တို့က ကိုမြတ်သူအား တရားမဝင်သစ်လုပ်ငန်းတွင် ပါဝင်ပတ်သက်သည်ဟု အကြောင်းပြပြီး ထိန်းသိမ်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ကိုယ်စားလှယ်လောင်း စာရင်း ပိတ်သည့် အချိန်ကုမ္ပဏီ ပြန်လွှတ်ပေးခဲ့သဖြင့် အမည်စာရင်း မပေးသွင်းခဲ့ရပါ။

တောင်ငူမြို့နယ်အဖွဲ့ချုပ်၏ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်တာဝန်ယူနေစဉ်၁၉၉၁ခုနှစ်အောက်တိုဘာလတွင်ထောက်လှမ်းရေး အမှတ် (၃) ၏ ခေတ္တဖမ်းဆီးစစ်ဆေးခြင်း ခံခဲ့ရသည်။

၁၉၉၇ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၁ ရက်နေ့တွင် ရဲ၊ စစ်တပ်၊ ထောက်လှမ်းရေးတပ်ဖွဲ့ဝင်များက ဦးမြတ်သူအပါအဝင် မြို့နယ်စည်းရုံးရေးအဖွဲ့ အဖွဲ့ဝင်အားလုံးကို ဖမ်းဆီး၍၊ အမှတ် (၃၉) ခြေလျင်တပ်ရင်းတွင် ချုပ်နှောင်ထားခဲ့သည်။ ထို့နောက် ၎င်းတို့အား ကရင်အမျိုးသားအစည်းအရုံး (ကေအင်န်ယူ)၏ တပ်ဖွဲ့များအား တိုက်ခိုက်သည့်စစ်ဆင်ရေးများတွင် အထမ်းသမား (ပေါ်တာ) အဖြစ် အသုံးပြုခဲ့သည်။ ထိုသို့ ပေါ်တာအဖြစ် လိုက်ပါခဲ့ရသူများမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

ဦးမြတ်သူ	ဥက္ကဋ္ဌ
ကိုမိုးမခ	(ဦးမြတ်သူ၏သား)
ဦးစောထွန်းနွယ်	ဒု-ဥက္ကဋ္ဌ
ဦးမောင်မောင်	ဒု-ဥက္ကဋ္ဌ
ဦးတင်မောင်ဝင်း	တွဲဘက်အတွင်းရေးမှူး
ဦးမြင့်သိန်း	ဘဏ္ဍာရေးမှူး
ဦးသက်ထွန်း	အဖွဲ့ဝင်
ဦးကျော်ဝင်း	အဖွဲ့ဝင်
ဦးတင်သောင်း	အဖွဲ့ဝင်
ဦးကျော်မြင့်	အဖွဲ့ဝင်
ဦးတင်ဝင်းကို	အဖွဲ့ဝင်
ဦးထွန်းတင်	အဖွဲ့ဝင်

ဦးတင်စိုး အဖွဲ့ဝင်
 ဦးဖေဝင်း အဖွဲ့ဝင်
 ဦးကျော်ကျော်ဝင်း အဖွဲ့ဝင်
 ဦးတင်မြင့်ထွေး အဖွဲ့ဝင်
 ဦးကျော်ကျော်လွင် အဖွဲ့ဝင်
 ဦးမင်းသူ အဖွဲ့ဝင်

စစ်အစိုးရတပ်များအတွက် လက်နက်ခဲယမ်း၊ ရိက္ခာများကို ရက်ပေါင်းများစွာ ထမ်းပိုးရသဖြင့် ပန်းတွင် ဒဏ်ရာရထားသူတိုင်း (ဓာတ်ပုံ Burma Issue)

ဒု-ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သူ ဦးစောထွန်းနွယ် (အသက် ၇၅ နှစ်ခန့်)၊ ဦးမင်းသူတို့နှစ်ဦးသည်ထိုသို့ပေါ်တာအဖြစ်ခိုင်းစေခံရစဉ် သေဆုံးခဲ့ကြသည်။

ရက်ပေါင်းများစွာကြာသည့်အခါ ဦးမြတ်သူသည်ဖမ်းဆီးခိုင်းစေခံရရာမှ ပြန်လွတ်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် ကျန်းမာရေးချို့တဲ့နေသည့်အတွက်ဂရုတစိုက်ဆေးဝါးကုသခံခဲ့ရသည်။

ထိုအချိန်တွင် အာဏာပိုင်များက တောင်ငူမြို့အတွင်းတွင် ဆက်ကြေး(ပေါ်တာကြေး)လိုက်လံကောက်ခံခဲ့သည်။ ပေါ်တာကြေးပေးရန် ပျက်ကွက်ပါက ပေါ်တာအဖြစ်ဖမ်းဆီး ပို့ဆောင်ခြင်း ခံရမည်ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း အသံချဲ့စက်ဖြင့် ကြေညာခဲ့သည်။ ထိုသို့ မြိမ်းခြောက် ကောက်ခံလာသည်

ကို မကြာမီကမှ ပေါ်တာအဖြစ် ပြန်လည်လွတ်မြောက်လာ ဦးမြတ်သူက လွန်စွာ ဒေါသထွက်ခဲ့သည်။ ဒေါသကို မထိန်းနိုင်သောကြောင့် ၎င်းတို့အသုံးပြုနေသည့် အသံချဲ့စက်ကို ရိုက်ချိုးဖျက်ဆီးပစ်ခဲ့သည်။

ထိုအခါဦးမြတ်သူသည် ဖမ်းဆီးခံရပြီး၊ ဝတ္တရားနှောင့်ယှက်မှု၊ အာဏာဖိဆန်မှု တို့ဖြင့် ထောင်ဒဏ်(၂)နှစ် ချမှတ်ခံခဲ့ရသည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ တောင်ငူထောင်တွင် အကျဉ်းကျခံနေရစဉ် သမံတလင်းပေါ်တွင် နေထိုင်အိပ်စက်ရခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပေါ်တာအဖြစ်အသုံးပြုခံရစဉ်က ရရှိခဲ့သော အတွင်းဒဏ်ရာများကြောင့် လည်းကောင်း ကျန်းမာရေး ချို့ယွင်းလာသည်။ အသည်းရောင်အသားဝါရောဂါလည်း ရရှိလာသည်။ ထောင်တွင်းဆေးဝါးကုသမှုညံ့ဖျင်းခြင်းကြောင့်ကျန်းမာရေးအခြေအနေတနေ့တခြား ဆိုးရွားလာသည်။ နောက်ဆုံးတွင် တောင်ငူမြို့နယ်ဆေးရုံသို့ အချိန်နှောင်းမှ ရောက်ရှိသွားပြီး ၁၉၉၇ ခုနှစ်၊ မေလတွင် သေဆုံးခဲ့ရသည်။

တောင်ငူအကျဉ်းထောင်

ကိုမြင့်ဆွေ

ရန်ကုန်တိုင်း၊ ဒလမြို့နယ် ဇာတိဖြစ်သည်။

၁၉၈၈ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာ (၂၄) ရက်နေ့တွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံခဲ့ရသည်။

၁၉၉၆ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ (၈) တွင် ကွယ်လွန်သည်။

ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၃၂) နှစ် ရှိပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ၁၉၈၈ ခုနှစ် ဒီမိုကရေစီအရေးတော်ပုံကာလတွင် တက်ကြွစွာ ပါဝင်လှုပ်ရှားခဲ့သူတဦးဖြစ်သည်။ ၁၉၈၈ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ (၂၄) ရက်နေ့တွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံခဲ့ရသည်။ အာဏာပိုင်များက ကိုမြင့်ဆွေအား အရေးတော်ပုံကာလအတွင်း ဒလမြို့နယ်ရဲစခန်းစီးနင်းရာတွင်ပါဝင်ခဲ့သည်ဟု စွပ်စွဲခဲ့သည်။ ၁၉၈၉ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ (၂၄) ရက်နေ့တွင် ထောင်ဒဏ် အနှစ် (၂၀) ချမှတ်ခြင်းခံခဲ့ရသည်။ ထို့နောက် ၁၉၈၉ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလတွင် အင်းစိန်ထောင်မှ သရက်ထောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့ခြင်းခံခဲ့ရသည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ ၁၉၉၆ ခုနှစ်၊ ဇွန်လတွင် ထောင်မှူးဦးခင်မောင်ဆွေနှင့် ကတောက်ကဆဖြစ်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် အာဏာပိုင်များက ကိုမြင့်ဆွေအား သရက်ထောင်၊ တိုက်အမှတ် (၄) တွင် စိတ်ရောဂါရနေသော အကျဉ်းသားတဦး၏အခန်းတွင် ထည့်သွင်းချုပ်နှောင်လိုက်သည်။

ကိုမြင့်ဆွေက အာဏာပိုင်များအား ၎င်း၏အခန်းဖော်သည် စိတ်ရောဂါသည်တဦးဖြစ်ကြောင်း၊ ၎င်းအား ရန်ပြုတိုက်ခိုက်မည်ကိုစိုးရိမ်ကြောင်း၊ ထိုသူနှင့်အတူနေရသဖြင့် ၎င်း၏အသက်အန္တရာယ်စိုးရိမ်ကြောင်း စသဖြင့် ထောင်အာဏာပိုင်များထံ အကြိမ်ကြိမ်တင်ပြခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း အာဏာပိုင်များက

လျစ်လျူရှုခဲ့သည်။ မကြာမီ တခန်းတည်း အကျဉ်းကျနေသူ စိတ်ရောဂါသည်က ကိုမြင့်ဆွေ၏ ဦးခေါင်းကို ထမ်းပိုးဖြင့် မသေမချင်းရိုက်သတ်ခဲ့သဖြင့် ကိုမြင့်ဆွေသည် ထိုနေရာ၌ပင် ပွဲချင်းပြီး သေဆုံးခဲ့ရသည်။

ထောင်အရာရှိများ။ ။

ထောင်ပိုင်ကြီး (တာဝန်ခံအရာရှိ)

ဦးဖရင်

ထောင်မှူး (တာဝန်ခံ)

ဦးခင်မောင်ဆွေ

✧ ✧ ✧ ✧ ✧ ✧

နိုင်အောင်လွန်း

၂၀၀၃ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လတွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံရသည်။

၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၂၈ ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။

ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၄၅) နှစ် ရှိပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ နိုင်အောင်လွန်းသည်ဦးဘိုကြီး၏ သားဖြစ်သည်။ မွန်ပြည်သစ်ပါတီတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။ (၁၉၉၅ ခုနှစ်မှစ၍ မွန်ပြည်သစ်ပါတီသည် စစ်အုပ်စုနှင့် အပစ်အခတ်ရပ်စဲထားသည်။)

၂၀၀၃ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လတွင် နိုင်အောင်လွန်းအပါအဝင် ၉ ဦးသည် ရန်ကုန်မြို့၌ ဖမ်းဆီးခြင်းခံရသည်။ ၎င်းတို့သည် စစ်အစိုးရခေါင်းဆောင်များကို လုပ်ကြံရန်ကြံစည်ခဲ့သည်။ တိုင်းပြည်ဆူပူရန် လုပ်ဆောင်သည်ဟု စွပ်စွဲခံရသည်။

၂၀၀၃ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၂၈ ရက်နေ့တွင် နိုင်ငံတော်ပုန်ကန်မှုပုဒ်မ ၂၂(၁)၊ ၃၈၆(၁) တို့ဖြင့် သေဒဏ်ချမှတ်ခြင်းခံခဲ့ရသည်။ ၎င်းတို့အားချမှတ်ထားသည့် သေဒဏ်စီရင်ချက်များမှာ မှားယွင်းနေသည်ဟု ရှေ့နေနှင့် အယူခံဝင်သဖြင့် မေလ ၁၄ ရက်နေ့တွင် သေဒဏ်မှ ထောင်ဒဏ်တသက်တကျွန်းသို့ ပြောင်းလဲခဲ့သည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ နိုင်အောင်လွန်းသည် အင်းစိန်အကျဉ်းထောင်အတွင်း ကျန်းမာရေးတဖြည်းဖြည်းဆုတ်ယုတ်လာသဖြင့် ထောင်ဆေးရုံ၊ အင်းစိန်မြို့နယ်ဆေးရုံတို့တွင် ဆေးကုသမှုခံယူခဲ့ရသည်။ ၂၀၀၅ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလဆန်းတွင် အပြင်းအထန် ဖျားနာခဲ့သဖြင့် ရန်ကုန်ပြည်သူ့ဆေးရုံကြီးသို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ စက်တင်ဘာ ၁၄ ရက်နေ့တွင် ဒီမိုကရက်တစ်မြန်မာ့အသံ (ဒီဗီဘီ) က နိုင်အောင်လွန်းတွင် အိတ်ချ်အိုင်စီပိုးတွေ့ရှိရကြောင်း အင်းစိန်အကျဉ်းထောင် သတင်းရပ်ကွက်ကိုကိုးကား၍ ကြေညာခဲ့သည်။

စက်တင်ဘာလ ၂၈ ရက်နေ့၊ နံနက် (၉:၀၀) နာရီခန့်တွင် သေဆုံးသွားခဲ့သည်။ အာဏာပိုင်များက မွန်ပြည်သစ်ပါတီကို နိုင်အောင်လွန်းသေဆုံးသည့်အကြောင်း အသိပေးခဲ့သည်။

နောက်တနေ့ ည (၁၀:၀၀) နာရီခန့်တွင် ထပ်မံခေါ်ယူပြီး တကြိမ်မုဒိမ်းကျင့်ကာ ည (၁၁:၀၀) နာရီခန့် တွင် ပြန်လည်ပို့ဆောင်ခဲ့သည်။ (ဖမ်းဆီးခံရသူတဦးဖြစ်သော မအေးမူသည်လည်း မုဒိမ်းကျင့်ခံခဲ့ရပြီး နောက်ဆုံးတွင် အကျဉ်းထောင်အတွင်း သေဆုံးခဲ့သည်။)

နောက်ဆုံးတွင် နော်သင်းစုတို့သည် ထားဝယ်အကျဉ်းထောင်သို့ ပို့ဆောင်ချုပ်နှောင်ခံခဲ့ရသည်။ ထောင်ဒဏ် (၅) နှစ်စီ ချမှတ်ခြင်း ခံခဲ့ရသည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ ဖမ်းဆီးစစ်ဆေးခံရသည့်အချိန်တွင်သာမက ထားဝယ်အကျဉ်းထောင်တွင်လည်း နည်း အမျိုးမျိုးဖြင့် နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်း ခံခဲ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် ၁၉၉၈ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၀) ရက်နေ့တွင် သေဆုံးသွားခဲ့သည်။

အာဏာပိုင်များက နော်သင်းစုသည် ကျန်းမာရေးမကောင်းသဖြင့် သေဆုံးခဲ့ရသည်ဟု သတင်းလွှင့်ခဲ့သည်။

မှတ်ချက်။ ။

- ၁) အကျဉ်းထောင်အာဏာပိုင်များက နော်သင်းစုကွယ်လွန်သည့်အကြောင်းကို မိသားစုသို့ အသိပေး အကြောင်းကြားခြင်း မရှိခဲ့ပါ။
- ၂) တပ်ခွဲမှူး ဗိုလ်ကြီးကျော်သူသည် ယခုအခါ ဒုဗိုလ်မှူးကြီးအဆင့်ဖြင့် တပ်မ (၄၄) တွင် တာဝန် ကျနေသည်။
- ၃) ဒုဗိုလ်ခင်မောင်ဇော်သည် ယခုအခါ အမှတ် (၁၀၄) ခြေလျင်တပ်ရင်းတွင် ဗိုလ်မှူးအဆင့်ဖြင့် ဒုတပ်ရင်းမှူးအဖြစ် တာဝန်ကျနေသည်။

ဦးညိုဝင်း

ကရင်ပြည်နယ်၊ ရွှေကျင်မြို့ဇာတိဖြစ်သည်။
၁၉၈၉ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ (၁၈) ရက်တွင် ဖမ်းဆီးခံရသည်။
၁၉၉၁ ခုနှစ်၊ မတ်လ (၈) ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။
ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၅၉) နှစ် ရှိပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ဦးညိုဝင်းသည် ဦးကျင်စွမ်း၊ ဒေါ်စန်းရင်တို့၏သားဖြစ်သည်။ ၁၉၃၂ ခုနှစ်၌ ကရင် ပြည်နယ်၊ ရွှေကျင်မြို့တွင် မွေးဖွားခဲ့သည်။ ၁၉၅၃ ခုနှစ် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် ‘အင်းဝ’ ကျောင်းဆောင် ‘သဟာယနှင့်စာဖတ်အသင်း’ အမှုဆောင်အဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

ကိုလိုနီပညာရေးစနစ် ဆန့်ကျင်ရေး၊ ကမောက်ကမ ပညာရေးစနစ် ဖျက်သိမ်းရေး၊ အမျိုးသားပညာရေး စနစ် ပေါ်ထွန်းရေး၊ ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေး၊ ပြည်တွင်းစစ်ရပ်စဲရေး စသည့် ကျောင်းသားထု၏ တခဲနက်

တောင်းဆိုလှုပ်ရှားမှုများတွင် ဦးဆောင်ပါဝင်ခဲ့သည်။

၁၉၅၄ ခုနှစ်မှ ၁၉၆၀ ခုနှစ်အထိ ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ကျောင်းသားသမဂ္ဂများအဖွဲ့ချုပ် (ဗကသ) တွင် အမှုဆောင်တဦးဖြစ်သည်။ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများသမဂ္ဂ (တကသ) အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး၊ ကျောင်းသားညီညွတ်ရေးတပ်ဦး ဥက္ကဋ္ဌ စသည့်တာဝန်များလည်း ပေးအပ်ခံခဲ့ရသည်။

၁၉၆၃ ခုနှစ်တွင် လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးလှုပ်ရှားမှုကြောင့် ဖမ်းဆီးခြင်းခံခဲ့ရပြီး (၂) နှစ်ခန့် အကျဉ်းကျခံခဲ့ရသည်။ ၁၉၆၈ ခုနှစ်တွင် ထပ်မံ ဖမ်းဆီးထိန်းသိမ်းခြင်းခံခဲ့ရပြီး (၁) နှစ်ကျော်ကြာအောင် အကျဉ်းချခံခဲ့ရသည်။

၁၉၈၈ ဒီမိုကရေစီအရေးတော်ပုံကာလတွင် ‘စစ်ပြီးခေတ်နှင့် လွတ်လပ်ရေးခေတ် ကျောင်းသားဟောင်းများ’ အဖွဲ့မှ ပါဝင်လှုပ်ရှားခဲ့သည်။ နယ်ဒေသအချို့တွင် စစ်အာဏာရှင်ဆန့်ကျင်ရေး တရားပွဲများ လှည့်လည်ဟောပြောခဲ့သည်။ နိုင်ငံရေးပါတီများ တည်ထောင်ခွင့်ရသည့်အခါတွင် ပြည်သူ့တိုးတက်ရေးပါတီ၏ တွဲဘက်အတွင်းရေးမှူး၊ ဒီမိုကရေစီမဟာမိတ်များအဖွဲ့ချုပ် (ဒမဖ) ၏ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးတာဝန်များကို ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။

၁၉၈၉ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ (၁၈) ရက်နေ့တွင် ဖမ်းဆီးခံခဲ့ရသည်။ ထို့နောက် ၁၉၇၅ ခုနှစ်၊ နိုင်ငံတော်အား နှောင့်ယှက် ဖျက်ဆီးလို့သူများ၏ ဘေးအန္တရာယ်မှ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်သည့် ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၀ (က) ဖြင့် အင်းစိန်ထောင်တွင် ထိန်းသိမ်းခြင်းခံခဲ့ရသည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ ၁၉၉၁ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလကုန်ပိုင်းတွင် လည်ချောင်းနာပြီး ပါးစောင်တွင် အကျိတ်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ရေလုံလောက်စွာ မသုံးရ၊ မချိုးရသဖြင့် အပူအောင်းပြီး အနာများပေါက်ခဲ့သည်။ ဆေးဝါးကုသမှုလည်း မရှိသဖြင့် အနာတွင် ပြည်တည်လာခဲ့သည်။ အစာမစားနိုင်၊ ရေမသောက်နိုင်တော့သည့်အချိန်တွင် ထောင်အာဏာပိုင်များက ထောင်ပြင်ပရှိဆေးရုံသို့ တက်ရောက်ကုသခွင့်ပေးခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ၁၉၉၁ ခုနှစ်၊ မတ်လ (၁) ရက်နေ့တွင် အင်းစိန်ဆေးရုံသို့ ရောက်ခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင် ရောဂါမှာ အတော် ကျွမ်းနေပြီဖြစ်သည်။ ဆေးရုံရောက်ပြီးတစ်ပတ်အကြာမတ်လ(၈)ရက်နေ့တွင်ဦးညိုဝင်းသေဆုံးခဲ့သည်။

မှတ်ချက်။ ။ စစ်အစိုးရသည် ဦးညိုဝင်း အပါအဝင် ပြည်သူ့တိုးတက်ရေးပါတီမှ ခေါင်းဆောင်များအား အပြီးတကြီးထား၍ ဆက်ဆံခဲ့သည်။ ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင် အဖွဲ့ဝင်များဖြစ်သည့် ဦးခင်မောင်မြင့်၊ ဦးကင်းစိန်တို့လည်း အကျဉ်းထောင်တွင်းပင် သေဆုံးခဲ့ကြရသည်။

ထောင်အရာရှိများ။ ။

ထောင်ပိုင်ကြီး (တာဝန်ခံအရာရှိ)	ဦးအုန်းဖေ
ထောင်မှူး (တာဝန်ခံ)	ဦးပြုံးချို
ထောင်တာဝန်ခံဆရာဝန်	ဒေါက်တာစိုးကြည်

‘ Obyefcif’

တစ်ပွင့်ချွေလည်း နှစ်ပွင့်ဝေမြဲ
တစ်ဖူးချွေလည်း နှစ်ဖူးဝေမြဲ
ဖူးပွင့်ဝံ့ဝေ ဘယ်လိုချွေလည်း
ကြွေပျက်မကုန် ...
ပွင့်လန်းထုံသင်း တို့ပန်းခင်းသည် ...
ကမ္ဘာတည်သရွေ့ မွေးလိမ့်မည်။ ။

— ညံဇံ (အလွမ်းစာ အလွမ်းကဗျာ ၅)

ကိုညွန့်ဇော်

ဧရာဝတီတိုင်း၊ ဟင်္သာတမြို့နယ်ဇော်တော်ဖြစ်သည်။
၁၉၉၁ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လတွင် အဖမ်းခံရသည်။
၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ (၁) ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။
ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၃၅) နှစ် ရှိပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ၁၉၆၅ ခုနှစ်၌ ဧရာဝတီတိုင်း၊ ဟင်္သာတမြို့နယ် ပတ္တမြားရပ်ကွက်တွင် မွေးဖွားသည်။ မိဘများမှာ ဦးလေးညွန့်၊ ဒေါ်တင်ကြည်တို့ဖြစ်သည်။ ပုသိမ်ဒီဂရီကောလိပ်တွင် တက်ရောက်ခဲ့ပြီး၊ ၁၉၈၇ ခုနှစ်တွင် သိပ္ပံဘွဲ့ကို သင်္ချာဘာသာဖြင့် ရရှိခဲ့သည်။

၁၉၈၈ ခုနှစ်စစ်အာဏာသိမ်းပြီးချိန်တွင် နယ်စပ်ဒေသသို့ ထွက်ခွာခဲ့သည်။ မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာကျောင်းသားများ ဒီမိုကရက်တစ်တပ်ဦး (ABSDF) စတင်ဖွဲ့စည်းစဉ်က ပါဝင်ခဲ့သည်။

၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်တွင် ပြည်တွင်းဆက်သွယ်ရေးတာဝန်ဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံတွင်း သို့ပြန်လည်ဝင်ရောက်ခဲ့သည်။

ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာကျောင်းသားသမဂ္ဂများအဖွဲ့ချုပ်၏ ဟင်္သာတခရိုင် စည်းရုံးရေးတာဝန်ခံအဖြစ် ပါဝင်လှုပ်ရှားခဲ့သည်။ ဟင်္သာတမြို့နယ် လူ့ဘောင်သစ်ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီ၊ စည်းရုံးရေးကော်မတီတွင်လည်း တာဝန်ယူခဲ့သည်။

၁၉၉၁ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လတွင် စစ်ထောက်လှမ်းရေးက ကိုညွန့်ဇော်အား ဖမ်းဆီးခဲ့သည်။ တရားမဝင်အသင်းအပင်းများနှင့် ဆက်သွယ်မှု ပုဒ်မ (၁၇/၁) ဖြင့် ထောင်ဒဏ် (၇) နှစ်ချမှတ်ခြင်း ခံခဲ့ရသည်။

၁၉၉၆ ခုနှစ်တွင် အင်းစိန်ထောင်အတွင်းမှ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများ၏ အခြေအနေကို ကုလသမဂ္ဂသို့ တင်ပြရန်ကြိုးစားခြင်း၊ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် ရွှေရတုမဂ္ဂဇင်း ထုတ်ဝေခြင်းတို့ကြောင့် ကိုညွန့်ဇော်အပါ

အဝင် နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသား (၂၂) ဦးအား အာဏာပိုင်တို့က အရေးယူခဲ့သည်။ ကိုညွန့်ဇော်သည် ပုဒ်မ (၅)(င) ဖြင့် ထောင်ဒဏ် (၇) နှစ် ထပ်မံ ကျခံခဲ့ရသည်။ ၁၉၉၇ နိုဝင်ဘာလ (၁၅) ရက်နေ့တွင် သာယာဝတီထောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့ခြင်း ခံခဲ့ရသည်။

စစ်အစိုးရများ မအုပ်ချုပ်မီက
မြန်မာနိုင်ငံရှိ အကျဉ်းသားများသည်
စာပေဖတ်ရှုရေးသားခွင့်များ
အပြည့်အဝ ရရှိခဲ့ ကြသည်။

အကျဉ်းသားများသည် စာဖတ်ခန်းသို့ လာရောက်၍ ဤသို့ အားတက်သရော စာပေများကို ဖတ်ရှု ဖေ့သုတ ရှာဖွေလေ့လာကြ၏။ (၁၉၄၈ - ၆၂)

သေဆုံးပုံ။ ။ အကျဉ်းထောင်များတွင် သောက်သုံးရေ မသန့်ရှင်းမှုကြောင့် ၁၉၉၉ ခုနှစ် ဇူလိုင်လတွင် အသည်းရောဂါဖြစ်ခဲ့သည်။ ဝမ်းကိုက်ရောဂါလည်း အပြင်းအထန် ခံစားခဲ့ရသည်။ ထို့နောက် သွေးဝမ်း သွားလာခဲ့သဖြင့် ဆေးပြောင်းလဲ၍ တိုက်ခဲ့သည်။

ထောင်ဆရာဝန်ဒေါက်တာအောင်သန်းက အဆုတ်ရောဂါ (တီဘီ) ဟုဆိုကာ ဆေးပြောင်းလဲပြီး တိုက်ခဲ့ ပြန်သည်။ စက်တင်ဘာလခန့်တွင်ဝမ်းဗိုက်ညာဖက်ပိုင်းအောင့်လာသည်။ ဝမ်းဗိုက်တပြင်လုံးမောင်းတက် လာခဲ့သည်။

ထိုအခြေအနေတွင် ဆရာဝန်က ကိုညွန့်ဇော်တွင် ကင်ဆာရောဂါဖြစ်ပွားနေသည် ဟုဆိုကာ ကင်ဆာ ရောဂါနှင့် ပတ်သက်သည့်ဆေးများ တိုက်ခဲ့ပြန်သည်။ ထိုသို့ ကင်ဆာဆေးများတိုက်ပြီး (၂) လ ခန့် အကြာ ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ် ဇန်နဝါရီလ (၁) ရက်နေ့တွင် သေဆုံးခဲ့သည်။

စစ်ဆေးတွေ့ရှိချက်။ ။ ကိုညွန့်ဇော် ကွယ်လွန်ပြီးနောက် ရင်ခွဲစစ်ဆေးရာတွင် ထောင်ဆရာဝန် မှတ် ချက်ပေးသကဲ့သို့ ကင်ဆာရောဂါမဟုတ်ဘဲ အသည်းခြောက်ရောဂါ ဖြစ်ကြောင်း သိရှိရသည်။

ထောင်အရာရှိများ။ ။

ထောင်ပိုင်ကြီး (တာဝန်ခံအရာရှိ)	ဦးဝင်းမြင့်
ထောင်မှူး (တာဝန်ခံ)	ဦးတင်ထွန်း
တာဝန်ခံဆရာဝန်	ဒေါက်တာအောင်သန်း

ဦးဦးသာထွန်း

ရခိုင်ပြည်နယ်၊ မြောက်ဦးမြို့ဇာတိဖြစ်သည်။
၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်၊ မတ်လ (၇) ရက်နေ့တွင် အဖမ်းခံရသည်။
၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်၊ ဩဂုတ်လ (၁၄) တွင် ကွယ်လွန်သည်။
ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၈၂) နှစ် ရှိပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ရခိုင်ပြည်နယ်၊ မြောက်ဦးမြို့ဇာတိဖြစ်သော ဦးဦးသာထွန်းသည် ၁၉၁၇ နိုဝင်ဘာ ၂၃ ရက်နေ့တွင် မွေးဖွားသည်။ ရခိုင်-မြန်မာ ပဏ္ဍိတ်တဦးဖြစ်ပြီး၊ သမိုင်းသုတေသီ ဆရာကြီးလည်း ဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့်ပတ်သက်၍ အထူးလေ့လာလိုက်စားခဲ့သူတစ်ဦးလည်း ဖြစ်သည်။

၁၉၈၈ ခုနှစ်နောက်ပိုင်း နိုင်ငံရေးပါတီများ ထူထောင်ခွင့်ရသောအခါ ရခိုင်ဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်တွင် တာဝန် ယူခဲ့သည်။ ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ် ပါတီစုံအတွေ့တွေ ရွေးကောက်ပွဲတွင် ရခိုင်ပြည်နယ်၊ ကျောက်တော်မြို့ မဲဆန္ဒနယ် အမှတ်(၁) မှ ပြည်သူ့လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်လောင်းတဦးဖြစ်သည်။

မင်းပြားမြို့နယ်၊ပြားချောင်းကျေးရွာတွင်ဟောပြောပွဲပြုလုပ်ခဲ့ပြီးမကြာမီတွင်အာဏာပိုင်များကဦးဦးသာ ထွန်းအား ဖမ်းဆီးခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ရွေးကောက်ပွဲတွင် ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ခွင့် မရခဲ့ပါ။

ထို့နောက် ၁၉၅၀-ပြည့်နှစ်၊ အရေးပေါ်စီမံမှုအက် ဥပဒေ ပုဒ်မ ၅ (ည) ဖြင့် ထောင်ဒဏ် (၃) နှစ် ချမှတ် လိုက်သည်။ ထို့နောက် စစ်တွေအကျဉ်းထောင်သို့ ပို့ဆောင်ခဲ့သည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ ဦးဦးသာထွန်းသည် အသက်အရွယ်ကြီးရင့်ခြင်း၊ စစ်တွေထောင်တွင် အစားအစာညံ့ဖျင်း ခြင်း၊ ဆေးဝါးကုသမှု မလုံလောက်ခြင်းတို့ကြောင့် ကျန်းမာရေး ချို့ယွင်းလာသည်။ ဖမ်းဆီးခံရပြီး (၅) လကြာ ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ် ဩဂုတ်လ (၁၄) ရက်နေ့၌ စစ်တွေအကျဉ်းထောင်တွင် သေဆုံးသွားခဲ့သည်။

မှတ်ချက်။ ။ ၁၉၉၄ မတ်လတွင် ပြည်ပအခြေစိုက် ဧရာဝတီသတင်းဌာနက အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့်ထုတ် ဝေသော “Death in Custody” (အကျဉ်းထောင်ထဲမှ အာဇာနည်များ) စာအုပ်တွင် ဦးဦးသာထွန်း သေဆုံး ရခြင်းမှာ ထောင်ထဲတွင် လုံလောက်သော ဆေးဝါးနှင့် ဂရုစိုက်မှုကို မရရှိခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည် ဟု ဖော်ပြခဲ့သည်။

စစ်အစိုးရက ထိုစာအုပ်ပါအချက်များနှင့်ပတ်သက်၍ The truth အမည်ရှိ ဆောင်းပါးများရေးသားထုတ် ပြန်၍ အောက်ပါအတိုင်း တုန့်ပြန်ခဲ့သည်။

... ဦးဦးသာထွန်းသည် စစ်တွေထောင်တွင် အကျဉ်းကျခံနေရစဉ် ဦးခေါင်းတွင် သွေးမတိတ်သည့် ရောဂါ (cerebral haemorrhage) ဖြင့် အကျဉ်းထောင်ဆေးရုံတွင် သေဆုံးခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ထောင်ဆေးရုံတွင် ကုသမှုပေးခဲ့သဖြင့်လုံလောက်သည့်ဆေးကုသမှုမရသဖြင့် သေဆုံးခဲ့သည်ဟူသောစွပ်စွဲချက်မှာ မှားယွင်း

နေကြောင်း၊ သို့သော်လည်း ထိုရောဂါမှာ ရှိတ်တရက် သေဆုံးတတ်ကြောင်း ... စသဖြင့် ပြန်လည်ချေပ ခဲ့သည်။

ဦးစိုင်းဖတ်သန်း

ရှမ်းပြည်နယ်ဇာတိဖြစ်သည်။
၂၀၀၂ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ (၁၁) ရက်နေ့တွင် ဖမ်းဆီးခံရသည်။
အဖမ်းခံရပြီး (၁) လအကြာတွင် ကွယ်လွန်သည်။
ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၆၄) နှစ် ဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ၁၉၈၈ ခုနှစ် ဒီမိုကရေစီရေးလှူထုလှုပ်ရှားမှုကာလ၌ ရှမ်းပြည်နယ်တွင် ဦးဆောင် ပါဝင်လှုပ်ရှားခဲ့သည်။

အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ် ဖွဲ့စည်းရာ၌၊ ရှမ်းပြည်နယ် စည်းရုံးရေးအဖွဲ့ အဖွဲ့ဝင်အဖြစ် ပါဝင်ခဲ့သည်။ ၁၉၉၇ ခုနှစ်တွင် အဖွဲ့ချုပ်၏ ရှမ်းပြည်နယ်စည်းရုံးရေးအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌ တာဝန် ပေးအပ်ခဲ့ရသည်။

ကျိုင်းတုံဒေသရှိ ရှမ်းလယ်သမားများနှင့် တွေ့ဆုံပြီး တာဝန်ကျေပမ်းကိစ္စများကို ဆွေးနွေးခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် စစ်ထောက်လှမ်းရေးက ဦးစိုင်းဖတ်သန်းအား အကြိမ်ကြိမ် ခေါ်ယူစစ်ဆေး၊ ခြိမ်းခြောက်ခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း ဦးစိုင်းဖတ်သန်းက ကျိုင်းတုံဒေသရှိ ပြည်သူလူထုနှင့်ထိတွေ့ခြင်း၊ အဖွဲ့ချုပ်၏ စည်းရုံးရေးလုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက်ခြင်းတို့ကို အဆက်မပြတ် ပြုလုပ်ခဲ့သည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ ၂၀၀၂ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ (၁၁) ရက်နေ့၊ ည (၁၀)နာရီခန့်တွင် အမှတ် (၂၂) ထောက်လှမ်းရေးတပ်မှ ဗိုလ်ကြီး မင်းသူအောင်၊ တပ်ကြပ်ကြီးမောင်ကျော်၊ သတင်းတပ်ဖွဲ့ အဖွဲ့ဝင်များ၊ ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များ၊ ရယကအဖွဲ့ဝင်များက ဦးစိုင်းဖတ်သန်းအား ၎င်း၏နေအိမ်တွင် သွားရောက်ဖမ်းဆီးခဲ့သည်။ ကျိုင်းတုံမြို့နယ် အဖွဲ့ချုပ် ဥက္ကဋ္ဌ စောနန္ဒီလည်း ထိုအချိန်က အဖမ်းခံခဲ့ရသည်။ ထို့နောက် အာဏာပိုင်များက ၎င်းတို့ကို အမှတ် (၂၂) စစ်ထောက်လှမ်းရေးစခန်း၌ ချုပ်နှောင်ပြီး စစ်ဆေးမေးမြန်းကြသည်။

စက်တင်ဘာ (၂၅) ရက်နေ့တွင် ဦးစိုင်းဖတ်သန်း၏ မိခင်ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။ စက်တင်ဘာ (၂၆) ရက်နေ့တွင် ဦးစိုင်းဖတ်သန်းသည် မိခင်၏ဈာပနသို့ သွားရောက်ခွင့်ရခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင် ကျန်းမာရေး အခြေအနေ ကောင်းမွန်လျက်ရှိသည်။ ထို့နောက် ဦးစိုင်းဖတ်သန်းသည် ကျိုင်းတုံမြို့ အကျဉ်းထောင်သို့ ပို့ဆောင်ခံရသည်။

ထောင်သို့ရောက်ပြီးမကြာမီတွင် ဦးစိုင်းဖတ်သန်း၏ကျန်းမာရေး ချို့ယွင်းလာသည်။ အောက်တိုဘာလ (၁၀) ရက်နေ့တွင် အာဏာပိုင်များက ဦးစိုင်းဖတ်သန်းအား ဆေးရုံသို့ ပို့ဆောင်ခဲ့သည်။ လမ်းမလျှောက်

နိုင်တော့သည် ဦးစိုင်းဖတ်သန်းအား ထမ်းစင်ဖြင့်သယ်ယူရသည်။

ထိုနေ့ ညနေ (၅) နာရီတွင် ဦးစိုင်းဖတ်သန်း၏ ကျန်းမာရေးအခြေကို နေအိမ်သို့ အကြောင်းကြားသဖြင့် မိသားစုက သွားရောက်ကြည့်ရှုခွင့် ရခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း ဦးစိုင်းဖတ်သန်းသည် စကားပြောဆိုနိုင်ခြင်း မရှိတော့ပေ။

ထိုညတညလုံး မိသားစုက လိုအပ်သောဆေးဝါးများရှာဖွေ၍ ဂရုတစိုက် ကုသခဲ့သည်။ နောက်တနေ့ (၂၀၀၂ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ (၁၁) ရက်နေ့) နံနက် (၇း၃၈) နာရီတွင် ကျိုင်းတုံမြို့ပြည်သူ့ဆေးရုံတွင် ကွယ်လွန်သည်။

စစ်ဆေးတွေ့ရှိချက်။ ။ ဦးစိုင်းဖတ်သန်း၏ ညာဘက်နံစောင်းတွင် အပြင်းအထန် ဖိခံထားရသည့် ဒဏ်ရာများကို တွေ့ရသည်။ ဦးနှောက်အတွင်း ရေများရောက်နေခြင်း၊ အသည်းခြောက်လျက်ရှိခြင်း၊ အူများဝါထိန်နေခြင်း စသည်တို့ကို ခွဲစိတ်စစ်ဆေးတွေ့ရှိရသည်။ ဆရာဝန်၏ ဆေးစာ၌ ဦးနှောက်တွင်း သို့ ငှက်ဖျားပိုးရောက်နေသည်၊ အသည်းရောင်အသားဝါရောဂါ ဖြစ်သည် စသဖြင့် မှတ်ချက်ရေးသားထားသည်။

မှတ်ချက်။ ။ ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ (၁၄) ရက်နေ့တွင် စောနန္ဒီ (ဦးစိုင်းဖတ်သန်းနှင့်အတူ ဖမ်းဆီးအကျဉ်းချခံခဲ့ရသူ၊ ကျိုင်းတုံမြို့နယ် အဖွဲ့ချုပ်ဥက္ကဋ္ဌ) က ဒီမိုကရက်တစ်မြန်မာ့အသံ (ဒီပီဘီအသံလွှင့်ဌာန)ကို အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြခဲ့သည်။

“...ညအချိန်မှာ ထောက်လှမ်းရေးအမှတ်(၂၂)က ကျနော်နဲ့ ဦးစိုင်းဖတ်ကို နေအိမ်ကနေ လာခေါ်သွားပါတယ်။ သူတို့ တပ်စခန်းမှာ (၁) ရက် အတူနေရပြီး နောက်တရက်မှာတော့ ကျနော်တို့ နှစ်ယောက်ကို သီးခြားစီ ခွဲထားလိုက်ပါတယ်။ အဲဒီမှာထားတုန်းက ကျနော်တို့ကို အစားအသောက် ကောင်းကောင်း ကျွေးပါတယ်။ မနက်မှာ လက်ဖက်ရည်နဲ့ ထမင်းကြော်၊ နေ့လည်မှာ ထမင်းနဲ့ ဟင်းပေါ့ဗျာ။

ဒီလိုနဲ့ ထောင်ကို သွားပို့မယ့်နေ့ကျတော့ ကျနော်တို့ကို ကျွေးနေကျနေ့လည်စာ ပို့မလာတော့ဘဲ လက်ဖက်ရည် လာတိုက်ပါတယ်။ ကျနော် စိတ်ထဲမှာတော့ ကျွေးနေကြအတိုင်း မဟုတ်တော့ ဒါက ထူးခြားနေတယ်ဆိုပြီး ကျနော် မသောက်ဘဲ သွန်ပစ်လိုက်ပါတယ်။ အဲဒီအခါ ကျနော်ရဲ့စိတ်မှာ ဦးစိုင်းဖတ်အတွက် ချက်ချင်း စိတ်ပူမိတယ်။ အဲ ညနေ ထောင်ကိုလည်းရောက်ရော ကျနော်တို့နှစ်ယောက် ပြန်ဆိုကြပါတယ်။ အဲဒီမှာ ကျနော်က သူတို့တိုက်တဲ့ လက်ဖက်ရည်ကို သောက်လားလို့ ဦးစိုင်းဖတ်ကို မေးဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ သူကလည်း ထမင်းစားချိန်ရောက်တော့ ဆာလွန်းတော့ သောက်တယ်လို့ ဖြေပါတယ်။ အဲဒီမှာမှ သူသိလိုက်ပါတယ်။ ထောက်လှမ်းရေးတပ်မှတ်တိုက်တဲ့ လက်ဖက်ရည်မှာ ဆေးခတ်ထားတယ် ဆိုတာကိုပေါ့။

ဒီလိုနဲ့ အတူနေပြီး တပတ်လောက်အကြာမှာ ဦးစိုင်းဖတ် တကယ်နေမကောင်း ဖြစ်လာပါတယ်။

ထောင်တာဝန်ရှိသူတွေကလဲ ဆေးကျ၊ ဆေးလာ ထိုးပေးပါတယ်။ ကျနော်လည်း သူ့ကို တော်တော်ကို ပြုစုခဲ့ရပါတယ်။ နောက် တပတ်လောက်ကြာတော့ သူ စကားမပြောနိုင်လောက်အောင်ကို အခြေအနေ ဆိုးခဲ့ပါတယ်။ ကျနော်က ဆေးရုံကို ပို့ပေးဖို့ပြောတော့ ထောင်ပိုင်တွေက ကျနော်တို့မှာ စောင့်ပေးတဲ့ တာဝန်ပဲ ရှိတာပါ။ ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့က လာယူသွားမှ ရမှာပါလို့ ပြောပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့ ထောက်လှမ်းရေးတွေ ရောက်လာပြီး သူ့ကို ဆေးရုံ ယူသွားလိုက်ပြီးနောက်ပိုင်း သူ ဆုံးသွားပြီလို့ သာ စိတ်မကောင်းစွာနဲ့ ကျနော် ကြားခဲ့ရပါတယ်။ ...”

ကျိုင်းတုံ အကျဉ်းထောင်အဝင် မြင်ကွင်း

စောအယ်သား

ရောဝတီတိုင်း၊ ဘိုကလေးမြို့နယ်ဇာတိဖြစ်သည်။
 ၁၉၉၁ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလတွင် ဖမ်းဆီးခံခဲ့ရသည်။
 ၁၉၉၈ ခုနှစ်၊ မေလတွင် ကွယ်လွန်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ စောအယ်သားသည် စောရင်သစ်ကဲ့သို့ပင် ၁၉၉၁ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ဘိုကလေးအရေးအခင်းတွင် ဖမ်းဆီးခြင်း ခံခဲ့ရသော ကျေးလက်ဒေသမှ ကရင်တိုင်းရင်းသား လူငယ်တဦး ဖြစ်သည်။ မတရားအသင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၇/၁ ဖြင့် ထောင်ဒဏ် (၁၀) နှစ် ချမှတ်ခြင်းခံရပြီး၊ မြင်းခြံ ထောင်သို့ ပို့ဆောင်ခံခဲ့ရသည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ မိသားစုက အစားအစာ ဆေးဝါးများပေးအပ်ရန် ထောင်ဝင်စာ သွားရောက်တွေ့ဆုံမှု မပြုနိုင်ခြင်း၊ အကျဉ်းထောင်အတွင်းကျွေးမွေးသော အစားအစာများတွင် အာဟာရမပြည့်ဝခြင်း၊ ဆေးဝါး

သတင်းထောက် အဖြစ်လည်းကောင်း၊ လက်ထောက်အယ်ဒီတာအဖြစ်လည်းကောင်း ဆောင်ရွက် ခဲ့သည်။ တက္ကသိုလ်ကျော်စောလင်း ကလောင်အမည်ဖြင့် ဗိုလ်တထောင်သတင်းစာ၊ ရှေ့သို့စာစောင်၊ ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်းတို့တွင် အားကစား ဆောင်းပါးများ၊ လူထုအကျိုးပြုစာပေများ၊ ဘာသာပြန်စာပေများ ရေးသားခဲ့သည်။ ထင်ရှားသောဆောင်းပါးမှာ ‘ချိန်ခါနာရီ’၊ ‘ချင်း-မြန်မာချစ်ကြည်ရေး’ဆောင်းပါးတို့ ဖြစ်သည်။

စာပေဗိမာန်မှနှုတ်ထွက်ပြီးနောက်ပိုင်းတွင်ပြင်ပစီးပွားရေးလုပ်ငန်းများလုပ်ကိုင်ပြီးမိသားစုဘဝရပ်တည် ရေးအတွက် ရုန်းကန်ခဲ့စဉ်က အာဏာပိုင်များ၏ ခေါ်ယူစစ်ဆေးခြင်းများကို မကြာခဏ ခံခဲ့ရသည်။

၁၉၈၈ ခုနှစ် ဒီမိုကရေစီရေးအထွေထွေ လှုပ်ရှားမှုကြီးအတွင်း လူငယ်ကျောင်းသားများအား လမ်းညွှန် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ခြင်း၊အားပေးကူညီခြင်းများဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ထို့နောက်အမျိုးသားဒီမိုကရေစီ အဖွဲ့ချုပ်သို့ဝင်ရောက်ခဲ့သည်။၁၉၉၀မေလရွေးကောက်ပွဲတွင်မကွေးတိုင်း၊ထီးလင်းမြို့နယ်ပြည်သူ့လူထု က ဦးစောဝင်းကို ပြည်သူ့လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ရွေးချယ် တင်မြှောက်ခဲ့သည်။

ရွေးကောက်ပွဲကျင်းပပြီးစီးခဲ့သော်လည်းစစ်အစိုးရသည်ပြည်သူ့ကိုယ်စားလှယ်များသို့ အာဏာအပ်နှင်း ခြင်း မရှိခဲ့သည့်အပြင် ပြည်သူ့ကိုယ်စားလှယ်များအား ဖမ်းဆီးခဲ့သည်။ ဦးစောဝင်းလည်း ဖမ်းဆီးခံခဲ့ရ သည်။ ၁၉၉၁ ခုနှစ် ဧပြီလ (၂၃) ရက်နေ့တွင် ဦးစောဝင်းသည် ပြည်သူ့ပိုင်ပစ္စည်း အလှူသုံးစားပြုမှု၊ ပုဒ်မ ၆ (၁)၊ အရေးပေါ်စီမံမှုအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၅ (ည) တို့ဖြင့် ထောင်ဒဏ် (၁၁) နှစ် ချမှတ်ခြင်းခံခဲ့ရသည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ ဦးစောဝင်းသည် အင်းစိန်ထောင်၊ သာယာဝတီထောင်တို့တွင် ချုပ်နှောင်ခံခဲ့ရသည်။ သာယာဝတီတွင် ၁၉၉၅ ခုနှစ် ဇူလိုင်လမှစ၍ ပန်းနာရင်ကျပ်ရောဂါ စတင်ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ ၁၉၉၈ ခုနှစ် တွင် ပန်းနာရင်ကျပ်၊ သွေးတိုး ရောဂါများဆိုးဆိုးရွားရွား ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ ဩဂုတ်လ (၅) ရက်နေ့တွင် သာယာဝတီခရိုင်ဆေးရုံသို့ တက်ရောက် ကုသခွင့် ရခဲ့သော်လည်း ဆေးရုံတက်ပြီး (၂) ရက်အကြာ ဩဂုတ်လ (၇) ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။

မှတ်ချက်။ ။ စစ်အစိုးရက ဦးစောဝင်းအား လွှတ်ပေးမည်ဟု ၁၉၉၂ ခုနှစ်တွင်တကြိမ်၊ ၁၉၉၅ ခုနှစ် တွင်တကြိမ် ပြောဆို ကမ်းလှမ်းခဲ့သော်လည်း လွှတ်ပေးခဲ့ခြင်း မရှိပါ။

ထောင်အရာရှိများ။ ။
ထောင်ပိုင်ကြီး (တာဝန်ခံအရာရှိ) ဦးဝင်းမြင့်
ထောင်မှူး (တာဝန်ခံ) ဦးတင်ထွန်း
ထောင်တာဝန်ခံဆရာဝန် ဒေါက်တာအောင်သန်း

“---ကျနော် မမွေနိုင်တဲ့အချက်ကတော့ အဖေဟာ ကျနော်တို့ ညီအကို မောင်နှမတွေကို သမိုင်းနှင့် မိတ်ဆက်ပေးခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ အထူးသဖြင့်ကျောင်းသားလှုပ်ရှားမှုသမိုင်းများကို မိတ်ဆက်ပေးခဲ့ခြင်း

ဖြစ်ပါတယ်။ တောတောင် သဘာဝရှုခင်းများဖြင့် သာယာလှပတဲ့ ကျနော်တို့တိုင်းပြည်ဟာ နှိပ်စက်ညှဉ်း ပန်းမှုတွေကြောင့် အော်ဟစ်ညည်းညူသံတွေ၊ နာကျည်းတောက်ခေါက်သံတွေ၊ သားပျောက် လင်ပျောက်၊ အကိုပျောက် မောင်ပျောက်၊ ညီ ညီမပျောက် ရှာဖွေအော်သံ၊ ငိုသံတွေ။ မိမိလင်သား အဖေ၊ ညီအကို မောင်နှမတွေကို သင်္ကြိုဟ်မြုပ်နှံခွင့်မရ၊ နောက်ဆုံးအချိန်မှာတောင် မြင်ခွင့်မရလို့ ပူးဆွေး သောကရောက်သူတွေရဲ့အသံတွေ အပူများဖြင့် ဖုံးလွှမ်းနေပါတယ်။ ထိုအပူအသံများ ခြွပ်ငြိမ်းပြီး၊ မိမိတို့၏ ယုံကြည်ချက်ဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံ ဒီမိုကရေစီရရှိရေးအတွက် ဖေဖေ အပါအဝင် တိုက်ပွဲဝင်ရင်း စစ်အာဏာရှင်တို့ရဲ့ လူမဆန်စွာ နှိပ်စက်သတ်ဖြတ်မှုကြောင့် ကျဆုံးသွားသူများ အားလုံး ကောင်းရာ သုဂတိလားပါစေလို့ ဆုတောင်းလိုက်ပါတယ်။ ---”

— ဆလိုင်းယောအောင် (မကဒတ)၊ ၂၅၊ ၀၁၊ ၂၀၀၆

စောရင်သစ်

ဧရာဝတီတိုင်း၊ ဘိုကလေးမြို့နယ် ဇာတိဖြစ်သည်။
၁၉၉၁ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလတွင် ဖမ်းဆီးခံခဲ့ရပြီး ထောင်ဒဏ် ၁၀နှစ် ချမှတ်ခြင်းခံခဲ့ရသည်။
၁၉၉၆ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလတွင် မြင်းခြံထောင်အတွင်း သေဆုံးသည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ စောရင်သစ်သည် သာမန်အရပ်သားဖြစ်သည်။ ၁၉၉၁ ခုနှစ် ဧရာဝတီတိုင်း ဘိုကလေးမြို့နယ် ထော်ပိုင်၊ ဦးနီစုကျေးရွာ အနီးတဝိုက်တွင် ကရင်လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့မှ လက်နက်များ သိုလှောင်ရာ နေရာကို နဝတ စစ်တပ်မှ ဝင်ရောက်ဖမ်းဆီးရာတွင် စစ်တပ်နှင့် လက်နက်ကိုင် ကရင်လူမျိုး များ ပစ်ခတ်မှုများ ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ ထို့နောက် နဝတ စစ်တပ်သည် လက်နက်ကြီး၊ လက်နက်ငယ်များ၊ ရဟတ်ယာဉ်များသုံးကာ ထိုရွာနီးပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ကရင်ရွာများကို ဝင်ရောက်စီးနင်း၍ ပစ်ခတ်ခြင်း၊ မီးရှို့ခြင်း၊ ရာပေါင်းများစွာသော မသင်္ကာသူများကို ပစ်သတ်ခြင်းများ ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ထို့အပြင် ကျန်ရှိနေသော ရွာသားများကို ဖမ်းဆီး၍ စစ်ကြောခဲ့သည်။ ထိုစစ်ကြောစဉ်ကာလတွင်လည်း ရာနှင့်ချီသည့် ရွာသားများ သေဆုံးခဲ့ရပြန်သည်။ အသက်မသေပဲ ကျန်ရှိသည့် ရွာသားများကို ထောင်ဒဏ် အနှစ် ၁၀ နှစ်မှ တသက်တကျွန်းထိ ချမှတ်ကာ မြန်မာပြည်အနှံ့အပြားရှိ အကျဉ်းအသီးသီးသို့ ပို့ဆောင်ခဲ့သည်။ ထိုအထဲတွင် စောရင်သစ်သည် တရားမဝင်အသင်း နှင့် ဆက်သွယ်မှု ပုဒ်မ ၁၇/၁ ဖြင့် ထောင်ဒဏ် ၁၀ နှစ် ချမှတ်ခြင်းခံထားရသူတဦးဖြစ်သည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ ထောင်ဝင်စာမလာနိုင်ခြင်း၊ မြင်းခြံထောင်၏ ကျွေးမွေးသော အစားအစာများမှာ အာဟာရ မပြည့်ဝခြင်း၊ ဆေးဝါးကုသမှု မရခြင်းတို့ကြောင့် အလွန်သန်မာသော စောရင်သစ်သည် တဖြေးဖြေး အာဟာရချို့တဲ့ပြီး အားပြတ်ကာ ၁၉၉၆ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလအတွင်းတွင် မြင်းခြံထောင်တွင်း၌ သေဆုံးသွားခဲ့သည်။

စောထူးစော (ခ) ဦးစောသန်း

၁၉၉၇ မတ်လတွင် ဖမ်းဆီးခံရသည်။

၂၀၀၃ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ (၁၀) ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။

ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၅၀) ခန့်ရှိပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ စောထူးစောသည် ကရင်အမျိုးသားအစည်းအရုံးဝင် (ကေအင်န်ယူ) အဖွဲ့ဝင်တဦး ဖြစ်သည်။ ၁၉၉၆ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာ (၁၀) ရက်တွင် သထုံမြို့ပေါ်တိုက်ပွဲ၌ ညာဖက်ပေါင်တွင် ကျည်ထိ မှန်၍ အဖမ်းခံခဲ့ရသည်။ ၁၉၉၇ ခုနှစ်၊ မတ်လတွင် မော်လမြိုင်မြို့၊ စစ်ခုံရုံးက စောထူးစောအား မတရား အသင်းအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၇/၁၊ ၁၇ (၂) တို့ဖြင့် စွဲချက်တင်၍ ထောင်ဒဏ် အနှစ် (၂၀) ချမှတ်ခဲ့သည်။

၁၉၉၇ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ (၂၃) ရက်နေ့တွင် အင်းစိန်ထောင်သို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ အင်းစိန်ထောင်ရှိ (၁) ဆောင်၊ (၂) ဆောင်၊ (၄) တိုက်၊ (၅) တိုက် များတွင် နေထိုင်ခဲ့ရသည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ ၂၀၀၃ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ (၂၀) ရက်နေ့ တွင် စောထူးစောသည် ကင်ဆာ၊ ရင်ကြပ်ပန်းနာ ရောဂါများကြောင့် ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီးသို့ တက် ရောက်ခဲ့ရသည်။

စောထူးစောသည် ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီးတွင် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။

၂၀၀၃ ဇွန်နှင့် ဇူလိုင်လများတွင် ဓာတ်ကင်ကုသ ခဲ့သည်။ ဩဂုတ်လတွင် ခွဲစိတ်ကုသရန် သဘော တူခဲ့သည်။ ကမ္ဘာ့ကြက်ခြေနီအသင်း (အိုင်စီအာ စီ) က လိုအပ်သောဆေးဝါးများကို ကူညီပေးအပ် ခဲ့သည်။

အောက်တိုဘာလ (၂) ရက်နေ့တွင် စိန့်ပေါလ်ဘုရားကျောင်းမှ ဖာသာဘရူနိုက ဆေးရုံကြီး အချုပ်ခန်း သို့ သွားရောက်၍၊ ခရစ်ယာန်ထုံးတမ်းစဉ်လာနှင့်အညီ ဆုတောင်းပေးခြင်း၊ အားပေးစကားပြောခြင်း ပြုလုပ်ခဲ့သည်။

- (၈) ရက်နေ့တွင် ဆေးရုံအပေါ်ထပ်သို့ ပို့ဆောင်ခဲ့သည်။
- (၉) ရက်နေ့ နံနက် (၉:၀၀) နာရီတွင် ခွဲစိတ်ကုသခံခဲ့သည်။ နေ့လည် (၂:၀၀) နာရီကျော်တွင် ခွဲစိတ်မှုများ ပြီးဆုံးသည်။ တညလုံးအိပ်မရခဲ့။
- (၁၀) ရက်နေ့တွင် ဖာသာ ဘရူနို ထပ်မံသွားရောက်ပြီး အားပေးစကားပြောသည်။

ထောက်လှမ်းရေး အမှတ် (၁၄) မှ ဗိုလ်ကြီး မျိုးထွန်းတင့်က ဖာသာဘရူနိုအား မချေမင် ပြောဆိုခဲ့သည်။ ထိုနေ့ ညနေ (၃:၂၇) နာရီတွင် သေဆုံးသည်။

ပိုင်များက စောကျော်လွင်အား မြင်းခြံထောင်ဆေးရုံသို့ ညတွင်းချင်းပို့ခဲ့သော်လည်း၊ ဆေးရုံရောက်ပြီး နာရီပိုင်းအကြာတွင် သေဆုံးသွားခဲ့သည်။

ထောင်အရာရှိများ။ ။

ထောင်ပိုင်ကြီး (တာဝန်ခံအရာရှိ)

ဦးလူလှ

ထောင်မှူးကြီး

ဦးဆွေတင့်

စောတင်မြင့်

ဧရာဝတီတိုင်း ဇာတိဖြစ်သည်။

၁၉၈၂ ခုနှစ်တွင် ပဲခူးရိုးမ၌ ဖမ်းဆီးခြင်းခံရသည်။

၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ (၁) ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။

ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၆၂) နှစ်ဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ကရင်အမျိုးသားအစည်းအရုံး (ကေအင်န်ယူ) အဖွဲ့ဝင်တဦးဖြစ်သည်။ ၁၉၈၂ ခုနှစ်တွင် ကရင်အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေးတပ်မတော်သည် ပဲခူးရိုးမ ပြန်လည်စိုးမိုးရေး စီမံချက်ဖြင့် ပဲခူးရိုးမသို့ပြန်လည်ဝင်ရောက်ရာတွင် စစ်အစိုးရတပ်များနှင့်တိုက်ပွဲများဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ ထိုတိုက်ပွဲတွင် စောတင်မြင့် ဖမ်းဆီးခံခဲ့ရသည်။ ၁၉၈၃ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ (၂၄) ရက်နေ့တွင် နိုင်ငံတော်ပုန်ကန်မှု ပုဒ်မ ၁၂၂ (၁) ဖြင့် သေဒဏ်ချမှတ်ခြင်းခံရသည်။

၁၉၈၉ ခုနှစ်တွင် စစ်အစိုးရသည် လွတ်ငြိမ်းသက်သာခွင့် ထုတ်ပြန်ကြေညာခြင်းဖြင့် တနိုင်ငံလုံးရှိအကျဉ်း သားများ၏ ထောင်ဒဏ်များအား လျော့ချပေးခဲ့သည်။ စောတင်မြင့်ရရှိထားသော စီရင်ချက်သည်လည်း သေဒဏ်မှ တသက်တက္ကန်းဒဏ်သို့ ပြောင်းလဲခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း အနှစ် ၂၀၊ ၂၅၊ ၃၀ စသဖြင့် နှစ်ပေါင်းမည်မျှကျခံရမည်ကို မသိခဲ့ရပါ။

၁၉၉၂၊ ၁၉၉၃၊ ၁၉၉၇ ခုနှစ်များတွင် စစ်အစိုးရက လွတ်ငြိမ်းသက်သာခွင့်များ အကြိမ်ကြိမ်ထုတ်ပြန်ခဲ့ သည်။ သို့သော်လည်း စောတင်မြင့်အတွက် မည်သည့်လွတ်ငြိမ်းသက်သာခွင့်မှ မရရှိခဲ့ပါ။

ထိုအမိန့်ထုတ်ပြန်ချက်များအရဆိုလျှင် ရာဇဝတ်အကျဉ်းသားများအား ပြန်လွှတ်ပေးခြင်း၊ ထောင်ကျနှစ် များကို လျော့ပေါ့ပေးခြင်းများ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း ထောက်လှမ်းရေးက ထောင်အာဏာပိုင် များအား နိုင်ငံရေးနှင့်ဆက်သွယ်သည့်အကျဉ်းသားများအား လွတ်ငြိမ်းသက်သာခွင့်မပေးဘဲ ဆက်လက် ချုပ်နှောင်ထိမ်းသိမ်းထားရန် ညွှန်ကြားခဲ့ခြင်းမှာ ထူးခြားဖြစ်စဉ်တစ်ရပ်ဖြစ်သည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ အကျဉ်းထောင်တွင်း အနှစ် (၂၀) နီးပါး နေထိုင်လာခဲ့ရခြင်း၊ အကျဉ်းထောင်တွင်းမှ

ကျွေးမွေးသော အစားအစာများမှာ လုံလောက်သည့်အာဟာရဓာတ်မရှိခြင်း၊ မိသားစုကထောင်ဝင်စာ သွားရောက်မတွေ့နိုင်ခြင်းတို့ကြောင့် စောတင်မြင့်၏ ကျန်းမာရေးမှာ တနေ့တခြား ဆုတ်ယုတ်လာခဲ့ သည်။ အာဟာရချို့တဲ့မှုဒဏ်ကြောင့် အနည်းငယ် ဖျားနာရုံဖြင့် ကျန်းမာရေး လျှင်မြန်စွာ ဆုတ်ယုတ်ကျ ဆင်းခဲ့သည်။ ၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ (၁) ရက်နေ့တွင် သရက်အကျဉ်းထောင်တွင်း၌ သေဆုံးခဲ့သည်။ အပြင်းအထန်ဖျားနာပြီး တလအတွင်း သေဆုံးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဦးစိန်လှ (ခ) သံမဏိ ဦးစိန်လှ

ဧရာဝတီတိုင်း၊ ဒေးဒရမြို့နယ်ဇာတိဖြစ်သည်။

၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်၊ နိုဝင်ဘာလတွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံခဲ့ရသည်။

၁၉၉၂ ခုနှစ်၊ နှစ်ဆန်းပိုင်းတွင် ကွယ်လွန်သည်။

အသက် (၅၅) နှစ်အရွယ်တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ၁၉၄၆ ခုနှစ် အလံနီကွန်မြူနစ်ပါတီဖွဲ့စည်းချိန်တွင် ပါဝင်ခဲ့သည်။ ၁၉၄၆ ခုနှစ် စက္ကူဖြူစီမံကိန်းအား ကန့်ကွက်ဆန္ဒပြသည့် အတွေ့ထွေသပိတ်ကြီးတွင် ပုလိပ်သပိတ်ကို ဦးဆောင်ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ ထိုတိုက်ပွဲတွင်ပါဝင်ခဲ့ကြသော တပ်ဖွဲ့ဝင်များသည် မိမိတို့၏ အမည်များရှေ့တွင် သံမဏိများ တပ်ကာသံမဏိတပ်ဗိုလ်များအဖြစ်ခံကြသဖြင့် သံမဏိဦးစိန်လှဟု အမည်တွင်ခဲ့သည်။ အလံနီကွန်မြူနစ် ပါတီ တောခိုရာတွင် ပါဝင်ခဲ့ပြီးနောက် ဗဟိုကော်မတီဝင်ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ၁၉၇၂ ခုနှစ် အလံနီကွန်မြူနစ် ပါတီ၏ ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် အဖမ်းခံ ဆွေးနွေးရေးမူဝါဒအရ မြေပေါ်သို့ တက်ရောက်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် အဖမ်းခံခဲ့ရသည်။

နှစ်အနည်းငယ်အကြာတွင် ပြန်လည်လွတ်မြောက်လာခဲ့သည်။ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ် သခင်စိုး ပြန်လည် လွတ် မြောက်လာပြီးသည့်နောက်ပိုင်း သခင်စိုးအိမ်တွင်ပြုလုပ်သော နိုင်ငံရေးသဘောတရား လေ့လာရေးပိုင်း များတွင် ပါဝင်ခဲ့သည်။

၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်တွင် မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ကျောင်းသားများဒီမိုကရက်တပ်ဦး (ABSDF) နှင့် ဆက်သွယ်ပြီး ပြည်တွင်းလုပ်ငန်းများ လုပ်ဆောင်ရန် ပြန်ဝင်လာသည့် ကျောင်းသားလူငယ်တဦးနှင့် ဆက်သွယ်ဆောင် ရွက်မှုများ ရှိခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ဖမ်းဆီးခံခဲ့ရပြီး ထောင်ဒဏ် (၁၀) နှစ် ချမှတ်ခြင်းခံခဲ့ရသည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ ၁၉၉၂ ခုနှစ် နှစ်ဆန်းပိုင်း၌ အင်းစိန်ထောင်ဆေးရုံတွင် သေဆုံးခဲ့သည်။ ဦးစိန်လှ သေဆုံးခဲ့ရ ခြင်းမှာ အာဟာရချို့တဲ့ခြင်း၊ အင်းစိန်ထောင်ဆေးရုံ၏ဆေးဝါးကုသမှုညံ့ဖျင်းခြင်းတို့သည် အသက် ၅၅ နှစ်အရွယ် ဦးစိန်လှအတွက် ကြံ့ကြံ့ခံရပ်တည်ရန် အတားအဆီးများဖြစ်ခဲ့သည်။

ထောင်အရာရှိများ။ ။

ထောင်ပိုင်ကြီး (တာဝန်ခံအရာရှိ)

ဦးအုန်းဖေ

ထောင်မှူး (တာဝန်ခံ)

ဦးသိန်းမြင့်

ထောင်တာဝန်ခံဆရာဝန်

ဒေါက်တာစိုးကြည်

ဦးစိန်ဝင်း

ရန်ကုန်တိုင်း၊ သုံးခွမြို့နယ်တွင် မွေးဖွားသည်။
၁၉၈၈ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလတွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံရသည်။
၁၉၉၁ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ (၈) ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။
ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၅၄) နှစ် ရှိပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ရန်ကုန်တိုင်း၊ သုံးခွမြို့နယ်၊ ရန်ကြီးအောင်ဒေသတွင် မွေးဖွားသည့်အတွက် ရန်ကြီးအောင်ဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။

ဦးစိန်ဝင်းသည် (၁၉၅၉-၆၀) ခုနှစ် တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများသမဂ္ဂ (တကသ) ၏ အမှုဆောင်တဦး ဖြစ်သည်။ ထို့နောက် တကသတွင် ဒုဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် တာဝန်ပေးအပ်ခံခဲ့ရသည်။

ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်ဘဝတွင် ဦးစိန်ဝင်း၏ ဦးဆောင်မှု၊ တိုက်ပွဲဝင်လှုပ်ရှားမှုများ အမြောက်အများ ရှိခဲ့သည်။ တက်ကြွခြင်း၊ ရဲရင့်ခြင်း၊ ပြတ်သားခြင်းတို့ကြောင့် ကျောင်းသားများ၏ အားထားခြင်း ခံခဲ့ရ သည်။ ၁၉၆၁ တွင် ပြုလုပ်သည့် နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးလှုပ်ရှားမှုဆန္ဒပြပွဲတွင် ‘ပထမ’ အစိုးရ ပုလိပ်များ၏ တုတ်ရိုက်ချက် ခံခဲ့ရ၍ ခါးတွင် ထိခိုက်ခဲ့သည်။ ခါး မသန်စွမ်းသူဘဝ ရောက်ခဲ့ရသည်။

၁၉၆၂ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင် (၇) ရက် ကျောင်းသားအရေးတော်ပုံ ခေါင်းဆောင်တဦးလည်း ဖြစ်သည်။ ၁၉၆၃ ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေး တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပွဲကာလတွင် ငြိမ်းချမ်းရေးတပ်သားတဦးဖြစ်ခဲ့သည်။ ဆွေးနွေးပွဲ ပျက်ပြီးနောက် ‘မဆလ’ အစိုးရ၏ ဖမ်းဆီးခြင်းခံခဲ့ရပြီး ကိုကိုးကျွန်းသို့ ပို့ခံခဲ့သည်။ ကျွန်းပျက်သိမ်းရေး အစာငတ်ခံဆန္ဒပြ သပိတ်တိုက်ပွဲတွင် ပါဝင်ဆင်နွှဲခဲ့သည်။

၁၉၈၈ ခုနှစ်တွင် ကျောက်တန်း၊ ခရမ်း၊ သုံးခွ (၃) မြို့နယ် ပူးတွဲသပိတ်ကော်မတီအား ဦးဆောင်မှုပေးခဲ့ သည်။ ဦးစိန်ဝင်းသည် ကျောင်းဆရာတဦးဖြစ်၍ သူ၏နယ်တွင် ဩဇာရှိပြီး လူချစ်လူခင်ပေါသူ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ၁၉၈၈ ဒီမိုကရေစီအရေးတော်ပုံကာလတွင် သပိတ်ခေါင်းဆောင် ဖြစ်ခဲ့သည်။ ဒေသခံရဲတပ် ဖွဲ့ဝင်များက သူ့ထံသို့ လက်နက်များ သွားရောက်ပုံအပ်ကြသည်။ စစ်တပ်က အာဏာသိမ်းပြီးနောက်တွင် ထိုလက်နက်များနှင့်ပတ်သက်၍ ဦးစိန်ဝင်းအား ဖမ်းဆီး၍ တရားစွဲဆိုခဲ့သည်။ သို့သော် အမိန့်ချမှတ် ခြင်းမရှိဘဲ ရုံးချိန်းအများအပြား ရွှေ့ဆိုင်းခဲ့သည်။ အင်းစိန်အကျဉ်းထောင်တွင် ချုပ်နှောင်ခဲ့သည်။

ဟေ့ ...

အဓမ္မသမား

ဝံပုလွေများ ...

သင်တို့အတွက်

ကျောက်သားမျက်နှာ

အသံမှာ သံမဏိ

အမုန်းပန်းအတိပြည့်

ထိကြည့်စမ်း ... ‘မီးလို နေလို’

ဆိုမည် ... သစ္စာ

မကြိုငြိုလက် ... နှုတ်မဆက်ဘူး ထာဝရ။ ။

— ညံဇံ (၈) ၁၊ ၁၉၉၁ နေ့တွင် အင်းစိန်အကျဉ်းထောင်၌ ကွယ်လွန်သွားသူ
ကိုစိန်ဝင်း (သုံးခွ) အတွက် အမှတ်တရ)

ဦးရှိန်တင်

ပြည်သူ့တိုးတက်ရေးပါတီ

၁၉၉၄ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလတွင် အဖမ်းခံရသည်။

၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ (၂၈) ရက်တွင် ကွယ်လွန်သည်။

ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၆၈) ဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ အင်းတိုင် (COD) တပ်တွင် ဖဆပလခေတ်မှ ၁၉၆၇ ခုနှစ် အထိ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။ ၁၉၆၇ ခုနှစ်တွင် ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီနှင့် ဆက်သွယ်မှုဖြင့် ထိန်းသိမ်းခံခဲ့ရသည်။ ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်တွင် အင်းစိန်ထောင်မှ ပြန်လည် လွတ်မြောက်လာခဲ့သည်။

၁၉၈၈ ခုနှစ်တွင် ဖွဲ့စည်းခဲ့သော ပြည်သူ့တိုးတက်ရေးပါတီတွင် လှုပ်ရှားဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ၁၉၈၉ ခုနှစ်တွင် ပြည်သူ့တိုးတက်ရေးပါတီသည် တရားဝင်မှတ်ပုံတင်ခြင်းမှ ရုပ်သိမ်းခံခဲ့ရသည်။ သို့သော် ပါတီဝင်များသည် နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားမှုများတွင် ဆက်လက်ပါဝင်ခဲ့ကြသည်။

၁၉၉၄ ခုနှစ်တွင် ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီနှင့် ဆက်သွယ်မှုဖြင့် ထောက်လှမ်းရေးက ထပ်မံဖမ်းဆီးခဲ့သည်။ ဖေဖော်ဝါရီလတွင် ၁၉၅၀-ပြည့် အရေးပေါ်စီမံမှုအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၅(ည) ဖြင့် ထောင် (၇) နှစ်၊ မတရားအသင်းအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၇/၁ ဖြင့် ထောင်ဒဏ် (၃) နှစ် စုစုပေါင်း (၁၀) နှစ် ချမှတ်ခြင်းခံခဲ့ရသည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ ၁၉၉၇ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလတွင် အင်းစိန်ထောင်မှ တောင်ဂူထောင်သို့ ရောက်ရှိသွားသည်။

အကျဉ်းသားတစ်ဦး၏ ဥပဒေအရ ရရှိမည့်လျှော့ရက်များအရဆိုလျှင် ဦးရှိန်တင်သည် ၂၀၀၁ ခုနှစ် ကတည်းက လွတ်ရက်စေ့မည်ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း အာဏာပိုင်များက ဦးရှိန်တင်အား လျှော့ရက် များခံစားခွင့် လုံးဝမပြုခဲ့ပါ။

အကျဉ်းကျကာလ ၁၀ နှစ်ပြည့်ရန် (၂) လခန့်သာလိုသည့် ၂၀၀၄ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလတွင် ဦးရှိန်တင်သည် ကျန်းမာရေး အလွန်ဆိုးရွားလာသည့်အတွက် တောင်ငူဆေးရုံသို့ ရောက်ခဲ့သည်။ ခံစားရသော ဝေဒနာ မှာပြင်းထန်လွန်း၍ အော်ဟစ်နေရသည်။ သို့သော်လည်း အာဏာပိုင်များက ဦးရှိန်တင်အား တောင်ငူ ထောင်အတွင်းသို့ ပြန်လည်ပို့ဆောင်ခဲ့သည်။

နောက်ပိုင်းတွင် ရက်အနည်းငယ်အတွင်း သေဆုံးတော့မည့် အခြေအနေသို့ ရောက်လာသောကြောင့်၊ တောင်ငူဆေးရုံသို့ ပြန်လည်တင်ပို့ခဲ့သည်။ ရောဂါအခြေအနေ ပိုမိုဆိုးရွားလာသည်။ ထိုအခါ ရန်ကုန်မြို့၊ အင်းစိန်ထောင်သို့ ပို့ဆောင်ရန်အတွက် ပြင်ဆင်နေစဉ် ဇန်နဝါရီလ (၂၈) ရက်နေ့၌ အဆုတ်ကင်ဆာဖြင့် သေဆုံးသည်။

မှတ်ချက်။ ။ ကွယ်လွန်ချိန်တွင် တရားဝင်လွတ်မြောက်ရမည်ဖြစ်သည့် ထောင်ဒဏ်ကာလ (၁၀) နှစ် ပြည့်ရန် ရက်ပိုင်းမျှသာလိုသည်။ အကျဉ်းထောင်အတွင်းတွင် သင့်လျော်သောဆေးဝါးကုသမှုများရှိပါက ဦးရှိန်တင်သည် ဤသို့သောအဖြစ်နှင့် ကြုံတွေ့ခဲ့ရမည်မဟုတ်ပါ။

ကိုစည်သူ (ခေါ်) ရဲနိုင်
ရန်ကုန်တိုင်း၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ်တွင် နေထိုင်ခဲ့သည်။
၁၉၉၁ ခုနှစ်၊ ဇွန်လတွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံရသည်။
၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ (၁၂) ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။
ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၃၅) နှစ် ရှိပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ (၈) ရက်နေ့၌ စမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်းတွင် မွေးဖွားသည်။ ကိုစည်သူသည် ၁၉၈၈ ဒီမိုကရေစီအရေးတော်ပုံကာလတွင် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် (ကြည့် မြင်တိုင်နယ်မြေ)၌ ဒုတိယနှစ် (ရုက္ခဗေဒ) ကျောင်းသားတစ်ဦးဖြစ်သည်။

၁၉၈၈ မတ်လ (၁၆) ရက်နေ့ တံတားနီအရေးအခင်း၊ မတ်လ (၁၇) ရက်နေ့ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကျောင်းသား လှုပ်ရှားမှုတို့တွင်ပါဝင်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် မြန်မာနိုင်ငံဒီမိုကရေစီရေး၊ လူ့အခွင့်အရေးတို့အတွက် လှုံ့ဆော်တိုက်ပွဲဝင်ကာ ရှစ်လေးလုံးလူထုအရေးတော်ပုံတွင် ပါဝင်ခဲ့သည်။

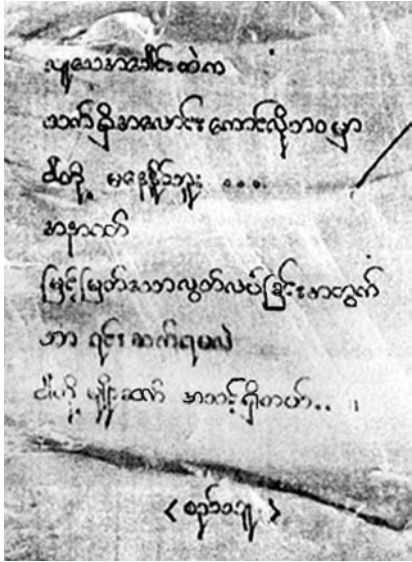
မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ကျောင်းသားများ ဒီမိုကရေစီရေးလှုပ်ရှားမှုအစည်းအရုံး(မကဒ) ဗဟိုအလုပ်အမှု

ဆောင် အဖွဲ့ဝင်၊ မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာကျောင်းသားသမဂ္ဂဖွဲ့စည်းရေးကော်မတီ (မကသဖ)ဖွဲ့စည်းရေး ကော်မတီအဖွဲ့ဝင် စသည့်တာဝန်များ ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။ နိုင်ငံရေးအဖွဲ့အစည်းများမှ ကိုယ်စားလှယ် (၁၁၆) ဦး လက်မှတ်ရေးထိုးသော အမျိုးသားကြားဖြတ်အစိုးရ ဖွဲ့စည်းရေးအတွက် တက်ကြွစွာ ပါဝင် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

၁၉၈၈ စက်တင်ဘာလ (၁၈) ရက် စစ်တပ်ကအာဏာသိမ်းပြီးနောက် မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာကျောင်းသား များ ဒီမိုကရက်တစ်ဦး (မကဒတ)နှင့်တွဲဖက်၍ ဒီမိုကရေစီရေး၊ ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သည်။

၁၉၈၈ မန္တလေး လျှင်စစ်ရုံး ဗုံးပေါက်ကွဲမှု၊ ၁၉၈၉ ရန်ကုန်တိုင်း စမ်းချောင်းမြို့နယ်အတွင်းဗုံးပေါက်ကွဲမှုတို့ နှင့် ပတ်သက်သည်ဟု စွပ်စွဲခံရပြီး ၁၉၉၁ ခုနှစ် ဇွန်လတွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံခဲ့ရသည်။ ၁၉၉၁ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာ (၃၀) ရက်နေ့တွင် အထူးစစ်ခုံရုံးက ကိုစည်သူအား ထောင်ဒဏ် (၁၂) နှစ်ချမှတ်ခဲ့သည်။

၁၉၉၅ ဩဂုတ်လတွင်အင်းစိန်ထောင်မှသာယာဝတီ အကျဉ်းထောင်သို့ရောက်ရှိခဲ့သည်။ ၁၉၉၁ ဧပြီလ (၂)ရက်နေ့တွင်လွတ်ရက်စေခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း ထိုစဉ်ကမြန်မာနိုင်ငံလူ့အခွင့်အရေးကော်မရှင်ဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်သူ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီး ဦးတင်လှိုင် လက်မှတ်ထိုး ထားသော “ဆန့်ကျင်ဘက်နိုင်ငံရေးစိတ်ဓာတ်ပြင်း ထန်နေဆဲဖြစ်သည်” ဟူသော မှတ်ချက်ကြောင့် နိုင်ငံတော်လိုခြံရေးအား ထိပါးနှောင့်ယှက်လိုသူတို့ ၏ဘေးအန္တရာယ်မှ ကာကွယ်သည့် ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၀ (က) ဖြင့် အရေးယူခံခဲ့ရသည်။

ကိုစည်သူ၏ ထောင်တွင်းရေးစစ်ထားသော ကဗျာတပုဒ်

ထို့ကြောင့် ကိုစည်သူသည် အကျဉ်းထောင် အတွင်း ပြစ်မှုကျူးလွန်ခြင်းမရှိသော်လည်း လွတ်ရက်မရှိ၊ အ ကန်အသတ်မဲ့ ဆက်လက်အကျဉ်းချ ခံခဲ့ရသည်။

အကျဉ်းထောင်အတွင်း (၁၀) နှစ်ကျော် ဖြတ်သန်း နေထိုင်ခဲ့ရပြီး ရရှိခဲ့သော ဖိစီးမှု ဒဏ်များကြောင့် လည်းကောင်း၊ ရောဂါပိုးမွှားများဖြင့်ပြည့်နှက်နေပြီး သန့်ရှင်းမှုမရှိသော ထောင်တွင်းတိုက်ခန်းများအတွင်း နှစ်ပေါင်းများစွာ နေထိုင်ခဲ့ခြင်းကြောင့်လည်း ကောင်း ကျန်းမာရေးချို့ယွင်းခဲ့သည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ ၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလတွင် ကိုစည်သူသည် ငှက်ဖျားရောဂါ အပြင်းအထန်ခံခဲ့ရပြီး သာယာဝတီထောင်ဆေးရုံသို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ ငှက်ဖျားရောဂါဖြစ်ပွားပြီးနောက် အူရောင်ငန်းဖျား ရောဂါ (Para-typhoid) ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။

ဇူလိုင်လ (၆) ရက်နေ့တွင် သာယာဝတီခရိုင်ဆေးရုံမှ ဆရာဝန်ကြီး၊ အထူးကုသမားတော်တစ်ဦး ကိုစည်သူအား သွားရောက်ကြည့်ရှုခဲ့သည်။ ၎င်းတို့က ထောင်ဆရာဝန် ဒေါက်တာအောင်သန်း၏ (machingun thrapy) ခေါ် ဆေးအတွဲလိုက်တိုက်ခြင်းအား ရပ်ဆိုင်းစေခဲ့ပြီး၊ လူနာသည် အဆုတ်ရောင် နေပြီး အသဲကြီးနေသည်ဟု အတည်ပြုကာ (Septrim) နှင့် (Cefomtral Inj.) ကိုသာ သုံးစွဲရန် ညွှန်ကြားခဲ့သည်။

ထိုအချိန်တွင် ကိုစည်သူ၏ရောဂါအခြေအနေ ပိုမိုဆိုးရွားလာပြီး၊ အသက်အန္တရာယ် စိုးရိမ်ရသော အခြေ အနေ သို့ ရောက်ရှိလာသည်။ ထို့ကြောင့် ဇူလိုင်လ (၇) ရက်နေ့တွင် အာဏာပိုင်တို့က ကိုစည်သူအား သာယာဝတီခရိုင် ပြည်သူ့ဆေးရုံကြီးရှိ အချုပ်ခန်းသို့ ပြောင်းရွှေ့လိုက်သည်။ ထိုနေရာသို့ရောက်ပြီး ၅ ရက်အကြာ (၂၀၀၁) ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ (၁၂) ရက်နေ့တွင် ထိုဆေးရုံ၌ပင် သေဆုံးခဲ့သည်။

မသေဆုံးမီ အသေးစိတ်အခြေအနေ။ ။ ၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ ဇွန်လတွင် ကိုစည်သူသည် အအေးမိခြင်း အဖျားဝင်ခြင်း ချောင်းဆိုးခြင်းတို့ ဖြစ်လာသည်။ ထောင်ဆရာဝန်က စမ်းသပ်စစ်ဆေးမှု၊ ရောဂါအခြေ အနေမေးမြန်းမှု လုံးဝမပြုလုပ်ဘဲ (Paracetamol) ကိုသာ သောက်သုံး စေခဲ့သည်။

ထို့နောက် (၄) ရက်ကြာမျှ အပူချိန် ၁၀၀ မှ ၁၀၃ ဒီဂရီ ဖာရင်ဟိုက်အထိ အဖျားတက်နေခဲ့သည်။ အသက် ဂျှုရခက်၍ မောပန်းခြင်း၊ ပြင်းထန်စွာချောင်းဆိုးခြင်းတို့ ရက်ရှည်ဖြစ်ပွားခဲ့ပြီးနောက် ထောင်ဆရာဝန်ထံ ထပ်မံပြသသော်လည်း (Amoxycillin)(Benedry) စသည့် ဆေးများကိုသာသုံးစွဲရန် ညွှန်ကြားခဲ့သည်။ ဂရုတစိုက် စစ်ဆေးစမ်းသပ်ခြင်း မရှိခဲ့ပေ။

၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ (၂၅) ရက်နေ့တွင် ၁၀၅ ဒီဂရီဖာရင်ဟိုက်အထိ အဖျားတက်ခဲ့သည်။ အသက်ဂျှုရန် ခက်ခဲနေခြင်း၊ မောပန်းခြင်း၊ အဆက်မပြတ်ချောင်းဆိုးခြင်းများ ဆက်လက်ဖြစ်ပွားနေသော်လည်း ထောင်ဆရာဝန်က ကိုစည်သူအား ဂရုတစိုက်စမ်းသပ်စစ်ဆေးခြင်း၊ ရောဂါအခြေအနေမေးမြန်းခြင်း၊ ထိရောက်သည့် ကုသရေးနည်းလမ်းများ ရှာဖွေခြင်း မပြုခဲ့ပါ။ (Amoxycillin, Benedry, Septrim) တို့ ကို သောက်ရန်သာ ညွှန်ကြားခဲ့သည်။

၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ (၂၉) တွင်မူ အဖျားအလွန်တက်ခဲ့ပြီး အပူချိန် (၁၀၇) ဒီဂရီဖာရင်ဟိုက်အထိ ရောက်ရှိနေသည်။ လူနာသည် မည်သို့မျှ ခံနိုင်ရည်မရှိသော အခြေအနေသို့ ရောက်နေပြီဖြစ်ကြောင်း သိသာထင်ရှားသည့်အခါ ထောင်ဆရာဝန်က ကိုစည်သူအား သာယာဝတီထောင်ဆေးရုံသို့ တင်ပို့ရန် စီစဉ်ခဲ့သည်။

၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ (၄) ရက်နေ့တွင် ကိုစည်သူ၏ရောဂါဝေဒနာမှာ ယခင် (၅) ရက်ကထက် ပိုမိုဆိုးရွား လာပြီး အသက်ဂျှုရန်ကိုပင် အလွန်အမင်း အားထုတ်နေရသည်။ တမိနစ်လျှင် အကြိမ် (၈၀) နှုန်းဖြင့် အသက်ဂျှုရနေရသည်။ အစာစားသောက်နိုင်မှုမရှိတော့ပေ။ ကိုယ်ခန္ဓာတွင်ရေဓာတ်ခမ်းခြောက်လာသည်။ ထိုရက်များတွင် ထောင်ဆရာဝန်က ကိုစည်သူအား (machingun thrapy) ခေါ် ဆေးအတွဲလိုက်

တိုက်သည် ကုထုံးဖြင့် ကုသခဲ့သည်။

ထိုအခြေအနေရောက်သည်အထိထောင်ဆရာဝန်က ကိုစည်သူ၏ရောဂါအမည်ကိုပင်ထုတ်ဖော်ပြောဆိုနိုင်ခြင်း မရှိခဲ့ပါ။ အူရောင်ဝန်းဖျား၊ ငှက်ဖျားတို့ ဖြစ်နိုင်သည်ဟုသာ မသေမချာ ပြောဆိုခဲ့သည်။ အစာမစားနိုင်သောလူနာအား အစားအသောက်ကို အစာပိုက်ဖြင့် ကျွေးမွေးခြင်းမရှိခဲ့ပါ။

သာယာဝတီခရိုင်ဆေးရုံကြီးတွင်လည်း အောက်စီဂျင်ပူးစသည့် ဆေးကုသမှုအထောက်အကူပစ္စည်းများ မရှိသဖြင့် ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီးသို့ ပို့ဆောင်၍ ကုသရန် အစီအစဉ် ပျက်သွားခဲ့သည်။

မှတ်ချက်။ ။ ၁၉၉၁ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာ (၃၀) ရက်နေ့က အထူးစစ်ခုံရုံးတွင် အမိန့်ချမှတ်သည့် တရားသူကြီးက အပြစ်ရှိ၊ မရှိ မေးခဲ့ရာ ကိုစည်သူက အောက်ပါအတိုင်း ဖြေဆိုခဲ့သည်။

“--- အပြစ်ရှိသလား၊ မရှိဘူးလားဆိုတာ မေးမနေပါနဲ့၊ မတရားသူတွေရဲ့ တရားစီရင်တာကို ကျနော်တို့ အသိအမှတ်မပြုနိုင်ဘူး၊ ကြိုက်သလို စီရင်လို့ရတယ်၊ ဒါပေမယ့်---ဒါဟာမတရားမှုပဲ ---”

ကိုစည်သူကွယ်လွန်ပြီး (၇)ရက်ပြည့်ချိန်တွင် ရက်လည်ဆွမ်းသုပ်နေသောမိသားစု

ထောင်အရာရှိများ။ ။

ထောင်ပိုင်ကြီး (တာဝန်ခံအရာရှိ)	ဦးတင်ထွတ်
ထောင်မှူး (တာဝန်ခံ)	ဦးသိန်းလွင်
ထောင်တာဝန်ခံဆရာဝန်	ဒေါက်တာအောင်သန်း

ဦးစိုးဝင်း

ရန်ကုန်မြို့ ဇာတိဖြစ်သည်။
၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်၊ ဇူလိုင်လတွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံခဲ့ရသည်။
၁၉၉၂ ခုနှစ်၊ မေလ (၃) ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။
ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၇၄) နှစ် ရှိပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ဦးချစ်မောင်၊ ဒေါ်စိန်ခိုင်တို့၏သားဖြစ်ပြီး ရန်ကုန်မြို့တွင် မွေးဖွားသည်။ ရဲဘော်သုံး ကိုပိဝင် ဗိုလ်ဇေယျ၏ ညီဖြစ်သည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ဦးဆောင်သည့် ပြည်သူ့ရဲဘော်အဖွဲ့တွင် အဖွဲ့ဝင် တဦးဖြစ်ခဲ့သည်။ ၁၉၅၆ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်မြို့ (၁၀) မိုင်ကုန်းကြက်ခြံတွင် မန်နေဂျာအဖြစ် လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ ၁၉၅၈ ခုနှစ်တွင် အလုပ်မှ နှုတ် ထွက်၍ ပြည်သူ့ရဲဘော်ပါတီသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့သည်။ ၁၉၆၃ ခုနှစ် ဦးနေဝင်း၏စစ်အစိုးရနှင့် လက်နက်ကိုင် အဖွဲ့များ၏ ငြိမ်းချမ်းရေးဆွေးနွေးပွဲများ ပျက်ပြားသွားပြီးနောက် ဖမ်းဆီးအကျဉ်းချခံခဲ့ရသည်။ ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်တွင် ပြန်လည်လွတ်မြောက်ခဲ့သည်။

၁၉၈၇ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလတွင် ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ နှင့်ဆက်သွယ်ခဲ့ပြီး မြေအောက်လုပ်ငန်းများကို လုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ ၁၉၈၈ ခုနှစ် လူထုလှုပ်ရှားမှုကာလနောက်ပိုင်း နိုင်ငံရေးပါတီများ တည်ထောင်ခွင့်ရ သောအခါ ပြည်သူ့ရဲဘော်အဖွဲ့ချုပ် (ဗမာပြည်)ကို တည်ထောင်ခဲ့ပြီး အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး တာဝန် ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။ ၁၉၉၀ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လတွင် စစ်ထောက်လှမ်းရေး၏ ဖမ်းဆီးခြင်း ခံခဲ့ရသည်။ မတရားအသင်းအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၇/၁၊ ၂ တို့ဖြင့် ထောင်ဒဏ် အနှစ် (၂၀) ချမှတ်ခြင်းခံခဲ့ရသည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ အင်းစိန်ထောင်တွင် အကျဉ်းချခံနေရစဉ် ၁၉၉၂ ခုနှစ် နှစ်ဆန်းပိုင်းတွင် ဝမ်းလျှောရောဂါ၊ ဝမ်းကိုက်ရောဂါဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ အင်းစိန်ဆေးရုံသို့ရောက်ပြီးမကြာမီ ၁၉၉၂ ခုနှစ် မေလ (၃) ရက်နေ့ တွင် သေဆုံးခဲ့သည်။

ထောင်အရာရှိများ။ ။

ထောင်ပိုင်ကြီး (တာဝန်ခံအရာရှိ)

ဦးအုန်းဖေ

ထောင်တာဝန်ခံဆရာဝန်

ဒေါက်တာစိုးကြည်

“ကျနော်မသေချင်သေးဘူး။ သေရမှာကြောက်လို့မဟုတ်ဘူး။ သမိုင်းဖြစ်ရပ်မှန်တွေကိုဖော်ထုတ်ချင် သေးတယ်။ သမိုင်းကို လိမ်ညာနေကြတယ်။ သမိုင်းဖြစ်ရပ်မှန်တွေကို ဖျောက်ဖျက် ဖုံးကွယ်နေကြတယ်။ ပြည်သူတွေသိအောင် ဖော်ထုတ်ရဦးမယ်။”

“သမိုင်းမှန်ဖော်ထုတ်ရေး တာဝန်ကို ကျွန်တော်ယူချင်သေးတယ်”

— ဦးစိုးဝင်း (အင်းစိန်မြို့နယ်ဆေးရုံ အချုပ်ဆောင်တွင် ၈၊ ၄၊ ၁၉၉၁ က ပြောခဲ့သည့်စကား)

ဦးသိန်းတင်

တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တွင်နေထိုင်ခဲ့သည်။
၁၉၉၆ ခုနှစ်၊ မတ်လ (၁၈) ရက်နေ့တွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံရသည်။
၁၉၉၈ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၈) ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။
ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၅၆) နှစ်ဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ၁၉၆၂-၁၉၆၃ ခုနှစ်ကာလတွင် ထင်ရှားသည့် ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်တဦးဖြစ်သည်။ တင်သိန်းမောင်၊ ပထဝီမောင်တင် စသည့် ကလောင်အမည်များဖြင့် လစဉ်ထုတ်မဂ္ဂဇင်းများတွင် ဆောင်းပါးများရေးသားခဲ့သည်။ ရန်ကုန်တိုင်း၊ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ အင်းဝလမ်းတွင် နေထိုင်ခဲ့သည်။

၁၉၈၈ ခုနှစ် ဒီမိုကရေစီအရေးတော်ပုံကာလအတွင်း တက်တက်ကြွကြွ ပါဝင်ခဲ့သည်။ အမျိုးသား ဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ် ပေါ်ပေါက်လာသည့်အခါ မြို့နယ်စည်းရုံးရေးမှူး ခန့်အပ်လွှာ ရရှိခဲ့သည်။ စည်းရုံးရေး တာဝန်များကို အားသွန်ခွန်စိုက် ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ စည်းရုံးရေးကော်မတီ၏ ပထမဆုံး အဖွဲ့ဝင်တဦး ဖြစ်သည်။

၁၉၈၉ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်တိုင်းစည်းရုံးရေးကော်မတီ အဖွဲ့ဝင် ဖြစ်လာသည်။ ဦးတင်မောင်ဝင်း (ခရမ်းမြို့နယ်၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်)နှင့် တွဲဖက်၍ တာဝန်များ ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။

၁၉၉၅ ခုနှစ်တွင် စစ်အစိုးရက အဖွဲ့ချုပ်ခေါင်းဆောင် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်အား ချုပ်နှောင်ထားရာမှ လွတ်ပေးခဲ့သည်။ ထိုနောက် ‘ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်နှင့်အဖွဲ့ချုပ်ကို ခေါင်းသာကျန်စေပြီး ခြေလက်အင်္ဂါ အားလုံး ချိုးဖြတ်ပစ်ရေး’ ဟူသည့် မူဝါဒဖြင့် အဖွဲ့ချုပ် အဖွဲ့ဝင်များအား အကြောင်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ဖမ်းဆီး ထိန်းသိမ်းခဲ့သည်။ ဦးသိန်းတင်သည်လည်း ၁၉၉၆ ခုနှစ် မတ်လ (၁၈) ရက်တွင် ပုဒ်မ ၁၀ (က) ဖြင့် ဖမ်းဆီးထိန်းသိမ်းခြင်းခံရသည်။

ဦးသိန်းတင်သည် ကျန်းမာရေးအထူးလိုက်စားသူဖြစ်ပြီး၊ တရုတ်ဓာတ်အပ်စိုက် ပညာရှင်တဦးလည်းဖြစ်သည်။ ဆေးဆိုင်ဖွင့်၍ အသက်မွေးခဲ့သူဖြစ်သဖြင့် အိမ်သုံးဆေးဝါးများနှင့်ပတ်သက်၍ ကျွမ်းကျင် နှံ့စပ်သူလည်းဖြစ်သည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ ပုဒ်မ ၁၀ (က) ဖြင့် ထိန်းသိမ်းခံရသောအခါ မိသားစုနှင့် တွေ့ဆုံခွင့်မရခဲ့ပေ။ ထိန်းသိမ်းခံကာလ (၇) လကြာ မြင့်မြီးမှ မိသားစုနှင့် အဆက်အသွယ်ရခဲ့သည်။ မိသားစုက ဦးသိန်းတင်ထံ အစားအစာပို့ခွင့် (၂) ပတ်လျှင် (၁) ကြိမ် ရရှိခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း တွေ့ဆုံခွင့်မရသဖြင့် မိသားစုက ဦးသိန်းတင်၏ကျန်းမာရေးအခြေအနေကို မသိရှိရပေ။

၁၉၉၇ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာ (၃) ရက်နေ့တွင် ဦးသိန်းတင်သည် ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီး အရေးပေါ်ဌာနသို့ ရောက်လာခဲ့သည်။ နောက်တနေ့တွင် မိသားစုက ဦးသိန်းတင်နှင့် တွေ့ဆုံခွင့်ရသည်။ ဦးသိန်းတင်၏

ပြောပြချက်အရ ထောင်ထဲတွင် (၄) လကြာ သွေးဝမ်းများသွားခဲ့ကြောင်း၊ ဆန်ပြုတ်ကိုပင် ပုံမှန်မရခဲ့ကြောင်း၊ သင့်လျော်သည့် ဆေးဝါးကုသခွင့် မရခြင်း၊ အဟာရမပြည့်ဝခြင်းတို့ကြောင့် ရောဂါအခြေအနေ ပို၍ဆိုးရွားလာခဲ့ကြောင်း သိရသည်။

ရောဂါအတွက်လိုအပ်သော အသည်းဆေးကိုတောင်းသော်လည်း အင်းစိန်ထောင်ရှိ ဆေးမှူးက အစာအိမ်ဆေးများသာ ပေးသဖြင့် အနာတခြား ဆေးတခြားဖြစ်ခဲ့ကြောင်း၊ ရောဂါအခြေအနေ အလွန်ဆိုးမှ အပြင်ဆေးရုံသို့ ထုတ်ခွဲကြောင်း သိရသည်။ မိသားစုက နှစ်လခွဲမျှ ကြိုးစားကုသခဲ့သည်။ ဆေးအလုံး (၂၀) ကျော်၊ သွေး (၄) ပုလင်းသွင်း၍ ကုသခဲ့သော်လည်း အချိန်မမီတော့။ အသက်မကယ်နိုင်ခဲ့ပါ။

၁၉၉၈ ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၅) ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီး အသည်းရောဂါဌာန ပါမောက္ခ ဒေါက်တာ ခင်မောင်ဝင်းက သက်ဆိုင်ရာမိသားစု၊ အာဏာပိုင်တို့အား လူနာသည် ရက်ပိုင်းမျှသာ အသက်ရှင်တော့မည့်အကြောင်း အသိပေးခဲ့သည်။

ထိုအခါ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးအမိန့်အရ ဟုဆိုကာ အာဏာပိုင်တို့က ဦးသိန်းတင်အား ထိန်းသိမ်းထားရာမှ လွတ်ပေးလိုက်ကြောင်း ကြေညာခဲ့သည်။ လွတ်ပေးသည့် ဖေဖော်ဝါရီ (၁၅) ရက်နေ့တွင် ဦးသိန်းတင်သည် အသည်းကုသသည့်ဌာနသို့ ရောက်သွားသည်။ (၁၉၉၈) ဖေဖော်ဝါရီ (၁၈) ရက်နေ့ ည (၈:၃၅) နာရီ၌ သေဆုံးသည်။ ဆရာဝန်တို့က အသည်းကင်ဆာဖြင့် သေဆုံးသည်ဟု မှတ်ချက်ပြုသည်။

မှတ်ချက်။ ။ အကျဉ်းထောင်အတွင်း အကျဉ်းသားများ ထားရှိသည့်စနစ်၊ နေရာပတ်ဝန်းကျင်၊ မိလ္လာစနစ်၊ သောက်ရေသုံးရေ အစရှိသည်များ မသန့်ရှင်းမှုကြောင့် သွေးဝမ်းသွားခြင်း၊ ဝမ်းကိုက်ရောဂါပိုးများ ပျံ့နှံ့ကူးစက်လေ့ရှိသည်။ အကျဉ်းထောင်အတွင်း ဆေးဝါးမရှိခြင်း၊ ရောဂါပိုဆိုးလာပြီး အချိန်လွန်မှ ပြင်ပဆေးရုံသို့ ပို့ဆောင်ခြင်းတို့ကြောင့် သေဆုံးကြရသည်။

နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများဖြစ်သည့် ဦးစိန်ဝင်း၊ ဦးတင်မောင်ဝင်း တို့လည်း ထိုနည်းအတိုင်း ကြုံကြရ၊ ခံစားခဲ့ကြရ၊ သေဆုံးခဲ့ကြရသည်။ ထို့နောက် အသည်းကင်ဆာဟု ရောဂါတံဆိပ် ကပ်လိုက်ကြတော့သည်။ ထိုကင်ဆာရောဂါဖြင့် စစ်အစိုးရ အကျဉ်းထောင်ထဲ၌ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားအများစု သေဆုံးကြရသည်။

ထောင်အရာရှိများ။ ။

ထောင်ပိုင်ကြီး (တာဝန်ခံအရာရှိ)	ဦးရွှေကျော်
ထောင်မှူး (တာဝန်ခံ)	ဦးချစ်မောင်
ထောင်တာဝန်ခံဆရာဝန်	ဒေါက်တာစိုးခိုင်

ဦးတင်မောင်ဝင်း

ရန်ကုန်တိုင်း၊ ခရမ်းမြို့နယ်ဇာတိဖြစ်သည်။
၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်၊ အောက်တိုဘာလ (၂၃) ရက်နေ့တွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံရသည်။
၁၉၉၁ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီ (၁၈) ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။
ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၅၁) နှစ် ရှိပြီ ဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ နိုဝင်ဘာ ၂၀၊ ၁၉၃၉ တွင် မွေးဖွားသည်။ ဦးမြို့၊ ဒေါ်သန်းရှင်တို့၏သားဖြစ်သည်။ အထက်တန်းကျောင်း၊ တက္ကသိုလ်ကောလိပ်တို့တွင် ဘာသာရပ်ဆိုင်ရာအသင်းများ၊ ကျောင်းသားဟောင်းအသင်းများ၊ မြို့နယ်အသင်းနှင့် ခရိုင်အသင်းများ၊ လက်တွေ့အသင်း၊ ကလောင်အသင်း၊ နေ့ကျောင်းသားအသင်း၊ ကျောင်းဆောင်သဟာယနှင့် စာဖတ်အသင်းများ၊ ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ကျောင်းသားသမဂ္ဂများအဖွဲ့ချုပ် (ဗကသ)၊ ရန်ကုန် တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများသမဂ္ဂ (တကသ)၊ ရန်ကုန် တက္ကသိုလ် ကျောင်းသားညီညွတ်ရေးတပ် ဦးတို့တွင် တက်ကြွစွာ ပါဝင်လှုပ်ရှားခဲ့သည်။

တော်လှန်ရေးကောင်စီအစိုးရက ကျောင်းသားအခွင့်အရေး၊ ဒီမိုကရေစီရေး၊ ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေးလှုပ်ရှားမှုများတွင် တက်ကြွစွာပါဝင် လှုပ်ရှားသော ဦးတင်မောင်ဝင်းအား ၁၉၆၃ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလမှ ၁၉၇၀ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလအထိ (၇) နှစ် ကြာ ဖမ်းဆီးထိန်းသိမ်းခဲ့သည်။

၁၉၈၈ လူထုလှုပ်ရှားမှုကာလအတွင်း “စစ်ပြီးခေတ်ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်ဟောင်းများအဖွဲ့” တွင် ပါဝင်လှုပ်ရှားဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ် စတင်ဖွဲ့စည်းချိန်မှစ၍ အဖွဲ့ချုပ်၏ ရန်ကုန်တိုင်းစည်းရုံးရေးကော်မတီတွင် တာဝန်ပေးအပ်ခြင်း ခံခဲ့ရသည်။

၁၉၉၀ ပြည့်နှစ် ရွေးကောက်ပွဲတွင်ခရမ်းမြို့နယ်၊ မဲဆန္ဒနယ်အမှတ် (၂)မှ ရွေးကောက်ခံခဲ့ရသော ပြည်သူ့လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်ဖြစ်သည်။ ဂန္ဓီခန်းမတွင်ပြုလုပ်သည့် လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်များစုံညီအစည်းအဝေး အောင်မြင်စွာ ကျင်းပနိုင်ရေးအတွက် စွမ်းစွမ်းတမံဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

၁၉၉၀ ပြည့်နှစ် အောက်တိုဘာလ (၂၃) ရက်နေ့တွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံခဲ့ရသည်။ ၁၉၉၁ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလအတွင်း ဦးတင်မောင်ဝင်းအား အမိန့်ချမှတ်ချိန်တွင် အလွန်နာမကျန်းဖြစ်နေသည့်အတွက် ခုံရုံးသို့ မတက်ရောက်နိုင်ခဲ့ပေ။

ဖမ်းဆီးခံရသည့်အချိန်မှ ကွယ်လွန်သည့်အချိန်အထိ မိသားစုနှင့်လည်းကောင်း၊ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်ရဲဘော်များနှင့် လည်းကောင်း ဆက်သွယ်ခွင့် မရခဲ့။

သေဆုံးပုံ။ ။ ဦးတင်မောင်ဝင်းသည် အင်းစိန်အကျဉ်းထောင်တွင် ဝမ်းကိုက်ရောဂါ ခံစားနေရသည်။

ထိုအကြောင်းကို မိသားစုက စုံစမ်းသိရှိရသောအခါ ဆေးဝါးများ ပေးပို့ရန် ကြိုးပမ်းဆက်သွယ်ခဲ့သော်လည်း၊ အာဏာပိုင်များက ခွင့်မပြုခဲ့ပါ။

၁၉၉၁ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီ (၁၈) ရက်နေ့တွင် အင်းစိန်အကျဉ်းထောင်၌ ကွယ်လွန်သည်။ ကွယ်လွန်ပြီး နောက်တနေ့တွင်အာဏာပိုင်များကမိသားစုအားအကြောင်းကြားခဲ့သည်။မိသားစုကရုပ်အလောင်းကို ကြံတောသုဿန်အအေးတိုက်တွင် သွားရောက်ကြည့်ရှုခွင့်ရသည်။ ထောင်အာဏာပိုင်များက မိသားစုအား ဦးတင်မောင်ဝင်းသည် သွေးကင်ဆာရောဂါဖြင့် ကွယ်လွန်ကြောင်း ပြောကြားခဲ့သည်။

ဗဟန်းမြို့နယ် အဖွဲ့ချုပ်ရုံးရှေ့ကဦးတင်မောင်ဝင်း

မှတ်ချက်။ ။ ဝမ်းကိုက်ရောဂါဖြစ်နေစဉ် ဆေးဝါးကုသခွင့်မရခဲ့ဟု ယုံကြည်ရသည်။ အာဟာရပြတ်လပ်ခြင်းကြောင့် ကွယ်လွန်ခဲ့ခြင်းကြောင့် ဦးတင်မောင်ဝင်း၏ ရုပ်အလောင်းမှာ အရိုးပြိုင်းပြိုင်း ဖြစ်နေသည်ကို မိသားစုက ကြေကွဲစွာ တွေ့မြင်ခဲ့ရသည်။ မျက်ခုံးနှစ်ခုကြားတွင်လည်း အသားနှစ်ခုကွဲနေသည့် ဒဏ်ရာကိုတွေ့ရသည်။ ဦးတင်မောင်ဝင်းသည် ကျောက်ကပ်ရောဂါ ဖြစ်ခဲ့ဖူးသောကြောင့် လစဉ် ဆီး၊ သွေးစစ်ဆေးနေရသူဖြစ်သည်။ သွေးစစ်ချက်အဖြေများ ကောင်းမွန်နေသူတဦးသည် (၃) လမပြည့်မီကာလအတွင်း ‘သွေးကင်ဆာ’ ဖြင့်သေဆုံးရသည်ဆိုသော အာဏာပိုင်များ၏ ပြောကြားချက်မှာ သံသယရှိဖွယ်ဖြစ်သည်။

ထောင်အရာရှိများ။ ။

ထောင်ပိုင်ကြီး (တာဝန်ခံအရာရှိ)
ထောင်တာဝန်ခံဆရာဝန်

ဦးအုန်းဖေ
ဒေါက်တာစိုးကြည်

“ ကြယ်ကြွေတာ
ကင်ဆာတဲ့လား
ကင်ဆာကို တိုက်ဖျက်ကြ ”

— ဦးတင်မောင်ဝင်း စာပေန ပန်းခွေတွင် ရေးထိုးထားသော ကဗျာတပုဒ်

ဦးတင်ရွှေ (စာရေးဆရာ မုံရွာတင်ရွှေ)
စစ်ကိုင်းတိုင်း၊ မုံရွာမြို့ဇာတိဖြစ်သည်။
၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ (၂၉) ရက်နေ့၌ အဖမ်းခံရသည်။
၁၉၉၇ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ (၈) ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။
ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၆၇) နှစ်ဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ၁၉၃၀ ပြည့်နှစ်၊ ဧပြီ (၅) ရက်နေ့၌ မုံရွာမြို့တွင် မွေးဖွားသည်။ ၁၉၅၂ ခုနှစ်မှ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်အထိ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်၊ မန္တလေးတက္ကသိုလ်တို့တွင် ပညာသင်ကြားခဲ့သည်။ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားသမဂ္ဂလှုပ်ရှားမှုများ၌ တက်ကြွစွာခေါင်းဆောင်ခဲ့သည်။

ကျောင်းသားဘဝလွန်မြောက်ပြီးနောက် ဆရာကြီးသခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း၏ ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေးအဖွဲ့သို့ ဝင်ရောက်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ပြည်တွင်းစစ်ရပ်စဲရေး၊ ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေး လှုပ်ရှားမှုများတွင် ရှေ့တန်းမှ ပါဝင်ခဲ့သည်။

ထို့နောက် ရှေ့နေတဦးအဖြစ် လုပ်ကိုင်အသက်မွေးခဲ့သည်။ ဥပဒေပညာရပ် အပါအဝင် စာပေရေးသား ပြုစုရာတွင် မုံရွာတင်ရွှေအမည်ဖြင့် ရေးသားခဲ့သည်။

၁၉၈၈ ခုနှစ် ဒီမိုကရေစီအရေးတော်ပုံကြီးတွင် မြန်မာနိုင်ငံရှေ့နေများသမဂ္ဂ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်လည်းကောင်း၊ အင်းစိန်မြို့နယ် သပိတ်ကော်မတီ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်လည်းကောင်း ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ဦးတင်ရွှေသည် အမျိုးသား ဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ် စတင်တည်ထောင်ရာတွင် ပါဝင်ခဲ့သူတဦးဖြစ်ပြီး၊ အဖွဲ့ချုပ်၏ ဗဟိုဦးစီး အဖွဲ့ဝင်တဦးဖြစ်သည်။ မန္တလေးတိုင်းစည်းရုံးရေးတာဝန် ပေးအပ်ခံခဲ့ရသည်။

၁၉၈၉ ခုနှစ်တွင် စစ်အစိုးရက ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် အပါအဝင် အဖွဲ့ချုပ်ခေါင်းဆောင်အများအပြားကို ထိန်းသိမ်းခဲ့ရာ ဦးတင်ရွှေသည် တာဝန်ကျသည့် မန္တလေးတိုင်းအတွင်း၌ တိမ်းရှောင်ပြီး အဖွဲ့ချုပ်၏ တာဝန်များကို ဆက်လက်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။

ရွေးကောက်ခံပြည်သူ့ကိုယ်စားလှယ်များကိုစစ်အစိုးရကအာဏာလွှဲပေးခြင်းမပြုသည့်အတွက်အဖွဲ့ချုပ်

ခေါင်းဆောင်အချို့၊ လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ် အချို့တို့နှင့်အတူ စင်ပြိုင်အစိုးရဖွဲ့စည်းရေးကို လျှို့ဝှက် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ် နိုဝင်ဘာလ (၂၉) ရက်နေ့တွင် ဦးတင်ရွှေသည် အဖမ်းခံရသည်။ ပုဒ်မ ၅ (က)၊ (င)၊ (ည) တို့ဖြင့် ထောင် (၁၈) နှစ် ချမှတ်ခံရသည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ အင်းစိန်ထောင်အတွင်း နေထိုင်စားသောက်ရေးအခြေအနေများကြောင့် ဦးတင်ရွှေ၏ ကျန်းမာရေး အခြေအနေ ယိုယွင်းကျဆင်းလာခဲ့သည်။ နှလုံးရောဂါဖိစီးမှုကြောင့် ၁၉၉၇ ခုနှစ် ဧပြီလ အတွင်း အင်းစိန်ထောင်တွင်းဆေးရုံသို့ နှစ်ကြိမ်တက်ရောက်ခဲ့ရသည်။ မိသားစုက ဦးတင်ရွှေအား ပြင်ပမှ အထူးကုဆရာဝန်ကြီးများနှင့် ကုသခွင့်ပြုရန် အကြိမ်ကြိမ် ကြိုးစားခဲ့ကြသည်။ သို့သော်လည်း အာဏာပိုင်များထံမှ ခွင့်ပြုချက်မရခဲ့ပါ။

ထို့ကြောင့် ဦးတင်ရွှေသည် ၁၉၉၇ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ (၈) ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့နံနက်တွင် နှလုံးရောဂါဖြင့် သေဆုံးခဲ့သည်။

မှတ်ချက်။ ။ ဧပြီလအတွင်း နှစ်ကြိမ်တိတိ ကျန်းမာရေးအခြေအနေဆိုးရွားခဲ့သော်လည်း အာဏာပိုင် များက ပြင်ပမှ အထူးကုဆရာဝန်ကြီးများနှင့် ကုသရန် ခွင့်မပြုခဲ့ခြင်းကြောင့် ဦးတင်ရွှေသေဆုံးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ယူဆနိုင်သည်။

ထို့ပြင် မကွယ်လွန်မီ တရက်အလိုတွင် ဦးတင်ရွှေက ၎င်း၏ကျန်းမာရေးအခြေအနေကြောင့် လူနာစောင့် တဦး ထားပေးရန် အာဏာပိုင်များကို တောင်းဆိုခဲ့သော်လည်း အာဏာပိုင်များက လျစ်လျူရှုခဲ့သည်။

“ ကျွန်တော်သည် အင်းစိန်အကျဉ်းထောင်ကြိုးတိုက် (ရင်ခွဲတိုက်-၂တိုက်) ထဲ၌ ကြိုးသမား သေဒဏ်ချခံ သူများနှင့် နီးနီးကပ်ကပ် နေထိုင်ခဲ့ရဖူးပါသည်။ ပြစ်မှု ရာဇဝတ်မှုဖြင့် သေဒဏ်ချခံရသူတို့၏ ရာနှုန်း တော်တော်များများမှာ အမှန်တကယ်အားဖြင့် သေဒဏ်စီရင်ခံထိုက်ခြင်း မရှိပါ။ သေဒဏ်မကျခံရဘဲ တနည်းနည်းဖြင့် သေဒဏ်မှ ပြောင်းလဲခံသူက များပါသည်။ ဆရာဦးတင်ရွှေကား သေဒဏ်ချခံရသူ မဟုတ်ပါ။ ရာဇဝတ်သား မဟုတ်ပါ။ သို့သော် နဝတ ၏ ထောင်ထဲ၌ တရားမဲ့မှုများ၏ အောက်၌ အမှန်ပင် သေဆုံးသွားခဲ့ရပါသည်။ သေဒဏ်ကျခံသွားရပါသည်။ ”

— ဝင်းတင့်ထွန်း

ဦးထွန်းစိန်

ရန်ကုန်မြို့ဇာတိဖြစ်သည်။

၁၉၉၁ ခုနှစ်တွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံရသည်။

၁၉၉၆ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၉)ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။

အသက် (၆၀) အရွယ်တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ရန်ကုန်တိုင်း၊ လှိုင်မြို့နယ်၊ ဂုံနီစက်ရုံတွင် လုပ်ကိုင်စဉ် နိုင်ငံရေးကိုလေ့လာခဲ့သည်။ သခင်လေးမောင်၏ တပည့်ရင်းဖြစ်သည်။ ပြည်ထောင်စုအမျိုးသားညီညွတ်ရေးတပ်ပေါင်းစု (ပမညတ)၊ အလုပ်သမားသမဂ္ဂတို့တွင် အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ၁၉၆၃ ခုနှစ် ငြိမ်းချမ်းရေးဆွေးနွေးပွဲ ပျက်ပြားသွားသည့် အချိန်တွင် စစ်အစိုးရက နိုင်ငံရေး လှုပ်ရှားသူများကို ဖမ်းဆီးခဲ့ရာ၊ ဦးထွန်းစိန်လည်း ဖမ်းဆီးခြင်းခံခဲ့ရပြီး အင်းစိန်ထောင်တွင် အကျဉ်းချခံခဲ့ရသည်။

နောက်ပိုင်းတွင် ကိုကိုးကျွန်းအကျဉ်းစခန်းသို့ပို့ဆောင်ချုပ်နှောင်ခံခဲ့ရသည်။ ၁၉၇၁ ခုနှစ်တွင်ကျန်းမာရေး ချို့ယွင်းသည့် နိုင်ငံရေးအကျဉ်းများအား ပြည်မသို့ ပြန်ပို့ရန် ဆန္ဒပြတောင်းဆိုတိုက်ပွဲဝင်မှုများပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။ ထိုတိုက်ပွဲအပြီး ပြည်မသို့ ပြန်ပို့ခံရသည့် နိုင်ငံရေးအကျဉ်းများအထဲတွင် ဦးထွန်းစိန်ပါဝင်ခဲ့သည်။

၁၉၇၃ ခုနှစ်တွင် အကျဉ်းထောင်တွင်းမှ ပြန်လည်လွတ်မြောက်လာခဲ့ပြီးနောက် ဂုံနီစက်ရုံတွင် ပြည်လည်အလုပ်လုပ်ခွင့်ရခဲ့သည်။

၁၉၇၄ ခုနှစ် အလုပ်သမားသပိတ်တွင် ပါဝင်ခဲ့သဖြင့် ဖမ်းဆီးခြင်းခံခဲ့ရပြန်သည်။ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ် အထွေထွေလွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်ဖြင့် ပြန်လည်လွတ်မြောက်လာခဲ့သည်။

၁၉၈၈ ဒီမိုကရေစီအရေးတော်ပုံကာလတွင် “၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်ကျော်ကာလအကျဉ်းကျခံများသမဂ္ဂ”ကို ဖွဲ့စည်းပြီး ပါဝင်လှုပ်ရှားခဲ့သည်။ စစ်အာဏာသိမ်းမှုဖြစ်ပွားပြီးချိန်တွင် နိုင်ငံရေးပါတီများ တည်ထောင် ဖွဲ့စည်းကြသော လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များအား ဆက်သွယ်ကူညီခဲ့သည်။ ထိုသို့ လှုပ်ရှားဆောင်ရွက်စဉ် ၁၉၉၁ ခုနှစ်တွင် စစ်ထောက်လှမ်းရေးက ဦးထွန်းစိန်အား ဖမ်းဆီးပြီး ထောင်ဒဏ် (၁၀) နှစ် ချမှတ်ခဲ့သည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ အင်းစိန်အကျဉ်းထောင်တွင် အာဟာရ ပြည့်ဝမှုမရှိသော အစားအသောက်များသာ ရရှိခြင်း၊ မိသားစုက ထောင်ဝင်စာသွားရောက်တွေ့ဆုံပြီး လိုအပ်သည့် အစားအစာ ဆေးဝါးထောက်ပံ့မှု မပြုနိုင်ခြင်း တို့ကြောင့် အားအင်ကုန်ခမ်းလာကာ ကျန်းမာရေးချို့ယွင်းလာသည်။ ၁၉၉၆ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၉) ရက်နေ့တွင် ထောင်ဆေးရုံ၌ သေဆုံးသွားခဲ့သည်။

ဦးထွန်းအောင်ကျော် (ခ) သခင်မီးပွား

မန္တလေးမြို့ဇာတိဖြစ်သည်။

၂၀၀၃ ခုနှစ်တွင် ကွန်လွန်သည်။

ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၅၀) ခန့် ရှိပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ဦးထွန်းအောင်ကျော်သည် ၁၉၈၈ အရေးတော်ပုံကာလတွင် မန္တလေးအနောက် မြို့နယ် အောင်မြေသာဇံစစ်ကြောင်း၏ အတွင်းရေးမှူးဖြစ်သည်။ အရေးတော်ပုံကာလတွင် ထုတ်ဝေသော မီးပွားသတင်းစာ၏ အယ်ဒီတာအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့သောကြောင့် သခင်မီးပွားဟု ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ကြသည်။ ပြည်သူ့ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီ၏ မန္တလေးတိုင်းတာဝန်ခံအဖြစ်ဆောင်ရွက်ခဲ့ရင်း ဖမ်းဆီးထောင်ချခြင်း ခံရခဲ့ရသည်။ ၁၉၉၄ ခုနှစ်တွင် မန္တလေးထောင်မှလွတ်မြောက်ခဲ့ပြီး ၁၉၉၇ ခုနှစ်တွင် အကြမ်းမဖက်ရေးလှုပ်ရှားမှု (ဂျင်းရှပ်) စာအုပ်လက်ဝယ်ထားရှိမှုနှင့် ထောင်ဒဏ် ၇ နှစ်ချမှတ်ခြင်း ခံခဲ့ရပြန်သည်။ မန္တလေးထောင်မှ ပြန်လည်လွတ်မြောက်လာခဲ့သည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ ၂၀၀၃ ခုနှစ် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်၏ အထက်မြန်မာပြည် စည်းရုံးရေးခရီးစဉ်တွင် လိုက်ပါရင်း ဒီပဲရင်းလူသတ်ပွဲတွင် ဒဏ်ရာရရှိကာ မုံရွာဆေးရုံတွင် ထိုဒဏ်ရာဖြင့် သေဆုံးခဲ့သည်။

ကိုဝင်းဘို

ရောဝတီတိုင်း မော်လမြိုင်ကျွန်းမြို့နယ် ဇာတိဖြစ်သည်။

၁၉၉၇ ခုနှစ်တွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံရပြီး ထောင်ဒဏ် ၂၁ နှစ် ချမှတ်ခံခဲ့ရသည်။

၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၂၆ ရက်နေ့တွင် မော်လမြိုင်အကျဉ်းထောင်၌ ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။

ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၃၉) ရှိပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ကိုဝင်းဘိုသည် မြန်မာ့တပ်မတော်တွင် ဗိုလ်ကြီးအဆင့်အထိ တာဝန်ထမ်းခဲ့ဖူးသည်။ ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်တွင် နာမည်ကျော် နဝတပတ္တမြားတရားမဝင် ရောင်းချရာတွင် ပါဝင်ပတ်သက်မှုဖြင့် ထောင်ကျခဲ့သည်။ ၁၉၉၇ ခုနှစ်တွင် ပြန်လည်လွတ်မြောက်ခဲ့ပြီးနောက် ကိုဝင်းဘိုသည် ဘာသာရေးကို တစိုက်မတ်မတ် လိုက်စားခဲ့သည်။

၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် မန္တလေးမြို့ မဟာဂန္ဓာရုံကျောင်း၊ ရွှေကျင် ဆရာတော် ဘုရားကြီး၊ သံဃာအပါး (၁၀၀၀) တို့ လက်မှတ်ရေးထိုးထားသော စာတစောင်ကို ဆရာတော်၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ယူဆောင်၍ ရန်ကုန်မြို့သို့ သွားရောက်ခဲ့သည်။ ၎င်းစာအား ကမ္ဘာအေး တိပိဋကဆရာတော် ဦးသုမင်္ဂလထံသို့ ပေးအပ်ခဲ့ပြီး ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီးသန်းရွှေ၊ ဦးနေဝင်း၊ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်တို့ထံသို့ ပေးပို့ရန် အကူအညီ တောင်းခဲ့သည်။ ဆရာတော် ဦးသုမင်္ဂလ၏ကျောင်းမှ ပြန်ထွက်သည့်အချိန်တွင် ဖမ်းဆီးခံခဲ့ရသည်။

စာတွင် မြန်မာနိုင်ငံ၏ လတ်တလော နိုင်ငံရေးဖြစ်စဉ်များ၊ ကုန်ဈေးနှုန်း ကြီးမြင့်ခြင်းကြောင့် ပြည်သူ အားလုံး စားဝတ်နေရေး ကြပ်တည်းကာ ဆင်းရဲဒုက္ခမျိုးစုံရင်ဆိုင်နေကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ တိုင်းပြည် ကောင်းကျိုးကိုရှေ့ပြေး ဦးနေဝင်း၊ ဦးသန်းရွှေ၊ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်တို့ တဦးနှင့်တဦး အမုန်းမပွား၊ အာဇာနည်တစ်ယောက်တည်း မေတ္တာတရား လက်ကိုင်ထား၍ ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းရေး၊ အကျဉ်းထောင်အသီးသီးရှိ ဒုက္ခခံစားနေကြရသော နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားအားလုံးကို သတ္တရာဇ် (၂၀၀၀) တွင် လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် ပေးရေးတို့အတွက် မေတ္တာရပ်ခံလိုကြောင်း စသဖြင့် ရေးသားထားသည်။

ကိုင်းဘိုသည် ထိုပေးစာကြောင့် ထောင်ဒဏ် ၂၁ နှစ် ချမှတ်ခံခဲ့ရသည်။ အင်းစိန်ထောင်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ သည်။ ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ် ဇူလိုင် ၆ ရက်နေ့တွင် မော်လမြိုင်ထောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့ခြင်းခံခဲ့ရသည်။

ပုံစံထိုင်နေကြရသော အကျဉ်းသားများ

သေဆုံးပုံ။ ။ ၁၅-၈-၂၀၀၀ ရက်နေ့ ညနေပိုင်း ထောင်ပိတ်ချိန် လူစစ်တန်းစီသည်အခါ ကိုင်းဘိုသည် တာဝန်ကျဝန်ထမ်း တပ်ကြပ်ကြီး ချစ်ကျော်နှင့် တန်းစီထိုင်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အချေအတင်စကားများ ခွဲ ကြသည်။

၁၈-၈-၂၀၀၀ ရက်နေ့တွင် စည်းကမ်းထိန်း (တန်းစီး) တာဝန်ရထားသော အကျဉ်းသားဟောင်း မောင် အေးဆိုသူက အကျဉ်းသားသစ်တဦးအား ခြိမ်းခြောက်အကြပ်ကိုင်၍ လိင်ဆက်ဆံခဲ့သည်။ ၂၀-၈-၂၀၀၀ ရက်နေ့တွင် ကိုင်းဘိုက ထိုဖြစ်ရပ်ကို ထောင်ပိုင်ကြီးဦးဌေးဝင်းထံ တိုင်ကြားကန့်ကွက်ခဲ့သည်။

ထိုအကြောင်းအရာများကြောင့် ထောင်အမှုထမ်းများက ကိုင်းဘိုအား အငြိုးထားခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် အမှုထမ်းအချို့က နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများဖြစ်သော ကိုင်းဘို၊ ကိုမိုးကျော်သူ၊ သူပုန်ကြီး(ခ) ဇော်မင်း မင်းလတ်တို့သုံးဦးသည် လွန်ခဲ့သော ၁၅ ရက်နေ့က ထောင်ဖောက် ထွက်ပြေးသွားသောသူများနှင့် အဆက်သွယ်ရှိကြောင်း၊ ထောင်တွင်း ဆူပူမှုဖြစ်ပွားရန်လည်း ကြံစည်နေကြကြောင်း ထောင်ပိုင်ကြီးသို့

တင်ပြခဲ့ကြောင်း သိရသည်။

၂၆-၈-၂၀၀၀ ရက်နေ့ ညနေ (၆:၀၀) နာရီတွင် ထောင်ဝန်ထမ်းများက တိုက် (၄) ရှိ ကိုဝင်းဘို၊ ကိုမိုးကျော်သူ၊ ဇော်မင်းမင်းလတ်တို့ သုံးဦးအား နောက်ပြန်လက်ထိပ်ခတ်၍ ခေါ်ထုတ်သွားပြီး ပြစ်ဒဏ် တိုက်တွင် သီးခြားစီ ခွဲထားလိုက်သည်။

ဝန်ထမ်း (၂၂) ဦးက ၎င်းတို့အား မှောက်ခုံအိပ်ခိုင်းကာ၊ လုံချည် အင်္ကျီများဆွဲချွတ်ပြီး ကျပ်လုံးခန့်ရှိ ဖျဉ်းကတိုး နံပါတ်တုတ်များဖြင့် ပြင်းထန်စွာရိုက်နှက်ကြသည်။ ဝန်ထမ်းများက ၎င်းတို့အငြိုးထားသော ကိုဝင်းဘိုအား ပိုမို ရိုက်နှက်ခဲ့ကြသည်။ ကိုဝင်းဘို၏ နံရိုးများ ကျိုးကြေခဲ့သည်။ နံရိုးများက အသဲအား ထိုးမိထိမိသဖြင့် မခံနိုင်သည့်အဆုံး ကိုဝင်းဘိုသည် အာဏာပိုင်များထံ အော်ဟစ်အကူအညီတောင်းခဲ့ သည်။ သို့သော်လည်း အာဏာပိုင်များက အရေးတယူ ဆောင်ရွက်ပေးခြင်းမရှိပါ။ ည (၁၁:၀၀) နာရီခန့် တွင် ကိုဝင်းဘိုထံမှ ညည်းညူသံများ အော်ဟစ်သံများ တိတ်ဆိတ်သွားပြီး သေဆုံးခဲ့သည်။

မှတ်ချက်။ ။ ထိုအမှုအား မွန်ပြည်နယ် ရဲတပ်ဖွဲ့က တိုက်ရိုက်ကိုင်တွယ် စစ်ဆေးနေစဉ် ပြည်ထဲရေး ဝန်ကြီး၏ “သေပြီးလူတစ်ယောက်အတွက်ကြောင့် ကျန်ဝန်ထမ်းများကို ဒုက္ခမပေးပါနဲ့” ဟူသော ညွှန်ကြားစာကြောင့် ထိုအမှုအား အရေးယူခြင်း မရှိတော့ဘဲ ရပ်ဆိုင်းခဲ့ကြသည်။

ထောင်အရာရှိများ။ ။

ထောင်ပိုင်ကြီး (တာဝန်ခံအရာရှိ)	ဦးဌေးဝင်း
ထောင်ပိုင်လေး (ဦးစီးအရာရှိ)	ဦးချစ်မောင်
ထောင်မှူး (တာဝန်ခံ)	ဦးတင်မောင်ချို

ဇော်မျိုးထက် (ခေါ်) ဇော်ဇော်

ပဲခူးတိုင်း၊ မင်းလှမြို့နယ်ဇော်တော်မြစ်သည်။

၂၀၀၃ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင် (၁၆) ရက် နေ့တွင် ဖမ်းဆီးခံရသည်။

၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ (၁၉) ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။

ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၂၈) နှစ် ရှိပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ကိုဇော်မျိုးထက်သည် အဖဦးတင်မောင်ဦး၏သားဖြစ်ပြီး၊ ပဲခူးတိုင်း၊ မင်းလှမြို့နယ် ပြည်တော်သာ (၄)လမ်းတွင် နေထိုင်ခဲ့သည်။ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသား တဦးဖြစ်သည်။

၂၀၀၃ ခုနှစ် ဇူလိုင်လတွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံခဲ့ရသည်။ စစ်အစိုးရခေါင်းဆောင်များကို လုပ်ကြံရန်ကြံစည်သည်။ တိုင်းပြည်ဆူပူရန် လုပ်ဆောင်သည်ဟု စွပ်စွဲခံခဲ့ရသည်။ ထို့နောက် ကိုဇော်မျိုးထက်အပါအဝင် စုစုပေါင်း (၉) ဦးသည် နိုင်ငံတော်ပုန်ကန်မှု ပုဒ်မ ၁၂၂ (၁)၊ ၃၈၆ (၁) တို့ဖြင့် သေဒဏ် ချမှတ်ခြင်းခံခဲ့ရသည်။

၎င်းတို့အားချမှတ်ထားသည့် စီရင်ချက်များမှာ တရားမျှတမှုလုံးဝမရှိသဖြင့် ရှေ့နေငှား၍ အယူခံဝင်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ၂၀၀၄ ခုနှစ် မေလ (၁၄) ရက်နေ့တွင် စစ်အစိုးရက သေဒဏ်မှ ထောင်ဒဏ်(၃) နှစ်သို့ ပြောင်းလဲပေးခဲ့သည်။ အယူခံလွှာ ထပ်မံတင်သွင်းသည့်အခါ အောက်တိုဘာလ (၁၄) ရက်နေ့တွင် ထောင်ဒဏ် (၂) နှစ်သို့ လျှော့ချပေးခဲ့သည်။ အာဏာပိုင်များက သေဒဏ်၊ ထောင်ဒဏ်တသက်တကျွန်း တို့ကို မတရားချမှတ်ခဲ့ကြောင်း ထင်ရှားနေသည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ ဇော်မျိုးထက်သည် အင်းစိန်အကျဉ်းထောင်တွင် အခြေအနေဆိုးများနှင့် ကြုံတွေ့ရသဖြင့် အသည်းရောင်အသားဝါရောဂါ ပြင်းထန်စွာ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။ သွေးပေါင်ကျခြင်း၊ အစာမစားနိုင်သည့် အတွက် အားအင်ချည့်နဲ့လာခြင်းတို့ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် အင်းစိန်မြို့နယ် ပြည်သူ့ဆေးရုံသို့ ရောက်ခဲ့သည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် ၂၀၀၄ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ (၅) ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီးသို့ ရောက်ခဲ့သည်။ ဆေးရုံကြီးတွင် အရေးပေါ်ကုသသည့်အခါ မိသားစုက ဆေးကုသမှုစရိတ်၊ အခြားအထွေထွေကုန်ကျစရိတ်များကို ကျခံခဲ့ရသည်။

၂၀၀၄ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ (၁၉) ရက်နေ့ ညနေ (၃) နာရီတွင် ထိုနေ့ရက်၌ပင် သေဆုံးသွားခဲ့သည်။

မှတ်ချက်။ ။ အောက်တိုဘာ (၃၀) ရက်နေ့တွင် ကိုဇော်မျိုးထက်၏ဖခင် ဦးတင်မောင်ဦးက ဒီမိုကရက်တစ်မြန်မာ့အသံ (ဒီမိုဘီအသံလွှင့်ဌာန)သို့ အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြခဲ့သည်။

“ဟုတ်ကဲ့ ၊ ကျနော်ပါ ၊ ဇော်မျိုးထက်ရဲ့ အဖေပါ။ ---သူက ဘာရောဂါလဲဆိုတော့ မျက်လုံးတွေ ဝါတယ် ဗျာ။ အသည်းရောင်တယ်ပေါ့ဗျာ။ အသည်းဆေးတို့၊ ဂလူးကို့စ်တို့ ဘာတို့ သွင်းရတယ်ဗျ။ အဲလိုသွင်းလဲ ကလေးကဘယ်လိုဖြစ်လဲဆိုတော့ အစာလဲ မမှန်တဲ့အခါကျတော့ အားအင်ချည့်နဲ့ လာတာပေါ့ဗျာ။

သွေးပေါင်လဲ ကျတယ်ခင်ဗျ။ နောက်ပြီးတော့ အသည်းမှာ ထိခိုက်တယ်လို့လဲ သေခါမှာပဲ သိတယ်ဗျာ။ အသည်း သိပ်အလုပ် မလုပ်ဘူးပေါ့ဗျာ။ ဆုံးတဲ့နေ့ကတော့ (၁၉) ရက်နေ့ ညနေ (၃)နာရီလောက်မှာ ဆုံးသွားတယ်ခင်ဗျ။ ---

ဆေးတွေ ဘာတွေ လာပေးတာလဲ မရှိဘူး။ ကျနော်တို့ဖာသာ ဝယ်ရပါတယ်။ ကျနော်တို့ ရှိတဲ့အင်အား လေးနဲ့ နယ်ပြန်ပြီးတော့ ချေးရယ် ငှားရယ်လုပ်ပြီးတော့မှ ဒီဆေးလေးတွေ ဝယ်ပြီးတော့မှ ကုသရတာ ပေါ့ဗျာ။ အိုင်စီအာစီ တို့ကိုလဲ ကျနော်သွားပြီး အကြောင်းမကြားတော့ဘူးဗျာ။ ကျနော်လဲ ပူထူပြီးတော့ အိုင်စီအာစီ ကို သွား အကြောင်းမကြားမိတော့ဘူး။ ---

ကျနော်တို့ကလဲ နယ်ကလာတဲ့အခါကျတော့ အကူအညီ သိပ်လုံချင်တဲ့သဘောနဲ့ ရေဝေးတို့ ဘာတို့ ပို့လို့ရတဲ့ ကျော်သူတို့ အဖွဲ့ကို လှမ်းဆက်တယ်။ ထောင်က သူတို့ထောင်နဲ့ ဆက်သွယ်ပါဦးတဲ့။ ထောင်က သူတို့ပဲ သင်္ကြိုဟ်ပေးလို့ ရမယ်တဲ့။ အပြင်က သင်္ကြိုဟ်လို့ မရဘူးတဲ့။ ကျနော်တို့ အဖွဲ့ အစည်းတွေ ရှိနေပါသေးတယ်ဆိုပြီး ကျနော်ကို ကလေးသေသွားတယ်ဆိုတဲ့ အမိန့်ပြန်စာတွေ ဘာတွေ ပေးတယ်ဗျ။ အဲဒါပြီးတော့ နယ်ပြန်ရောက်တော့ ကျနော်တို့က (၂၀) ရက်နေ့ပေါ့ဗျာ။ အခု ပြီးခဲ့တဲ့ တနင်္လာနေ့က နေအိမ်မှာပဲပေါ့။ မင်းလှ ပြည်တော်သာရပ်ကွက် (၄) လမ်းပေါ့ဗျာ။ နေအိမ်မှာပဲ ရက်လည် သပိတ်သွပ်လိုက် ရတယ်။ ---

သူက (၃) နှစ်ကို နောက်ထပ်အယူခံတင်တော့ (၁) နှစ်နိုင်သွားတယ်ပြောတယ်။ (၁) နှစ်နိုင်သွားတော့ ကျနော်သားကို ကျနော်အားပေးတာပေါ့။ သား (၂) နှစ်ပဲကျန်တော့တယ်။ (၂) နှစ်မှာ သား နေလာတဲ့ နှစ်က (၁) နှစ်ကျော်ရှိတဲ့အတွက် သား ကျန်လို့ရှိရင် လေးလပဲကျန်မယ်လို့ ကျနော် ပြောလိုက်တယ်ဗျ။ ကျနော်ဆိုလို့ရှိရင် ကျနော်သားကို အမြဲတမ်း မြင်ယောင်နေတာပေါ့ဗျာ။ အခု ခင်ဗျားဆက်လိုက်တာက ကျနော်အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်းရဲ့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်လေးပေါ့။ ဒီသူငယ်ချင်းတွေနဲ့ပဲ တနေ့တနေ့ မိုးချုပ်တဲ့ အထိ ပြောဆိုနေရတာပေါ့ဗျာ။ ကျနော်အမြဲတမ်း ကျနော်သားက ကျနော်လက်ပေါ်မှာသေသွားတာ ဆိုတော့ ကျနော် အမြဲတမ်း တသ နေတာပေါ့ဗျာ။ အခု ခင်ဗျားကို ပြောနေတဲ့အချိန်မှာတောင် ကျနော် စိတ်ထဲမှာ လုံးဝ စိတ်မကောင်းဘူး။ ခံစားနေရတာပေါ့ဗျာ။ ---”

နောက်ဆက်တွဲ (၈)

(၁) ရဲဘက်စခန်းတင်သေဆုံးသူများစာရင်း

နာမည်	အသက်	အစမ်းခံရသည့်နေ့	သေဆုံးသည့်နေ့	အဖွဲ့အစည်း	သေဆုံးသည့်နေရာ	လိပ်စာ
ဦးကိုလေး	၅၀	မတ်၊ ၁၅၂၀	၁၅၂၂	အန်အယ်လ်ဒီ	ရဲဘက်စခန်း	မန္တလေး
ဦးမောင်မောင်စန်း	၅၉	၂၀၊ ၂၊ ၁၉၈၈	၁၉၈၈	အန်အယ်လ်ဒီ	ရဲဘက်စခန်း	-
ဦးမင်းသူ	-	-	ဧပြီ၊ ၁၉၉၇	အန်အယ်လ်ဒီ	ပေါ်တာ	တောင်ငူ၊ ပဲခူး
ဦးစောထွန်းနွယ်	၇၅	၂၀၊ ၂၊ ၁၉၈၈	မေမေပီပီရီ၊ ၁၉၈၈	အန်အယ်လ်ဒီ	ပေါ်တာ	တောင်ငူ၊ ပဲခူး

(၂) ရဲဘက်စခန်းတွင်သေဆုံးသူများ၏ကိုယ်ရေးအကျဉ်း

ဦးမင်းသူ (ခ) ဦးမောင်ကြီး

တောင်ငူမြို့ဇာတိဖြစ်သည်။

၁၉၉၇ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၁ ရက်နေ့တွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံရသည်။

၁၉၉၇ ခုနှစ်ထဲတွင် ကွယ်လွန်သည်။

ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၅၅) နှစ် ရှိပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ဦးမင်းသူသည် မန္တလေးတက္ကသိုလ်မှ စိတ်ပညာ ဘွဲ့ရရှိခဲ့သည်။ ၁၉၈၈ ခုနှစ် အရေးတော်ပုံကာလ ရွှေဆံတော်ဘုရားလူထုအုံကြွလှုပ်ရှားမှုတွင် ဦးဆောင်ပါဝင်ခဲ့သည်။ စစ်တပ်မှ အာဏာသိမ်းပြီးနောက် အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ် ပေါ်ပေါက်လာရာ တောင်ငူမြို့နယ်၏ အဖွဲ့ဝင်တဦး ဖြစ်လာခဲ့သည်။ နောက် မြို့နယ် ဘဏ္ဍာရေးမှူးအဖြစ် တာဝန်ယူခဲ့သည်။

၁၉၉၁ ခုနှစ်တွင် နယ်စပ်အခြေစိုက် လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့ တခုဖြစ်သည့် ပြည်သူ့လွတ်မြောက်ရေးတပ်ဦး (PLF) နှင့် ဆက်သွယ်မှုဖြင့် ဖမ်းဆီးခြင်းခံခဲ့ရသည်။

ထို့နောက် ၁၉၉၂ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၁၃ ရက်နေ့တွင် အလုပ်ကြမ်းနှင့် ထောင်ဒဏ် ၃ နှစ် ချမှတ်ခြင်းခံခဲ့ရပြီး ၁၉၉၄ ခုနှစ်တွင် ပြန်လည်လွတ်မြောက်လာခဲ့သည်။

၁၉၉၇ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလတွင် စစ်ထောက်လှမ်းရေးများမှ မည်သည့်အကြောင်းပြချက်မှ မပေးဘဲ ဦးမင်းသူအား ဒုတိယအကြိမ် ဖမ်းဆီးခဲ့သည်။ ထို့နောက် ရက်ပိုင်းအတွင် ရှေ့တန်းစစ်မြေပြင်သို့ ပေါ်တာ အဖြစ် ခေါ်ဆောင်သွားခဲ့သည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ ဦးမင်းသူသည် အလွန်လေးလံသော ဝန်များကို ထမ်းရခြင်း၊ လမ်းခရီးကြမ်းတမ်းခြင်း၊ အစာရေစာ ဝလင်အောင်မစားရခြင်း တို့ကြောင့် လမ်းပင် မလျှောက်နိုင်သည့် အခြေအနေသို့ ရောက်ရှိ ခဲ့သည်။ အသက်အရွယ်ကြီးခြင်း၊ ပြင်းထန်သောရာသီဥတုဒဏ်ကို မခံနိုင်ခြင်းကြောင့် အင်အားကုန်ခမ်း နေသော်လည်း စစ်သားများက ရိုက်နှက်၍အတင်းအကြပ် ထမ်းပိုး၍ လျှောက်စေခဲ့သည်။ နောက်ဆုံးရက် အနည်းငယ်အကြာတွင် အပြင်းဖျားပြီး ရှေ့တန်းစစ်မြေပြင်တောတွင်းတနေရာတွင် သေဆုံးသွားခဲ့သည်။

မှတ်ချက်။ ။ ဦးမင်းသူ၏ ရုပ်အလောင်းအား မြေမြှုပ်သင်္ဂြိုဟ်ခြင်း မရှိဘဲ တောထဲတွင်ပစ်ထားခဲ့ရသည်။ သူနှင့် အတူ ပါလာသော ဦးစောထွန်းနွယ် (အဖွဲ့ချုပ် မြို့နယ် ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ) သည်လည်း ထိုနေရာ၌ပင် သေဆုံးခဲ့ရသည်။ ဦးမင်းသူကွယ်လွန်သည့်အချိန်တွင် ဇနီးနှင့် သားသမီး ၂ ဦးကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

ဦးစောထွန်းနွယ်

ပဲခူးတိုင်း၊ တောင်ငူမြို့နယ်ဇာတိဖြစ်သည်။
၁၉၉၇ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၁ ရက်နေ့တွင် ဖမ်းဆီးခြင်း ခံရသည်။
၁၉၉၇ ခုနှစ်တွင် ကွယ်လွန်သည်။
ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၇၅) နှစ် ရှိပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ဦးစောထွန်းနွယ်သည် အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ် တောင်ငူမြို့နယ်၏ ဒုတိယ ဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်သည်။ ၁၉၉၇ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလတွင် တောင်ငူစစ်ထောက်လှမ်းရေး (၃) က အမျိုးသား ဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်မှ အဖွဲ့ဝင်အများအပြား ကိုဖမ်းဆီး၍ ခလရ (၃၉) တပ်ရင်းတွင်ခေတ္တချုပ်ထား ခဲ့သည်။ ဦးစောထွန်းနွယ် နှင့်အတူ ဦးမြတ်သူ ဥက္ကဋ္ဌ တောင်ငူမြို့နယ်၊ မိုးမခ (ပဲခူးတိုင်း အဖွဲ့ချုပ် လူငယ်)၊ ဦးမင်းသူ (ခ) ဦးမောင်ကြီး (ဘဏ္ဍရေးမှူး) တို့လည်း ပါဝင်သည်။ ထို့နောက် ကရင်အမျိုးသားအစည်း အရုံးနယ်မြေအတွင်း နအဖတပ်မှ စစ်ဆင်ရေးပြုလုပ်သည့်နေရာသို့ ပေါ်တာအဖြစ် ခေါ်ဆောင်ခြင်းခံခဲ့ ရသည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ ကရင်အမျိုးသားအစည်းအရုံးနယ်မြေအတွင်း နအဖတပ်မှ စစ်ဆင်ရေးပြုလုပ်ရာ ပေါ်တာ ထမ်းရာတွင် စစ်သားများ၏ အထုတ်အပိုးများ၊ လက်နက်ခဲယမ်းများကို မနိုင်ဝန် ထမ်းပိုးခဲ့ရသည့် အတွက်၎င်း၊ ဆိုးရွားသည့် ရာသီဥတုဒဏ်ကြောင့်၎င်း၊ အစားအသောက်များမသေရုံတမယ်စားသောက် ရသည့်အတွက်၎င်း၊ အသက်အရွယ်အားဖြင့်လည်း ကြီးရင့်ပြီဖြစ်သည့်အတွက်၎င်း ကျန်းမာရေးမှာ ရုတ်ခြည်း ကျဆင်းလာခဲ့ပြီး ၁၉၉၇ ခုနှစ် နှစ်ဆန်းပိုင်းတွင် ရှေ့တန်းစစ်မျက်နှာ နယ်မြေတွင် ပေါ်တာ ထမ်းရင်း သေဆုံးခဲ့သည်။

မှတ်ချက်။ ။ ဦးစောထွန်းနွယ်၏ အလောင်းအား ဦးမင်းသူ (ခ) ဦးမောင်ကြီး နည်းတူ မြေမြုပ်ခြင်း မရှိဘဲ ဒီအတိုင်း ပစ်ထားခဲ့သည်ဟု ၎င်းနှင့် ပေါ်တာထမ်းရာတွင် ပါဝင်သူများက ပြောပြခဲ့သည်။

နောက်ဆက်တွဲ (ဃ)
(၁) အကျဉ်းကျပ်နေရစဉ်တွင်ပျောက်ဆုံးသူများစာရင်း

အမည်	အသက်	အမိန့်ခံရသည့်နေ့	ပျောက်ဆုံးသည့်နေ့	အဖွဲ့အစည်း	ထောင့်	နေရပ်ပိမ်စာ
ကိုခင်မောင်ချို	၃၉	နိုဝင်ဘာ၊ ၁၉၉၂	၂၅၊ ၃၊ ၂၀၀၂	အမ်ဒီယူအက်စ်	မြိတ်	ကထိးရွာ၊ သရက်ချောင်းမြို့နယ်၊ တနင်္သာရီတိုင်း
ကိုရွှေတော်	၃၅	နိုဝင်ဘာ၊ ၁၉၉၂	၂၅၊ ၃၊ ၂၀၀၂	အမ်ဒီယူအက်စ်	မြိတ်	ကင်းရှည်ရပ်၊ ထားဝယ်၊ တနင်္သာရီတိုင်း
ကိုတင်စန်း	၃၀	နိုဝင်ဘာ၊ ၁၉၉၂	၂၅၊ ၃၊ ၂၀၀၂	အမ်ဒီယူအက်စ်	မြိတ်	ချောင်းခွင်ရွာ၊ ထားဝယ်၊ တနင်္သာရီတိုင်း
ကိုနိုင်ဦး (ခ) ကိုအောင်နိုင်	၃၁	နိုဝင်ဘာ၊ ၁၉၉၂	၂၅၊ ၃၊ ၂၀၀၂	အမ်ဒီယူအက်စ်	မြိတ်	တောင်ပြန်ရွာ၊ သရက်ချောင်း၊ တနင်္သာရီတိုင်း
ကိုကျော်နိုင် (ခ) ကိုကျော်လွင်	၃၂	နိုဝင်ဘာ၊ ၁၉၉၂	၂၅၊ ၃၊ ၂၀၀၂	အမ်ဒီယူအက်စ်	မြိတ်	ဝိန္ဒူတောင်ရပ်၊ ထားဝယ်၊ တနင်္သာရီတိုင်း
ကိုသန်းဖော်	၃၁	နိုဝင်ဘာ၊ ၁၉၉၂	၂၅၊ ၃၊ ၂၀၀၂	အမ်ဒီယူအက်စ်	မြိတ်	ဂုံညင်းဆိပ်ရွာ၊ သရက်ချောင်း၊ တနင်္သာရီတိုင်း
ကိုအုန်းလွင်	၄၁	နိုဝင်ဘာ၊ ၁၉၉၂	၂၅၊ ၃၊ ၂၀၀၂	အမ်ဒီယူအက်စ်	မြိတ်	ဝင်းကတော်ရွာ၊ တနင်္သာရီတိုင်း
မချိုလွင် (ခ) မလွင်	၃၀	ဖေဖော်ဝါရီ၊ ၂၀၀၂	၈၊ ၃၊ ၂၀၀၂	အန်အယ်လီဒီ	ကော့သောင်း	ဦးတက်ရွာ၊ သရက်ချောင်း၊ တနင်္သာရီတိုင်း

ကိုကျော်အေး	၂၁	ဖေဖော်ဝါရီ၊ ၂၀၀၂	ဇူလိုင်၊ ၂၀၀၂	ဒေသနာအယ်လ်ဒီ	ကျော့သောင်း	သကျက်တောရွာ၊ လောင်းလုံမြို့နယ်၊ တနင်္သာရီတိုင်း
ကိုကျော်နိုင်စိုး	၂၆	၂၀၀၂	၁၇၊ ၉၊ ၂၀၀၂	ဒေသနီယူအက်စ်	ကျော့သောင်း	ကျွဲခြံရွာ၊ ထားဝယ်၊ တနင်္သာရီတိုင်း
ကိုတင်ထွန်း	-	၂၀၀၂	၁၇၊ ၉၊ ၂၀၀၂	အေဘီအက်စ်ဒီအက်စ်	ကျော့သောင်း	ထားဝယ်၊ တနင်္သာရီတိုင်း
မောင်ရွှေ (ခ) စိုက်ပူ	-	၂၀၀၂	၁၇၊ ၉၊ ၂၀၀၂	ဒေသနီယူအက်စ်	ကျော့သောင်း	ထားဝယ်၊ တနင်္သာရီတိုင်း
ကိုကျော်မြင့်	-	၂၀၀၂	၁၇၊ ၉၊ ၂၀၀၂	ဒေသနီယူအက်စ်	ကျော့သောင်း	ထားဝယ်၊ တနင်္သာရီတိုင်း
ကိုသင်းဖေ	၃၀	၅၊ ၉၊ ၂၀၀၂	၅၊ ၉၊ ၂၀၀၂	-	ထောက်လှမ်းရေး ၁၉	ဝင်းကတော်ရွာ၊ မြိတ်၊ တနင်္သာရီတိုင်း
ကိုဘစ်နီ	၂၇	၅၊ ၉၊ ၂၀၀၂	၅၊ ၉၊ ၂၀၀၂	-	ထောက်လှမ်းရေး ၁၉	စော်ဖျားရွာ၊ မြိတ်၊ တနင်္သာရီတိုင်း

(၂) အကျဉ်းကျခံနေရစဉ်တွင်ပျောက်ဆုံးသူများ၏ကိုယ်ရေးအကျဉ်း

မြိတ်မြို့အကျဉ်းထောင်တွင်းမှ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသား (၇) ဦး ပျောက်ဆုံးခြင်း

၁၉၉၂ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလတွင် ထိုင်း-မြန်မာ နယ်စပ်ဒေသ အခြေစိုက် မြိတ်-ထားဝယ် ညီညွတ်ရေးတပ် ဦးမှ အဖွဲ့ဝင် ၉ ဦးသည် မြန်မာပြည်တောင်ပိုင်းတွင် သတင်းအချက်အလက်များ ရယူရန်အတွက် သွားရောက်ခဲ့ရာ ဘုတ်ပြင်းမြို့နယ်၊ ကြေးနီတောင်ကျေးရွာအနီးတွင် ခြေမြန်တပ်ရင်း ၄၂၃ မှ ဗိုလ်မှူး ထွန်းအောင်ကျော် နှင့် အဖွဲ့ ၏ ဖမ်းဆီးခြင်းကို ခံခဲ့ကြရသည်။ ထို့နောက် အဆိုပါ ၉ ဦးကို တနင်္သာရီတိုင်း၊ မြိတ် အကျဉ်းထောင်တွင် တပ်ချုပ်ဖြင့် ချုပ်နှောင်ထားခဲ့သည်။

ထိုသူများသည် မကြာခဏ အကျဉ်းထောင်မှ အပြင်သို့ ခေါ်ထုတ်၍ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်း တို့ကို ခံခဲ့ရ သည်။ နာရီပေါင်းများစွာ ရပ်နေရခြင်း၊ သံပိုက်လုံးများဖြင့် ခြေသလုံးအပေါ်သို့ လှိမ့်ခြင်းတို့ကို ခံခဲ့ကြရ သည်။ ထို့အပြင် ၈ ပေ x ၁၂ ပေ အခန်းကျဉ်းလေးတွင် နှစ်နှစ်နီးပါးမျှ နေခဲ့ကြရသည်။ ထိုသူတို့ကို ထိန်းသိမ်းထားစဉ် ၈ နှစ်တာကာလအတွင်း စွဲချက်တင်ခြင်း၊ တရားစွဲဆိုခြင်း၊ ပုဒ်မတပ်ခြင်း၊ တရားစီရင် ခြင်းတို့ကို လုံးဝ မပြုလုပ်ဘဲ ထိန်းသိမ်းထားခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် မိသားစုနှင့်သော်ငှား၊ အပြည်ပြည် ဆိုင်ရာကြက်ခြေနီကော်မတီနှင့်သော်ငှား တွေ့ဆုံခွင့်ကိုလည်း ငြင်းပယ်ခြင်းခံခဲ့ကြရသည်။

၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ ဧပြီလတွင် အထက်ပါ ၉ ဦးထဲမှ နှစ်ဦးအားပြန်လွှတ်ပေးခဲ့သည်။ ၂၀၀၂ ခုနှစ်၊ မတ်လ တွင် ကျန် ၇ ဦးကို ခြေမြန်တပ်ရင်း ၂၆၅ မှ ဗိုလ်မှူး စိုးလှိုင်ဦးစီးသော အဖွဲ့က မြိတ်အကျဉ်းထောင်မှ ခေါ်ထုတ် ခဲ့ပြီး တနင်္သာရီတိုင်း၊ ကျွန်းစုမြို့နယ်ရှိ ဒုန်းကျွန်းအနီးသို့ ခေါ်ဆောင်သွားခဲ့သည်။ ယခုအချိန်အထိ မည်သည့်နေရာတွင် ရှိနေသည်ကို မည်သူမျှမသိရှိခဲ့ပေ။

ပြန်လွတ်လာသူ နှစ်ဦး၏ ပြောပြချက်အရ ထိုသူတို့မှာ မြိတ်အကျဉ်းထောင်တွင် ရှိနေစဉ်အတွင်း ကျန်း မာရေးအလွန်ဆိုးရွားနေကြောင်းနှင့် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ၊ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှုများ ခံနေရ ကြောင်း သိရှိခဲ့ရသည်။

မိမိတို့ အေအေပီပီမှ ရရှိထားသော အတည်မပြုနိုင်သေးသည့် သတင်းပေးပို့ချက်များအရမူ ထို ၇ ဦး စလုံးသည် ဒုန်းကျွန်းအနီးရှိ ကျွန်းတကျွန်းသို့ ရောက်ရှိစဉ်ပင် အသတ်ခံခဲ့ရကြောင်း သတင်းရရှိထား ခဲ့သည်။

မြိတ်မြို့အကျဉ်းထောင်ထဲမှ ပျောက်ဆုံးသွားသော နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသား (၇) ဦးမှာ -

- ၁) ကိုခင်မောင်ချို
- ၂) ကိုရွှေဘော်
- ၃) ကိုတင်စန်း
- ၄) ကိုနိုင်ဦး (ခ) ကိုအောင်နိုင်
- ၅) ကိုကျော်နိုင် (ခ) ကိုကျော်လွင်
- ၆) ကိုသန်းဇော်
- ၇) ကိုအုန်းလွင် တို့ဖြစ်သည်။

ကိုကျော်နိုင် (ခ)
ကိုကျော်လွင်

ကိုအုန်းလွင်

ကော့သောင်းအကျဉ်းထောင်မှ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသား (၂) ဦး ပျောက်ဆုံးခြင်း

၂၀၀၂ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလတွင် အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ် ကော့သောင်းမြို့နယ်မှ အဖွဲ့ဝင် ၇ ဦးသည် နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားမှုဖြင့် ဖမ်းဆီးခြင်းခံခဲ့ရသည်။ ထိုသူတို့သည် တနင်္သာရီတိုင်း၊ ဇာတက်ကြီးကျွန်း အနောက်ပက်ရှိ ငှက်ပျော်အော်ကျေးရွာတွင် ဖမ်းဆီးခံရခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုသူတို့အား ကော့သောင်းအကျဉ်းထောင်သို့ မပို့ဆောင်မီ ပြင်းထန်သော ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှုများ ခံခဲ့ကြရသည်။

၂၀၀၂ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ပထမအပတ်တွင် ထို ၇ ဦးထဲမှ မချိုလွင် (၃၀) နှင့် ကိုကျော်အေး (၂၁) နှစ်တို့ကို အမှတ် ၂၆၂ နှင့် ၂၆၅ ခြေလျှင်တပ်ရင်းမှ ဗိုလ်ကြီးတင်မောင်ဝင်း ဦးဆောင်သော အဖွဲ့က ကော့သောင်းအကျဉ်းထောင်တွင်းမှ ထုတ်ယူခဲ့ပြီး ငှက်ပျော်အော် ကျေးရွာသို့ ပြန်လည်ခေါ်ဆောင်သွားခဲ့သည်။ ယခု အချိန်အထိ ပျောက်ဆုံးနေဆဲဖြစ်ပြီး အေအေပီပီ၏ အတည်မပြုရသေးသော မှတ်တမ်းများအရ မချိုလွင်အား စစ်သားများက အကြိမ်ကြိမ် မုဒိန်းကျင့်၍ အထက်ပါ နှစ်ဦးစလုံးကို သတ်ပစ်ခဲ့ကြောင်း မှတ်တမ်း ရရှိထားပါသည်။

- ၁) မချိုလွင် (ခ) မလွင်
- ၂) ကိုကျော်အေး

မချိုလွင် (ခ) မလွင်

ကော့သောင်းအကျဉ်းထောင်မှ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသား (၄) ဦး ပျောက်ဆုံးခြင်း

၂၀၀၂ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ ၁၇ ရက်နေ့တွင် ခြေလျှင်တပ်ရင်း ၂၂၄ နှင့် ၂၆၂ မှ စစ်ကြောင်းမှူး တပ်ကြပ်ကြီး သိန်းမြင့် ဦးဆောင်သော အဖွဲ့မှ ကော့သောင်းအကျဉ်းထောင်ထဲရှိ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသား ၄ ဦးကို ခေါ်ထုတ်ကာ လမ်းပိကျွန်းရှိ မကျိုကလီ ကျေးရွာသို့ ခေါ်ထုတ်သွားခဲ့သည်။

ကော့သောင်းထောင်ရှိ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားထဲမှ ကိုတင်ထွန်း၊ ကိုကျော်လွင်နှင့် ကိုမောင်ရွှေခေါ်ဗိုက်ပူ

တို့ သုံးဦးသည် ထိုင်းနိုင်ငံ ရနောင်းမြို့အနီး စက်လှေပေါ်တွင် ထိုင်းရဲတို့၏ ဖမ်းဆီးခြင်းခံရပြီး ရနောင်းအချုပ် တွင် ဖမ်းဆီးထားပြီးနောက် ထိုင်းအာဏာပိုင်များက မြန်မာစစ်တပ် ခြေလျှင်တပ်ရင်း ၂၆၂ သို့ လွှဲပေးခံခဲ့ သူများဖြစ်ကြသည်။ ထိုသူတို့သည် အတိုက်အခံအဖွဲ့၏ အဖွဲ့ဝင်များဖြစ်ကြသည်ဟု စွပ်စွဲပြီး ကော့သောင်း ထောင်သို့ ပို့၍ တပ်ချုပ်အဖြစ်ထားသော သူများဖြစ်သည်။

ကိုစန်းလွင်နှင့် ကျော်နိုင်စိုးတို့ နှစ်ဦးသည် ရနောင်းမြို့တွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံရပြီး ရနောင်းအချုပ်တွင် ၆ ရက်ကြာ ဖမ်းဆီးထားပြီး ထိုင်းအာဏာပိုင်များက မြန်မာစစ်တပ် ခြေလျှင်တပ်ရင်း ၂၆၂ မှ တပ်ကြပ်ကြီး တင်စော လက်ထံသို့ လွှဲပြောင်းပေးခြင်းဖြစ်သည်။ စန်းလွင် (ခ) စန်းနိုင်ကို ၂၀၀၂ ခုနှစ် နှစ်ကုန်ပိုင်းတွင် အင်းစိန် အကျဉ်းထောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့သည်။

လမ်းပိကျွန်းရှိ မကျူကလီ ကျေးရွာသို့ ခေါ်ထုတ်ခြင်းခံရသော နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများ၏ မိသားစုများ သည် ကော့သောင်းထောင်မှ ထုတ်သွားပြီးသည့် နောက်ပိုင်း ထိုသူတို့နှင့် မည်သည့်အဆက်အသွယ်မှ မရတော့ပေ။

ကော့သောင်းထောင်မှ ပျောက်ဆုံးသွားသော နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသား ၄ ဦးမှာ

- ၁) ကိုကျော်နိုင်စိုး
- ၂) ကိုတင်ထွန်း
- ၃) ကိုမောင်ရွှေ (ခ) ဝိုက်ပူ
- ၄) ကိုကျော်မြင့်တို့ ဖြစ်သည်။

ကိုတင်ထွန်း

ထောက်လှမ်းရေးစခန်းတွင် ပျောက်ဆုံးသွားသူ ၂ ဦး

၂၀၀၂ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၁၉ ရက်နေ့တွင် ကိုသင်းဖေနှင့် ကိုဘစိန် တို့နှစ်ဦးအား တနင်္သာရီတိုင်း၊ မြိတ်မြို့၊ ကန်ငယ် ရပ်တွင် အခြေစိုက်သော စစ်ထောက်လှမ်းရေးအမှတ် ၁၉ မှ ဖမ်းဆီးသွားခဲ့သည်။ ထိုသူတို့ နှစ်ဦးသည် တရားမဝင်အတိုက်အခံအဖွဲ့၏ အဖွဲ့ဝင်များဖြစ်ပြီး မြေအောက်လှုပ်ရှားသူဟု မသင်္ကာဖြစ်ကာ ဖမ်းဆီးခြင်း ဖြစ်သည်။ မိသားစုများက စစ်ထောက်လှမ်းရေးအမှတ် ၁၉ သို့ သွားရောက် စုံစမ်းသော်လည်း အာဏာပိုင်များက မည်သို့မျှဖြေကြားခြင်း မပြုပါ။ ထိုသူနှစ်ဦးစလုံးသည် ယနေ့ အထိ ပြန်လည်လွတ်မြောက်ခြင်းမရှိသလို၊ မည်သည့်နေရာတွင် ရှိနေသည်ကိုလည်း မိသားစုများက မသိရှိကြတော့ပေ။

စစ်ထောက်လှမ်းရေးအမှတ် (၁၉) မှ ပျောက်ဆုံးသွားသူများမှာ

- ၁) ကိုသင်းဖေ
- ၂) ကိုဘစိန်တို့ ဖြစ်ကြသည်။

ကိုသင်းဖေ

ကိုဘစိန်

နောက်ဆက်တွဲ (င)

(၁) အကျဉ်းထောင်မှလွတ်မြောက်ပြီးမကြာမီသေဆုံးသူများစာရင်း

အမည်	အသက်	ပုဒ်မ	အပမ်းခံရသည့်နေ့	သေဆုံးသည့်နေ့	ကျန်စ်	ပါဝင်ခဲ့သောအဖွဲ့အစည်း	နေရပ်ရိပ်စာ
ဦးဂိုနီအောင်	၄၂	၁၇(၁)	၁၅၉၁	၁၂၊ ၆၊ ၂၀၀၁	တထက်တက္ကန်း	အောက်အက်ဒီအက်ပ်	တာမွေ၊ ရန်ကုန်
ကိုသွင်ဇော်ဦး (ခ) ကောက်ကျေး	၂၅	၅(ည)	ဇူလိုင်၊ ၁၅၉၁	၁၅၉၅	၄ နှစ်	အောက်အီအက်ပူ	မန္တလေး
ဦးကျော်မင်း	၆၆	၅(ည)	၂၀၊ ၅၊ ၁၅၉၆	၁၊ ၅၊ ၁၅၉၉	-	အန်အယ်လ်ဒီ (ပြည်သူ့လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်)	ပုဇွန်တောင်၊ ရန်ကုန်
ဦးကြည်တင်ဦး	၆၀	၅(ည)၊ ၁၇(၁)	၁၊ ၃၊ ၁၅၉၄	၂၄၊ ၇၊ ၂၀၀၄	၁၀ နှစ်	အန်အယ်လ်ဒီ	ဂျိုင်၊ ရန်ကုန်
ကိုသုတအောင်	၃၁	၁၇(၂၀)	၃၁၊ ၁၂၊ ၁၅၉၁	ဩဂုတ်၊ ၁၅၉၇	၆ နှစ်	-	ကြည့်မြင်တိုင်
ဦးဝန်စိုး (ခ) ဦးနုမင်း	၄၅	၅(ည)၊ ၁၇(၁)	၁၅၉၈	၂၀၊ ၇၊ ၂၀၀၄	၁၀ နှစ်	အန်အယ်လ်ဒီ	ရေး၊ မွန်ပြည်နယ်
ဦးရေဝတ	၅၂	-	ဩဂုတ်၊ ၁၅၉၀	၂၅၊ ၁၊ ၁၅၉၉	၁၂ နှစ်	ရဟန်းဂျီသဗဂ္ဂ	မန္တလေး
ကိုဇော်ဝင်းထွန်း	၂၄	-	၂၀၊ ၁၀၊ ၁၅၉၈	၃၀၊ ၁၂၊ ၁၅၉၈	-	ကျောင်းသား	သာတေတာ၊ ရန်ကုန်
ဦးခင်မောင်ကြီး	-	၁၇(၁)	၂၀၀၁	ဖေဖော်ဝါရီ၊ ၂၀၀၅	၃ နှစ်	အန်အယ်လ်ဒီ	မြောက်ဦး၊ ရခိုင်ပြည်နယ်
ကိုနုမင်းအောင်	၂၂	၁၇(၁)	ဒီဇင်ဘာ၊ ၁၅၉၈	ဒီဇင်ဘာ၊ ၁၅၉၈	-	ကျောင်းသား	မှော်ဘီ၊ ရန်ကုန်

(၂) အကျဉ်းထောင်မှလွတ်မြောက်ပြီးမကြာမီသေဆုံးသူများ၏ကိုယ်ရေးအကျဉ်း

ကိုဘိုနီအောင်

ရန်ကုန်တိုင်း၊ ဗဟန်းမြို့နယ်ဇာတိဖြစ်သည်။

၁၉၉၁ ခုနှစ်တွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံရသည်။

၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၆ ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။

ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၄၂) နှစ် ရှိပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ကိုဘိုနီအောင်သည် အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ် ဗဟန်းမြို့နယ် လူငယ်တာဝန်ခံ တဦးဖြစ်သည်။ ၁၉၈၈ ခုနှစ် စစ်တပ်မှ အာဏာသိမ်းပြီးနောက် နယ်စပ်ဒေသသို့ ထွက်လာခဲ့ပြီး မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာကျောင်းသားများ ဒီမိုကရက်တစ်တပ်ဦး နှင့်ဆက်သွယ်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် ၁၉၉၁ ခုနှစ်တွင် ပြည်တွင်းလုပ်ငန်းများလုပ်ဆောင်ရန် မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းသို့ လျှို့ဝှက်ဝင်ရောက်လာစဉ် မော်လမြိုင်မြို့တွင် စစ်ထောက်လှမ်းရေး အမှတ် (၅) မှ ဖမ်းဆီးခြင်းခံရသည်။ ထောက်လှမ်းရေးက ရိုက်နှက်မေးမြန်း၍ မရသောအခါ ဆေးထိုး၍ စစ်ဆေးခဲ့သည်။ ထောက်လှမ်းရေးက ဖြေဆေးပြန်ထိုးရန် နောက်ကျသွားခဲ့သည်။ ထို့နောက် စီမံချက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၅ (ည)၊ တရားမဝင်အသင်းနှင့် ဆက်သွယ်မှုပုဒ်မ ၁၇/၁ ဖြင့် ထောင်ဒဏ် အနှစ် ၂၀ ချမှတ်ခြင်းခံခဲ့ရသည်။ ၂၀၀၁ နှစ်တွင်ထောင်မှပြန်လည်လွတ်မြောက်လာခဲ့သည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ အကျဉ်းထောင်တွင်းနေခဲ့စဉ် စစ်ကြောရေးကာလမှ ဖြေဆေးမထိုးသည့်ဒဏ်ကြောင့် စစ်ကြောရေးတွင် ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှုများကို ပြန်မြင်ယောင်၍ တကိုယ်လုံးရှိ အကြောများ ထောင်လာပြီး လက်များကောက်ကွေးကာ ပါးစပ်ကလည်း “ငါ့ကိုလွတ် ဝါယာကြိုးတွေဖြုတ်ပေး” စသည်ဖြင့် ပါးစပ်က အော်ဟစ်ကာ ဝေဒနာခံစားခဲ့ရသည်။ ထောင်မှ ဆေးမှူးများရောက်လာပြီး ဒိုင်ယာဇီပင်နို ထိုးမှ သက်သာသွားသည်။ ဒီထက်ဝေဒနာပိုဆိုးလာသောအခါ ထောင်ဆေးရုံသို့ တင်ခဲ့ရသည်။ ထောင်ဆေးရုံတွင် ဆေးမှူးအကျဉ်းသားများက တခါသုံးအပ်များမသုံးစွဲဘဲ အပ်တစ်ချောင်တည်းကို လူနာအများကို ထိုးခြင်း ကြောင့် အေအိုင်ဒီအစ် ရောဂါကူးစက်ခြင်း ခံခဲ့ရသည်။ အကျဉ်းထောင်မှလွတ်ပြီး ၁ လမျှအကြာ ၂၀၀၁ ခုနှစ် ဇွန်လ ၆ ရက်နေ့တွင် အကျဉ်းထောင်ထဲမှ ကူးစက်လာသော AIDS ရောဂါဖြင့် သေဆုံးခဲ့သည်။

အစ်ကို - ရေ
ကဆုန်လမှာ
တိမ်မစင်ပေမဲ့
လှပတဲ့ညလေးတစ်ညဖြစ်လို့
ဝရံတာမှာ အစ်ကိုရှိနေသလား

တံတားပေါ်က - ကျွန်တော်
လ - ကိုကြည့်ရင်း - ပျော်နေလို့ပေါ့။

အစ်ကို - ရေ
လ - မှာဆိုဖြစ်တဲ့
ကျွန်တော်တို့အကြည့်
ပြိုင်နက်ဖြစ်ပေမဲ့
အတွေးတွေတူနိုင်ပါ့မလား
ရင်ကိုဖောက်
ဝင်ရောက်မကြည့်တော့ဘူး
နေရာကွဲပြီး တွေ့နေရတဲ့လ - ဟာ
မရှင်းတချို့ လင်းစို့စို့ - မို့။

အစ်ကို - ရေ
ဖြစ်နိုင်ရင်လေ
“သူရဲကောင်းတစ်ယောက်ရဲ့
လက်နက်နဲ့ပဲ သေချင်တယ်။”
တမန်တော်ရဲ့ အမှားအယွင်းနဲ့တော့
ရှင်သန်ခွင့် မလိုချင်ဘူး။

အစ်ကို - ရေ
စောင့်ကြည့်ရတဲ့ လပြည့်ဟာ
မလို ဤသို့
လို - ဤသို့တည်း။

- ဘိုနီအောင် (အင်းစိန်အကျဉ်းထောင်တွင်းတွင် ရေးစပ်သည်။)

ဦးခင်မောင်ကြီး

ရခိုင်ပြည်နယ်၊ မြောက်ဦးမြို့နယ်တွင် နေထိုင်ခဲ့သည်။
၂၀၀၁ ခုနှစ်တွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံရသည်။
၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလတွင် ကွယ်လွန်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ ။ ဦးခင်မောင်ကြီးသည် ရခိုင်ဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ် အဖွဲ့ဝင်တဦး ဖြစ်သည်။ ၂၀၀၁

ခုနှစ်တွင် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် (၂) ဦးနှင့်အတူ ဖမ်းဆီးခံရသည်။ ထို့နောက် မတရားအသင်း အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၇ (၁) ဖြင့် ထောင် (၃) နှစ် ချမှတ်ခံရသည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ ၂၀၀၄ ခုနှစ်ကုန်ပိုင်းတွင် ပြန်လည်လွတ်မြောက်လာခဲ့သည်။ အကျဉ်းထောင်အတွင်း နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းခံရခြင်း၊ စစ်တွေအကျဉ်းထောင်အတွင်း အခြေအနေဆိုးများအောက်တွင် နေထိုင်ရခြင်းတို့ကြောင့် ကျန်းမာရေးချို့ယွင်းလာသည်။ အကျဉ်းထောင်အတွင်း ရရှိလာသော ကျန်းမာရေးအခြေအနေဆိုးများကြောင့် ၂၀၀၅ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလတွင် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။

✧ ✧ ✧ ✧ ✧ ✧ ✧

ဦးကျော်မင်း

ရန်ကုန်တိုင်း၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်တွင် နေထိုင်ခဲ့သည်။
၁၉၉၆ ခုနှစ်၊ မေလ (၂၁) ရက်တွင် ဖမ်းဆီးခြင်း ခံရသည်။
၁၉၉၉ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ (၁) ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။
ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၆၆) နှစ် ရှိပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ဦးဘကျော်၊ ဒေါ်အေးကြည်တို့၏ သားဖြစ်သည်။ ၁၉၃၃ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာ (၉)ရက်နေ့တွင်မွေးဖွားသည်။ ဦးကျော်မင်းအား ရန်ကုန်စက်မှုတက္ကသိုလ်တွင် ဗိသုကာဦးကျော်မင်းဟု လူသိများသည်။ ၁၉၅၄ ခုနှစ်တွင် တတိယနှစ် (အင်ဂျင်နီယာ) ကျောင်းသားအဖြစ် ပညာသင်ကြားနေစဉ် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသို့ သွားရောက်ခဲ့ပြီး၊ ၁၉၅၇ ခုနှစ်တွင် ဗိသုကာဘွဲ့ရရှိခဲ့သည်။ ၁၉၅၈ ခုနှစ်မှ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် အထိ ရန်ကုန်စက်မှုတက္ကသိုလ်တွင် သင်ကြားပို့ချခဲ့သည်။

၁၉၈၈ ခုနှစ် အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်ဖွဲ့စည်းသည့်အခါ ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့ဝင် တဦးအဖြစ် တာဝန်ပေးခံရသည်။ ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ် ရွေးကောက်ပွဲတွင် ဧရာဝတီတိုင်း၊ ပုသိမ်အနောက်မြို့နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ် (၂) မှ ပြည်သူ့လူထုက ဦးကျော်မင်းအား လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ရွေးကောက်တင်မြောက်ခဲ့သည်။

၁၉၉၁ ခုနှစ်တွင် ပထမအကြိမ် ဖမ်းဆီးခံခဲ့ရပြီး၊ ၁၉၅၀-ပြည့်နှစ် အရေးပေါ်စီမံချက် အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅ (က)၊ (ခ)၊ (ည)တို့ဖြင့် တရားစွဲဆိုခံခဲ့ရသည်။ ၁၉၉၂ ခုနှစ် မေလ ၂၀ ရက်နေ့တွင် ပြန်လည်လွတ်မြောက်ခဲ့သည်။

၁၉၉၆ ခုနှစ် မေလ ၂၁ ရက်နေ့တွင် ထပ်မံ ဖမ်းဆီးခံခဲ့ရပြန်သည်။ ၁၉၉၈ ခုနှစ် မေလတွင် အကျဉ်းထောင်မှ ပြန်လည်လွတ်မြောက်ခဲ့သည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ ၁၉၉၆ ခုနှစ်မှ ၁၉၉၈ ခုနှစ်အထိ အင်းစိန်ထောင်တွင် အကျဉ်းကျနေစဉ် အသည်းရောင်

အသားဝါရောဂါ ကူးစက်ရရှိခဲ့သည်။ ၁၉၉၉ ခုနှစ်၊ မေလ (၁) ရက်နေ့တွင် ထိုရောဂါဖြင့်ပင် သေဆုံးသည်။

ဦးကြည်တင်ဦး (ကဗျာဆရာ)

ဧရာဝတီတိုင်း၊ ဆကာကြီး မြို့နယ် ဇာတိဖြစ်သည်။
၁၉၉၄ ခုနှစ်၊ မတ်လ (၁) ရက်နေ့တွင် ထောင်ချခြင်းခံခဲ့ရသည်။
၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ (၂၄) ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။
ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၆၀) ရှိပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ဦးကြည်တင်ဦးသည် ၁၉၄၄ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၁၅ ရက်နေ့တွင် မွေးဖွားသည်။
ဦးထွန်းကြည်၊ ဒေါ်တင်စာတို့၏သားဖြစ်ပြီး ဧရာဝတီတိုင်း ဆကာကြီးမြို့ဇာတိဖြစ်သည်။

မဆလ အစိုးရလက်ထက် (၁၉၆၂-၁၉၈၈) တွင် နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားမှုကြောင့် ပထမအကြိမ်တွင် (၃) နှစ်၊ ဒုတိယအကြိမ်တွင် (၄) နှစ် စသဖြင့် နှစ်ကြိမ်တိုင်အောင် အကျဉ်းကျခံခဲ့ရသည်။ ၁၉၈၈ ခုနှစ်တွင် စစ်တပ်က တကျော့ပြန် အာဏာသိမ်းစဉ်ကာလတွင် လ အနည်းငယ် အထိန်းသိမ်းခံခဲ့ရသည်။

၁၉၉၄ ခုနှစ်၊ မတ်လ (၁) ရက်နေ့တွင် ဦးကြည်တင်ဦး အပါအဝင် ဒီမိုကရေစီအရေးလှုပ်ရှားသူ (၅) ဦးသည် ဗမာပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီနှင့် ဆက်သွယ်သည်ဆိုသည့် စွပ်စွဲချက်ဖြင့် ဖမ်းဆီးခံခဲ့ရသည်။ ထို့နောက် ဦးကြည်တင်ဦးသည် အရေးပေါ်စီမံချက် အက်ဥပဒေပုဒ်မ-၅(ည)၊ မတရားသင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ-၁၇ (၁) တို့ဖြင့် ထောင်ဒဏ် (၁၀) နှစ်ချမှတ်ခြင်းခံခဲ့ရသည်။ ၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ မတ်လ (၂၆) ရက်နေ့တွင် အင်းစိန်အကျဉ်းထောင်မှ ပြန်လည်လွတ်မြောက် လာခဲ့သည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ ၎င်းသည် အကျဉ်းထောင်အတွင်း ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှုများကြောင့် နှလုံးရောဂါ၊ သွေးတိုးရောဂါ၊ ဆီးချိုရောဂါများ ခံစားခဲ့ရသူဖြစ်သည်။ ဖမ်းဆီးခံရစဉ်အချိန်က နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းခံရမှုဒဏ်၊ ဆိုးရွားလှသည့် အကျဉ်းထောင်တွင်း အခြေအနေ စသည်တို့ကြောင့် အကျဉ်းကျနေသည့် (၁၀) နှစ်တာ ကာလအတွင်း ကျန်းမာရေးမှာ အလွန်ချို့တဲ့လာခဲ့သည်။

စစ်ကြောရေးကာလတွင် ပေါင်ခြံအား ဝါးချွန်ဖြင့် ထိုး၍ နှိပ်စက်ခံခဲ့ရသည်။ ထိုဒဏ်ရာမှာ လွတ်မြောက်လာသည်အထိ ပြည်များ ယိုစိမ့်ထွက်နေဆဲပင်ဖြစ်သည်။

အကျဉ်းထောင်မှ လွတ်မြောက်ပြီးနောက် ၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ (၂၄) ရက်နေ့ နံနက် (၆:၁၅) နာရီတွင် နှလုံးရောဂါဖြင့် သေဆုံးသွားခဲ့သည်။

သမီးတို့သားတို့အတွက် ဓမ္မရတု

- ဘိဝေထောင်သည်အဖြစ်၌ တကျင်သည်အဖြစ်၌ ဥပုသ်ပြုတ်၌ အတောင်ဝမ်းပတ်ပုံ မျောက်ဘိဝေထောင်ပညာစရဒေသနာ ကြီးစားကျွေးထော မှုရင်ပိုဝေ နှုတ်ပန်းစတုဂံဝေ (ပါပေ)၊ ဓမ္မပြုသလာဟေတို့ဝေဝေ ဓမ္မရတုသားတို့သမီးတို့မရ
- ဓမ္မစေတီ၊ အညတိ ခြံတံဆိပ်မှ ပုံကြီးထောက်ပန်းချီပုံ အာရုံထာမှာ သိမ်တေးပေးပါ
- ဓမ္မစေတီ၊ လိုတရလှလှတံတံတံမှာ ဘားကျွန်လည်း မွေမနှောက်ရင်၊ နှိုင်းကျောက် အပောင်အသစ် စစ်ထိုးမှုတို့ ထရားမမှ ဝသေနှင့် မှုတပြင်း လှပခြင်းတို့၌ ဝေတကကြီးကိုမျှတက်တို့ ဓမ္မစေတီ အရစ်ကဗျာတွေ ...။
- သတ္တဝါသံမှာ လူ့ခြင်ရတာဖြစ်သတဲ့ မြင်မြတ်တဲ့အကျင့်အကြံမျိုး၌ ကြီးစားအားထုတ်သူဟာ သမီးဝေလတေး သားဝေလတေး ဓမ္မစေလေးစား ဝုတ်လှလှလီမယ် ။

ဓမ္မစေတီအမှတ်တရ
ကြည့်တင်ဦး

ရကြီးခွဲခွဲရတိုင်းသူတို့
အုတ်ရင်ပုံပိမ်း - သူ့ကြီးလှုပ် -
ပိုမိုပျက်စီးတောင်ပံနှုတ်

--- ကျနော်အဖေ ဆုံးသွားတဲ့အချိန်မှာ “ဤအဖေဆုံးတာ ဘယ်သူ့ကြောင့်လဲ၊ ဘာကြောင့်လဲ” ဆိုတာ တမင်ခေါင်းစဉ်တပ် တရားခံရှာတာ မဟုတ်ပါဘူး။ တရားခံကရှင်းရှင်းလင်းလင်းမြင်သာ နေလို့ပါ။ တရားခံဟာ လူပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်ပါဘူး။ စနစ်ပါ။ ဟုတ်တယ်၊ စစ်အာဏာရှင်စနစ်ပါ။ ဒါကြောင့်လဲ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးခံစားမှုကို ရှေ့တန်းတင်ပြီး၊ နာကြည်းမုန်းတီးတာမျိုး သဘောထား ကျနော်မှာ မရှိပါ ဘူးဗျာ။ ဒီစစ်အာဏာရှင်စနစ်အောက်မှာ စတေးခွဲရတဲ့ အသက်တွေ သွေးတွေ မနည်းပါဘူး။ ပျက်စီးခွဲရတဲ့ ဘဝအသိုက် အမြိုတွေလဲ မနည်းဘူး။ ဤအဖေတယောက်တည်း ဒီလိုဖြစ်ရတာမှ မဟုတ်တာဆိုတဲ့ အသိနဲ့ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်ကြိုစားပြီး ဖြေသိမ့်နေပါတယ်ဗျာ။

—ကိုကျော်ဇော (ဦးကြည်တင်ဦး၏သား၊ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားဟောင်း)

ကိုသုတ
ရန်ကုန်တိုင်း၊ ကြည့်မြင်တိုင်မြို့နယ်တွင် နေထိုင်သည်။
၁၉၉၁ မတ်လတွင် ဖမ်းဆီးခြင်း ခံရသည်။
၁၉၉၇ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လတွင် ကွယ်လွန်သည်။
ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၃၁) နှစ် ရှိပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ ။ ကိုသုတသည် ၁၉၈၈ ခုနှစ် ဒီမိုကရေစီအရေးတော်ပုံကာလတွင် တက်ကြွစွာပါဝင်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် ရန်ကုန်ခရိုင် ကျောင်းသားများသမဂ္ဂတွင် ပါဝင်လှုပ်ရှားခဲ့သည်။

၁၉၉၁ခုနှစ်မတ်လတွင်စစ်အစိုးရကရန်ကုန်မြို့ကြာပိတ်ထားသည့်တက္ကသိုလ်ကျောင်းများကိုပြန်လည်ဖွင့်လှစ်ခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင် အမှတ် (၁၄) ထောက်လှမ်းရေးက ကိုသုတအား ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်အတွင်း ပညာသင်ကြားမှုဆိုင်ရာ လွတ်လပ်ခွင့်နှင့် ပတ်သက်၍ စာရွက်စာတမ်းဖြန့်ဝေမှုဖြင့် ဖမ်းဆီးခဲ့သည်။

၁၉၉၁ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ (၂၃) ရက်နေ့တွင် အင်းစိန်ထောင်ဝင်းအတွင်းရှိ စစ်ခုံရုံးက ကိုသုတအား ထောင်ဒဏ် (၆) နှစ် ချမှတ်ခဲ့သည်။

ထောင်ထဲတွင် ကျန်းမာရေးချို့ယွင်းသဖြင့် ထောင်ဆေးရုံသို့ ရောက်ခဲ့သည်။ ထောင်ဆရာဝန်များက ဆေးထိုးကုသရာတွင် အပ်တချောင်းတည်းကို အသုံးပြု၍ အကျဉ်းသားများကို ကုသလေ့ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ရောဂါများ အလွယ်တကူ ကူးစက်လေ့ရှိသည်။ ကိုသုတက ထောင်ဆရာဝန်များအား တခါသုံး အပ်နှင့် ဆေးထိုးရန်တောင်းဆိုခဲ့သည်။ ထောင်ဆရာဝန်များက ကိုသုတ၏တောင်းဆိုချက်အား လျစ်လျူ ရှုခဲ့သည်။ ထို့ပြင် ကိုသုတအား ဆေးကုသမှုမပေးဘဲ ပစ်ထားခဲ့သည်။

တပတ်ခန့်အကြာတွင် ကျန်းမာရေးမှာ ပိုမိုဆိုးရွားလာသဖြင့် ကိုသုတသည် ဆရာဝန်များအား ဆေးကုသပေးရန် တောင်းဆိုခဲ့သည်။ ဆရာဝန်များက ဆေးထိုး၍ ကုသပေးခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း တခါသုံးအပ် အသုံးမပြုဘဲ မသန့်ရှင်းသည့် ဆေးထိုးအပ်ဖြင့် ရက်ပေါင်းများစွာ ဆေးအလုံးပေါင်း များစွာကုသခဲ့သည်။

၁၉၉၃ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ (၉) ရက်နေ့တွင် ‘နိုင်ငံတော်လွတ်ငြိမ်းသက်သာခွင့်’ ဖြင့် ထောင်မှပြန်လွတ်လာခဲ့သည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ အကျဉ်းထောင်မှ ပြန်လွတ်ပြီးနောက် ကျန်းမာရေးစစ်ဆေးသည့်အခါတွင် HIV ပိုးကူးစက်နေကြောင်း သိခဲ့ရသည်။ ကိုယ်ခံစွမ်းအားကျလာသဖြင့် ၁၉၉၆ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လတွင် မကြာခဏ ဖျားနာခဲ့ပြီး ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီးသို့ တက်ရောက်ကုသခဲ့သည်။ ဆရာဝန်များက AIDS အဆင့်သို့ ရောက်ရှိနေကြောင်း အတည်ပြုခဲ့သည်။ ကိုသုတအား ရန်ကုန်ကူးစက်ဆေးရုံသို့ ပို့ဆောင်ခဲ့သည်။ တလကျော်ကျော် တက်ရောက်ကုသခဲ့သော်လည်း ကိုယ်ခံစွမ်းအား ကျသထက် ကျလာသဖြင့် ဆေးရုံမှ ပြန်ဆင်းခဲ့သည်။ ၁၉၉၇ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လတွင် သေဆုံးခဲ့သည်။

အဖမ်းခံရစဉ်ကာလက မဟာသိပ္ပံ ရူပဗေဒအထူးပြု ဒုတိယနှစ် တက်ရောက်သင်ကြားနေသော ကျောင်းသားဖြစ်သည်။ သင်္ချာနှင့် ရူပဗေဒ ဘာသာရပ်များ သင်ကြားပေးနေသော ကျူရှင်ဆရာတစ်ဦးလည်း ဖြစ်သည်။ အသောက်အစား မူးယစ်ဆေးဝါး နှင့် အပျော်အပါး ကင်းသူတယောက်ဖြစ်သည်။

မှတ်ချက်။ ။ ကိုသုတ သေဆုံးပြီး ရက်လည်ဆွမ်းကျွေး တရားတော်နာ ပိတ်ကြားလွှာတွင် ကိုသုတ အသက် (၃၁) နှစ် (၁၉၉၇ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ -- ရက်)နေ့တွင် ထောင်တွင်းမှပါလာသောကူးစက်ရောဂါနှင့် ကွယ်လွန် အနိစ္စရောက်သွားပါကြောင်း ဟု ဖော်ပြထားသည်။

wrfwjcif

လရောင်ကဲ့သို့ အလင်းစွမ်းအင်ကို
ပေးစွမ်းနိုင်သော
နေရောင်ကဲ့သို့ နွေးထွေးမှုကို ပေးစွမ်းနိုင်သော
နှင်းပွင့်များကဲ့သို့ အေးမြခြင်းကို
ပေးစွမ်းနိုင်သော ... ဆရာသု

နောင်ဘဝမှာ
ချစ်တပည့်များနှင့် ဆုံခဲ့ကြလျှင်
လ၏ အလင်းရောင်
နေရောင်ခြည်၏ နွေးထွေးမှု
နှင်းပွင့်များ၏ အေးမြခြင်း
များကဲ့သို့ ပေးစွမ်းပါအုံး
ဆရာ ...

— လှမိုး

✧ ✧ ✧ ✧ ✧ ✧

သွင်ဇာဦး (ခ) ကောက်ကွေး
မန္တလေးမြို့တွင်နေထိုင်ခဲ့သည်။
၁၉၉၁ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လတွင် ဖမ်းဆီးခံရသည်။
၁၉၉၅ ခုနှစ်တွင် ကွယ်လွန်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ကိုသွင်ဇာဦးသည် မန္တလေးမြို့ အထက (၁၁) တွင် တက်ရောက်ခဲ့သည်။ ရှစ်လေးလုံး
လူထုလှုပ်ရှားမှုတွင် အခြေခံပညာကျောင်းသားများသမဂ္ဂ (အကသ) မှ ပါဝင်လှုပ်ရှားခဲ့သည်။

ဒီမိုကရေစီအရေးတော်ပုံနောက်ပိုင်း မန္တလေးတိုင်း အခြေခံပညာကျောင်းသားများသမဂ္ဂတွင် ပါဝင်
လှုပ်ရှားခဲ့သည်။ ထိုစဉ်က မန္တလေးမြို့ဒီမိုကရေစီအင်အားစုက လျှို့ဝှက်ထုတ်ဝေသော ဥက္ကဋ္ဌမဂျာနယ်၊
ရိုးမဂျာနယ် တို့တွင် စစ်အစိုးရကို သရော်သောဆောင်းပါးများ “ကောက်ကွေးသိသမျှပြောပါရစေ”
ခေါင်းစဉ်ဖြင့် ရေးသားခဲ့သည်။

(၃) နှစ်ကြာ ပိတ်ထားသော တက္ကသိုလ်ကျောင်းများ ပြန်လည်ဖွင့်လှစ်ပြီး မကြာမီ ၁၉၉၁ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ
တွင် ကိုသွင်ဇာဦး အဖမ်းခံရသည်။ ကိုသွင်ဇာဦးနှင့်အတူ အဖမ်းခံရသူများမှာ အောင်အောင်၊ ညီညီဝင်း
(ခေါ်) ဂျေကြီး ကျော်သင်းအောင်၊ ကိုငြိမ်းချမ်း တို့ဖြစ်သည်။

ထိုစဉ်က ကိုသွင်ဇာဦးသည် ကျန်းမာရေးချို့တဲ့၍ ဆေးကုသနေရသော အချိန်ဖြစ်သည်။ ပိန်လီဖျော့တော့၍ အသားများဝါကာ၊ ကိုယ်လက်အဆစ်များ ရောင်နေသည်။ ကိုသွင်ဇာဦးက အာဏာပိုင်များအား ကျန်းမာရေး မကောင်းကြောင်း၊ မိသားစုထံ ဆက်သွယ်၍ လိုအပ်သော ဆေးဝါးများ မှာယူလိုကြောင်း ပြောပြခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း ထောင်အာဏာပိုင်များက ခွင့်မပြုခဲ့ပေ။

အာဏာပိုင်များက ကိုသွင်ဇာဦးတို့အား ထောင်၃ နှစ်စီ ချမှတ်ခဲ့သည်။ မန္တလေးထောင် အတွင်း အကျဉ်းသားများ အတွက် ကျန်းမာရေးစောင့်ရှောက်မှုလုပ်ငန်းများမှာ အခြားထောင်များကဲ့သို့ပင် မည်ကားမထွာ အခြေအနေတွင်ရှိသည်။ ထို့ပြင် အကျဉ်းထောင်အတွင်းဆင်းရဲပင်ပန်းစွာနေထိုင်ရသဖြင့် ကိုသွင်ဇာဦး၏ ကျန်းမာရေး ပိုမိုဆိုးရွားလာသည်။ ၁၉၉၄ ခုနှစ်တွင် မန္တလေးထောင်မှ ပြန်လည်လွတ်မြောက်ခဲ့သည်။

ကိုသွင်ဇာဦး အကျဉ်းကျချုပ်နှောင်ခံခဲ့ရသည့် မန္တလေးထောင်

သေဆုံးပုံ။ ။ ထောင်မှလွတ်ချိန်တွင်လည်း ကိုသွင်ဇာဦး၏ ကျန်းမာရေးမှာ ဆိုးရွားဆဲဖြစ်သည်။ မိသားစုက စီးပွားရေးချို့တဲ့ လာသဖြင့် ကိုသွင်ဇာဦး၏ ကျန်းမာရေးအတွက် ငွေကုန်ကြေးကျ မခံနိုင်ခဲ့ပါ။ ထို့နောက် ကျန်းမာရေးဆိုးသည်ထက် ဆိုးလာပြီး လမ်းမလျှောက်နိုင်သည့် အခြေအနေသို့ပင် ဆိုက်ရောက်ခဲ့သည်။ ၁၉၉၅ ခုနှစ်တွင် သေဆုံးသည်။

ဦးဝနေစိုး (ခေါ်) ဦးနေဝင်း
 မွန်ပြည်နယ်၊ ရေးမြို့နယ်ဇာတိဖြစ်သည်။
 ၁၉၉၈ ခုနှစ်၊ နှစ်ကုန်ပိုင်းတွင် ဖမ်းဆီးခံခဲ့ရသည်။
 ၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ (၂၀) ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။
 ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် (၄၅) နှစ် ရှိပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ငယ်နာမည်မှာ နေဝင်းဖြစ်သည်။ ဦးဝနေစိုးသည် ရန်ကုန်မြို့ ပန်းချီပန်းပုကျောင်းတွင် ပညာသင်ယူခဲ့သည်။ ၁၉၅၅ ခုနှစ်မှ ၁၉၈၈ အတွင်း ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်တွင် ကဗျာစာအုပ် ၂ အုပ် ရေးသားထုတ်ဝေဖြန့်ချိခဲ့သည်။ ပြစ်မှုမဂ္ဂဇင်းတွင် အယ်ဒီတာအဖြစ် တာဝန်ယူခဲ့သည်။ ၁၉၈၄ ခုနှစ် မွန်ပြည်နယ်၊ ရေးမြို့နယ် စာတတ်မြောက်ရေးလှုပ်ရှားမှုကာလတွင် ပြန်ကြားရေးဆပ်ကော်မတီ အတွင်း ရေးမှူးတာဝန်ဖြင့် စာစောင်များ သီချင်းများ ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ အစဉ်ကျေးရွာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတွင် ကျောင်းဆရာအဖြစ် လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။

၁၉၈၈ လူထုလှုပ်ရှားမှုကာလတွင် ကျေးရွာ၏ သပိတ်ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သည်။ ထို့နောက် အစဉ်ကျေးရွာ အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်၊ စည်းရုံးရေးကော်မတီတွင် အတွင်းရေးမှူးဖြစ်လာသည်။ ၁၉၉၆ ခုနှစ်တွင် ရေးမြို့နယ်၊ အဖွဲ့ချုပ် စည်းရုံးရေးကော်မတီတွင် အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်လာခဲ့သည်။

၁၉၈၉ ခုနှစ်တွင် ဖမ်းဆီးခံခဲ့ရပြီး၊ စစ်ခုံရုံးက ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်အရေးပေါ်စီမံမှုအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၅(ည) ဖြင့် ထောင်ဒဏ် (၂) နှစ် ချမှတ်ခဲ့သည်။ ၁၉၉၁ ခုနှစ်တွင် လွတ်မြောက်ခဲ့သည်။

၁၉၉၈ ခုနှစ်၊ နှစ်ကုန်ပိုင်းတွင် ဖမ်းဆီးခံခဲ့ရပြန်သည်။ ထောက်လှမ်းရေးတို့ စစ်ဆေးမေးမြန်းမှုကာလ အတွင်း နှိပ်စက်ခံရခြင်း၊ အင်းစိန်အကျဉ်းထောင်တွင်း အခြေအနေဆိုးများအောက်တွင် နေထိုင်ခဲ့ရခြင်း တို့ကြောင့် ကျန်းမာရေး စတင်ချို့ယွင်းလာသည်။ လမ်းလျှောက်သည့်အခါ လူတွဲလျှောက်ရသည်အထိ အားအင်ပြတ်လပ်ပြီး အာဟာရချို့တဲ့လာသည်။ ၁၉၉၉ မတ်လတွင် ထောင်ဆေးရုံသို့ရောက်ခဲ့သည်။

ထိုအချိန်တွင် ၁၉၅၀-ပြည့်နှစ် အရေးပေါ်စီမံမှုအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၅(ည)၊ မတရားအသင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၇(၁) တို့ဖြင့် တရားစွဲခံရသည်။ ၁၉၉၉ ခုနှစ် ဧပြီလတွင် အင်းစိန်ထောင်ရှိတရားရုံးက ဦးဝနေစိုးအား ထောင်ဒဏ် (၁၀) နှစ် ချမှတ်ခဲ့သည်။ စီရင်ချက် ချခံရပြီးမှ မိသားစုက ထောင်ဝင်စာတွေ့ခွင့် ရခဲ့သည်။

နောက်ပိုင်းတွင် မော်လမြိုင်ထောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့ခံခဲ့ရသည်။ ၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ (၂၄) ရက်နေ့တွင် မော်လမြိုင်အကျဉ်းထောင်မှ ပြန်လည်လွတ်မြောက်ခဲ့သည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ ဦးဝနေစိုးသည် ၂၀၀၄ ခုနှစ် နှစ်ဆန်းပိုင်းတွင် ခြေတစ်ဖက်နာကျင်ယောင်ကိုင်းလာသည်။ ထို့နောက် မကြာခဏ ဝမ်းဗိုက်အောင့်လာသည်။ ကျန်းမာရေးအခြေအနေမှာ တဖြည်းဖြည်း ပိုဆိုးလာ သဖြင့်၊ သက်ဆိုင်ရာပါရဂူများထံတွင် ကုသခွင့်ပြုရန် မော်လမြိုင်အကျဉ်းထောင် အာဏာပိုင်များထံ အကြိမ်ကြိမ် အကြောင်းကြားခဲ့သည်။ ထိုအချိန်က မော်လမြိုင်ထောင်တွင် ဒေါက်တာမင်းကြည်ဝင်း၊ ဒေါက်တာမင်းစိုးလင်း စသည့် မွန်အမျိုးသားများဒီမိုကရေစီအဖွဲ့မှ ခေါင်းဆောင်များလည်း အကျဉ်းကျခံ နေရသည်။ အဆိုပါ ဆရာဝန်များကလည်း ထောင်အာဏာပိုင်များအား ဦးဝနေစိုး၏ ကျန်းမာရေးလွန်စွာ ချို့ယွင်းနေပြီး အသက်အန္တရာယ် စိုးရိမ်ရကြောင်း၊ ထောင်ပြင်ပရှိ ဆရာဝန်ကြီးများထံ သွားရောက် ပြသရန် လိုအပ်ကြောင်း တင်ပြခဲ့သည်။ ထောင်အာဏာပိုင်များက လုံခြုံရေးအကြောင်းပြချက်ဖြင့် ခွင့်မပြုခဲ့ပါ။

၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအစပိုင်းတွင် ရေဖျဉ်းရောဂါ ရရှိလာပြန်သည်။ ထောင်အာဏာပိုင်များက ဆေးဝါး ကုသမှုပေးခဲ့ခြင်းမရှိ၍ ဦးဝနေစိုးသည် တလအတွင်းမှာပင် အသက်အန္တရာယ် စိုးရိမ်ရသော အခြေအနေ သို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင် ဦးဝနေစိုးသည် ထောင်မှ ရုတ်တရက် လွတ်မြောက်သွားသည်။

ထောင်မှလွတ်ပြီးနောက် မော်လမြိုင်ဆေးရုံတွင် တက်ရောက်ကုသခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင် အသည်း ကင်ဆာရောဂါ ဖြစ်ပွားနေသည်ဟု သိခဲ့ရသည်။ ၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ (၂၀) ရက်နေ့တွင် မော်လမြိုင်

ဆေးရုံတွင် သေဆုံးသွားခဲ့သည်။ ထောင်မှလွတ်ပြီး တလမပြည့်မီ သေဆုံးသွားခြင်းဖြစ်သည်။

မှတ်ချက်။ ။ ရောဂါကုသခြင်းမရှိဘဲ ကုသမရနိုင်တော့သည့် အခြေအနေရောက်လာသည့်အခါမှသာ ထောင်မှ လွတ်ပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ အကျဉ်းထောင်အတွင်း သင့်လျော်သော အစားအစာ၊ ဆေးဝါးကုသမှု များ ရှိခဲ့ပါက ဦးဝနေစိုးသည် ထိုဖြစ်ရပ်ဆိုးများနှင့် ကြုံရမည် မဟုတ်ပါ။

ဦးရေဝတ

မန္တလေးမြို့တွင် နေထိုင်ခဲ့သည်။
၁၉၉၀ ဩဂုတ်လတွင် အဖမ်းခံခဲ့ရသည်။
၁၉၉၉ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ (၂၉) ရက်နေ့တွင် ပျံလွန်တော်မူသည်။
ပျံလွန်တော်မူချိန်တွင် သက်တော် (၅၃) နှစ် ရှိပြီဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးနောက်ခံ။ ။ ဆရာတော်သည် မန္တလေးတိုင်း လေးပြင်လေးရပ်သံဃာ့သမဂ္ဂီ၏ ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်ပြီး ၁၉၈၈ ရှစ်လေးလုံး အရေးတော်ပုံကြီးတွင် အိမ်တော်ရာစစ်ကြောင်းကို ဦးဆောင်ခဲ့သည့် သံဃာတစ်ပါး ဖြစ်သည်။

သံဃာ့သမဂ္ဂီအဖွဲ့ကြီးက စစ်အာဏာရှင်ဆန့်ကျင်ရေး ကဗျာ၊ ဆောင်းပါး၊ ကာတွန်းများပါဝင်သည့် ဥတ္တမ ဂျာနယ်ကို လစဉ်ထုတ်ဝေခဲ့သည်။

စစ်အစိုးရက အမျိုးသားနိုင်ငံရေးတပ်ပေါင်းစု၊ အမြစ်ခင်းလှုပ်ရှားမှုများအဖွဲ့၊ ပြည်သူ့တိုးတက်ရေးပါတီစသည့် နိုင်ငံရေးပါတီများကို ဖွဲ့စည်းပြီး ၁ နှစ်ပြည့်သည့် ၁၉၈၉ ခုနှစ် နှစ်ကုန်ပိုင်းတွင် ဖျက်သိမ်းခဲ့သည်။ ထိုသို့ ဖျက်သိမ်းခံရပြီးနောက်ပိုင်း မန္တလေးမြို့အခြေစိုက် နိုင်ငံရေးအင်အားစုအသီးသီးက အမျိုးသားအကျိုးစီးပွားကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးကော်မတီ (NISC) ကို တည်ထောင်ခဲ့သည်။ ဆရာတော်သည် ထိုကော်မတီနှင့် တွဲဘက်၍ အမျိုးသားနိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားမှုများကို အစွမ်းကုန်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ထိုအဖွဲ့တွင် ပြောရေးဆိုခွင့်ရှိသူ (၄) ဦးအနက် ဆရာတော်သည် နံပါတ် (၁) ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်သည်။

၁၉၉၀ ပြည့်နှစ် ရန်ကုန်တိုင်းကမ္ဘာအေးကုန်းမြေတွင် ပြုလုပ်သည့် မြန်မာတပြည်လုံးရှိ သံဃာအစည်းအဝေးသို့ တက်ရောက်မည့် ကိုယ်စားလှယ်များ ရွေးချယ်ရာတွင် သံဃာထု၏ဆန္ဒကို ကိုယ်စားပြုခြင်း မရှိကြောင်း တိုင်းသံဃာ့နာယကအဖွဲ့၊ ဗဟိုသံဃာ့ဝန်ဆောင်အဖွဲ့၊ သာသနာရေးဦးစီးဌာနတို့ကို ကန့်ကွက်စာ ပေးပို့ခဲ့သည်။

အမျိုးသားအကျိုးစီးပွားကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးကော်မတီသည် အလင်းရောင်ဂျာနယ်ကို ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ဂျာနယ်တွင် အကျဉ်းထောင်တွင်းအခြေအနေများ၊ စစ်အစိုးရက လူ့အခွင့်အရေး ချိုးဖောက်

နေပုံများ ပါဝင်သည်။ နဝတ စစ်အစိုးရ၏ လုပ်ဆောင်နေမှုများကိုလည်း ကုလသမဂ္ဂ လူ့အခွင့်အရေး ကြေညာစာတမ်းပါ အချက်များနှင့် နှိုင်းယှဉ် ဖော်ပြခဲ့သည်။

၁၉၉၀ ပြည့်နှစ် သြဂုတ်လ ၈ ရက်နေ့တွင် ပြုလုပ်သည့် ရှစ်လေးလုံးအရေးတော်ပုံနှစ်ပတ်လည် လှုပ်ရှားမှု၊ အောက်တိုဘာလဆန်းတွင် ပြုလုပ်သည့် ပတ္တနိက္ကစ္ဆကံဆောင်ပွဲတို့ကို ဦးဆောင်စီစဉ်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် စစ်အစိုးရက သံဃာတော်အများအပြားကို ဖမ်းဆီး နှိပ်ကွပ်ခဲ့သည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင်
စစ်အစိုးရများမပေါ်ပေါက်မီက
အကျဉ်းထောင်မြင်ကွင်းတခု။
ပုံတွင် အကျဉ်းကျ
သံဃာတော်များ သင်္ကန်းဝတ်ဖြင့်
စာပေသင်ကြားပို့ချနေသည်ကို
တွေ့နိုင်သည်။

၁၉၄၈ - ၆၂ ဖဆပလ အရပ်သားအစိုးရလက်ထက် ရဟန်းတော်များက အကျဉ်းသားများအား မင်္ဂလာသုတ်ကို ပို့ချပေးနေစဉ်

၁၉၉၀ ပြည့်နှစ် အောက်တိုဘာလတွင် စစ်ထောက်လှမ်းရေးများက ဆရာတော်အား ဖမ်းဆီးခဲ့သည်။ ဆရာတော်အား သင်္ကန်းအား အတင်းအဓမ္မ ဆွဲချွတ်ကာ အရပ်သားအဝတ်များ ဝတ်ရန် ခိုင်းစေခဲ့သည်။ ထောက်လှမ်းရေး၏ စစ်ကြောရေးကာလတွင် ဆရာတော်သည် သွေးအန်သည်အထိ ကျင်စက်ဖြင့် တို့ခြင်း၊ အပြင်းအထန် ရိုက်နှက်ညှဉ်းပန်းခြင်းတို့ကို ခံခဲ့ရသည်။

ထို့နောက် အာဏာပိုင်များက ဆရာတော်ဦးရေဝတအား ထောင်ဒဏ် (၁၂) နှစ် ချမှတ်လိုက်ပြီး မန္တလေးအကျဉ်းထောင်တွင် ထိန်းသိမ်းထားခဲ့သည်။

သေဆုံးပုံ။ ။ စစ်အစိုးရက မန္တလေးထောင်အသစ်အား မန္တလေးတိုင်း မတ္တရာမြို့နယ်၊ အိုးဘိုအရပ်တွင် တည်ဆောက်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် ၁၉၉၃ ခုနှစ်တွင် မန္တလေးထောင်မှ အကျဉ်းသားများအားလုံးကို နေရာသစ်သို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့သည်။

အသစ်ဆောက်လုပ်ပြီးစ မန္တလေးထောင်သည် လွင်တီးခေါင်တွင် တည်ရှိခြင်း၊ အင်္ဂါတေကြမ်းခင်းများ စိုစွတ်နေခြင်းကြောင့် ဦးရေဝတ၏ ကျန်းမာရေးမှာ တနေ့ထက်တနေ့ ဆိုးရွားလာခဲ့သည်။ ထိုသို့သော အခြေအနေများတွင် အာဏာပိုင်များက သင့်လျော်သော ဆေးဝါးကုသမှု မပေးခြင်း၊ အချိန်လွန်မှ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်းတို့ကြောင့် ဆရာတော်သည် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ၊ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာများ ထိခိုက်လာခဲ့သည်။ ၁၉၉၈ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ (၂၂) ရက်နေ့တွင် မန္တလေးထောင်မှ လွတ်မြောက်ခဲ့သည်။

အကျဉ်းထောင်ထဲမှ ရရှိလာသည့် ရောဂါများကို အစွမ်းကုန်ကုသခဲ့သော်လည်း ၁၉၉၉ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ (၂၉) ရက်နေ့တွင် ပျံလွန်တော်မူသည်။

✧ ✧ ✧ ✧ ✧ ✧ ✧

(၂) မြန်မာနိုင်ငံရှိ စစ်ကြားရေးစခန်းများ စာရင်း

<u>နာမည်</u>	<u>တည်နေရာ</u>	<u>ထိန်းချုပ်ရာဒေသ</u>
ရေကြည်အိုင်	ပဟိုစစ်ထောက်လှမ်းရေး (ရန်ကုန်)	မြန်မာတနိုင်ငံလုံး
အမ်းအိုင် (၁)	မန္တလေး	မန္တလေးတိုင်း
အမ်းအိုင် (၂)	တောင်ကြီး	တောင်ကြီး
အမ်းအိုင် (၃)	ပဲခူး	ပဲခူးတိုင်း
အမ်းအိုင် (၄)	ရေဝတီ	ရေဝတီတိုင်း
အမ်းအိုင် (၅)	မော်လမြိုင်	မွန်ပြည်နယ်
အမ်းအိုင် (၆)	မရမ်းကုန်း	ရန်ကုန်
အမ်းအိုင် (၇)	ဒဂုံ	ဒဂုံမြို့နယ်
အမ်းအိုင် (၈)	မြစ်ကြီးနား	မြစ်ကြီးနား
အမ်းအိုင် (၉)	လားရှိုး	လားရှိုး
အမ်းအိုင် (၁၀)	စစ်တွေ	စစ်တွေ၊ ရခိုင်ပြည်နယ်
အမ်းအိုင် (၁၁)	(ပြည်)	ပန်းတောင်း၊ ပဲခူးတိုင်း
အမ်းအိုင် (၁၂)	မြန်မာ့သေနတ်ကိုင် တပ်ရင်း (၄)	သင်္ကန်းကျွန်း၊ တာမွေ၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်၊ ဗဟန်း
အမ်းအိုင် (၁၃)	-	-
အမ်းအိုင် (၁၄)	ဗိုလ်တထောင်	ကျောက်တံတား၊ ပန်းဘဲတန်း၊ လသာ၊ လမ်းမတော်
အမ်းအိုင် (၁၅)	မိတ္ထီလာ	မိတ္ထီလာ
အမ်းအိုင် (၁၆)	မန္တလေး	မန္တလေး
အမ်းအိုင် (၁၇)	ကလေး	ကလေး
အမ်းအိုင် (၁၈)	ဘူးသီးတောင်	ဘူးသီးတောင်
အမ်းအိုင် (၁၉)	မြိတ်	တနင်္သာရီတိုင်း
အမ်းအိုင် (၂၀)	မုံရွာ	စစ်ကိုင်းတိုင်း
အမ်းအိုင် (၂၁)	ဗန်းမော်	ဗန်းမော်
အမ်းအိုင် (၂၂)	ကျိုင်းတုံ	ကျိုင်းတုံ၊ ရှမ်းပြည်နယ်
အမ်းအိုင် (၂၃)	ကွန်ဟိန်း	ကွန်ဟိန်း၊ ရှမ်းပြည်နယ်
အမ်းအိုင် (၂၄)	တာချီလိတ်	တာချီလိတ်
အမ်းအိုင် (၂၅)	ဘားအံ	ဘားအံ၊ မြဝတီ၊ ကော့ကရိတ်
အမ်းအိုင် (၂၆)	ဒဂုံမြို့သစ်	ဒဂုံမြို့သစ်၊ ရန်ကုန်
အမ်းအိုင် (၂၇)	လွိုင်ကော်	ကယားပြည်နယ်
အမ်းအိုင် (၂၈)	မော်လိုက်	မော်လိုက်၊ စစ်ကိုင်းတိုင်း
အမ်းအိုင် (၂၉)	လောင်ကိုင်	လောင်ကိုင်၊ ရှမ်းပြည်နယ်
အမ်းအိုင် (၃၀)	-	-
အမ်းအိုင် (၃၁)	ယုဇနဥယျာဉ်မြို့တော်	ရန်ကုန်

လေတပ် အမ်အိုင် (၁)	မင်္ဂလာဒုံ	အင်းစိန်၊ မင်္ဂလာဒုံ
ရေတပ် အမ်အိုင် (၁)	ဧရာဝတီရေတပ်အခြေစိုက်	ပိုလ်တထောင်၊ ပုဇွန်တောင်၊ သန်လျင်
ရေတပ် အမ်အိုင် (၂)	ဧရာဝတီရေတပ်အခြေစိုက်	ပိုလ်တထောင်၊ ပုဇွန်တောင်၊ သန်လျင်
ရေတပ် အမ်အိုင် (၃)	ဧရာဝတီရေတပ်အခြေစိုက်	ပိုလ်တထောင်၊ ပုဇွန်တောင်၊ သန်လျင်
ကာကွယ်ရေးနှင့်	ကုန်းမြင့်သာယာ၊ ပြည်လမ်း	မြန်မာတနိုင်ငံလုံး
စစ်ဖက်လုံခြုံရေး (၁)		
အထူးထောက်လှမ်းရေး (ဌာနချုပ်)	အောင်သပြေ၊ မရမ်းကုန်း	မြန်မာတနိုင်ငံလုံး
ရဲထောက်လှမ်းရေး (ဌာနချုပ်)	ကျောက်တံတား	မြန်မာတနိုင်ငံလုံး

* နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများအား စစ်ကြောရေးပြုလုပ်ခြင်းကို လူ့သုလက်လှမ်းမမီ မသိရှိနိုင်သည့် နေရာများတွင် ပြုလုပ်လေ့ရှိရာ အချို့မှာ အစိုးရ ‘ဧည့်ဂေဟာ’ များနှင့် အရပ်သားများ သွားလာခွင့်မရှိသော ကန့်သတ်နယ်မြေဖြစ်သည့် စစ်တပ်စခန်းများတွင် စစ်ကြောမေးမြန်းခြင်း ခံကြရပါသည်။

စာကိုး

သတင်းဋ္ဌာနများ

- ဘီဘီစီ
- ဒီမိုကရက်တစ်မြန်မာ့အသံ
- ဇရာဝတီ
- ခေတ်ပြိုင်
- လွတ်လပ်သည့်အာရှအသံ
- ရခိုင်သတင်းစဉ်
- ဗွီအိုအေ

အဖွဲ့အစည်းများ

- အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာလွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်အဖွဲ့
- လူ့အခွင့်အရေး စောင့်ကြည့်လေ့လာရေးအဖွဲ့
- လူ့အခွင့်အရေးမှတ်တမ်းဋ္ဌာန (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံညွှန်ပေါင်းအစိုးရ)
- နယ်ခြားမဲ့ သတင်းထောက်အဖွဲ့
- အမေရိကန်နိုင်ငံ နိုင်ငံခြားရေးဋ္ဌာန

ပုံနှိပ်စာအုပ်များ

- အကျဉ်းထောင်ထဲမှ အာဇာနည်များ၊ ဇရာဝတီစာအုပ်တိုက်၊ ၁၉၉၉ ခုနှစ် ဒုတိယအကြိမ်
- လူရှင်သင်္ချိုင်းများ၊ နေလင်း (အကသ) မတ်လ ၂၀၀၀ ခုနှစ်
- သံတိုင်ကြားက ကြွလွင့်သွားတဲ့ ကြယ်စင်တွေ၊ ဝင်းတင့်ထွန်း၊ ဩဂုတ် ၂၀၀၁
- ရာသက်ပန်တော်လှန်ရေးသမား၊ အေအေပီပီ၊ အောက်တိုဘာလ ၂၀၀၂ ခုနှစ်
- မြန်မာနိုင်ငံ ဒီမိုကရေစီရေးရာ လှုပ်ရှားမှုဆောင်းပါးများ၊ ရှင်ခေမာစာရ (ရဟန်းပျိုသမဂ္ဂ)၊ ဒီဇင်ဘာ ၂၀၀၂
- အလွမ်းကဗျာ အလွမ်းစာ၊ ညံဇံ ဆောင်းပါးများ (ခေတ်ပြိုင်၊ မိုးကြိုး)၊ ၂၀၀၃-၂၀၀၅

- *Letters from Burma*. Aung San Suu Kyi. Penguin Books. January 1997
- *Spirit for Survival*. Assistance Association for Political Prisoners. September 2001
- *The Darkness We See: Torture in Burma's Interrogation Centers and Prisons*. Assistance Association for Political Prisoners. December 2005.
- *Burma: A Land Where Buddhist Monks are Disrobed and Placed in Dungeons*. Assistance Association for Political Prisoners. November 2004

နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ

- ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ၏ နိုင်ငံတော်အာဏာသိမ်းပိုက်ရေးလှုပ်ရှားမှုများ ဩဂုတ်လ ၅ ရက်၊ ၁၉၈၉ ခုနှစ်
- မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းမှ သစ္စာဖောက်ပုဆိန်ရိုးများနှင့် ပြည်ပမှစားရိုးကမ်းသူတို့၏ အရှုပ်တော်ပုံ၊ ဒီဇင်ဘာ ၁၅ ရက်၊ ၁၉၉၀ ခုနှစ်
- ဗကပ၊ ကေအင်န်ယူ၊ စိန်ဝင်းတို့၏ ပြည်ဖျက်လုပ်ရပ်များ၊ ဇူလိုင်လ ၁၂ ရက်၊ ၁၉၉၀ ခုနှစ်

၁၉၈၈ နောက်ပိုင်း ဒီမိုကရေစီရေးအတွက် လှုပ်ရှားရင်း ကျဆုံးသွားသူများကို ၁၉၈၈ ခုနှစ် ၈ လပိုင်း ၈ ရက်နေ့ ရှစ်လေးလုံး ဒီမိုကရေစီရေးလှုပ်ရှားမှုကိုအသိအမှတ်ပြုခြင်းအားဖြင့် ရှစ်စက္ကန့် ငြိမ်သက်ခြင်းဖြင့် အမှတ်တရဂုဏ်ပြုလေ့ရှိသည်။

နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများကူညီစောင့်ရှောက်ရေးအသင်း (မြန်မာနိုင်ငံ) ၏ အကြောင်း

၁၉၈၈ခုနှစ်ဒီမိုကရေစီလှုပ်ရှားမှုကြီးကို စစ်အုပ်စုက ရက်စက်စွာ ထိန်းသိမ်းမှုဖြင့် ဖြိုခွဲခဲ့ပြီး တွဲနောက်ထောင်ပေါင်းများစွာသော ဒီမိုကရေစီရေးလှုပ်ရှားသူများဟာ ထိန်းသိမ်းခံရခြင်း၊ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်း၊ နှစ်ရှည်ထောင်ဒဏ်များချမှတ်ခြင်းတို့ ခံခဲ့ကြရပါတယ်။ ထိုသို့ အကျဉ်းထောင်ထဲက ပြန်လွတ်လာတဲ့အခါမှာလည်း စိတ်မချမ်းသာစရာကောင်းတဲ့ အဖြစ်တွေနဲ့ ဆက်ပြီး ရင်ဆိုင်ကြရပါတယ်။ စစ်အုပ်စုဟာ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားဟောင်းတွေရဲ့ လှုပ်ရှားမှုကို အနီးကပ်စောင့်ကြည့်ပြီး နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားမှုတွေ မလုပ်နိုင်အောင် နည်းမျိုးစုံနဲ့ ဟန့်တားနှောင့်ယှက်ကြပါတယ်။ ဒါ့အပြင် ဒီမိုကရေစီရေးနှစ်ပတ်လည်နေ့များ၊ အထိမ်းအမှတ်နေ့များနီးလာရင် နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားဟောင်းတွေဟာ အကြောင်းပြချက်တစ်ခုတရားမရှိဘဲ အချိန်အကန့်အသတ်မရှိ ထိန်းသိမ်းခံရတာတွေ၊ စစ်ကြောခံရတာတွေ ရှိပါတယ်။ စစ်အုပ်စုဟာ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားဟောင်းတွေကို လူ့အဖွဲ့အစည်းနဲ့ ကင်းကွာအောင် နည်းအမျိုးမျိုးနဲ့ စနစ်တကျ ပြုလုပ်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် စီမံရေး၊ ပညာရေးတို့မှာလည်း ဟန့်တားနှောင့်ယှက်ခြင်းခံရပါတယ်။ ပြည်တွင်းမှာ မနေနိုင်အောင်လည်း နည်းမျိုးစုံနဲ့ ခြိမ်းခြောက်ခြင်းခံကြရတယ်။ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားဟောင်းတွေဟာ သူတို့နဲ့ အတူနေလာခဲ့တဲ့ အကျဉ်းကျခံဆဲ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားတွေကို ကြီးမားစွာ ကူညီကြပါတယ်။ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားဟောင်းတွေကိုလည်း သူတို့ရဲ့ ယုံကြည်ရာကို ဆက်လက်လုပ်နိုင်ဖို့ ကိုလည်း နည်းလမ်းတွေ ရှာပြီး ကူညီကြပါတယ်။ ဒီအကြောင်းအရာတွေကြောင့် ပြည်တွင်းမှာရှိနေတဲ့ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားတွေ၊ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားဟောင်းတွေကို ထိထိရောက်ရောက် ကူညီနိုင်ဖို့အတွက် ရည်ရွယ်ပြီး နယ်စပ်ဒေသမှာ ရောက်ရှိနေတဲ့ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားဟောင်းတွေ စုစည်းကာ ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်ကိုမင်းကိုနိုင်အကျဉ်းကျခံရခြင်း ၁၁ နှစ်ပြည့်တဲ့နေ့ (မတ်လ ၂၃၊ ၂၀၀၀) ခုနှစ်မှာ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများ ကူညီစောင့်ရှောက်ရေးအသင်း (မြန်မာနိုင်ငံ) ကို စတင်တည်ထောင်ခဲ့ပါတယ်။

အေအေပီပီရဲ့ လုပ်ငန်းစဉ်များ

- ၁) နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားတွေကို ထောင်ဝင်စာသွားတွေ နိုင်ဖို့ သူတို့ရဲ့ မိသားစုကို တတ်စွမ်းသ၍ အကူအညီများပေးခြင်း
- ၂) နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားတွေရဲ့ လိုအပ်တဲ့ အစားအစာ၊ ဆေးဝါးနဲ့ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများကို ကူညီထောက်ပံ့ခြင်း
- ၃) အကျဉ်းထောင်တွေရဲ့ ပကတိအခြေအနေကို စဉ်ဆက်မပြတ်စောင့်ကြည့်လေ့လာခြင်း
- ၄) အကျဉ်းကျခံရစဉ် နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားတွေရဲ့ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခံရမှုများ၊ အကျဉ်းထောင်အခြေအနေများ၊ ၁၀ဖြတ်သန်းရမှုများ စတဲ့အကြောင်းအရာတွေကို အခါအခွင့်သင့်သလို ထုတ်ပြန်ကြေညာခြင်း၊ အစီရင်ခံစာများ ရေးသားထုတ်ဝေခြင်း
- ၅) နိုင်ငံတကာအသိုင်းအဝိုင်းအထူးသဖြင့် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ လူ့အခွင့်အရေးအဖွဲ့ကြီး၊ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ကြက်ခြေနီကော်မတီ၊ လူ့အခွင့်အရေးစောင့်ကြည့်လေ့လာရေးအဖွဲ့ ကြီးစတဲ့ လူ့အခွင့်အရေးဆိုင်ရာအဖွဲ့များနဲ့ ဆက်သွယ်ပြီး သတင်းဖလှယ်ခြင်း၊ စည်းရုံးလှုံ့ဆော်ခြင်း

၆) ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခံထားရတဲ့၊ လူ့အဖွဲ့အစည်းမှာ အထီးကျန်ဖြစ်နေတဲ့ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသား တောင်းများရဲ့ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ၊ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာများ ပြန်လည်ပြုစုပျိုးထောင်နိုင်ရန်၊ ပြန်လည် ကုစားနိုင်ရန် နည်းလမ်းများရှာဖွေ၍ ကူညီခြင်း တို့ကို လုပ်ဆောင်နေပါတယ်။

ရည်ရွယ်ချက်များ

- ၁) မြန်မာနိုင်ငံ အကျဉ်းထောင်များထဲတွင်ရှိနေသည့် နိုင်ငံရေး အကျဉ်းသားများ၏ ဖိနှိပ်ညှဉ်း ပန်းခံနေရသည့် အခြေအနေများကို၊ နိုင်ငံတကာ လူ့အဖွဲ့အစည်းများသိရှိနိုင်ရေးအတွက် ဖော်ထုတ်ရန်။
- ၂) မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများအား ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်နေမှုများကို ဟန့်တား နိုင်ရေးအတွက် နိုင်ငံတကာအသိုင်းအဝိုင်းမှ စစ်အစိုးရအား ဖိအားပေးလာစေရန်။
- ၃) လက်ရှိမြန်မာပြည် အကျဉ်းထောင်များအတွင်း အကျဉ်းကျ ခံနေရသည့် နိုင်ငံရေး အကျဉ်းသားများ၏ အခွင့်အရေးကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရန်နှင့် ၎င်းတို့၏ လိုအပ်ချက် အခြေအနေများကို စနစ်တကျကူညီထောက်ပံ့နိုင်ရန်။
- ၄) ပြစ်ဒဏ်ကုန်ဆုံး၍ အကျဉ်းထောင်အသီးသီးမှ လွတ်မြောက်လာသည့် နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသား များအား နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေးနယ်ပယ် အသီးသီးတွင် ရပ်တည်ခွင့်မရအောင် စစ်အစိုးရအနေဖြင့် အမျိုးမျိုး ဟန့်တား နှောင့်ယှက်နေခြင်းမှ ကာကွယ်ပေးရန်။
- ၅) ပြစ်ဒဏ်ကုန်ဆုံး၍ အကျဉ်းထောင်အသီးသီးမှ လွတ်မြောက်လာသည့် နိုင်ငံရေးအကျဉ်း သားများ၏ စိတ်ပိုင်း၊ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ပြန်လည်ထူထောင်ရေး အတွက် နည်းလမ်းများရှာဖွေ ၍ကူညီသွားရန်။

